

Nicandre. Nicandri Theriaca. Eiusdem Alexipharmaca. Interpretatio innominati authoris in Theriaca. Commentarii diversorum authorum in Alexipharmaca. Expositio ponderum, mensurarum, signorum, et characterum

Venetiis in aedibus Aldi, et Andreae Asulani soceri, 1523.

Cote : 33143

Νικηφόρου Θηριακά.

Τοῦ αὐτοῦ Ἀλεξίφαρμακα.

Ερμηνεία τῶ ἀνωνύμου συγγραφέως εἰς Θηριακά.

Σχόλια διαφόρων συγγραφέων εἰς Ἀλεξίφαρμακα.

Εξηγήσεις σταθμῶν, μέτρων, σημεῖων, καὶ χαρακτῆρων.

Nicandri Theriaca.

Eiusdem Alexipharmaca.

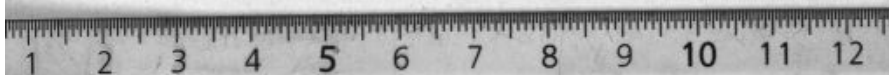
Interpretatio innominati authoris in Theriaca.

Commentarii diuersorum authorū in Alexipharmaca.

Expositio ponderū, mensurarum, signorum, & characterum.

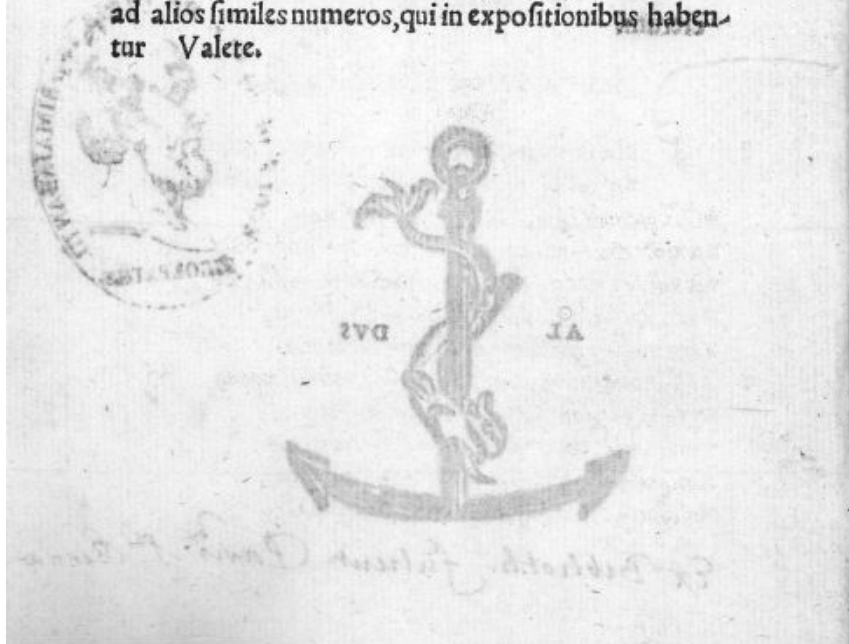

Ex Biblioth. Fulcris Paris. St. Bernar.

LECTORIBVS.

Vllum genus scriptorum græcorum magis interpretatione eget, quàm Poëtæ, quoniã certi generis uocabula usurpant, & communia illorum proprietate neglecta, tralationibus gaudent. atque inter hos maxime sunt, qui res naturales exposuerunt; quãdoquidem cum de rebus ab usu remotis dicerent, & uoces abstrusiores ad illas accommodare coacti sunt. Theriaca autẽ, & Alexipharmaca Nicãdri, talia semper mihi uisa sunt. Itaque commentarios in utrũque carmen damus, plenos tantæ frugis, ut nõ dubitemus Poetas, & Medicos immortalis nobis acturos gratias, quod tanti authoris, et tam pulchra expositione illustrati, aliquando sibi copiam fecerimus. In calce etiam uoluminis expositionem ponderum, mensurarum, signorum, & characterum posuimus, quoniam ex illa discere multa poteritis, quæ ad Plinium, & Dioscoridem intelligendũ magnopere pertinent. Valete, & scitote numeros, qui apicibus uersuum ascripti sunt, referri debere ad alios similes numeros, qui in expositionibus habentur Valete.

ΙΚΑΝΔΡΟΝ Τὸν ποιητὴν, Διονύσιος ὁ Φα-
 σελίτης, ἐν τῷ παλαιῷ Ἀντιμάχῳ ποιήσεως αὐ-
 τὸν εἶναι φησὶ τὸ γένος· αὐτὸς δὲ τῷ παλαιῷ ποιη-
 τῇ, ἱερεὶα φησὶν αὐτὸν τῆς κλαρίου ἀπολλωνος,
 ἐκ προγόνων τῶν ἰδρωσιμῶν δεξιὰ μὲν αὐτὸς δὲ ἑσθλὸς
 αὐτῷ ἐν τῷ τέλει τῷ βίβλου φησὶ, τὸν ἐθρεψε κλάρος νιφό-
 εσσα πολίχνη κλάρος δὲ τόπος ὅστις ἀπολλωνος ἰδρός· ὃν δὲ
 φησὶν αὐτὸν δαμναίου οὐτῶν λέγων, αἰνέσεις ἢ ἢα πολυμνή-
 στοιο δαμναίου· χρόνῳ δὲ ἐγένετο καὶ τὸ ἦν Ἀπάλων, τελευ-
 ταίον ἄρξαντα πύργου· ὃς κατελύθη ὑπὸ ῥωμαίων.
 ὡς περὶ τῶν λέγων οὐτως· Τυθρακίδης, ὃς κληρὸν αἰετῶν
 φάειν ἴχθεις, κέλευθι· μὴ δὲ ἀμνηστὸν ἀποῦατος ὕμνων ἐρύξῃς
 Ἀπάλ· ἐπεὶ σὺ ῥέαν ἐπέκλυον ἡρακλῆος· Εἰσὶ τι λυσιακῆς
 τε πύργου φησὶν, ὡς περὶ τῆς Ἰωσφάδης φύτευσεν, ὃ τὰ
 πύργου ἡρακλῆος· διέτελλε δὲ αὐτὸν αἰτωλίας τὸν παλαιόν αὐ-
 χρόνους· ὡς φανερόν ἐκ τῆς παλαιᾶς αὐτολίας συγγραφῆς
 τῶν καὶ τῆς ἄλλης ποιήσεως, ποταμῶν τε τῆς παλαιᾶς αὐτο-
 λίας καὶ τόπων τῆς ἐκείσεως καὶ ἄλλων διαφόρων διηγή-
 σεως ἐπὶ δὲ καὶ φυτῶν ἰδιότητος.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΘΗΡΙΑΚΑ.

- Εἰς καὶ τοὺς μορφάς τι σὺν τῷ ὁλοφώϊα θηρῶν
 Ἀπολλῶν τυφάντα, λύσιν θ' ἐπερκαλέα κηδύνς,
 Φίλ' ἐρμυσὶν ἀνὰ πολέων κυδίσει τε παίδων,
 Εμπεδα φωνήσεται με· σὲ δ' αὖ πολυδρὸς ἀροφῶς
 Βουκαῖός τ' ἀλέγει καὶ ὄροι τύπος, ὅτε καὶ ὕλην
 Ἡ καὶ ἀροφῶν τι βάλει ἐν δὲ λοιπὸν ὁδόντα,
 Τόσα παρὰ φραδέντος ἀλδρὸς ἡτρίαν οὐδ' ὄντων.
 2 Ἀλλ' ἦ τοι κακοδρὸς φαλάγγια (ὡς καὶ αἰγῶν)
 Ερπυσσας ἐχέας τε καὶ ἄρθεα μυεῖα γαίης,
 Τί τῶν αὖ ἐπ' οὐσὶν ἀφ' αἵματος, εἰς τὸν παρ
 Ἀσκραῖος μυλῶτοιο μελίσσεντος αἰὶ ὄχθαις,
 Ησίοδον καὶ τέλεξε, παρ' ὅσιν παρ' ἡμῶσις.

Τὸν δὲ χαλαζήνεται κόρη Πιθηνὶς ἀνὴρ
 Σκορπίον ἐκκέντροιο τέθηγμένον, ἥμος ἐπέχρα
 Βοιωτῶ τεύχευσα κακὸν μῦθον Παιωνί,
 Ἀχαιῶν δ' ἔτε χερσὶ θεῆς ἐσθλὰ τὰ πέλων.
 Αὐτὰρ ὅγε σιβαροῖσιν ἀστυρὸν ἤλασεν ἱχθυὺς
 Σκορπίος ἀπλοῖσθης, ὁλίγω ἄπο λαῖ λοχίσας.
 Τοῦ δὲ τόρῳ πῆρι σήμον ἠΐς ἔσσαν ἀπλανεὺς αὐτῶς
 Οἶα κωηλατῆον ἰσθμὸν ἐσθλὸν ἐπείκειται.
 Ἀλλὰ σύ γε σαιθμοῦ τε καὶ αὐλίου δῖ' ἔπειτα φυγδίω
 Γηιδίῳ ἐκ πάντων διώξαι, ἢ ἄπ' εἰπνῆς,
 Ἡὲ καὶ αὐτοπῆνοιο χαμυνιάδος, ἥμος ἀν' ἀγρὸς
 Φύτων αὐκλῆος θέρους πυρόεσσιν αὐτῶν,
 Αἴθριος ἀνὰ λαμρὸν ἄσπερος ἀκρέσσος ὁδῶς,
 Ἡ καὶ ἀν' ὑλήωνται παρὲς κλόφον, ἢ αἰὰ βήσσης
 Ἐχραπίω, ὅτι πᾶσι κινώπεται βόσκειται ὕλῳ,
 Δρυμὸς καὶ λασιδνῶς ἀμορβαίους τε χαράβορος.
 3 Καί τε παρ' ἑλίσσων ἄλλω ὁρόμον, ἢ δ' ἵνα ποίῃ
 Γῆρας κυσινομένη σκιάει χαλκόντα ἰάμους.
 Τῆμος, ὅτ' αὐαλέων φολιδῶν ἀπιδύσαστο γῆρας
 Μῶλυσ ἐπισείχων, ὅτε φωλεὸν εἶαι φάτων,
 Ομμοσι ἀμβλώσει· μαρὰ τοῦ δὲ οὐκ ἔχοντος ὅρπηξ
 Βασκινθεῖς, ὡκύντε καὶ ἀν' ἡνίκα τίθῃσι.
 Θιμβρῶν δ' ἐξέλασσε φεῶν ἐπὶ λωβεία κῆρα,
 Καπνείων ἐλάφοιο πολυγλήχινά κεράιν,
 Ἀλλοτε δ' ἄξαλέην καίων ἐγρόν κινεῖ πέρην,
 Ἡν οὐδὲ κρατὶ δῖο πυρὸς ἀπὸ καίνυται ὀρμή.
 Ἐν δὲ πολυχιδεὸς βλήθρου πυρὺ βάλλειο χεῖρτιν,
 Ἡ σύ γινεα χυρόεσσιν ἐλῶν πᾶσι θαλάσσιον ὄρῳ,
 Καρδὲ μὲν ἀμύξας ἰσοελέϊ· μὴ γὰρ δειδῶμον.
 Ζορκὸς αἰὲ πᾶσι πνέον κέρως ἀσκελὲς ἰσθμῶν,
 Καί τε μελανθίου, βαρυαῖος, ἄλλοτε θέου,
 Ἀλλοτε δ' ἀσπράτοι φεῶν ἰσοελέϊ μῦθον.
 Ἡὲ σύ γε θρηῖσταν ἐνὶ φλέξας πειλάαν.
 Ἡ θ' ὕδατι βρεχθεῖσι, σελασσεται· ἴσθες δ' αὐτῶν
 Τυτθῶν

ΤΥΤ' ὅτ' ὀδμήσῃται ἐπὶ ῥῶαν θέντος ἐλαίου·
 Τῇν, ἀπὸ θρηκίου νομέου ποταμοῖο φέρνεται·
 ὅν πόντον καλέουσι· τόθι θρηκίος ἀμορβὴ
 Κρητοφάγοι, μήλοισιν ἀδρ' γηλοῖσιν ἐπονται·
 καὶ μὲν καὶ βαρυόδμος αὐτὸ φλοπὶ μοιρηθεῖσθε·
 4 Χαλβαίνῃ, ἀκνήσις τε καὶ ἡ προῖνεσι τομοῖν,
 Κέσφορος πουλυόδουσι καὶ ταψίη χεῖσαι γλυκείαις
 ἐν φλοπῇ, καὶ πηλὸν ἄγει καὶ φύξιμον ὀδμήν·
 Τόθι δὴ χεῖρα καὶ κοῖλα καὶ ὑλιν ὠρεῖσθ' ὄντας
 Κενώσεις· δαπέδω δὲ πεσὼν, ὅπνιοι κορέσθῃ·
 εἰ δὲ τὰ μὲν καμάτου ἐπιβλέται· ἀγγιθεῖ τοι νύξ
 αὐλιν ἄγει, κοῖτου δὲ λιλαίειαι ὄρων αὐνῶτας,
 τῇμος δὴ ποταμοῖο πολυῖος καὶ δῖνος,
 Ὑβρὴν καὶ ἀμύνθην ὁπάξω χρεῖστας·
 πολλὴ γάρ λιβάσι παρ' αἴξεσσι, ἀμφί τε χεῖλιν
 5 ἔρρεται· ἀρχαυλοῖσιν ἀγαλλομυλὴν ποταμοῖσιν,
 ἡ σὺ γ' ὕποσθ' ῥέσσειο λυγρὸν πολυανθεῖα κόψασθ'·
 ἡ πόλιον βαρυόδμον, ὃ δὴ ῥίπτον ὀδωδεν·
 ὧς δ' αὐτὸς ἐχέων· οὐρανὸς αὖτε χεῖρτι·
 καὶ μὴν ἀβροτόνιοι τότ' ἄγριον οὐρεσιθάμει
 ἀργυρὴν ἔσθ' βῆσαν· ἡ δ' ῥ' ὑπὸ τομοῖον,
 ὅστε φιλῶς νοτῶν ἐπιβόσκεται αἶαν·
 Ριζοβόλος λαοῖσιν αἰὲ φύλλοισι καὶ τρυφῇ·
 φράζεσθαι δ' ἐπέοικε χαμμεζύλοιο κοτύλης,
 ἄγνου τὸ βρύα λυγρὸ· καὶ ἐμπρίον τ' ὀνόγυρον,
 αὐτὸς τὸ ῥήχοντα ταμὼν ἀπὸ κλήματι σόης·
 ἡ καὶ ἀστρὸδελιοῖον πολυανθεῖα μάχον,
 σφύχον τὸ σκυρὰτ' ἐχθρὰ, τὰτ' εἶαι σῖναλ' βούτην·
 ἡμος ὅταν σκυρῶσι βόες καὶ ὑλῆα φαγούται·
 καὶ μὴν πευκεδένιο βαρυπυλόνου οὐτε καὶ ὀδμή
 Θρεῖ' ἀποσθῆι τε καὶ αἰπύωντα δάκνει
 καὶ τὰ τῇν, εἰ καὶ παρὰ τοῦ καὶ ἀγραυλεῖ κοῖτη·
 6 ἄλλα δὲ φωλαῖσι τὰ δ' ἐμφρεχέαις χελεύει·
 εἴ γε μὲν ἐς τεύχεος κεραμῆον ἡ καὶ ὀλπην

a iii

[illegible]

Εἰ δὲ πῦρ οὐδὲ κελεύειν ἀφορμάκῃ τῷ χρῶϊ κύρσης
 Ἀκμηνος σίτων, ὅτε δὴ καὶ κόνιν ἀνέβρασ' ἰάπῃται,
 Λίψαντες ἢ μετέρῃσιν ὀρώσειας ἐφ' ἐτμαῖς.
 τῶν, ἢ τοῖσι θήλειαι παλίσκοτος αὐτομύοισι
 δάκρυμα πωλεῖο τῶν καὶ ὁ λακύνειν ἑλθ' σιρῆν.
 τούνεκα καὶ θανάσιον θωάτορος ἱέεται αἶσα.
 Ἀλλ' ἢ τοῖσι θέρους βλαβερόν δακρύς ὕδαλέαται,
 Γληκίλων φάσιος δὲ δοκίμοις αὐτὸν τούρου
 Ὀλκύνει φαιρουσαι, ὁ λίζωνος φορέονται.
 Ἡ δὲ τῶν τέκνοις θέρους μολοῖσιν ἀβοσκῆς,
 Φωλεῖον λοχάδην ἑλθ' πωλεῖ διψᾷς ἰαυῆ.
 Ἡ δὲ τῶν λίσσῃσι μεθ' οὐ νομόν ἢ ἑλθ' κοῖτον
 Εὐνομοῦ ὑπνώσων σάκην κεκορημένη ὕλης,
 Μὴ σύγ' οὐδ' ἰριόδοισι τύχῃς, ὅτε δὴ γὰρ πεφυζῶς
 Γόρυκος ἔχῃς θύῃσι τῶν πῶν φολάωντος ἐχέδνης.
 8 Ἡρίκη θορνημῶν ἔχῃς, θολερὰ κυνόδοντι
 οὐραὶς ὁ δὲ ἐμφύσσει, καὶ βίω ἀπεκοῖται ὁ μῦθον.
 οἱ δὲ, παρὸς λώβῳ μετεκίαντον αὐτῇσι τῶν τοῖσι
 Γενόμενοι ἐχέδνης ἐπεὶ διὰ μηρὸς ἀρᾶν
 Γαστράν αβρῶσαντες, ἀμύβρους ὕδαλινοντο.
 οἱ ἢ γὰρ βαρύνθαι ἑλθ' κύματι. τοῖ δὲ καὶ ὕλιν
 Ὡστόκοι ὅθις λεπτῶν θάλασσιν ἔχῃς θάλλω.
 μὴ δ' ὅτε ῥιπῇσιν φολάων ἀπὸ γῆρας ἀμύβρους,
 Ἀφ' ἀναφοιτῆσι νεαρήν γε κεχαρμένους ἢ βῆ.
 Ἡ δὲ πότε σκαρθμούς ἐλάφων ὅθις ἔσιν ἀλύξας
 Ἀνορὸς ἐπισκῆψῃ θάλασσαν θυμοφθόρον ἰόν.
 Ἐξοχα γοῦρ οὐλιγῇσι κινώπισταίς κοτέονσι
 Νεβροτόκοι καὶ ῥόρες ἀνιχνύουσιν δὲ πόντον
 Τρόχμα λαὸν αἰμακίς τε καὶ εἰλυτὸς ὀρέοντες,
 Σμύρδαλιν μυκτῆρος ἐπ' ἀπώρῃσιν αὐτῇ.
 Νὰ μὲν καὶ νιφάσας φαίρει δὲ παρὰ πάλος ὀθρυς
 Φοινὰ δάκνη, κοίλῃ τε φάραγγι καὶ ῥιπῇς ἀγμοί.
 καὶ λῆπας ὕλην, τῶν δὲ δάκνης ἐμβάτεις σήψ.
 Χροῖν δ' ἀμύβρους τε καὶ οὐ μίαν οἰκόν ἔχει,

ὁ δὲ τῶν

a iiii

Αἰὲν εἰδόμενος χόρω, ἵνα χεῖρα μὰ Τόλμῃ κούβῃ ἐκὺς ἰε
 τῶν, οἱ μὲν, λιθαρίαις τε καὶ ὀβελίοις σὺν αἰὸντες πορφυρεῖα
 Γαυρότοδοι φράξεις τε καὶ ἔμπυροι οὐκ ἐκείνων, ἀλλὰ
 Ἀνδροάσι δῆγμα πέλας μεταμύνοιον· ἀλλὰ καὶ κηδεύει· ἴσως
 Ἀλμος δ' αὖ καὶ χλοισι δὴ μὴν ἰνδόμεται αἶης· ἴσως γὰρ
 Ἀλμω δ' ἐγ' χλοάουσα λεωπὶς ποδὶ μὴ κεκ' κύκλον· ἴσως γὰρ
 Γοικίλον αἰόμα· πολέες δ' αἰμάδοισι μελύντες, ἴσως γὰρ
 Σπείρη λειπύωνται ἀλινδόμενοι· ἴσως γὰρ
 9 Φράξιο δ' ἀνακλέεις μὲν ἑὴ φεικτὴν φολιδέσιν· ἴσως γὰρ
 Ἀσπίδα φοινέεσθαι, ἀμυνοσάτων δὲ κῶς ἄλλων· ἴσως γὰρ
 Τῇ μὲν γάρ τε κέλευθος ὁ μῶς καὶ τ' ἀντίον ὀρπεῖ· ἴσως γὰρ
 Ἀφροδὶτὸν ὀλκείην δὴ λιχὲρ μὴ γύμνασι γαστρός· ἴσως γὰρ
 Η καὶ σμύρδα λέον μὲν ἐχει δέμας· ἐν δὲ κέλευθος· ἴσως γὰρ
 Νοχέες δ' ὀλκίος φέρει βαρὺς· ὑπναλέοις δὲ· ἴσως γὰρ
 Αἰὲν ἐπιμύζουσα φαίνεται ἐνδύκεις ὀσπίς· ἴσως γὰρ
 Ἀλ' ὅταν ἢ δὴ πόνον οὐκ ἄσιν ἢ πὶν' αὐδῇ· ἴσως γὰρ
 2 Ἀθρήση, γὰρ ῥὸν μὲν ἄρ' ῥέθεος βάλεν ὕπνον· ἴσως γὰρ
 Ὀλκῶ δ' ἄρ' ὀλκώσας ἄλλων εἰλίξας γαίη· ἴσως γὰρ
 Σμύρδα λέον δ' ἀνὰ μέσση καὶ πεφικνός ἀείρει· ἴσως γὰρ
 Τῆς ἥτοι μῆκος μὲν, ὃ κούβητον ἐρεφὸν αἶα· ἴσως γὰρ
 Οργυῖν μετρήσας, ἀτὰρ ποδὶ βάλμεται ὄρος· ἴσως γὰρ
 Ὀσων τ' αἰγανέω, δὴ δὴ γὰρ ὄρος ἦν ἡνυσε τέκτων· ἴσως γὰρ
 Εἰς εἰσπὴν ταύρων τε βαρυφθόγων τε λεόντων· ἴσως γὰρ
 Χροὶν δ' ἄλλοτε μὲν· ἴσως γὰρ ὄρος ἐπιδέσσομεν ὠτοῖς· ἴσως γὰρ
 Ἀλλοτε μὲν ὀσπία, καὶ αἰόλος, ἄλλοτε τε φρενί· ἴσως γὰρ
 Γομάκι δ' αἰθαλόεσσι μελαινο μὲν ἑὴ βώλω, ἴσως γὰρ
 Αἰθιδάπων· οἶν τε πολυσταγὸς εἰς ἄλλα νεῖλος· ἴσως γὰρ
 Γλαυκόμενος καὶ τέχνην ἄσιν· πρὸς τὴν δὲ πόντω· ἴσως γὰρ
 Δοιοὶ δ' αἰσκύνουσιν ἑσθρφαίνουσι μετ' ἑπὶ πόντω· ἴσως γὰρ
 Οἶα τύλοι· ἢ δ' αἰὲρ· δὲν ὕπαι φρενίσεται ὁ μῦθος· ἴσως γὰρ
 Γολλὸν ἑὴ ἀπείρης· ἴσως γὰρ ὄρος δ' ἀνὰ πῶμα πλάται αὐχίν· ἴσως γὰρ
 Ἀκρετα ποιφύσεντος, ὃ τ' ἀντο μὲν οἰσιν ὃ δὴ ταις, ἴσως γὰρ
 Αἰθιδά προσημείηται, ἐπιζα μὲν ἐς κοτόντα· ἴσως γὰρ
 Τῆς ἥτοι πῶμα εἰς καὶ ἴλοι ὕπαι εἰσεν ὀδόντες· ἴσως γὰρ
 Λγκύλοι

Λακύνλοι σὺν γὰρ μοῖς δουλιχίρεες ἐρεῖζανται
 Ἰοδύκοι· μύχας τοὺς δὲ χιτῶν ὑμένεον καὶ λυπταί
 ἐνθεν ἀμείλικτον γύοις σὺ δὲ δύγεται ἰόν·
 Ἐχθρῶν που τέρα κείνα καὶ ῥήσιν ἐμπελάσει·
 Σαρκὶ γὰρ οὐτέ τι φηγμαι φαίνεται, οὐτέ δύσελθε·
 οἷδός ἐπιφλέγεται καὶ μάστιγι δ' αὖτ' ὅτ' ἄλνυται αἰνέ·
 Ὑπνὸν δ' ἐπὶ πᾶσι καὶ ῥήσιν βιότοιο τελευτῇ·
 Ἰχθυόων δ' ἄρα μούνος ἀκέραιος ἀσπίδος ὁρμῆς,
 10 Ἡ μὲν δ' ὅτ' ἐς μάστιγι εἴσιν, ἀλ' οὐτέ τι λυγρὰ
 θαλάσσης δ' ὀφιοῦς κηροῦ ῥόφον ὡς γὰρ
 πάντα διεσκήνιξε καὶ ὕψι ὑμνῶν ἐτίναξε
 Δαρδύλειαν· ὁλοοῖς δὲ σιωπῇ ἀθάνατον ὁδοῦσι·
 μορφὴ δ' ἰχθυόων κινώσεται, οἷον ἀμφοῖς
 ἱκτιόος, ἥ τ' ὁρῶσι καὶ ἱκτιόων ὁ λειθρὸν
 μαίεται, ὕψι ὑπὸ πᾶσι καὶ ῥήσιν πεταύρων·
 ἐνθα λέγεται τεύχεσσι καὶ ἰκτιόων καὶ ἀφαιρῶ
 τέκνα τιθαι βιάσασιν ἔσθ' ὅτ' ἄλνυται ῥήσιν,
 ἀλλ' ὅταν αἰγυπτοῖο παρὰ θρῦσιν αἰάμους
 ἀσπίσι μῶλον ἄγιστον ἀσπίδατον εἰλικοῦσαις,
 αὐτὴ δ' ὁ μὲν, ποταμὸν δὲ καὶ θήλατο· τύψε δὲ κώλοισι
 τὰρταρον ἱλυσέσταν· ἀφαιρῶ δ' ἐφορῶν γύα
 Γηλῶ ἀλινθηθεῖς ὁλίγον δὲ μάστιγιόσκει λάχλυ
 Σείριος ἀζήνη, τεύχεσσι δ' ἰχθυόων ὁδοῦται·
 τῆμος δ' ἡ καὶ λυγρὸς δουλιχίρεος ὁρμῆς
 Σμόρδαλέης ἐβρωξεν ἐπὶ λυμῶν, καὶ καὶ οὐρῆς
 ἀρπαξάσ', ἐβρωξεν ἐπὶ ποταμοῖο κύλιαν
 εὐδ' αὖ ἐχθρὸν ἔσταν ἰδούσι πολυδερκέα μορφὴν,
 ἀλλοτε μὲν δουλιχὴν, ὅτε πενυρία γοῶν αἰέξῃ·
 εὐρώπη τ' αἰσῆτε, τὰ δ' οὐκ ἐπείκελα δῆεις
 11 Ἡ τοὶ αἰδρωπὴν μὲν ὁλίγον καὶ ἔσθ' ὅτ' ἄλνυται
 ῥήσιν αἰδρωπὴν καὶ αἰδρωπὴν τελέσθουσι·
 οἱ μὲν, ἔσθ' ὅτ' αἰδρωπὸς ὅρη, παρὰ μὲν αἰδρωπὴν,
 ῥήσιν αἰδρωπὸς τε παρὰ πολυδερκέα μορφὴν·
 Δοῖς δ' ὁρμῶνται καὶ ἐς πᾶσι δὲ πᾶσι βιότοιο

Οἷα ποδὶ ῥηχὺν βουχέει τέρων, ἢ καὶ ὀρυμνός ἐν ἰσχυρῇ
 Αἰγὰ γένος πρηνὸν καὶ κέραιος ἐν ῥήγῃ.
 Τῶν, ἢ τοὶ βρεχμοὶ μὲν ἰσθὶ πλάτος, ἢ δ' ὑπὸ δ' ἄκρον
 Ολκαῖον ἀπὸ τῆς κολοβῆν ἐπὶ λίσσεται οὐρῶν, ὑπὸ τῶν
 Αργαλῆαις φερόσθουσαν ἐπὶ πηταινὸν φολίσσεται.
 Νωθεὶ δ' ἐν θά καὶ εἴθαι διασθουμὰ νίσσεται ὀλκῶν πρὸς οὐρῇ
 12 Γὰρ δέ τοι ὀξυκέρηνος ἰσθὺς ἐχέει, ἄλλοτε μήκος ἐν ἰσχυρῇ
 μάστων, ἄλλοτε πρὸς ἀκμῇ τῶν δὲ κατ' ὀδόν, ἢ δ' ἄκρον
 Νηδύς, ἢ δὲ μύρρονος ἐφ' ὅλκῃ καὶ τεταίνυται, ὑπὸ τῶν
 ἰσθῶν μὲν πεδυνῇ δολιχῶν ἄσπερ πείρασιν ὀλκῶν, ὑπὸ τῶν
 ἰσθῶν δ' ἐκ φολίσσων τετρίμυκον αὐτὰς ἐξ ὥπης.
 Γλῶσση λιγυρὰ δὲ νύκτων σκυλὺν πηται οὐρῶν, ὑπὸ τῶν
 Κωκυτῶν δ' ἐχέει αὐτὸν ἐπὶ πηται οὐρῶν.
 Τοῦ μὲν ὑπὸ τῶν δὲ νύκτων δὲ κατ' ὀδόν, ἢ δ' ἄκρον
 ἰσθῶν δ' ἐν θά καὶ εἴθαι διασθουμὰ νίσσεται ὀλκῶν πρὸς οὐρῇ
 Οὐλῶν γὰρ τὸ μῆκος ἐμφύεται ἀμφοῖν δὲ σαρκὶ καὶ οὐρῇ
 Τετρίμυκον δὲ νύκτων ἐπὶ πηται οὐρῶν, ὑπὸ τῶν
 Τῆς καὶ ἄσπερ πείρασιν φέρεται λίπαι ἰσχυρῇ, ὑπὸ τῶν
 ἄλλοτε δ' αἰματόεις, τοτὶ δ' ἄκρον, ἢ δ' ἐπὶ οὐρῇ, ὑπὸ τῶν
 Γομάκῃ μὲν χλαῖοντα βαρεὶ ἀνὰ δὲ σθουμὰ οἰσσεται.
 ἄλλοτε φοινίσσωντα τοτὶ δὲ καὶ αὐτὰ πελιδνῇ.
 ἄλλοτε δ' ὑπὸ τῶν κυεὶ βαρεὶς αἰ δὲ θαμναὶ.
 Γομφόλῳ γὰρ τῶν, ἢ γὰρ πρὸς φλὺνταιναι ἀρταῖα.
 Οἷα πρὸς κμήτοιο χροὸς πλάσσειν ὑπὸ τῶν.
 Σηπεδύνες δὲ θάμῳ ἐπὶ σθουμοὶ, αἰ μὲν ἄσπερ πείρασιν.
 Αἰ δὲ κατὰ πηται ἰσθῶν λωγὸν ἰσσεται.
 Γὰρ δ' ἐπὶ οὐρῇ δὲ κατὰ σθουμὰ βόσκεται ἄσπερ πείρασιν.
 Οξεία πρὸς πηται κατὰ σθουμὰ δὲ τε λιγμοὶ.
 Κίονα τε ξυνοῦντες, ἐπὶ αὐτῶν τοῖς κλονέουσιν.
 Ἀμφοῖν καὶ ἰσθῶν δὲ κατὰ σθουμὰ δὲ γὰρ τῶν.
 Αφροανί βαρεὶς θουμὰ καὶ ἰσθῶν μὲν δὲ γὰρ τῶν.
 Εἰ δὲ κατὰ σθουμὰ βαρεὶς ἰσσεται αὐτὰς ὀξυκέρηνων.
 ἄλλοτε μὲν δὲ γὰρ φερόσθου καὶ αὐτὰς.

ΓΟΜΛΑΝ ΑΨΩ ΟΝΥΧΩΝ ΙΧΘΕΙ ΚΡΥΟΣ ΑΜΦΙ ΔΕ ΓΥΦΟΙΣ ΑΒΛΗΘΕΣ
 ΧΑΜΕΙΝΗ ΖΑΛΩΣΑΙ ΠΕΡΙΞ ΒΕΒΕΙ ΔΕ ΧΑΛΑΖΑ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΓΟΜΛΑΝ Δ' ΑΥΤΗΝ ΖΑΛΩΣΑΙ ΑΠΙΡΥΓΗΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΣ ΤΗΝ ΟΥΤ
 ΩΧΡΑΙΩΝ ΔΕ ΜΑΙΣ ΑΜΦΙΣ. Ο ΔΕ ΝΟΤΕΩΝ ΠΟΔΙ ΓΥΦΟΙΣ ΑΠΟΛΛΑ
 ΤΥΧΡΟΤΕΡΟΣ ΝΙΦΕΤΟΙΟ ΒΟΛΗΣ ΠΟΔΙ ΧΑΛΑΖΑΙ ΙΟΒΟΙΣ. ΤΟΤΕ
 13 ΧΡΟΙΝ, Δ' ΑΛΛΟΤΕ ΜΕΛΗ ΜΟΛΙΒΟΥ ΖΟΦΟΔΕΟΣ ΙΧΘΕΙ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΑΛΛΟΤΕ Δ' ΕΡΕΘΙΣΤΑΙ. ΤΟΤΕ ΑΝ ΔΕΙΝ ΕΙΣΙΤΟ ΧΑΛΚΟΥ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ
 ΕΥ Δ' ΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΟΥΛΟΙΤΑΙ ΜΑΘΟΙΣ ΕΠΙΟΝΤΑΙ ΚΕΡΑΤΗΣ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ
 ΗΥΤ' ΙΧΘΕΙΝ ΤΩ, ΧΑΛΚΟ ΤΟ ΜΕΛΗ ΙΝ ΔΙΑΛΛΕΤΑΙ ΙΣΙΝ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΑΛΛΟΤΕ ΜΕΛΗ ΠΙΣΤΕΥΕΙΤΑΙ, ΤΟΤΕ Δ' ΕΙ ΟΥΔΙΟΙΣ ΚΕΡΑΤΗΣ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ
 ΗΤΟΙ Ο ΜΕΛΗ, ΚΟΛΟΣ ΕΣΤΙΝ, Ο Δ' ΑΥΤΗΝ ΚΕΡΑΤΗΣ ΠΕΤΟΙΘΩΣ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ
 ΧΡΟΙΝ Δ' ΕΙ ΑΦΑΡΕΤΗ ΛΕ ΠΤΑΥΕΤΑΙ. ΟΙ Δ' ΕΙ ΜΑΘΟΙΣΙΝ ΚΕΡΑΤΗΣ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ
 Η ΚΑΙ ΕΙ ΜΑΘΟΙΣΙΝ ΠΑΡΑ ΣΤΕΒΟΝ ΟΥΔΥ ΚΕΣ ΑΥΤΕΙ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΤΩΝ, ΗΤΟΙ ΑΠΕΙΡΗΣΙΝ, Ο ΜΕΛΗ, ΤΟΤΕ ΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΑΡΑΠΟΝ ΙΘΕΙΝ ΟΥΛΙΧΩ ΜΗΡΥΓΜΑΤΙ ΧΑΛΚΟΣ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΑΥΤΑΡ ΟΥΚ ΕΣΚΑΙΟΣ ΜΕΓΕΤΩ ΕΠΑΛΙΝΘΕΤΑΙ ΟΛΚΩ, ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΟΥ ΜΟΝ ΟΥΔΙ ΠΛΑΝΕΩΝ ΣΚΟΛΙΩ ΤΕΡΗΧΟΤΙ ΝΩΤΩ, ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙ
 ΤΡΑΜΠΟΣ ΟΛΚΑΙΟΣ ΑΥΤΩ ΙΣΟΣ. ΗΤΕ Δ' ΑΛΛΗΣ ΤΕΡΗΧΟΤΙ ΝΩΤΩ
 ΓΛΑΥΡΟΝ ΟΛΟΝ ΒΑΠΤΟΥΣΑ ΚΑΚΟΣΤΑΤΕΟΝΤΟΣ ΑΝΤΟΥ, ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΕΙΣ ΑΝΕΜΟΝ ΒΕΒΕΙ ΗΤΑΙ ΑΠΟΚΡΟΥΣΤΕΣ ΛΙΒΟΣ ΟΥΡΩ, ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΤΟΥ ΜΕΛΗ, ΟΤΑΝ ΒΡΥΞΗΣΙΝ ΑΙ ΚΕΛΙΟΝ ΠΟΔΙ ΝΥΓΜΑ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 14 ΗΛΩ ΕΦΘΥΜΕΝ ΤΥΛΟΝ ΠΕΛΕΙ. ΑΙ ΔΕ ΠΕΛΙΔΙΑΙ ΑΛΟΓΟΙ ΤΗΝ
 ΦΛΥΚΤΑΙΝΑΙ ΠΕΜΒΕΙΝ ΕΙΘΥ ΜΕΛΗ ΕΝΕΤΟΙΟ, ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΔΗΓΜΑ ΠΕΡΙΞ ΠΛΑΖΟΝΤΑΙ ΑΜΥΟΒΟΛΕΩΣΤΑΙ ΕΣΩΠΗΝ, ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΗΤΟΙ ΑΦΑΥΡΟΤΕΡΟΝ ΤΕΛΕΙ ΠΟΝΟΝ. ΕΝΕΑ Δ' ΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΗΕΛΙΟΥ ΜΟΓΕΩΝ ΕΠΙΟΑΣΕΤΑΙ, ΟΙΣΙ ΚΕΡΑΤΗΣ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΟΥΛΟ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΚΟΡΩΝ ΕΙΧΡΑΥΣΕΙ ΚΑΙ ΟΥΔΥΝΤΑ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΔΙΠΛΟΙΣ Δ' ΕΝ ΒΟΥΒΩΣΙ ΚΑΙ ΕΙΧΡΑΥΣΕΙ ΑΝΕΜΟΙΣ ΑΥΤΩΣ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΜΟΧΛΟΣ ΕΙΧΡΕΦΕΤΑΙ. ΠΕΛΙΟΣ ΔΕ ΤΟΙ ΕΜΦΕΡΕΤΑΙ ΧΡΩΣ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΤΩΝ ΔΕ ΤΕ ΚΑΙ ΜΟΝΤΩΝ ΟΛΙΓΟΣ ΠΟΔΙ ΑΛΕΑ ΤΗ ΜΟΣ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΛΕΙΠΕΤΑΙ ΕΚ ΚΑΜΑΤΙΟ. ΜΟΛΙΣ ΓΕ ΜΕΛΗ ΕΚΦΥΡΟΝ ΑΙΔΟΝ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΣΗΜΑ ΔΕ ΤΟΙ ΔΙΑΚΕΟΣ ΑΙ ΜΟΡΡΟΟΥ ΑΥΤΗΝ ΕΝΕΤΑ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΟΣΤΕ ΚΑΙ ΕΙΛΥΘ ΜΟΥΣ ΠΕΡΩΔΕΑΣ ΟΥΔΥ ΚΕΣ ΑΥΤΕΙ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
 ΤΕΡΗΧΝΩ ΕΙΧΡΕΦΕΤΑΙ ΘΑΛΑΜΩ ΟΛΙΓΗΡΕΑ ΤΕΥΧΩΝ. ΤΟΤΕ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ

ΕΝΘ' ΕΙΛΥΘ ΜὲΝ ἔχουσιν, ἐπεὶ τ' ἐκὸς ἔσται το Φορβύης.
 ΜΗΚΗ Μὲν ποδὸς ἵχως ἰσάεταί· αὐτὰρ ἐπ' ὀδὸς
 Τέθρου πῖται μύουρος ἀπὸ φλογέοιο καρπύου.
 ΑΛΜΟΤΕ Μὲν χροὴν ἠολόγος· ὅτε δ' ἔμπαλιν αἰθέρος
 Δειρὴν δ' ἐστὴν κωταὶ ἀλὶς· πεδανὴ δέοι οὐρὴν
 Ζαχρεὶς θλιφθεῖσα καὶ τομφάλιος τεθαύναται.
 15 ΤΟΥ Μὲν ἔσθ' ὅνι φόνεταί κεράτα· ὁδὸν αὖ μετὰ πῶ
 ΕΥΚΕΙΤΑΙ· πᾶσι νομῇ φάη λογάδας τε προσεικῆς.
 ΣΜΟΡΔΑΛΕΩΝ Δ' ἐπὶ οἱ λαμνρὸν πῆφρυκε καὶ ῥέλυον.
 ΔΟΧΜΑ Δ' ἐπισκάζων ὀλίγον δέμας· οἶα κεράσης,
 ΜΕΛΩΤΟΥ ὃ γ' ἐκνώτου βαιὸν πλάσων αἰσὶν ὀκέλλει.
 ΓΑΙΗ ὕποθλίβων νηδιῷ· ΦΟΛΙΣΙΝ ΔΕ καὶ οἶμω
 ΓΑΥΡΟΝ ὕποφφέων, καὶ ἁλμυρὰ χύσιν οἶα διδρῖται.
 ΝΥΓΜΑ ΠΙ Δ' ἀρ' ἄρ' μολῶ μὲν, ἐπὶ πρέχει ἀχρὸν εἶδος
 ΚΥΑΝΕΟΝ· ΚΡΑΣΙΛΩ ΔΕ καὶ κόν' ὀδὸν τέρσασθαι ἄλγος.
 ΓΑΣΤΗΡ Δ' ὕδατόεσσα διέστυτο· ΝΥΚΤΙ ΔΕ ΠΡΩΤΗ
 Αἶμα δὲ κ' ῥινῶν τε καὶ αὐχένος ἡδὲ καὶ ὠτων
 ΡΙΘΥΝΕΤΑΙ· ῥηλόωντι νέον πεφορυγμένον ἰῶ.
 Οὐρα δὲ φοινίσσονται καὶ τέσσαρ' ἄρ' αἶμα
 ΠΤΕΙΛΑΙ ῥήγνυνται, ἐπειγόμεναι χροὸς ἄλκι.
 ΜΗΠΟΤΕ τοι θήλ' αἰμορροῖς ἰὸν οἴειν.
 Τῆς γὰρ ὀδὸς ἀμύνης, τὰ μὲν, ἀθρόα πῆμ' ἔχεται οὐλαί.
 ΡΙΞΘΕΝ ὅζ' ὀνύχον δὲ καὶ τείβεται ἀσφαλὲς αἶμα.
 Οἱ δὲ, φάτω μυσθῶντες αἶμα πρὶ οὐσιν ὀδύντες.
 16 Εἴ γ' ἐτυμον, ῥοίηθεν ἰοῦσ' ἐχέλευετο φύλλοις
 Αἶνελένη, ὅτε νῆα πολὺς φοιβὸν πῶδ' ἐβίλον,
 ΕΞΗΣΑΝ, βορέας καὶ κλυὺ προφυγόντες ὁμοκλυῶ,
 ΗΜΟΣ Αἰαφύχοντα κυβερνήτηρα καὶ ὠβον
 ΘΩΝΙΟΣ· αἰφ' ἀμάθρ' ἰσιν ἀθρήσασατο· τύφει γὰρ αὐτὸν
 Αὐχὲν ἄποθλιβεῖσα, καὶ εὖ βαρυμὴν ἤρ' ἔχεν ἰόν.
 Αἰμορροῖς θήλειαν καὶ κόν' δὲ οἱ ἔχ' αὖ κοῖτον.
 Τῶν δ' ἐλόνη μέσον ὀλκὸν ἀνέκλασε· θραύσει δ' αὖθις
 ΔΕΣΜΑ ΠΕΡΙΞΕΝ ὠταῖα, ῥάχισ δ' ὅζ' ἐσθ' αὖ γήϊον.
 ΕΞΘΕΝ Αἰμορροῖς σκολιὸν πλανέες τε κερᾶται,

Οἷοι χολιδόνος, καὶ κηπέλι, βαρύνοντες·
 εὐδαίμων πεδύνης γνοίης θέματος· ἀλλ' ὁ μὲν, εἰδὲς
 αἰμορόω σύμμορφος· ἀτὰρ σίβον αὐτίοκ' ἔλκει,
 καὶ κερῶν θέματος· ἐμπελὺ ἀμμορον· ἡ δ' ἐνυ χροῖν·
 οἷη πδρδ' ἀπιδύς λαοίης· ποδιδέσμε τδρφει·
 κρῶατι δ' ἐμβουρύνθει· ἐλάχεια δὲ φαίνεται οὐρῇ
 εἰστυμένη· σκολιδὺ γὰρ ὁ μῶς ἐπιτείνεται ἀκέρυ·
 τῆς δ' ἡ τοι· ὁλοὺν καὶ ἐπώδυνον· ἐπλεῖ· ἔλκος
 σηπεδόνος· νῆμεται μέγας· ἡ δ' ὁλοφώος· ἴος
 γὰρ θέματος· ἀνάλει· δὲ ποδὶ χροῖ· καρφομελὴ θείξ,
 σκιδναται ὡς γήρεα καὶ ταψυθῶντος ἀοίης·
 ἐκ μὲν γὰρ κεφαλῆς τε καὶ ὀφρύος ἀνδρῶν·
 ραίνονται· βλεφαρῶν δὲ μέλαιν· ὅξ' ἐφθιτο·
 ἀφ' ἑα δὲ ἱσχυρότα, ἐπιστίζονσι μὲν ἀλφεί·
 ἁλὺ καὶ τ' ἀρπινόεσται· ἐπ' ἀρ' σενόηται·
 17 καὶ μὲν δι' ἡλίου εἶδος ὁ μῶς· τῶν αὐτῶν·
 γαυροτδρ· θανάτου δὲ θωάτδρ· ἴξεται αἷσα·
 οἷσιν αἰσκήνη βλοσυρὸν δάκρυ· ἡ τοι·
 αἰὲν ὑποζοφώσασ· μελαίνετα· ἀκροδεσ·
 δὲ γματι δ' ἐμφλέγεται· κρῶατι· πρόποι·
 χελεῖ· ὑπ' ἀλγέης· ἀλγάνετα· ἀβροχ·
 αὐτὰρ ὁ γ' ἡντ'· ταυδρ· ποτα· μοι· ο· νειδυκῶς·
 χαλδόν· ἀμέ· ρητον· δέχε·ται· ποτ'·
 ομφαλόν· ἐκρήξεται· χέει· δ' ἔσθρα·
 ὠγίπος· δ' ἀρ'· μύθους· αἰαζ·
 ὡς ὁ πτό· ὡυόν· ἐγ· κρόνου·
 νειμά· μύθος· καὶ σπιν· ἐκ·
 ἰδμοσύνη· νεότ·
 21 κυδαιών· δὲ γὰρ·
 ἀφρονδ· γού· μὲν·
 Νῶθε· γὰρ·
 Δωρε· πολ·
 Ρῶ·
 Οὐλο·

Σαίνων· αὐτὰρ ὁ βεῖθος ὁ δὴ ῥαὶ δέξατο νώτοις·
 18 ἦτεν ἄφρονά δ' ὦρεν· ὁ δ' οὐκ ἀπαινώατο χρεῖ·
 ἔξοτε γηραλέον μὲν ἀπὸ φλόου· ὅρπιτα βάλλει·
 Ὀλκήρη· θνητοὺς δὲ κακὸν· ποδὶ γήρασ' ὁ πόζει·
 Νούσον· δ' ἀργαλέον βρωμήτορας οὐλομένη· θήρ
 Δέξατο· καί τε τυπήσιν ἀμυνσάτορ' ἰσχυρῶς·
 19 καὶ δ' ἄγε· χερσὶν ὄροισι καὶ ἀσπίδος ἔρειο μαρφάς·
 Ἰστιάσ'· πλὴν γὰρ δὲ κακὴ θεασίμα· ὁ μαρτεῖ·
 Γᾶσα· γοῶν αὐαλέν· ῥιγὸς ποδὶ σάκεα· μυσσεχέης·
 Νόσφι· πύττα μὲν· κινδύον τε κινέετο·
 Σηπιδόσι· φλιδόσιν· τὰ δ' ἄλγεα φῶτα·
 μυρία· πυρπολέοντα·
 20 πρηνέων· ἄλλοθεν ἄλλαι ἐπιμοιβοὶ κλονέουσιν·
 ὅς δ' ἦτο· πρὶν μὲν ἑδρῇ βροχῶδες· λίμνη,
 ἄσπετον· βαβράχοισι φέρετο·
 21 ἄλγεα· ἀζύχισι·
 καὶ τὸ δ' ὄγ' ἐν χερσὶν τελέθει·
 22 ὅσων·
 23 ὅσων·
 24 ὅσων·
 25 ὅσων·
 26 ὅσων·
 27 ὅσων·
 28 ὅσων·
 29 ὅσων·
 30 ὅσων·
 31 ὅσων·
 32 ὅσων·
 33 ὅσων·
 34 ὅσων·
 35 ὅσων·
 36 ὅσων·
 37 ὅσων·
 38 ὅσων·
 39 ὅσων·
 40 ὅσων·
 41 ὅσων·
 42 ὅσων·
 43 ὅσων·
 44 ὅσων·
 45 ὅσων·
 46 ὅσων·
 47 ὅσων·
 48 ὅσων·
 49 ὅσων·
 50 ὅσων·
 51 ὅσων·
 52 ὅσων·
 53 ὅσων·
 54 ὅσων·
 55 ὅσων·
 56 ὅσων·
 57 ὅσων·
 58 ὅσων·
 59 ὅσων·
 60 ὅσων·
 61 ὅσων·
 62 ὅσων·
 63 ὅσων·
 64 ὅσων·
 65 ὅσων·
 66 ὅσων·
 67 ὅσων·
 68 ὅσων·
 69 ὅσων·
 70 ὅσων·
 71 ὅσων·
 72 ὅσων·
 73 ὅσων·
 74 ὅσων·
 75 ὅσων·
 76 ὅσων·
 77 ὅσων·
 78 ὅσων·
 79 ὅσων·
 80 ὅσων·
 81 ὅσων·
 82 ὅσων·
 83 ὅσων·
 84 ὅσων·
 85 ὅσων·
 86 ὅσων·
 87 ὅσων·
 88 ὅσων·
 89 ὅσων·
 90 ὅσων·
 91 ὅσων·
 92 ὅσων·
 93 ὅσων·
 94 ὅσων·
 95 ὅσων·
 96 ὅσων·
 97 ὅσων·
 98 ὅσων·
 99 ὅσων·
 100 ὅσων·

Στείλει δὲ πάχυνος· τῆς δ' ἑλμυνθός πελὶ οἶκος·
 Ἡὲ καὶ εἴτερά γῆς, οἷα φέει ὀμβριμος αἶα·
 Οὐ γὰρ ὅτ' αὖ χαράσσεια λίπη καὶ ῥωγιάδε πέφυκτο
 Ἡρος ἀεξομύου, ὁ ποδ' ἐρπετοῖ, γαῖα φαίνεται,
 Ἀκρέμονος μὲν ἄθροιο χυτὸν ποδὶ βόσκειται ὄρνις,
 Εὐτ' αὖ ἀπ' ἑλπίδιο ποδὶ φλόον ἀφ' αἵματι.
 Ἀλλ' ἢ γ' ἀρ' ἀνέλας τε καὶ ἀνέμεσι πεισύνουσα,
 Φωλαίει βαθυὺ πνος, ἀπ' εἰκαίης δὲ βοτρίται
 Γαίης, οὐδ' ἀχρὸ δ' ἴφους ἀλέξειται ἱεμὸν πδρ·
 Τεκμηρίου δ' ὀλίγον μὲν, ἀτὰρ προφύρεται τὸν ἄλλων
 Ερπητῶν βασιλῆα· τὸ μὲν δέμας ὀξυκαρπύου
 Ξανθός· ἐπὶ τεία δ' ὄρεα φέρων μῆκος τε καὶ ἰσὺν.
 20 Οὐκ ἀρ' αὖ δὴ κείνου περικλῆα κνώδαλα γαίης
 Τυγὴν μέμνουσιν, ὅτ' ἐς νομὸν ἡ καὶ ὕλῳ
 Ἡὲ καὶ ἀρ' ὁμοῖο μεσημβρινὸν αἵξαντος,
 Μείρονται, φύξιν δὲ παλιν εἰς ποδὶ φορέονται·
 Τύμματα δ' ἐπ' ἴσθμῳ φωτὸς δέμας· αἱ δ' ἀχρὸ γῆρας
 Σαρκοῦς ἀπορρέουσι πελιδνὰ τε ζοφδραίτε·
 Ὡς δέ τις οὐδ' οἰωνὸς ἔσθ' ἡνέκαυ' ἰχθὺα τεύχας,
 Αἰγυπιοὶ γ' ὥς τε κόραξ τ' ὀμβρὴν κρῶζων·
 Οὐδ' ἐμὲν ὅσα τε φύλ' ὀνομάζεται οὐρεσι, θηράων·
 Δαίνυνται, γοῖσιν πδρ' αὐτ' ἰμῶν δεινὸν ἐφείη·
 Εἰ δ' ὅλον βούβρωσις αἰσθεῖν φιπελάσσει,
 Αὐτοῦ δὲ θανάτος τε καὶ ὠκεία μύρα τέτυκται·
 Κῆρα δέ τοι σφονίναο πιάσκειο· τὸν δὲ χέλυοςον
 Εξέτδροι καλέουσιν· ὁ δ' ἐσφονισὶν οἰκία τεύχας,
 Ἡ ὅγε πτυφηνόσιν, ὁρεσι μὲν ποδὶ βήσας·
 Ὑστρον μὲν καλῶσι, μετέτδροι δὲ χέλυοςον·
 Ὅς τε βρύα προλιπὼν καὶ ἔλος καὶ ὁ μητὰ λίμνῳ,
 21 Ἀγρώτων λειμῶσι μολονείδης ἢ βαρὰ χῆδ' αἶσ·
 Σπδρ' ἔχει ἐκ μύωπος ἀν' ἰεα δέ γ' ἔμνος ὀρμύ·
 Ενθαυ' αὖ πρὲς μὲν κοίλῃς ἀπιδύσας το φηγοῦ
 Ὁξὺς ἀλείει· κοῖτον δὲ βαθεῖ εἰς λείματο θάμνω·
 Λιθαλόεις μὲν, ἴδ' αὖ καρὴν γέ μὲν ἀρ' πεδὶς αὐτῶς

Θάμνου

Οάμνον ὑπαιζας· ὁ δ' ἀλ' ὀνέται· ἀμφὶ δὲ σαυτὸς ἀνέστη
 μαρνασθ'· ἢ πῶς μιν δὲ πείρει· ἀτὰρ λίσσεται δάσκει, πάλιν γὰρ
 Σπειριθεὶς καὶ λοξὸν ὑποστροφῇ ὀμμοσὶ λίσσων· αὐτὸς γὰρ
 εἶγε μὲν ἡφαίστιο χαλὰ ποδοσὶν ἠπύχην ἤσου· τὸν γὰρ ἔπειτα
 Βησσαι, καὶ σάμον δυσχεύον· αἳ τ' οὐκ ὀλοῦντο, καὶ ἔπειτα
 Ορηνίω βεβλήνται, ἐκείνῃ ἐρηκίω, θίδος ἤρας, διῆς ἑταίρῳ
 Εβρος ἵνα ζῶναι αὐτὸν ὅρῃ· χροῖεσι φάληρα· ἀφ' ὧν καὶ ποτὶ
 καὶ σφύες οἰαγρίδαο, τὸ δὲ χροῖω θιον αἴψον, οὐκ οὐκ ἔλα
 Δίης κε γ' ἤνκοδολιχὸν τέραι, ὅν τε λείοντα· ἔπειτα γὰρ
 Αἴολον αὐτὸν ἐξάντο· πείριπτον φολίδασι· καὶ πάλιν γὰρ
 τοῦ, πάχτος μῆκος τε πολὺς σφοδρὸν· αἶψα δὲ σαρπη· ἢ ὡς
 Γυνιδόνας· καὶ τέχνην δύσα λείας· αἳ δ' ἐπὶ γήϊος, καὶ ποτὶ
 Ἰοβόροι βόσκονται· καὶ δ' ὑπὸ νηδύνῃ ὕδρω φέρει· καὶ ποτὶ
 Ἀλγισιν ἐμβαρύνουσα, καὶ τὰ μέσον ἐμφαλὸν ἵζει· καὶ ποτὶ
 ἠτοῖ· ὅτ' ἡελίοιο θέρει τὰ τῆ ἵσταται ἀκτῖς, καὶ ποτὶ
 24 Οὐρανίω μῶσιν ἐπινύσσειται ὀκρυόεντα, τοῦ γὰρ δὲ καὶ
 Αἶμαρος ἰχθυόων καὶ ἑὸν κτίλα μῆλα δοκῶν· καὶ ποτὶ
 ἠσίου καὶ μισύχου, ὅτ' ἀμφ' ἐλάττεισι μακροδυσί, καὶ ποτὶ
 Ἀργεῖοι ψύχουσι, λελοῖπότες δ' ὅρῃ νομῶν· καὶ ποτὶ
 μὴ σύγ' ἐκαστὴν πῶρ ἔαν· θελε βὴ μιν αἰσθῆναι· καὶ ποτὶ
 Μαινομέου, μὴ δῆσε καὶ τὰ φλέξῃ, καὶ ἀπὸ γῆ· καὶ ποτὶ
 Γαῖοσι μαστῖων οὐρῇ δέμας, εἰ δὲ καὶ αἶμα· καὶ ποτὶ
 Λαιφάξῃ, κληῖ δὲ ἀνὰ ῥέξας ἐκείνῳ τῶν· καὶ ποτὶ
 Φόβῳ δ' αἰσθῆναι τὸν ἰδεῖν ἀφ' ἀπὸν ἱλίων, καὶ ποτὶ
 Δοχμὸς ἀνακρουῶν· θηρὸς σφοδρὸν· ἢ γὰρ ὁ θεσμοδότης· καὶ ποτὶ
 Βλάπτειται δὴ καὶ πῆσι πολὺς σφοδρὸν ἀκάνθου, καὶ ποτὶ
 Ἰθεῖαν δ' ὡκίς ἐπὶ σφοδρὸν σίβον δρῶν· καὶ ποτὶ
 Τόπος θρηκίσι· ὅτι νῆσοι σιπλάζει· καὶ ποτὶ
 Εὐθα καὶ οὐ πιδανὸν πῶρ ἀπεχέει βρύχμα τ' ἔκαστον· καὶ ποτὶ
 Ἀσκαλάβου· γὰρ μὲν τ' ἐρεῖ φάπς οὐκ ἔχει· καὶ ποτὶ
 Δημήτηρ ἐβλάφον, ὅτ' ἀφ' αὐτῶν οἶνατο παιδὸς· καὶ ποτὶ
 Καλὶ πρὸν πῶρ φρεῖα, ὅτ' οὐκ ἐλεῖο θέρωναι· καὶ ποτὶ
 Ἀρχαί· μετάνειρα· θελὼ λείδεκτο περὶ φρον· καὶ ποτὶ
 Ἀλλὰ γὰρ μὲν ἄβλαπτα κινώπεται· βόσκειται ὕλιν, καὶ ποτὶ

Δρυμὸς καὶ λασιωνάσ' ἀμορβαίους τε χαράδραδ'· οὐκ
 25 οὐς ἔλοπος λίβνας τε πολυσεφείας τε μυάχρους
 φράζονται· σιὺ δ' ὅσσοι ἀκοντῖαι ἢ δὲ μάχουροι·
 καὶ ἔτι ποντυφλάπες ἀπὶ μάντοι φορεῖσθαι·
 τῶν μὲν, ἐπεὶ θρόνα πᾶν τὰ καὶ ἀλθυσίαι νοῦσαι,
 φύλλα τε εἰζὸς μόντε διεσπῆσαι ἀνδράσιν ὠρεῖν,
 Γαῖτα διαμυδρέως καὶ ἀπὸ λεγέ· δισὶν ἀρήται,
 ἀλθυσίαι νοῦσαι καὶ ταππερρυοὺσιν αὐτῶν·
 τὰς μὲν, ἔτι βλῦζοντι φόνω πῶρι αὐτῶν ποιάσ,
 Δρέφια δὲ νεόκηται· γὰρ πεφύκεται ἀλθυσίαι
 Χώρῳ ἵνα κινῶσι θαλερῶν βόσκηται αὐτῶν·
 Γρῶν μὲν χείρωνος ἐπὶ λαθῶν εἰζαν ἑλῶσαι,
 Κονταύρου κροῖδαο φερῶν μανίῳ πατε χείρων·
 Γηλίῳ αὐτῶν τι κελὼν ἐφάσται·
 τῆς μὲν, ἀμορβαίους χυτὴ πῶρι αὐτῶν
 26 ἀνδρῶν δὲ χυτῶν φαίνεται·
 τῶν δὲ οὐβυθῶσαι πελεθρόνισιν ἵαπος ἵατος·
 ἡν σὶ καὶ αὐτῶν, ὅτε δ' ἔγχαρον ὀλμῶν ἀράξας,
 Φυρσά μινος κοτύλλῳ πῆρ·
 Γαντὶ γὰρ ἀρῶν δισὶ τὸ μιν πᾶν ἀκερὲς ποῖσιν·
 ἡτοι ἀριστολόχεια παλίσκιος ἀνδρῶν·
 φύλλα τε κασιγῶντα πῶρι αὐτῶν φέρουσαι·
 26 ἀνδρῶν δὲ οὐβυθῶσαι πελεθρόνισιν ἵαπος ἵατος·
 Σκέληνται ἐμβρυῶν· μέσον δ' ὡς ἀχράδα καρπῶν,
 Μυρτάδης δὲ ὅχνης ἐπὶ ἵατος ἡ σὺ γὰρ βράχης·
 τῶν δὲ, θηλυτῶν μὲν ἐπισσογνύεται ὀκω·
 Ἀρσενὶ δὲ οὐδὲ δολιχίτε καὶ ἀμπύγνος βράχης ἵατος·
 Ρύξον δὲ χροῖν πρῶτα λίαν ὡς ἀμείβοι·
 τῶν, ἡτοι ἵατος τε καὶ αὐτῶν ἵατος ἐχθρῶν·
 Ἀγρῶσις δὲ φέλος πῶρι αὐτῶν·
 Δραχμαία μέσσοι τῶν ἐν κέρει δὲ οἶνος·
 καὶ μὲν καὶ τριόφυλλον ὁπλῆς κινῶν ἀράξας,
 ἡτοι αὐτῶν πῶρι ἡ ἀποστράβησι·
 τῶν, ἡτοι μινυανδρῶν, ὁ δὲ, τριόφυλλον αὐτῶν,

d

καὶ τὴν

Χαίτην μὲν, λωπῶν, ῥυτῆγε μὲν, ἑκέλον ὀδμῶν, ῥυτῶν δὲ
 ἦτοι, ὅτ' ἂν θεὰ πάντα καὶ ἐκπίλα ποιήλα τεύχεα, ῥυτῶν
 ὅτ' ἂν ἀπὸ τοῦ ἀπὸρ δύνεται, ὅθι καλούσας, ῥυτῶν
 Σπέρμαθ', ὅσον κύμβοιο φάπτε, ῥυτῶν ἐλέσται,
 27 Καρδύπῳ, ὅτ' ἂν φάσ', πῖεν, ὅθι ἔστιν ἀρῶν.
 Νῶδ' ἂν γὰρ τοῖς πῖεν, ὅθι ἔστιν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Θεινὰ κινὴν μὲν, ῥυτῶν ἐλθὺν γὰρ λαθεῖν, ῥυτῶν
 Μίξας, ὅθι ἔστιν ἀρῶν, ῥυτῶν λαθεῖν, ῥυτῶν
 Νῦν ἐν πηγαίνῳ, τε πόδι βρυῖς, ὅθι ἔστιν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Δρυφάμενος βλαστὸν χαμαὶ δυνάδης, ῥυτῶν
 Οἷος θ' ὅτ' ἂν πύλλοιο πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Λγρεῖ δ' ἂν ἀπὸ τοῦ ὀδμῶν, ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Ἀλλοτε καὶ καυλῶν ὅτ' ἂν πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Πολλὰ δ' ἂν καὶ ἀρῶν, ὅτ' ἂν πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Ἡὲ καὶ ἐλθὺν, ῥυτῶν πῖεν, ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Ὑδαπὴν πόδι μὲν καὶ ἀρῶν, ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Γίνε δ' ἂν ῥυτῶν, ῥυτῶν πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Ἡ οἶνον, ῥυτῶν πόδι καὶ ῥυτῶν, ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Εὐδελῶν δ' ἂν ἀρῶν, ῥυτῶν πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Τῆς καὶ ἀρῶν, ῥυτῶν πόδι καὶ ῥυτῶν, ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 28 Λείρια δ' ἂν ῥυτῶν, ῥυτῶν πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Καὶ ῥυτῶν ὅτ' ἂν πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Τὸν μὲν, ῥυτῶν βουβῶν, ῥυτῶν πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Ἀνθρώπῳ ὅτ' ἂν πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Εἰθερὰν ἀρῶν, ῥυτῶν πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Ρίζαν δ' ἂν πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Θηλάζων, ῥυτῶν πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Ἡ μὲν καὶ πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Χραιομένης ὅθι ἔστιν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Ἡτε καὶ ἀρῶν, ῥυτῶν πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Πρωτογόνου, ῥυτῶν πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Τῶν, ῥυτῶν πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Οἱ δὲ, μελὶ καὶ πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν
 Ὀδμῶν, ῥυτῶν πόδι ῥυτῶν ἀρῶν, ῥυτῶν

END

31¹ Ἐν δὲ δύνῳ κυλῶμεθα πελαγίστα γέως οἶνοιο.
 Ἐν δὲ καὶ ἀργέταο λίπεσ' ἰσθμοῖρον ἐλαίου.
 Φύρσας δὲ, πλῆγῃσι θύλοισι βόρον ἰὸν ὀρύξῃς.
 Ἀγρῇ δ' ἐξάμορον κοτύλης δυνάτια πῶσαν.
 Καὶ χλοοῦ τοῦ σάββητος ἀποὺ μέσου ἤβρον ὀλοφάσῃ.
 Ἡὲ καὶ ἰππείου μακράθου πολυαυξία εἰλῶ.
 Κεφοῖσιν ἐνρίψας ἐλεοθεῖ πῖον τε σελίνου.
 Σπύρμακτα· μετῷ δὲ χαλδὶ βάθου ὀξυβάφοιο.
 Ἐνθα καὶ ἰππείου γε ταμῶν ἀπὲρ μέγα σελίνου,
 Δραχμῶν δὲ δύνῳ σμύρνης ἐχέπυκνός ἄχθῃ.
 Ἐν δ' ἀθρεῖ γνέος κρητὴν κέρεσσι κυμένον
 Στήσας, ἥ ἐχρίθην τε καὶ ἄστατον ἀμφικυκλήσας.
 Γίνε δὲ μεξάμενος κηάτω τρεῖς ἀφύξει μὲν οἶνου,
 Νεφροῦν δ' ἄσταθρος οὐραχμῶν ἄχθος ἐλέσσει.
 Σὺν δὲ καὶ ὁκταπόδην ποταμῷ ἀπὸ συλῆς γένεται
 Καρκίνον ἐνθρύψας νεοβοδελτοιο γάλακτος.
 Ἰερὴν θ' ἢ ἐθρεῖε σφίλων καὶ νεφροῦ ὄχθῃ,
 Σιδονίου καὶ δμοιο Σεμείλιον ἀρμονίης τε.
 Ἐνθα δύνῳ δαπλῇ τενομὸν σείβουσι φροσόντες.
 32² Ἀλῆο δ' ἀνθ' ἐμύσαν ἀφαστα σύφυλλον ὀρέκλιν.
 Ἦν τε μελισσῶν πῶδε βόσκεται οὐλαμὸς ὀρῶν.
 Καὶ μυελὸς λήλοιο νέον πειναστροφά θάμνον
 Μαύτην ἐν ἰσδοῖσι γράσσειον· ἢ ἐν ἀπόλλων
 Μαντοσιώσας κορυπαῖος ἐθίγῃ καὶ δέμιν ἀνθροῶν.
 Νίξ δὲ κορυφῶν φυτὸν ἐγχαλόν, ἢ δὲ καὶ ἀκτῆς
 Καυλοῦς ἢ νεμόντας· ἰδὲ πῆρ' ἀπολλὰ καὶ αἰθῆ.
 Σαμψύρου· κύτπον τε καὶ ἀνταχάσας θυμαλίδας.
 Γάντα δὲ λίγδα θρύπτει καὶ ἐσκαθίδεσσι δοχαίαις,
 Φαρμάκων μέθ' κείνο χροὸς δεκτέτη ἐν μοίρα.
 Ἀλλ' ἢ τοὶ γερύων κρητὸν πῶδε ἄλλα τοκῆς
 Βάβραχοι ἐχρύψῃσι καὶ δέψῃσι τρεῖς ἀρῖστοι
 Εἰς ματι· πολλὰ δ' ἢ παρ' ἐνὶ χροῖν ποτὲν οἶνον,
 Ἡ αὖ τ' ἐν σίνταο καρκὶν κακόν, ἄλλοτε νύμφαις
 Ἐμπιδὲν, ποτὲ δ' οἶνον ἐν σιγῇ νεοσιν ἀρῖξει.

b iii

Μῆσ' ἔλιν' ἡρώσιο λιπὲν ποταμὸν ἄλκιον, ὅνδ' ἔστι
 33 Κόρυμβον ἡμῶντα πεινᾷ κτείνοντε κοινῶν,
 ἦν τε καὶ ἡρώκλειον ὀρεῖανον ἀμφότεροι.
 Σὺν καὶ ὄνου πεταλίων ὀρεῖανον, αἰάτε θύμβρης
 Σφρομβία φάριον ἡρώκλειον ἀμφότεροι.
 Αἰγυμῶν, ὀλίγαις μὲν κῶνι σιρᾶμον εἶσιν
 Εἰσομῶν, ἀργῆ τι δ' αἰετὶ τέρροφον αἰθερῶν
 Τῶν, ἡ τοὶ πετῶν ἐπὶ κῶνι σιρᾶμον ἡρώκλειον
 Αἰετῶν, οἱ τ' αἰετῶν πετῶν γυμῶν τε σῆμα
 Γαυρῶν ἡρώκλειον ἀμφότεροι, τὸν κῶνι σιρᾶμον
 Ἰπποκῶν, καὶ ἀντολαίῃσι καύσων.
 Νῦν δ' αἰετῶν εἰς ὄρεα ὀφείσιν ἀργῶν.
 Εἰσθῶν ὀνῶν ἡρώκλειον ἀμφότεροι, τὸν κῶνι σιρᾶμον
 Αἰγυμῶν πετῶν ἡρώκλειον ἀμφότεροι, τὸν κῶνι σιρᾶμον
 Ταύρων ἐπὶ τῶν τῶν καὶ αἰετῶν πετῶν κτείνον.
 34 Ἡ δ' ἐπὶ τῶν πετῶν καὶ αἰετῶν ἡρώκλειον ἀμφότεροι
 Ἰπποκῶν, ὀλίγαις μὲν κῶνι σιρᾶμον εἶσιν
 Βλασῶν ὀνῶν ἡρώκλειον ἀμφότεροι, τὸν κῶνι σιρᾶμον
 Τῶν μὲν, ἀντολαίῃσι καὶ ἀντολαίῃσι καὶ ἀντολαίῃσι
 Ἡσπέρῃσι δ' ὀνῶν ἡρώκλειον ἀμφότεροι, τὸν κῶνι σιρᾶμον
 Ἡ δ' ἐπὶ τῶν πετῶν καὶ αἰετῶν ἡρώκλειον ἀμφότεροι
 Τῶν μὲν, ἀντολαίῃσι καὶ ἀντολαίῃσι καὶ ἀντολαίῃσι
 Αἰετῶν, καὶ κῶνι σιρᾶμον ἀντολαίῃσι καὶ ἀντολαίῃσι
 Αἰετῶν δ' ὀνῶν ἡρώκλειον ἀμφότεροι, τὸν κῶνι σιρᾶμον
 Καὶ ἀντολαίῃσι καὶ ἀντολαίῃσι καὶ ἀντολαίῃσι
 Σὺν δὲ καὶ αἰετῶν ὀνῶν ἀντολαίῃσι καὶ ἀντολαίῃσι
 Ρίζαις ὀνῶν ἡρώκλειον ἀμφότεροι, τὸν κῶνι σιρᾶμον
 Καὶ τῶν μὲν, ὀνῶν ἡρώκλειον ἀμφότεροι, τὸν κῶνι σιρᾶμον
 Ἀλλοτε μὲν τ' ὀνῶν ὀνῶν ὀνῶν ἀλλοτε τῶν μὲν
 Σκορπίων τε δ' ὀνῶν ὀνῶν ἀλλοτε τῶν μὲν
 35 Τῶν τῶν ὀνῶν ὀνῶν ὀνῶν ὀνῶν ὀνῶν ὀνῶν
 Φράξοι δ' αἰετῶν καὶ αἰετῶν ὀνῶν ὀνῶν ὀνῶν
 Δοιοὶ δ' αἰετῶν ὀνῶν ὀνῶν ὀνῶν ὀνῶν ὀνῶν
 Ἡ δ' ἐπὶ τῶν πετῶν καὶ αἰετῶν ὀνῶν ὀνῶν ὀνῶν

Ρίζα δὲ οἱ βειαιρὶς τε καὶ αἰθαλός· ἢ δ' ἔτι καὶ κύνμοις
 Σκαίους ὅτε λεθεὶ φυξήλιος ἐννεμέασι·
 Τὸν δ' ἔτι τὸν δὴς αἰεὶ πετάλοισιν ἀγυρόν·
 Μέσση δ' οἱ κεφαλῇ φύεται πεδύεσσα μολοβρῆ·
 Ρίζα θ' ὅν παρρηέσσα, μελιζώρος δὲ πόσσαται·
 Τὰν δ' ἡ κηαίον μὲν αἰαίνεο· τῆς δ' ἀγρὸ φάρσος
 Δραχμαῖον ποταμοῖο πείν, ὕδατεσσιν ἐπαίξασ·
 Ἀλλῶ δ' ἀλκιβίοιο φέρων μὲν αἶρεο ποίω,
 Δραχμαῖα χερὸς πλῆντες· παύρῳ δ' οἱ ἐκταειπνοῖς·
 Τῶν μὲν, ὡδὲ σκοπέλοισι φαλακροῖοισιν ἐπακτῆρ,
 Κρύμνης ἀμπελὶον καὶ αἰὶ γράσσον, ἢ δ' ἴνα θ' ἴστω
 Λειμῶνες, σκυλάκεισσιν ἀμυκλαίησι κελεύων,
 Κνύση μὲν κινῶς οὐλοῖν ἐπαίξεν, θυμολέοντος·
 36 Ὅστε μετὰ μύων αἰὲς ῥότον ἐκτίβω ὕλης,
 Κανθὸς δ' ἐραντῆρ τυπὴν ἀνέδεξάτ' ἐχέλης·
 Καὶ πῶ μὲν, κλάγξας ἀφειγὸς βάλε· ῥῆτα δὲ ποίης
 Φύλλα κατὰ βρυξί· καὶ ἀλδύατο φωνῶν ὀλεθρον·
 Λάξεο δ' ἐγχααφλοῖον ἐλαίηντα κρότωνος
 Συμμίγδην πετάλοισι μελίσσο βότοιο θασείης·
 Ἡὲ καὶ ἡελίοιο τροπαίῳ ἰσώνυ μὲν ὄρνος·
 Ἡθ' ὑποδριονίδια παλίσσε πῖοιο κελεύωντος
 Τεκμαίρει γλαυκοῖσιν ἴσον πετάλοισιν ἐλαίης,
 Αὐτῶς δ' ἡ εἰζαν κοτυληδόνος, ἢ αἰακρυ μὲν
 Ρηγνυ μέλων ὀλοφυγδὲ διήφυσε πρὸς χίμετλά·
 Διήποτε δ' ἡ βλώθροδο πυελτῖδος ἐγχααφύλλα·
 Ἡσκολοπεν οὐβείοιο φέρειν ἀγρὸ καυλὸν ἀμήσας·
 Ἀγρει καὶ πᾶνακες φλεγυρίον, ὅρρα τε προδύς,
 Γαιήων μέλανος ποταμοῦ παρὰ χείλος ἀμύρσεν,
 Ἀμολρυωνιάδαο θέρων ἰοικλέος ὄρνος,
 Εὐτε ζῶν ἡ ἐρακλῆι κακλῶ ἐπυράκτεσιν ὕορῶν·
 37 Εἰ δὲ οὐ γὰρ σκύλακος γαλέης ἢ μητῶν λαοφόρῳ
 Ἀγρῶσεις πρόσποιον, ἀπασκύναιο δὲ λάχην,
 Καρφαλέου καὶ θυπῶν πῦρος σελαόντος αὐτῆς,
 Τῆς δ' ἐξέγκτα πᾶντα βελών καὶ ἀφορδία γαστρὸς,

b iiiii

Φύρσον ἄλως θείοιο καὶ ἡελίου δ' ἔχει τέρσον,
 μή τι σὺ στήλη νεαρὸν σκίναρ ὡκὺς αἰξας.
 Ἀλλ' ὅ ποτε νύχθ' ὅτε μετὰ ζῆνι μογέοντα,
 Σάχε διακνήστ' σκελετὸν δέκος, δ' ἄτ' ἀφαιρὸν
 Σίλβου. ἢ σφοδρά λυγρὰ πῶδε ξηροῖο γάλακτος,
 οἶνω ἐπικνήθων. ὃ δέ τοι προσφθέρειται ἄλλων
 Εἰσεῖται. πόσας γὰρ ὁ μῶς ἀπὸ κῆρας ἀλύξας
 Γούθεο δ' εἰν αἰνὸς γέλυος κρατέουσιν ἀρώγην,
 Δι' ἡμάτος εἰλαρ' ἐμυ δολιχῶν, ὅσα φάττας αἰνέουσιν
 Ερπετὰ σίνονται. ὃ δέ τοι μέγ' ἀλέξιμον εἴη.
 38 Ἡ τοι ὅταν βροτολοιγὸν ἔσθῃ πόντος γελῶν
 Λιπαλὸν ὀρύσσῃν ὑπὸ ξέρον ἀσπαλιήσας,
 Τὴν δ' ἀνὰ κούρην, κεφαλὴς ἀπὸ θυμὸν ἀράξαι
 Μαυλίδι χαλκῇ. βλοσυρὸν δ' ὀβριμὰ χέουσαι
 ἐν κέρμει νεοκμήτι καμινόθεν. ἐκ δὲ πελιδνὸν
 Ουρὸν ἀπὸ πῆσσαι παλασθῶν. ὃ δὲ γαί' ἀνὰ κῆρ
 Ἡς ἐπὶ δὴ τέρπειο διασφύρας αἶμα καάσας,
 Δραχμῶν πούρων μίστων βαρὺς. ἐκ δὲ κυμίνου
 Δοίξας ἀγροτόδοιο, καὶ ἐκ ταμίσιο λαγῶν
 Τέτραμορον σφαχμῇσι δύνουται βάλλειο βεῖθος.
 ἐν δὲ ἀποτμήτων, πέντε σφαχμῶν ἐν οἴνῳ.
 καὶ τὰ δὲ μελὴ ὅθι ἐοσιν ἀλεξήθρια δῖα.
 Ἐργα δέ τοι σίνονται πῶδε φράζοις φάλαγγας,
 Σήμα τὰ καὶ βρυχμοῖσιν. ἐπεὶ ὁ μὲν αἰθαλόεις ῥῶξ
 κέκληται, πύσιν, ἐπ' αὐτὸν τῶρος ποσὶν ὄρων.
 Γαστέρι δ' ἐμμεσέτη ὀλοοῖς ἐσκληκεν ὀδοῦσι.
 39 τοῦ δὲ καὶ ἐγχείμηνος, αἰουτήτω ἱκελος χροῖς
 μίμνει ὁ μῶς. τὰ δ' ἐν δὲ φάκ' ἔσθ' φοινῶσονται.
 φρίκη δ' ἐν δὲ σκῆλ' ἵπτεται. αὐτῆς δὲ χροῖς
 μέλει αὐτοῖς ὅτ' ἐν δὲ τιταίνεται. ἐν δὲ τε καυλός
 Φύρματι μινδαλέος πρὸς ἵπτεται. ἰσχυρὰ δ' αὐτῶς
 μάλλιν' ἐπὶ σκῆλ' ἵπτονται, κατ' ἵπτεται ἐγχεῖντα, γύνων
 Ἀσέλιον δὲ ὅλ' ἄλλο πύφαπκος. τὸ δ' ἐπὶ νώτω
 Λιγνῶτα σίλβουσι, διαυγέες αὖ χροῖς ῥάβδου.

Βρύξαντος

βρύξαντος δ' αἴθ' ὀδηλος ἐπέσβα μὲν αἰεὶ φέρηται.
 ἐν δὲ κότες κεφαλῇ γούνων δὲ γ' ὑπέκλασε δεσμά.
 κυάμειον δὲ βί' ἄλλο πεδύρον ἀμυλὸς αἴσσει
 λαχνην δεινὸν δὲ φέρει καὶ ἑδ' ἡχοὶ τὴν γὰρ,
 οὐ πινὰ γινώσκει κραδίη δὲ οἱ ἐν βάρους ἴσχει.
 νύξ δὲ πῶδ' ἐκροτάφοις ἐμετον δ' ὕξ' ἡρην γὰρ διερῆς
 λυγρὸν ἀρχαχὸν τὰ νέμει δὲ οἱ ἐγγύς ὀλεθρον
 ἀγρώσης γὰρ μὲν ἄλλως, ὃ δὲ λύκην εἶσαι το μορφῇ
 μυκάων ὀλεθρὸς ὅππῃ θύει δὲ μελίσσας
 ἡνείκε, μύω παῖς τε, καὶ ὅσ' ἑδ' ἡδεσμὸν ἵκηται.
 ἀκμητον δ' ἑδ' ἡδεσμὸν φέρει μετὰ μώνιον αἰσφοί.
 40 Ἄλλο γὰρ μὲν δυνόσκει· τὸ δὲ σπρὴκεον ἐπουνσι,
 γυρσὸν ἄλεις σφρὴκὴ πειναλὶ γκιον ὠμοβορῆι.
 ὅς δὲ τὰρ σπρὴκὴν γινώσκει ἐκμάσσειται ἴσπων.
 ἴσπων γὰρ σπρὴκεον γινώσκει, ταῦτοι δὲ μελίσσων.
 σκηνέσι πυθό μὲν οἱ σιλυκοσπιδες ὕξ' ἡρην γὰρ.
 τοῦ δὲ κρεῖον τὴν σπρὴκὴν, ἐπὶ κρεῖον τὸν δὲ οἶδ' ὅς.
 νοῦσι τ' ὕξ' ἡρην μὲν γινώσκει ἄλλοτε πειλός.
 ἄλλοτε δ' ἄσφρὴκὴν μινύθοντα δὲ τὸν δὲ σπρὴκὴν,
 ἐκρῆπιν κρεῖον γινώσκει, αἴσων πειλός ἡρην.
 εἰ δ' ἄγε μινύθοντα, ὃ δὲ μινύθοντα ἐκρῆπιν.
 διερῆς μὲν πειλός ἡρην γὰρ μὲν εἶσαι το μορφῇ.
 γινώσκει τὸν ἀσφρὴκὴν πειλός ἡρην γὰρ.
 λιθαλέη δ' ἑδ' ἡδεσμὸν τὴν σπρὴκὴν αἰσφοί.
 ἀλλὰ γὰρ δὲ πειλός ἡρην ἴσων κρεῖον πειλός.
 κρεῖον γὰρ πειλός ἡρην ἴσων κρεῖον πειλός.
 ὁσων κρεῖον πειλός ἡρην ἴσων κρεῖον πειλός,
 ἐν θάσ' ἐπὶ πειλός ἡρην φλογεῖ εἰλη μινύθοντα.
 ἡρην γὰρ πειλός ἡρην φλογεῖ εἰλη μινύθοντα.
 τοῦ μὲν, ὃ μινύθοντα ἐπὶ πειλός ἡρην γὰρ.
 ἡρην γὰρ πειλός ἡρην φλογεῖ εἰλη μινύθοντα.
 γινώσκει δ' ἡρην πειλός ἡρην φλογεῖ εἰλη μινύθοντα.
 41 φράξο δ' αἰγὺ πειλός ἡρην φλογεῖ εἰλη μινύθοντα.
 κινώσκει δὲ φλογεῖ εἰλη μινύθοντα πειλός ἡρην γὰρ.

Ακρόνυχος δὲ τὴν νύκτα ἀπὸ πάλαι πάλιν φάσκει σπέν-
 στε γὰρ δὲ οἱ πτερά καὶ οὐκ ἔχουσιν ἄλλο τι καὶ κοιλίας.
 ἢ καὶ ἄλλοι πτεροῖσι φαίνεται, ὅστις ἐπὶ πτερύ-
 γῃ, ἡ κεφαλὴ πτερύγεσσι ὑποφύεται πετάλοισι.
 τοῦ καὶ σιμὸν δὲ λέοντος ὁ δὲ κερὶ αὐτὸν ὑποφύει
 ἐσκήληστος· νύκτα δὲ βαρύνεται· αὐτὰρ ὁ κύνες
 42 αὐτὸν τὸν κύνος κεφαλῇ τὸν μέγαν φώτος·
 τὸν δὲ κύνος θανάτοιο καὶ αὐτὸν μοῖραν ἐφείη.
 εἰ δ' ἄγε καὶ κύνες κεκορυθμένον ἀλγύνοντι
 σκυρῶτον αὐτῶν καὶ ἀνέκα τοῦ γλυκέλιου.
 τῶν, ἡ τοὶ λευκοὶ μὲν ἀκύνες οὐδ' ἐπιλωβής·
 πυρρὸς δ' αὖ γλυνέσι, θοὸν προσεμέγατο καύσων
 ἀνδράσιν αἰθαλόεντα· πτεροπτεροῖσι δὲ λώβη
 οἷα περὶ κληροῖ· κερὰ τὸν δ' ἑλπίδ' ὄψος ὄρωρεν·
 αὐτὰρ ὅγε ζωφύει ἀφ' ὁδὸν κακὴν ὥπασε τυφλῶ
 ἀνδρῶν· πτερὰ τῶν γὰρ καὶ ἀφραστοὶ γελῶσιν
 ἄλλος δὲ χλοῶν τε καὶ ὁ πᾶσι γυῖον ἀράξῃ,
 φεῦγε δὲ πτεροῖσι κακὴν δ' ἑλπίδ' τοῖσι χαλάξῃ
 εἰδεταὶ ἐμπαλῶσιν καὶ εἰ μέγα σείεος ἄξει·
 τοῖσι οἱ κύνες κόπῃσι τοῖσι δ' ἑλπίδ' κύνες
 σφόνδυλοι ἀνέκα δὲ σπῆλαι· πτεροῖσι σκυρῶν
 ἄλλος δ' ἐμπαλῶν· φορέει δὲ τε βοσκὰς νύκτα
 ευρεῖαν· δὴ γάρ τε πᾶσι φάσκει αἰὲς ἄνθρωπος
 γυοφάτος, βουβῶσι τυπὴν ἀλίσσον ἰάπτει·
 τοῖσι οἱ βουβῶσις ἀνέσκηκε γλυνέσι
 43 τὸν δ' ἑλπίδ' ὄψος ἀνάλιγμον αἰπαλῆι
 καρκίνω· ὅς μιν ἀλγύνει ὅσον τ' ἐπιβόσκειται ἄλμης·
 ἄλλοι δ' αὐτῶν βοῶσιν ἰσχυροὶ αὐτὰ παύνοισι
 γυῖα βαρύνονται· βορεῖα δ' ἐσκήλησι χηλαί·
 οἷα τε περὶ αἰσιν ἐπ' ὁ κύνες πτεροῖσι
 τῶν δὴ καὶ γλυνέσι ὅγε μμορον· ὅτε λίπῃσι
 γέραι· καὶ βρύα λεπτὰ πολυρροῖοιο θαλάσσης·
 τοῖς, ἄλλος ὅγε γυῖον δὲ λαγυρῶν ἡ γυῖον
 αὐτὸν δ' ἄλλοι γυῖον, ἐπὶ γυῖον ἐδύσαν

Μυοδόνκους· ἵνα τέκνα κακοφύτρα τῶν θανόντων
 Σκορπίοι ἐξεγλύνοντο καὶ ὄρεα λαβήντην.
 Τὸν δὲ, μελίχλωρον, τῶν γὰρ προμελαίνειται ἄκρην
 Σφόνδύλος· ἀσβέσον δὲ νέμει πολυκήλειον ἄτην.
 Εὐχιστος δ' ὄγε ῥαίβει φέρει φλοπὶ κελαγυῖα
 Λυσόρασι· καὶ πάλαι δὲ παρὰ γὰρ ἡ γὰρ αἰσαί.
 Οἷς δὲ καὶ νώτοισι ποδὶ πτέρων πυκνὰ χέονται,
 Μάστακι σιτοφάκτω ἐκλίγμια· τὸ δ' ἔσθ' ἀκρῶν
 Ἰπτάμενοι ἀνέμων, λεπτὸν εἶχυν ἐκ βοόσκονται,
 Γηότακα καὶ κισσὸς καὶ τὰ πύχνης ἐμβάτεοντες.
 44 Οἷδε γὰρ μὲν φράσσεται ἀλέξια τοῖσι βολάων
 Οἷα πδρὲς κβεμβικός ὄρεσέρων καὶ μελίσσης.
 Ἡ τε καὶ ἐκ κέρου θάνατος πέλει, ὅτε χαράξῃ
 Λυσόρα ποιεῖ σίμβολοις πονδύμενον καὶ καὶ ἀγροῖς.
 Κούρων γὰρ πάλιν πάλιν ἐμμελῶς πένουσα.
 Κούρων δὲ ῥωμὴν τε φέρει θανάτῳ τε μελίσσης.
 Οἷδε γὰρ μὲν καὶ Ἰουλος ἀμύθεται καὶ ὁλοὺς σπῆξ,
 Γεμφορῶν ὀλίγη τε καὶ ἀμφοτέρων σκολόπενδρα.
 Ἡ τε καὶ ἀμφοτέρωθεν ὁπάζεται ἀνδράσι κῆρα.
 Νηϊὰ δ' ὡς ἀπέρχονται ὑπὸ πτέρων θηρῶν κούσι.
 Τυφλήν τε σιμὸν δὲ τὴν τε βοροῖς ἔδ' ἰοῖτον ἀγροῖς
 Μυαλέων φρογῆσιν ἐνὶ θνήσκουσιν ἀμάξας.
 Σὴ πα γὰρ μὲν πεδανόσι δὲ μὲν σπύροις ἀλύξας.
 45 Καὶ σελάμαν φρεσὶν ὀδύσιν ὀδύσας αἰὲν ἀπεχέας.
 Ἡ τε καὶ ἀσβέσις οὐδὲ κρυὸς οἷμον ἔχουσα,
 Εἴσεται ἀκμήν καὶ αὐτῶν οὐδὲ τι οἱ φλόξ,
 Σίνεται ἀσβέσις ῥαγὶς δέρος ἄκρην τὴν γυῖον.
 Ναι μὲν καὶ ὅσα πάντος ἀλὸς ῥοθίοισιν ἐλίσσας.
 Μυραίνης δ' ἐκ παλαιῶν, ἐπεὶ μογερούς ἀλίσσας,
 Πολλάκις ἐμβρύξασα, καὶ πρὸς ἡνέξαν ἐπὶ κέρων,
 Εἰς ἄλλα φυλῆντας, ἐκ τλίου ὀβριόσας.
 Εἰ δ' ἐν τῷ μόν, κείνην γὰρ ἰοβόλοις ἐχέας
 Θόρυβον περὶ πούσαν ἀλὸς νόμον καὶ πείροις
 Τρυγὸν μὲν ὁλοφρόν ἀλὶ ῥαίαν τε σφάκοντα

Οἱ δ' ἀπολέξασθαι φορέει γέ μιν ἄλγος ῥυγῶν,
 ἥμος ὃν ὀλκοίοισι λίνους μεμογηκότα καίρω.
 46 Ἐργασπὸν τύνῃσ' ἢ σὺ πρέμνοισι παλγείη
 Δονοφείον, τό γ' πολλὸν ἀφαιρότοδρον τέλειθισι.
 τοῦ μιν, ἔπειδ' ὡλγῇσιν ἄτ' ἡλείοιο δαμώτος
 ῥίζαι· ἔω δέ τε φυλλὰς ἀποφθίνῃ· αἰσφοὶ δὲ σάρες
 γυθόμεναι μινύθουσι· λοίπῃς γέ μιν ὥς ποτ' ὀδύσσει
 Ἐφθίτο, λαυγαλέοιο τυπείας αἰίου ἔπειδ' κένθρου.
 οἷσιν ἐπὶ τὰ ἐκείσθαι δεισόμενοι ἀρεκτανοῦσιν.
 Δὴ γὰρ δ' ἄγγυρσις θειδακινίδα λάξεο χαίτην
 ἄλλοτε πενταπέτηλον, δ' ἄνδρα φαῖα βῆτοιο,
 ἀρεκτιον ὀξάλιδας τε καὶ ὀρμευόμενα λύνειον,
 κίχας μὰτ' ὀρ δειλόν τε ποδὲ βενέες, σὺ δὲ χαμνίλῳ.
 ῥῆα δ' ἴππῳ, φηγοῦ τε βαθὺν ποδὲ φλοῖον ἀράξας,
 Σαὺ δ' ἄρα κενυκαλίδας τε καὶ ἐκσταφυλίνου ἀμύσεις
 σπέρματα, καὶ ῥιμὲ θοιόνεον πολυειδέα καρπὸν,
 ἡέτι καὶ φοινίσσον δὴ καὶ ταβάλλας φῦκος.
 ἀχρεῖς τ' ἀδιδαντον, ὃ οὐκ ὀμβροιο ῥαγλίτης
 ἀεπῆαλέν τ' ἴππουσιν νοτὶς πετάλοισιν ἐφίξει.
 47 Εἰ δ' ἄγε καὶ σμυρνείον αἰβενέες, ἢ σὺ ποιῇς
 Ἀθηνάϊδες, ἢ ῥυγῶν τετάμοις ἀνδραίδα ῥίζαν,
 ἀμμιγα καὶ χυφάρεω λιβανώπιδι, μὴ δ' ἀπαινήνη.
 μηδέ τι πουλυβάτεια ποδὲ βελύθου (τὴν μήκων
 θυλακὶς ἢ ἐπιτηλὶς ἐπιχραίσμῃσιν ἀπείη.
 Σαὺ δὲ κρότης κυέουσιν ἀποτμήξας κορύνῳ.
 Ἡ αὖτ' ὃν κόκκους ὀρίσας, οἷτε πρὸ ἄλλης
 γόγγυλοι ἐκ φαίνουσιν αἰολεῖοντες ὁ πάρος.
 Ἄλλο καὶ πυράσθιναν· ἰδὲ φλόμου ἀρεκτος αἰθλῶν,
 ἀμμιγα δ' αἰπλῶς τε χελιδονίου τε πέτηλα,
 δαύκειον, ῥίζας τε βρυάνιδος, ἢ καὶ ἔφηνιν
 ὀνυτρεῖς ἐχθρῶν χροῖς ἀπὲ μόρεξας λαβύλῳ.
 ἐν δὲ ποδὲ δρόσοντα καὶ ταμίξας πέτηλα.
 Ἡ καὶ ἀλεξιαρῆς πτόρ, τοῦ ἀπαιμόργου ῥάμου.
 μούνη γὰρ νήσεις βροτῶν ἀπὸ κήρας ὀρύκει.

48 καὶ μὲν πορθεῖν οἷο νεοφρέπτοντες ὁρῶντες, ἀνὰ κρήνην
 κόρη κορον, ἢ πεταλίην, ἀμύγχο πολλὰ καὶ μέλι, ἀνὰ
 ἀμνίδος, ἢ πάλιν σπένει, δελκτίου ὀπίσθῃ
 δὴ ποτὶ καὶ σκυόιο τὰ μοῖς ἐχέπυκνά ἐρίζαν
 ἀγροτῶν, νηδὺν δὲ καὶ ἐμβρίθουσαν αἰήης
 ἡμυνε καὶ ῥόδον καὶ μὲν ἄρ' ἡ γυνὴ παλίουρου
 Σιών καὶ ἀνὰ βοῶλος χαίτην καλῆς τ' ὀρόβακας
 Σίδης δ' ὕσπινόντας ἐπιμύοντας ὀλόχου
 αὐχένους, ἵνα λυγρὰ πέριξ οἶδ' ὅδε ταῖς αἰήθῃ
 ἄλλοτε δ' ὕσπινόντας καὶ ἢ πολυγυνος ὄντας
 φύλλα τε τῆς λεφίδος νέον τ' ὀβόρῃσι κλήμα,
 ἀγρίδες καὶ καὶ ῥόδον ὀρεγνέας κορίοιο,
 ἡ καὶ λεπτοβόλοιο πολυθρόνα φύλλα κοινύτης
 γολλὰ καὶ δ' ἢ πετὰ καὶ κόφας νέον, ἢ ἀπὸ μὲν
 καρδοῖς ἀμψόστοις δ' αὖ πολυανθῆς γλῆχον
 σφύχον τ' ἢ δὲ σπῆτι καὶ κηπέτῃσι σάωσαι,
 ἀγρὶ καὶ σφῆτις κλοσὸν πρᾶσον, ἄλλοτε δ' αὐτῆς
 σπῆτις ὀλόχου κνίδος, ἢ δὲ πᾶσι ἐπὶ τῇ κοίτῃ
 49 Σιών καὶ πύον, ἢ φόν σκυλλῆς καὶ ῥόδον, αὐτὰ τε βορβῶν
 σπῆτις, καὶ καὶ καὶ ὁ μολήτοιο ὀρόχουτος,
 γάμου τ' ἀσπιδόχου θαμνίνουτος, ἢ δ' ὅσα πύκνα
 ἀγροτῶν σφῆτις ὀβόρῃσι πετὰ φαντο καπαλῶν
 εἰ δὲ σφῆτις ἀβλῆχός ἐγχαλαρῶν
 ὀνός ὀσφρὸν τμήσεις ὀφθῆναι κέντρῳ
 σκυλλῆς, ἢ δὲ σφῆτις φαντο ὀνός, αἰσφῆτις αἰα,
 καπαλῶν τε λιμνῶν ὀβόρῃσι πετὰ φαντο καπαλῶν
 ἡ πῶρ ὀνός τε ὀνός καὶ πῶρ τε βάλει,
 ὀσφρὸν ὀνός καὶ πῶρ πολυφούροιο ὀσφρὸν
 γιστῶν ἀνὰ μόνον ἀμύγχο φαντο, ὀσφρὸν
 καὶ καὶ ὀνός, ὀνός δ' αἰα βάλεις ὀνός καὶ μύκτα
 καὶ φῆτις ὀνός καὶ ὀνός φαντο βενόχουτος,
 ἰάσι μόντε καὶ ἀγροτῶν ἀνὰ φῆτις ὀνός φαντο,
 Σιών καὶ ὀνός θαμνῶν βάλεις βενόχουτος ποίηται
 καὶ μὲν καὶ σφῆτις πετὰ μείλι γλῆματα ποίηται

Σὺ δὲ, μελιλῶθ' ἰο νέον σέφος, ἢ δ' ὅσα χεῖρες ἀπ' οὐμῶν ἴκῃ
 50 Οἶν' ἀν' ἡς βρύα λυγρὰ καὶ ταφὴ χυνομένη, π' ἢ ποταμὸν
 ὠπατε λυγρὸς εὐδρ' ἔν, ὅρ' οὐ θῆεις τεθρυαλλίς, ὅθι κ' ἔλ
 καὶ ῥ' ὅδον, ἢ δ' ἴα, λεπτὸν αἶσπερ μείων ἀέξῃ, τοῖον ἔστιν ἄ
 ἢ καὶ πονυγύον λαοίων ὑπομήσον ἰάμων, ἢ τοῖον ἔστιν ἄ
 χίλωθεν, καὶ πόντε πολυθρήνου ἰακύνθου, ὅθι κ' ἔλ
 ὦν φθίβος θρήνησεν, ἔπει ῥ' ἀκούστος ἔκτα, ὅθι κ' ἔλ
 Γαῖδα, λαβὼν πρὸ πατρὸς, ἔν' ἀμυγδαίου ποταμοῖο, ὅθι κ' ἔλ
 Γρωθῆβη ὑάκινθον, ἔπει σόλος ἔμπεσε κόρησιν, ὅθι κ' ἔλ
 Γεῖρον ἀφαλλόμενος, νέατον δ' ἠραξέη καὶ λυμμά, ὅθι κ' ἔλ
 τὺ δέ τε καὶ ῥιπέτηλον ὁποῖο τὸ δάκρυα βάλλοις, ὅθι κ' ἔλ
 Τριωτὶς ὀλκίεσσιν ἰσχυγέων ὀδελοῖσιν, ὅθι κ' ἔλ
 ἢ ἐσὺ γ' ἔρπυλλον κεροῖδ' ἀπομάκκε κρήμον, ὅθι κ' ἔλ
 ἢ ποῖ κ' ἢ κυπαρίσσω ἀμόργων, ἔν' δὲ καὶ αὐτοῖς, ὅθι κ' ἔλ
 Ἄννησιν λιβυαῖς τε ποτὶ εὐκνήδεο ῥίξας, ὅθι κ' ἔλ
 ὦν σὺ τὸ τ' ἀμμίγδην, τότε δ' ἀνδρὶ χαλκίνοιο θρυψάσθ' ὅθι κ' ἔλ
 ἔν' κε λέβη κεράσαι δὲ ἔν' ὅθι πομάκκε δ' οἶνη, ὅθι κ' ἔλ
 ἢ ὅθι κ' ἢ χραισμεῖ δὲ καὶ εὐθρυφ' ἔν' τα γαίλακτι, ὅθι κ' ἔλ
 51 ἢ δὲ σ' ὅθι κ' ἢ πλανέοντα καὶ εἰς μέεσσιν αὐτοῖς, ὅθι κ' ἔλ
 Νύγμα καὶ ταπέρχει βεβαρὴν μέσον, αὐτὴν εἰξάσθ' ὅθι κ' ἔλ
 ἢ ποῖ αὖτ' ἢ ταπέρμα παρ' ἀφ' ἀπὸ τοῖσι χαλκίον, ὅθι κ' ἔλ
 Μακρόξῃ γλυκερίν' ἀμυγδαλὸν μένος δ' ἀχρὸν χυλόν, ὅθι κ' ἔλ
 Τύμματα ἢ μὲν βροτ' ἐμβάλλοις ἀπαλύματα δαυτός, ὅθι κ' ἔλ
 Ὄφρα δ' ἴω ὀλοῦ καὶ ποτ' ἔμ' ἢ θηρὸς ἀλφειῆς, ὅθι κ' ἔλ
 52 Ναι μὲν καὶ σκύλῳ χαλκίον λαοί γ' ἔν' ἴα, ὅθι κ' ἔλ
 Γροτμάξας, ἰόντε καὶ ἀθρόον αἶμα κενώσεις, ὅθι κ' ἔλ
 ἢ κρῆσθ' ἢ γλαρόσεντα χέας ὁπότε σίδηρον, ὅθι κ' ἔλ
 Καυσήρης θαλφθεῖσιν ἔν' σέπτοισι καμίνου, ὅθι κ' ἔλ
 Ἄλλοτε φορβάδος αἰγὸς ἐνὶ πλείων δέρος οἶν' ἔλ
 Χραιομήσει τ' ἢ μούτος, ἔπει σπυρὸν ἢ χέρα καὶ ἢ, ὅθι κ' ἔλ
 Ἀσκὸν ἔσω βαρύνονται μέσον δ' ἔλ πῆχυν ὀρεῖσας, ὅθι κ' ἔλ
 ἢ τρυφὸν ἀσκαδεταις δὲ περὶ ξβουβάνας ἔλ ἴξας, ὅθι κ' ἔλ
 Εἰ σὺ κε τοῖ μένος οἶνου ἀχρὸν χρῆας ἄλλος ὀρύξῃ, ὅθι κ' ἔλ
 53 Δὲ ποτε καὶ βρόμασ' ὀρεῖσας ἔν' τ' ἢ μμῶσι βόσκηται, ὅθι κ' ἔλ

Η ἀρχὴ κρομμυόων σάξεν ὁπὸν, ἄλλοτε δ' οἶνους
 μίγδην ἐν πυράθοισι χέουσ' ὥστε φυρῆσθαι.
 Ἡ δ' οἶνος, νεκλὴ δὲ πάλτω παρὰ τὴν ἐλίσσας.
 Οφρα δὲ καὶ πάλσιον ἀλεξήθειαν ἄταις
 Τρυφάμενος περὶ τοιοῦτο, τοιοῦτο μέγα κρήνην ἔσται.
 Ἡμος ὅτε θρόνα πᾶντα μὲν ἔχει τοῦ ῥάξας,
 Ἐν μὲν ἀριστολόχεια καὶ ἰεὺς ἐν δὲ τε νεκρῶν
 Ρίζαι· χαλβανίδες τὸ ζῶν ἀνάλεισι πυρὸς θροῖς
 Εἰον, δαύκειόν τε, πάλκαλ θεός ἐν δὲ βρυάνης,
 Σαὺ δὲ τε ρίζα καὶ νεκρῶν χέος γλυκυσίδης,
 Καρφεάτ' ἐμβόρου μελανόχροος, ἄμμιγα δ' ἀφρός
 Νίβρον, ζῶν δὲ κύμνα χέος, βλαστὸν τε κούνης,
 Ἀμμιγα δ' ἀγροτόνης σαφίδος λείπος· ἴσα δὲ δόφνης
 Σπέρμεια, κύπρον τε καὶ τὰ κνήθην τὸ χαμνίω.
 Ἰππείον λειχίνα καὶ ἐκ κηλὰ μινον ἀγείρας.
 Ἐν καὶ μήκωνος νεκρῶς ὁπὸν, ἀμμι καὶ ἄγνου
 Σπέρματα, βάλλει μόντε καὶ ἐκ κινάμοιο βάλλειθα.
 Σαὺ καὶ σπρόνδυλινον, ἀλός τ' ἐμπαλιν θεὰ κύμνην.
 Ἀμμιγα καὶ τὰ μισον καὶ κερκίνον· ἀλλ' ὁ μὲν εἶν
 Ρτωκός· ὁ δ' ἐν πάλτω μοῖσι πολυσεῖοισι νομάζων.
 Καὶ τὰ μὲν ἐν σὺ πείπε βαλὼν πολυχρόντος ὄλμου,
 Νάξαι λαϊνέοισιν ἐπιπλήστων ὑπέρεισιν
 Λίψα δὲ τὸ ἀνάλεισι χέος ἀπαεινέα χυλόν,
 Ἀμμιγα συμφύρσαι· καὶ ταρτίοιο δὲ κύκλως
 Δραχμαίους· πάλσιον διακρίδον ἄχθος ὀρύξας.
 Οἶνους δ' ἐν δόθῃσι χαλεπὴν κοτύλησι παξάξας,
 Καίκεν ὁ μὲρ τοιοῦτο καὶ εἰς τὴν Νιμφίον τοιοῦτο,
 Μνήστιν ἔχους· τὸν ἐθρεφε κλάρον νιφρόεσσι πολίχην.

ΤΕΛΟΣ ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ

ΘΗΡΙΑΚΩΝ.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΑΛΕΞΙΦΑΡΜΑΚΑ.

53

Ἰ καὶ μὴ σύγμιλναι κατ' αἰσθεταίχας δὴ μοι
 ἔ τῆς σπινῆς ἐσπικνέτω, τῶν αἰσθητικῶν βλάστας,
 Γρωταγόνει, δολιχὸς δὲ διάπερθε χέρος ἔδρ' ἔχῃ,
 ῥέει κέρας, προσέσπιν' ἀλέξια φαρμακώεσσιν,
 Αὐσθῆσαι μᾶτε φάττας οἱ χρημφένται δαμάσκει·
 Ἡ γὰρ δὴ σὺ μὲν ἄγχι πολυσσοίβοιο θαλάσσης
 Λεγκτον ὕψ' ὀμφαλοειδὴν ἐνάσσει· ἢ χέτε ῥέει
 Λοβεῖνθς θαλάμῳ τε καὶ ὀργασπείῳ ἀτ' ἔω·
 Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρὸ παλῆς ἐϋζήλοιο κρεούσης
 Γιοτατῆν ἐδάσαντο γεωμορένῃ ἡ πείρου·
 Εξόμνυσι ριπύδασι παρὰ κλαυτοῖς ἐκείῳ·
 Αλλ' ἔτοι γελῶν μὲν, ἰδὲ σφοδαίοισιν ἐσπικνέει
 54 Γυνθεῖνθς ἀκόνιτον· ὃ δὲ ῥ' ἀχέρονίδος ὄχθας
 Φύουσιν, τὸ πρὸ χροστία δυσέκοφομον ὀβουλήος·
 Αστᾶτε πριόλαο κατὰ σφραγῆντα δέδουπεν·
 Τότο δὲ πᾶντα χαλινὰ καὶ οὐρανόεσσιν ὑπίνυν,
 Οὐδ' ἀδ' ὑπὸ σφραγῆν γελῶν ποτόν· ἀμφὶ δὲ πρώτοις
 Εἰλύετο γέννοισι καὶ ἡ ἀλάλυνθ' βουρμύον·
 Φάτ' ἔπειτα ῥιπύδασι· δὴ δ' ἐπιδέκνεται ἀκρόν·
 Νειάρεθς ἀμλίσσον ἀειρόμενον σόμα γαστρός·
 Τόχλος ὡς κραδίῳ ἐπιδόρπιον· οἱ δὲ δοχεῖον
 Κλείουσι σμάχθ' ὀπύλῃ· δ' ἐπικέκλιται ἀρχαῖς
 Γρωτα κόλων· ὃ πρὸ βροτῆν ἄλῃς ἐμφέρεται δαΐς·
 Αἰεὶ δ' ἐκφάων νοτέων ὑπολείβεται ἰσφάς·
 Ἡ δὲ ταρκατομυλὴ, τὰ μὲν, ἐβρασεν ἥλι θανηδύς
 Γυνθμαται· πολλὰ δ' οἱ ὄρ' ἔν' ἰσφά μέσον ὀμφαλὸν ἰζαί
 Κράατι δ' οὐ βράτος ἐχέρον, ἔσπιν' κροτάφοισι δὲ παλῆς
 Γυκνὸς ἐπιμφορέται· τὰ δὲ διπλόα δέρεται ὄσσις·
 Οἷα χαλινὰ καὶ νύχθος δὲ δαμασμιῶος οἶνον,
 Ως δ' ὁ πότ' ἀγρίοέσσιν ὑποβλήσαντες ὁ πώρ' ἔω
 Σιλννοὶ κερατοῖο διωνύσοιο τιθῆνοι,
 Γρωτον ἐπ' ἀφελόντι ποτὶ φρεῖα θωρηθέντες
 Ομμοσι δινῆθ' σπινῆς· ἐδὲ σφραγείσιν δὲ κώλοισι

ΗΥΟΣΑΙΝ

ΝΥΣΤΑΙΝ ΑΝΔ' ΚΛΙΤΥΝ ὙΠΕΡΘΑΜΟΝ ἈΦΡΑΪΝΟΝΤΕΣ,
 ΩΣ ΟἴΓΕ ΣΚΟΤΩΣΙ ΚΑΚῇ ΒΕΒΑΡΗΚΟΤΕΣ ἌΤΗ.
 ΤΩ ΜΕΛΟΤΕ ΚΛΕΪΟΥΣΙ ΜΥΟΚΤΟΝΟΝ· ἢ ΖΟΥΡ' ΑἰΖΡΟΥΣ
 ΓΑΜΠΗΓΗΝ ὙΡΑΚΑΣ· ΛΙΧΜΕΡΕΑΣ ἨΡΗΜΩΣΙΝ.
 55 Οἱ δ' ἔτε πορδαλιαγχεῖς ἐπεὶ θήρεσι πελώροισι
 Γότμον βουπελάται τε καὶ αἰζονομῆες ἐθέντο.
 Ἰδὼς δ' ἐκ νημοῖσι φαλακράκης ἐνὶ βροσῆς
 Γολλάκι θηλυφόνον καὶ ἡμίμορον· ἐν δ' ἀκοναίοις
 Θηλείην ἀκόντιον ἀεὶ βλάσσειεν ὀράκοις.
 Τῷ καὶ πού τι τάνοιο χερὸς βάρος ἔασεται ἄλκιον
 Γίμωπλα μύνης· ὅτε νέκταρ ἐϋφρίβι κερῶν ἀφύεται
 Μεφιδὸν· καὶ τὴν δὲ πέλει καὶ ταμέσιος οἴνης.
 Σαῶ δὲ καὶ ἄβροτόνοιο ταμῶν ἀπὸ κελύεα θάμνου
 Καὶ χλοδρὸν πρῶτοιο· ὃ δὲ μελίφυλλον ὑδρῶσι
 Καί τε σὺ ποιήεις τὸς ἀειθαλέος χαμελαίνος,
 Βλάσσειν, πηγάνιον τε ταῖσις ἐνὶ βράμμοισι σύμβλων.
 Σβανύς τ' αἰθαλόεντα μύθρον γλυνέει πυρᾶζρης.
 Ἡ δὲ σιδηρέαται ἀπὸ ῥύνα, πῆν τε κωμίνων
 Ενθόθεν χαλκίοιο διχὴ πυρὸς ἤλασε λιγυρῶς
 Ἄλλοτε δὲ χρυσίοιο νέον βάρος ἐν πύει θάλψας,
 Ἡ καὶ κρῦνρεον, θολερῶ, ἐνὶ πώματι βράπτοις.
 Γολλάκι δ' ἡμιδαῖς χερὸς βάρος αἶνυσο θέλων
 60 Γαῦρα χαίμοι πέντος· τὸ τ' ὀνίτιδος αὖτον ὀρεῖνης.
 Ἡ δὲ νέον ῥάδιον πολυκνήμοιο κολούσαις,
 Τέτρεσσιν ἐκ νημοῖσι χαλκῶν μελιπδέος οἴνου.
 Ἡ ἐπὶ μυελόεντα χαλκῶν ῥόττον ποτὸν ἴχεις.
 Ορενίθες σφουροῖο καὶ τοι καὶ ὀδός· ὅδ' ἔστω χυρῶς
 Γύα καὶ ταθρῶ πῆσι βιαζομένης πυρὸς αὐγῆς.
 Καί τε βορὸς νεαγλύτα παρὰ φλιθῶν ὅς ἀλοιφῇ
 Τηξάμενος κορέσσει ποτῶ, ἐγχαυθῆα νηδυνί.
 Ναὶ μὲν καὶ βλασάμοιο· τὸ τ' ἐν σκαρῶν ἐσσι γάλακτος
 Θηλυτῶν πώλοιο χέας· ὅπν' ἄλλοτε σύμφαις.
 Εὐτ' αὖ ὕπ' ἐκ φάρυγγος χεῖν παναδρ' ἰάσθ' ὀδον.
 Γολλάκι δὲ σκίνακος δερκιδυνέος· ἢ ἀπὸ νεβροῦ

Γυνετήν τμήξαι πόροις δ' αὖν ἐκταεὶ φύσσας.
 Ἀλλοτε καὶ μορῆς ἀρχὴν ἰζίει φοινικοέσσης.
 Ὀλμοιο ἐνὶ σὺν πείθεσσι καὶ ὁμήρεα κόψας.
 Οἶνω δ' ἐν φθίνοντι πόροις καὶ μάτοις μελίσσης.
 Καί κε ἐπικρατέουσιν ἐπὶ χθονὶ νοῦσον ἀλάλκοις.
 Φωτός δ' ἀστράλλεσσι πάλιν μετὰ πρῶτον ὁ δίδωσι.
 Διὸ τὸν δ' αἰγλήεντος ἐπιφράζου πόσιν ἐχθράν.
 Κίρνα μὲν ὁλοῦ ψιμμιθίου· ἥ τε γὰρ λακτι.
 Γάτο δ' ἐν ἀφελίοντι, νύκτωρ εἰσὶν αὖτε χροίω.
 Γελίσιν ἐν γράνοιον δ' εἶχει, πῶτον ἀμέλξαις.
 Τοῦ μὲν, ἐπεὶ γλυκύς τε καὶ ἡ ἔνδοξος αἶνετα οὐλα.
 Ἀφρὸς ἐπισυφῶν ἐμπούσεται· ἀμφὶ δὲ ὁ λῆκος.
 Τέρψη γὰρ γλώσσης νέκτος ὑποκαρφέται ἰσθμῶς.
 Ξηρὰ δ' ἐπὶ μίλιν ὁλοῦ γελύσεται ἄτη.
 Ἀβλεμές, ἡ γὰρ ἐκείνη πᾶσι φέρει· αὐτὰρ ὁ θυμῶν.
 Νωπύοις ὁλοῦσιν ὑποβύει· μάτοις.
 Πολλάκι δ' ἐν φάεσσιν ἄλλω ἐπὶ τῶν δόξα λούσων.
 Ἀλλοτε δ' ὑποκαρφέει ψύχει δέμας· οὐδέ τι γυῖα.
 Ὡς το πόρος οὐ νέει· καὶ μάτω δ' ὑποδύμναται εἰκῶν.
 57 Τῶ καὶ πρηνισθῆναι· ὁρχαῖος εἰσὶν ἐλάϊος.
 Ἡ ἐπὶ μυρτίνης χυλὴν δὲ πάλιν ὀρέξαις.
 Ὀφρ' αὖ ὁ λιοθῆναι· χένη καὶ φάρμακον· νηδύς.
 Ἡ ἐν σὺν οὐθατόν τε διοιδέει· μαζὸν ἀμέλξαις.
 Τεῖα πόροις· φαιρὴν δὲ ποτὶς ἀπαῖνον σογρῆυν.
 Καὶ σὺν δ' ἐγὼ μαλάχης ἑσθλὰ μινους· ἡ φυλάσσει τήξαις.
 Χυλῶν ἐνὶ κλώθοντι, καὶ κηπελεύοντα κορέσταις.
 Πολλάκι σήσεται καὶ πόροις δ' αὖν ἐκταεὶ καὶ τὰ.
 Ἡ ἐν κλημάτῶσιν ἐν ὕδατι πωλώει τέφρω.
 Οὐλομένην γὰρ δ' ὑμμενιοπλεκεός καὶ λάττοις.
 Κόλποις ἡμίνεας· ὁ γὰρ τ' αἰσθάνεται ἰλύν.
 Καὶ τὸ καὶ τῆς φθονὸς μετ' ἀργαῖος ἐλάϊον,
 Σκλήρ' ἀρχὴν πρὸς τῆς καὶ βλάβος οἶον ὀρύξει.
 Γόρσοις ἡν ποτε πρῶτον λιπὼν κηφνίδει γαῖαν,
 Λύχν' ἀποτμήξαις ἀφ' ἧς γινώσκοντα μεδούσης.

Τεῖα

Τὰ κινυκινάκισιν ἐκτέλεισιν ἀρούρης.
 Κινυκίος νέα δώρα· κινυκίος δὲ κινυκίος ἀρούρης.
 Λακρον ὑπαὶ προκίονα μελανθίδος· ἀθά τε νύμφη
 λαγυγίη πόμα κείνο διὸς τε κινυκίος παύει.
 Πολλάκι δὲ ἐν θύφει· σὺ δὲ πάλαισιν ἀρούρης.
 Γερράκιος λιβαίνιο χύσιν· πάλαισιν ἀρούρης.
 Καίτε σὺ γὰρ κινυκίος ἀρούρης· ἢ ἀτά λυμνοῦ.
 Ἡπτελένης· ὅτε πολλὸν ἀεὶ κινυκίος ἀρούρης.
 Κόμμι· τὰ δὲ χυλίοις ποτὶ πάλαισιν ἀρούρης.
 Οφρα τὰ μελὺτ' ἐρύγῃσι· τὰ δὲ πάλαισιν ἀρούρης.
 Ἀλθίση ὑδάτεσσιν· ὅτ' ἐκ κινυκίος ἀρούρης.
 Καίκεν, ἀγ' ἄλλοτε δὲ πάλαισιν ἀρούρης.
 Γιοτρίος κορέοιτο· καὶ ἀλκία πότμον ἀλύξει.
 Μὴ μὲν κανθαρένους σιτηφάγου· ὅτ' ἀγ' ὁ δώρη.
 Κεῖνο ποτὶν δέξασθαι· χυτὴν σιταλίτικα πάλαισιν.
 Γίσιος γούρ· ὅτ' ἀγ' ἀρούρης· εἰ δὲ χυλίοις.
 Οἷα τε δὲ κινυκίος νέον βεβρωμένον κινυκίος.
 Αἰ δὲ ὅτε μὲν πάλαισιν ποτὶν ὡδὴ χυλίοις.
 Τάδ' ἀρούρης· τὸ δὲ αἰὲν ποτὶν σὺμα νέον κινυκίος.
 Ἀλλοτε καὶ μεσάτη ἐπιδέκνεται ἀλγος κινυκίος.
 Ἡ κύστις βρωθείσα· πάλαισιν ἀρούρης.
 Θάδ' ἀρούρης· τὸ δὲ κινυκίος· ὅτ' ἀγ' ἀρούρης.
 Αὐτὸ δὲ ἀγ' ἀρούρης· ἄλλ' ἢ δὲ κινυκίος.
 Αἰσχυρὸς πάλαισιν· ὅτ' ἀγ' ἀρούρης.
 Οἷα τε δὲ κινυκίος νέον τεθρυμμένον πάλαισιν.
 Ἡ ἐρ' ἐπιδέκνεται διαφάουσι κινυκίος.
 Τῷ δὲ σὺ πολλάκι μὲν γὰρ ποτὶν κινυκίος.
 Εμπαλίδην κυκλὸν πότμον· εἰ κινυκίος.
 Νησερὸς δὲ κινυκίος· ποτὶν· ὅτ' ἀγ' ἀρούρης.
 Λακρονίω· ὅτ' ἀγ' ἀρούρης· ὅτ' ἀγ' ἀρούρης.
 58 Θρησίσης ἀγ' ἀρούρης· ὅτ' ἀγ' ἀρούρης.
 Δι' ὅτε δὲ σιταλίτικα κινυκίος· ἢ καὶ ἀμνοῦ.
 Αμμέγδην ἀγ' ἀρούρης· ὅτ' ἀγ' ἀρούρης.
 Ἡ ἐρ' ἐπιδέκνεται διαφάουσι κινυκίος.

Ηέτι πουχινός μορός ποτὲν αἶνυσο χύζου
 Ες δ' ἔμερον κορείοιο τάδ' ἀθρόα νύξιν βράσσει,
 Εμματέων, ἔτ' ἀπεπῆα πύλη μεμιασμένα δόρυ πα-
 Γολάκη δ' ἐν κλυτῇ νέον γλῆχος οἶος ἀμέλξας,
 Κλύζε· τάδ' ἤλιθα γαστρὸς ἀφόρδια κενώσεται.
 Ἀλλοτ' ἀλυοθαίνεντι ποτὲν γόλα τῶν ἀρήξει.
 Ηέ σύ γ' αὖτε λόντα γλύνει καὶ καυλὴα κόψας.
 Χλωρὰ νέον πετάλοισι πόδι βελόντα κολούσας.
 Ηέ μελισσῶν ἡσμάτω καὶ παύρα μορῶξαις.
 Σκορπίοντα ταιμὼν φαφαρῆς ἐκρίζει γαίης.
 Λιὼν κενήκοντα· πόαγε μὲν ὕψι τέθνηκεν
 Οἷη πῶρ μολὸς θυρὸς, οἷη καὶ δευλίαι βάλλει.
 καὶ δὲ σὺ θραχμάων πισύρων βαρέος αἶνυσο γαίης
 59 Γαρθίνης· ὡς φυλλίς ἔσθ' ἐκ κημοῖσιν αἰὲν κεν,
 Ἰμβρασιδὸς γαίης χιωνώδης· ἢν τε κεράτης
 Ἀμνὸς χησιάδεσσιν ἐκὼν σμήνηκτο νύμφαις.
 Κόρυκα τέων νιφέντος ἔσθ' ἐκ χιωνώδης ὄχθαις
 Η καὶ σθεαροὶ σιπόσιν διπλῇ δέα τούξαις.
 Σωὶ δέ τε πηγιανόντας οἰθρὺν φασὶν ὀρέμους.
 Οργάζων λίπιδ' ὀρέω, θρόνα πολλάκι χρᾶντοισι.
 Ηελνέω, τό, τε πολλὸν ἐπαλθία νοῦσόν· ἔτευσεν.
 60 Ην γε μὲν οὐλό μιν ὅ γε ποτὲν κορείοιο δύσα λήξ.
 Αφραδέως δὲ πᾶσι πᾶσι περὶ μιν οἰσιν· πᾶσι ται,
 Οἱ μὲν τ' ἀφροσύνη ἐμπελνέον· δάγ' ἐκ μαρτοῖ
 Δύμα λαβράζουσι· παρὰ πλῆγες θάτε βάκχαι,
 Οξὺ μέλος βόωσιν ἀταρμύκτω φρενέας οἷσιν.
 Τῷ μὲν ὅζ' ἐδανόιο πόροις δέ παρ' ἐμπελεον οἷσιν.
 Γράμμιον αὐτοκρήεις· ὅπως ὕπερ τ' ἀπὸ ληνού.
 Ηνύμφαις τήξαι βαλὼν ἄλως ἐμπελεα κυμβήν.
 Πολλάκι δ' ὄρετα λήχων ἀπαλλῶ ὥσιν κενώσας,
 Αφρὸν ἐπεγεράσσοιο, θροῦδ' ἐκ πῆα κέσφου.
 Τῷ γοῦρ δ' ἰζώντε σάδι καὶ πότμον ἐπικαεῖ.
 Εὐτε δόλοισιν ἔχοντα κενόφθορα τέκν' ἀλινών
 Οἷωνόν· χραίνωσιν· ὅδ' ἐς χέρας ἐμπεσε παίδων.
 61

Οκτώων

Θηρῶν ἀφροῖο νέην κλύδα λυκαίνουσιν·
 καί τε σύγ' ἀλθύνει βαλάντιος ἰόοντα θάλουσιν·
 κινεῖ καὶ ἀτμῶν ἀνέμοις πόρον οἰνοόχοις·
 Σωὶ πυρεῖ καὶ γὰρ δὴ τὸ πνοαῖς σιωδένοντα ἐλθραῖς·
 Γυρ μὲν αἰεζῶν καὶ ἀχύνετον ἔρρεσιν ὕδωρ
 ἀργύρας, καὶ ἡ μὲν ἀκροσμένησιν φιλοπότος·
 Δεσπόζει νηδὺν τε καὶ ἐμφορέων αἰζίνων·
 Ὑλὴ δ' ἐλθομένοιο πυρὸς καὶ τὰ θεσμὸν ἀκούει·
 καὶ μύω, ἀτμῶνόν τε κεραυόμηνον λίπος οἶν·
 Ηχρόνι γλυκέας μέγδην πόσις, ἄλγος δρῦξει·
 Ἡμος ὑποζάγκησι πῶδε βέλθουσιν ὁ πάριω
 61 Ρυσσάλλειω ἐλάνθοι καὶ ἐκ ψιθίης ἐλίνοιο
 κείροντες θλίβουσιν· ὅτε ῥοιζήσῃ μέλισσαι
 Γεμφρηδῶν σπῆκός τε καὶ ἐκ βέμβικας ὄρειαι,
 Γλῶκος ἄλγος δεινύουσι ἐδὴ ῥά γε ἀσπίεσσιν·
 Πιοτρίω ὅτε βόρυν ἐσίναντο κακὸς ἀλώπηξ·
 καὶ τὸ σὺ κωνεῖον βλαβόαν τε κμηρέο πῶμα·
 κῆνο πορὶν δηγῶν τε καὶ ἡσπῶν ἰάπτει,
 Νύκτα φέρον σκοτόεσσιν· ἐδὴ νησὶν δὲ καὶ ὄασιν·
 Ἰχθεῖσι δὲ σπῆκός τε καὶ ἐμπαῖοντες ἀγυαῖς,
 Χερσὶν ἐφ' ὅρπυζουσιν κακὸς δὲ πῶδε νείαται πτηγμῶς·
 Ἰσθμὰ καὶ φάρυγγος σενίω ἐμφορέσσιν οἶμον·
 Ἀκρὰ δ' ἐπὶ ψυχῇ πῶδε δὲ φλέβος εἰδὺσι γυῶν
 Ρομαλέαι σέλιονται· ὅδ' ἡ ὄρα πᾶν ἄντιζεν·
 Οἶα κατὰ βολεῶν· ψυχὴ δ' αἰσθάνεται λῦσσαι·
 τὸν μὲν δ' ἡ λίπος κορέσις, ἡ ἀμείλιχος οἶν·
 Οφρακὲν ὅδ' ὀρύνησι κακὴν καὶ ἐπ' ὀδῶν ἄτην,
 Ἡ δὲ σύγ' κλυτὴρ εἰς ὅτ' ἰζέο τῶνδε·
 Πολλάκι δ' ἡ οἶν ἡ ἀμείλιχος πόσις· ἡ ἀπὸ δαφνῆς
 62 Τεμπίδος· ἡ δαύκοιο φέροντες ἐκ καυλίας κόψας,
 Ἡ πρῶτη φοῖβοιο καὶ τῆς περὶ δελφίδος χαλκήν,
 Ἡ πᾶσι κνίδος τὸ μέγα ἀντιρροῖα ληνάσας,
 Νείμειας· τό τε νέκταρ ὁ πᾶν ἐμπόκετ' ἡράσας·
 Δήποτε δ' ἰερέων θύεος μετρηδὸν ὀρεῖται·

ΣΙΛΩΑΤ' ΕΝΘΡΥΦΕΝΤΑ ΜΕΤ' ΑΡΓΗΝΟΥΣ ΕΛΑΙΟΥ ΦΩΤΕΙΛΕΘ
ΕΝ ΔΕ ΜΕΛΙΖΩΡΟΥ ΓΛΥΚΕΟΣ ΠΟΤΙΝ. ΑΙ ΔΕ ΧΑΛΑΚΤΟΣ ΕΝΤΟΥ ΣΤΙΒΑΤ
ΑΦΕΙΔΟΝ ΝΕΜΕ ΤΟΥ ΧΟΣ ΤΩΔΡ ΠΥΡΟΣ ΚΕΡΕΜΑ ΤΩΙΕΝ. ΟΙ ΜΟΙ ΣΤΗΝ
ΚΑΙΚΕΝ ΛΟΙΓΗΝΤΙ ΠΑΡΑ ΧΩΔΟΝ ΑΛΘΟΣ ΑΜΥΝΟΙΣ. ΜΟΙΣΤΟΥΤ ΟΥΣ
ΤΟΞΙΚΩ, ΟΥΤ' ΑΧΕΑΣΙ ΒΟΥΡΥΝΤΑΙ. ΠΟΤΩ ΑΝΗΡ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝΘΡΕ ΓΛΩΣΤΑ ΠΑΧΥΝΕΤΑΙ. ΑΜΩΔΕ ΧΕΙΛΗ ΤΑΧΕΑ
ΟΙΣΔΑΛΕΑ ΒΕΙΘΟΝΤΑ. ΠΩΔΕ ΣΟΜΑΤΕΑΣΙ ΒΟΥΡΥΝΕΤΑΙ. ΕΝΤΟΥΣΔΕ
ΞΗΡΑ ΔΙΑΝΑΠΤΥΕΝΟ. ΔΕΝ ΔΕ Κ' ΕΝΕΓΥΝΤΑΙ ΟΥΔΑ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΓΟΛΛΑΚΙ ΔΕΙΟ ΚΡΑΘΙΛΩ ΠΠΟΙΛΩ ΒΑΛΕ. ΠΑΝ ΔΕ ΝΟΗΜΑ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ
ΕΜΠΛΗΚΤΟΝ ΜΕΜΟΡΗΚΕ. ΜΟΙ Κ' ΕΣΤΩ ΑΛΜΥΝΟΝ ΑΤΗ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΑΥΤΑΡΕ. Ο ΜΗΝΕΖΕ. ΜΑΝΙΝΣ ΕΝ ΠΟ ΜΥΕΙΑ ΦΛΥΖΩΝ. ΜΟΙΣΤΟΥΤ ΟΥΣ
ΔΗΘΑΚΙ Δ' ΑΧΘΟ ΜΕΛΟΣ ΒΑΑΑ ΑΤΙΣ ΕΜΠΕΛΑΘΗΝ ΦΩΣ ΟΥΔΕΛΑΠΟΥΤ 10
63 ΑΜΩΔΕ ΒΡΟΤΗΝ ΚΩΔΕΙΑΝ. ΕΣΤΩ ΔΕΙΦΕΟΣΤΗ ΑΜΥΝΟΙΣ. ΑΥΤΟΥΣΤΟΥΣ
Η ΑΤΕ ΚΟΡΥΝΟΦΟΡΟΣ ΧΑΛΚΟΡΟΣ ΒΑΜΙΣΤΙΑ ΕΡΕΙΝΘ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΕΙΝΑΔΙ ΛΕΙΟΦΟΡΟΙΣΙΝ ΕΝΧΡΙΜΠΠΟΥΣΑ ΚΕ ΛΟΔΙΟΙΣ. ΑΥΤΟΥΣΤΟΥΣ
ΜΑΚΡΟΝ ΕΠΕΜΒΟΑ ΓΛΩΣΤΗ ΘΕΟΝ. ΟΥΔΕ, ΕΡΕΟΥΣΙ. ΕΣΤΩ ΔΕ ΕΝ
ΙΟΔΑΙΗΣ ΕΝΓΗΛΟΝ. ΟΥΤ' ΕΙ ΣΑΙΩΣΙΝ ΟΥΔΑΧΜΑΝ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΩΣ ΟΥΔΟΝ ΛΥΩΣΗ ΕΣΤΩ ΑΛΜΥΝΑ ΒΟΥΡΥΝΕΤΑΙ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΩΡΗΘΟΝ. ΛΟΞΑΙΣ ΔΕ ΚΟΡΑΙΣ ΤΑΥΡΩΔΕΑ ΛΟΔΑΤΩΝ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΘΗΓΕ ΛΟΔΟΝ. ΟΥΔΕΝΤΑ ΠΑΡΑΦΕΙΞΕ ΔΕ ΧΕΛΙΝΟΙΣ. ΕΣΤΩ ΔΕ ΕΝ
ΤΟΝ ΜΛΝ, ΚΑΙ ΔΕ ΣΟΜΟΙΣΙ ΠΟΛΥΤΑ ΕΝΤΟΙΣΙ ΠΙΞΕΑΣΦΕΦ. ΕΝΤΟΥΣ
ΝΕΚΤΑΙ ΕΙΣΤΩΡΕΞΑΙΟ. ΚΑΙ ΟΥ ΧΕΤΕΟΝΤΑ ΚΟΡΕΣΚΑΝ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΗΝΑ ΒΙΝΟΤΑ ΜΕΛΟΣ. ΟΥΔΕ, ΔΕ ΣΟΜΑ ΒΟΥΡΥΝΟΝ ΟΥΔΑΧΜΑΝ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΟΦΡΑΝ ΟΥ ΠΕΞΕΡΥΝΗΣΙ ΔΙΑΜΑΙΣ Ο ΜΕΛΟΣ ΧΕΙΛΑΙΩΒΛΩ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΗΕ ΟΥ ΒΟΥΡΥΝΟΙΣ ΧΗΝΟΝ ΝΕΟΝ ΟΥΤΑ ΛΙΧΗΑ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΥΔΑΚΙΝ ΕΝΤΗΓΕΑΙΟ ΠΥΡΟΣ ΜΕΜΟΡΗ ΜΕΛΟΣ ΑΥΤΑΙΣ. ΑΥΤΟΥΣΤΟΥΣ
ΚΑΙΤΕ ΟΥ ΜΗΛΕΙΝΣ ΕΝΧΩΔΕΟΣ ΑΧΡΙΑ ΚΑΙ ΕΦΗ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΟΥΡΕΙΣΙΝ ΕΝ ΘΡΕΦΕΝΤΑ. ΠΟΡΟΙΣ ΑΧΡΟΙΝΙΑ ΚΟΦΑΟ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΗΕΤΙ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΙΣΙΝ ΕΠΙΒΟΛΑ. ΤΟΙΑΠΘΡ ΑΡΑ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΕΙΣΑΡΙΝΑΙ ΦΟΡΕΟΥΣΙΝ ΕΝΕΜΗΜΑΤΑ ΚΟΥΡΑΙΣ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΑΛΛΟΤΕ ΔΕ ΣΤΟΥΘΕΙΑ. ΤΟΤΕ ΒΛΑΟΥΡΟΤΟ ΚΥΣΩΤΟΣ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΚΕΝΟ ΦΥΤΟΝ ΚΕΡΥΤΗΘΕΝ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ ΚΟΜΙΣΑΝ ΑΡΟΥΡΑΙ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΓΟΛΛΑΚΙ ΟΥΔΕ ΣΤΡΕΥΡΗΣΙΝ ΑΛΙΣ ΕΝΑΥΜΕΑ ΚΟΦΑΟ. ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΥΔΑΚΙΝ ΕΜΒΡΕΞΑΙΟ. ΝΕΛΩ ΔΕ ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ ΓΛΗΧΩ, ΟΥΔΕΝ ΕΝ ΕΝ
ΣΤΟΥΡΜΑΤΙ

Σ πδρμκοι μη λείποι βαλαιο, εομήςρα φύρων.
 Καίτε σύ γ' η' ερδίοις θυόον μαλλοισιν άφύασι.
 Γαυρα λι πος τάξιαισιν αούγο μελούς σωματέασι.
 Ηε καί γεινέοιο· μόπος δέ γε μυεΐε πτλάς
 Ημασιν σι πολέεσιν άκροσπαιές ι' χνος ι' ύλαι·
 Ασφαλέως πτοικηόν' έχων έ τδρωπλάνες όμμα·
 Τώ μιν γεράροι νομάδες χαλκήρεας αύχμας·
 Οί τε παρ' άφρητάς ε' όον πολέντες, αούρεας·
 Χραίνουσιν· τα δέ πολλόν αιάλ δειά βράνματα τέύχει,
 Σαρία μελανο μελόω· πικρός δ' ύποσπεται ύσος·
 Ιός· σπ πό μινον δέ μύδω· εκ έ γνυται όρρος,
 Ην δέ τδ μυλίσας κολχιίδος έχρό μινον πύρ
 Κένο πο· ρν δέ ξη τοε έφ' ήμδρον· ού παρ ά χείλη
 Δδω μελόω δν σάλυκτος· ιά πτεται σ' όδ δι κηθμός·
 Οί ά τ' ό πα· ρνι φόον τι κρόσος· η' ρη χεί κνίδη
 Χρωτα μελανό μινον· ή καί απειράδκι κόρησιν
 Σημάης· η' εκ πα· γλα νέλω φοινί· έαθ σέρις·
 Του καί έ παρ μενόιο ποδ'ι· σόμαχον βαρός ι' ζει
 Γρωτ' αύαρε π'ό μινον· μετέπειτα δέ λοιγ'ι· συρμω,
 Ριζόθεν έλκω· δέν τα· ησκόν· δ' άποήρυχε λειρες·
 Ωπείτε κριών· θολδόν· πάλυμα χέυατο· σαι· τρός·
 Σω δέ τε καί νδός μεμιασμεία· λύματα· βάλμει·
 64 Αλλά σ' ου πολλή μιν· χαίτην· σβνός· ου λάδρα· κό· ψας·
 Γομάω· καί φηγί·ο· πόροις· άκύλοισιν· όμήρη·
 Ηε· ού γε· βοήλαιο· νέιν· γλάρος· σ' όδ δι· πέλης·
 Αύτα· ρ' ό· τ' υ· κορέοιτο· καί· σι· σωματέασι· όρυξαι·
 Η μιν· που· λυτόνιο· τότε· βλασήματ'· άρχέοι·
 Αλλοτε· δέ· ριζέ· αι· κα· τα· η· η· χού· τα· γάλακτι·
 Σω· δέ· καί· άμπε· λούς· έ· λιγος· σ' όδ· π' έ· ού· μ· φαι·
 Ιως· καί· βα· τόν· τα· πο· τε· π' έ· θεί· α· κολού· σαι·
 Καί· τε· ου· γν· μν· ώ· τει· α· ό· ό· ρ· ε· φέ· ός· νέ· α· τδ· ρη·
 Κασηνού· και· ρύοιο· τα· χυ· φλοίοιο· χέ· λυμα·
 Νει· ραν· τό· δι· (ε· ρη· α· πο· δ'ι· σκύ· λος· α· δον· ό· πα· ι·
 Δυο· λε· πός· και· ρύοιο· τδ· ρ· ε· σαι· νίς· έ· ρ· ε· φον· αι· α·

Γεῖα δὲ νάρθηκος νεότητιν ὀβελύσσοντι νηδύϊ·
 * Οὐτε προμηθεῖος φλοξώσιος πέτηλα.
 Εὐφῆμον τ' ἀχρὸν κερπὸν ἄλις καὶ ταβάλλιο μύρτου.
 Ἡ καὶ πούσι δόοντος ἀποβρέξαι καὶ λυμμά.
 Καρπείου· μέγα δὲ βαλὼν ἐμπίσει μύρτοις.
 Οφρὶν ἐπισύφροντι ποτῶν, νοῦσον δὲ κε δάσας.
 Ἰξυόον δέ σ' ἐμὴν δὴ πάλω παρὰ χεῖλεσι πώμα.
 Οὐλοφόνον λήσσει· δ' ἴωνι μολὸς ὁ δὲ.
 Τοῦ μὲν, ἔπειθ' ἡλῶσθαι νεάτος ῥηχυνέται ὁ λῆος.
 Νόον ἔπειθ' ἡλῶσθαι νεάτος ῥηχυνέται ὁ λῆος.
 Λυσσηθεῖς· ἡλῶσθαι νεάτος ῥηχυνέται ὁ λῆος.
 Δὴ γὰρ ὅγ' ἐμὴν δὴ πάλω παρὰ χεῖλεσι πώμα.
 Εἰκὴ ἐπισφύσσοντι πόρους τυφλάσας το νηδύϊ,
 Ὑγρὸν τε βρωτῶν τε, καὶ ταπείνουσι δὲ πώμα.
 Εὐρὸς ἔπειθ' ἡλῶσθαι νεάτος ῥηχυνέται ὁ λῆος.
 Γολαῖα δ' ἐν βροντῇσιν αἰομβρῆον ὁ λῆος.
 Εἰδὼ μὲν· τότε δ' αὖτε καὶ ῥηχυνέται ὁ λῆος.
 Οἷος περὶ αἵματιν ὑποβρέμεται ἀπὸ λαδῆσι.
 65 Τῷ καὶ σφύγγω μολῶντιν ἀνέλυσεν ἐκ καὶ μάταιοι,
 Ἦν δὲ μολῶντιν ἀνέλυσεν ἐκ καὶ μάταιοι,
 Φαρμακῶς ὡδὸν αἰλίσκας, τοῖα τε βοσκὰς.
 Ορταλὶς αἰχμητοῖσιν ὑπερνηθεῖσαι νεοσσοῖς.
 Ἀλλοτε μὲν πάλωσι νεόν θρομβήϊα γαστρός.
 Μαργαμὲν δ' ἐς πέτρων ὑπερνηθεῖσαι νεοσσοῖς.
 Τῷ μολῶντιν ἀνέλυσεν ἐκ καὶ μάταιοι,
 Εὐρὸς ἔπειθ' ἡλῶσθαι νεάτος ῥηχυνέται ὁ λῆος.
 Καὶ δ' ἀχρὸν ἐμὴν δὴ πάλω παρὰ χεῖλεσι πώμα.
 Γολαῖα καὶ πόντος γοδρῆς ἀχρὸν δάκρυα τμήξαι.
 Μαργαμὲν δ' ἐς πέτρων ὑπερνηθεῖσαι νεοσσοῖς.
 Ἡ δὲ, μολῶντιν ἀνέλυσεν ἐκ καὶ μάταιοι,
 Οἷον, ἔπειθ' ἡλῶσθαι νεάτος ῥηχυνέται ὁ λῆος.
 Ἀσπιδὸν πολίσιον μυοκτόνου ἀρσένος αἰθῆν.
 Ἡ δὲ, μολῶντιν ἀνέλυσεν ἐκ καὶ μάταιοι,
 Νεφρὸν λιμνίου τὸ καὶ δὴν ἀπὸ καὶ σφύγγω μολῶντιν ἀνέλυσεν ἐκ καὶ μάταιοι.

Ἡ δὲ λαδὸν

Η ὁδὸν κνήμῃ καὶ τῇ ἰνῇ χεῖρ' ἰκρῶ
 Σιλωίου ἄλλο τ' ὀλίγον ἀποτμήξεισ' ὁποῖο.
 Πολλὰ δ' ἀνὰ λένος φραγελλόνου, καὶ γάλακτος
 Πηγνυμλύνου κορένῃς ῥην μέλκητην ἐν πέλῃ.
 66 Ἦν δέ τις ἀφροσύνη τούρου μέλαν αἷμα πάσῃται,
 Σφιδυγέδνι πεδεδύει περὶ μαζὶ ὀμνυγὸν καὶ μάχισιν.
 Ἡμος πλανάμενον σφόνδιος κρυφαίνειται εἶαρ,
 Γεία· θρομβοῦται δὲ μέσῳ ἐν τῷ χεῖ γαστρός.
 Φράσσονται δὲ πόροι· γὰρ δὲ θλίβεται ἐν δυνάμει.
 Αὐχένος ἐμπαλαίνοντος· ὁ δὲ, σπασθὲν ἀλύνων,
 Διθάρκῃς ἐν αὐτῇ μεμορυγμένος ἀφραδ.
 Τὸ μὲν τ' ἢ ὁποῖα τὰς ἀποκρεάσεις δρῖνούς·
 Ὄξει δ' ἐμπαλαίνοντος· δ' ἀφροσύνην ὕδασι μίξεισ'·
 Συγκρεάων νύμφας· τὸ καὶ ἐν σφόνδιον πόρον ὄξους.
 Ἡ καὶ ἐκφλοῖοιο καὶ τεχέος δρῖματα γαστρός.
 Καί τε σὺ πνετρίῳ ὁδόνος πολυώπῃ κόλπῳ
 Φύρσιμον ἢ θήσαιο· τὸ τε περὶ κός· ἄλλοτε νδρῶν.
 Ἡ εἰρήνη· τότε δ' αὖ σὺ καὶ δύσκαρβ' μοιο λαγῶν
 Αἰνύμενος, μογρόντι φόντις δὲ καλὰ δὲ ἄρωγν.
 Ἡ ἐνίβρου σήδην ὁδὸν πόρε· φραγέλον ἄλγος.
 Εὐφρίβειος· κέρνα δὲ ποτὶ ἐν δυνάμει βάρυν.
 Ἐν καὶ σιλωίου ὁποῖο τε μοι εἶδα λίφιν.
 Καὶ σπασθὲν καὶ κρυφῇ αἷμα μεμορυγμένον ὄξει.
 Λοσι δ' ἢ ῥάδιν καὶ κακοφλοῖοιο κοινύτης.
 Ἡ πᾶσι βλάσταισιν καὶ τε ρεμῶν βάρυν.
 Καί κεν πηγνυμλύνου χύσιν ὄξει· ῥεῖα καὶ δάσταις.
 Ἡ ἐκφροσύνης ἐν ἀγγεῖσιν ἐσπῆαν.
 67 Μὴ μὲν, ἐπὶ λυγρῶν σπῆσι βουπρῆστον ἐχέει,
 Λήσει· σὺ δὲ φάτα δαμάξ' ὀμνυγὸν πεπυθόιο.
 Ἡ δ' ἦτοι λίφω μὲν ἐπὶ χρωζόνται χαλινὰ
 Εἶδεταί ἐμβρυγέσσαι βαρύπνοος· ἀμὲν δὲ γαστρός.
 Ἀλγὰ δινύοντα πᾶσι σμάτεσσιν ὄρωρον.
 Οὐρα δὲ τυφλοῦται· ἐκτὴ δ' ἄλλοτε κύστις ὄρεχθεῖ.
 Γάσκα δ' ἐν δυνάμει δ' ἀπὸ μὲν ταλαῶς δ' ὁποῖο ὕδασι

Τυμπαίνουσιν αἰὰ μέσων ἀφυσγερὸν ὀμφαλὸν ἵζει· ἐλάβη δὲ
 ἀμφιλόιγυις τετατὸν ποδὶ φαίνεται ἔρρος· ἀμφιλόιγυις
 ἢ καὶ που δαμαλεις· εἰς γὰρ αὐτὰς ἄλλοτε μόχθον· ἀμφιλόιγυις
 γίμνηται· ὁ ποδὶς δὲ θήρα νομαζόμενοι δατέονται· ἀμφιλόιγυις
 τοῦ νεκροῦ τῶν βούπρησιν ἐπικλείουσι νομῆες· ἀμφιλόιγυις
 τῶν καὶ θύραδης ἵρι πετὶ ἀνέκταται μίξαις· ἀμφιλόιγυις
 σύκων ἀνάνθεσιν ἄλεις πόσιν ὀμφαλόεσσαν· ἀμφιλόιγυις
 ἡτί καὶ στύρη μιν γὰρ τε θαλασσιὰ κόψαι· ἀμφιλόιγυις
 ἐν πυρὶ τήξαμενος πυρετῇ ἀλκμήειαν οὐκ ὀφείλει
 καὶ κε μελίσσας οἶον καὶ εἰς αὐτὸ ποτόιο· ἀμφιλόιγυις
 ἀνέρα λαμβάνοντα· τοτὶ γὰρ εἰς αὐτὸ χύει· ἀμφιλόιγυις
 πολλὰν φοινίκος φαφαρὸν καὶ τὰ μύσχοις ἔρποντα· ἀμφιλόιγυις
 ἄλλοτε δὲ αὐαλέης δὴν ἀχράδος· ἢ ἀχρὸς βάνης· ἀμφιλόιγυις
 ἢ ἀχρὸς μυρσίνης· ὁτὶ μυρτίδιον οἶναι δὲ βάλανον· ἀμφιλόιγυις
 ἢ ὅγε καὶ θηλῆς ἄτε δὴ βρεφὸς ἐμπελάοιτο· ἀμφιλόιγυις
 ἀργυλῆς· μαζοῦ δὲ ποτὸν μοχλὸν ἀμέλγοι· ἀμφιλόιγυις
 οἷν τὴν ἕνδρῳ μελὸν νεαλῆς· ἀπὸ οὐθαπὶ μόχθον· ἀμφιλόιγυις
 βράττει ἀνὰ κρουνοῦν χύσιν μελυσκαία· ἀμφιλόιγυις
 ἄλλοτε πικλῆς πόσιος χυλῶν καὶ καρέσας· ἀμφιλόιγυις
 εἰς δὲ μετὸν βιάσιο καὶ οὐχ ἔτι τὸν πῶρ ἐμψης· ἀμφιλόιγυις
 χειρὶ βιαζόμενος ἢ καὶ πῆρ· ἢ ἀχρὸς βύβλου· ἀμφιλόιγυις
 σίρε πῶρ ἐπὶ γὰρ ἀμύλαια καὶ κῶν δρυτῆρα φαρύγγος· ἀμφιλόιγυις
 ἢ δὲ πῶρ μετὰ θῆναι αὐτὸς γάλα τεύχεϊ γαστρὸς· ἀμφιλόιγυις
 ἀνέκταται τὸν δὲ τε πῶρ γὰρ ἀνέκταται μελὸς διαμείνει· ἀμφιλόιγυις
 τῶν δὲ τοῖς φιατῶν πόσιος πόρε· μέστω μὲν ὅξυς· ἀμφιλόιγυις
 δοιὰς δὲ γλυκὺς· στεγανὸν δὲ ὑποσύρειν ἐν δυνάμει· ἀμφιλόιγυις
 ἡτί καὶ λιβύνηδε ποτῶν ἀνέκταται εἰς αὐτὸν· ἀμφιλόιγυις
 68 Σιλωλὸν ἄλλοτ' ὁ ποτὶς νέμοις δὲ βιάμματα τήξαι· ἀμφιλόιγυις
 πολλὰν δὲ θρύπτειραν ἐπικεράσαι κοινίλλω· ἀμφιλόιγυις
 ἢ νέον βενόοντα θύμῳ σάχυν· ἄλλοτ' ἀμύει· ἀμφιλόιγυις
 βόρυν δὲ κνήμοιο μίγα βρεχθέντος ἐν οἶνῳ· ἀμφιλόιγυις
 ἐν καὶ πῶρ τὰ μύσχοις ποτὸν διεχέοντο θρόμβους· ἀμφιλόιγυις
 καὶ χλοδραὶ μὲν θῆς ἀχρὸς φυλλάδος ἢ μελίσσης· ἀμφιλόιγυις
 ἢ καὶ ἐν σφύρῳ ποτῶν μεμορυγμένα ὅξυς· ἀμφιλόιγυις

Ἀλλ' ἄγε δὴ φράζοιό σ' ἐρῶ κηλὶν· οὐτε γὰρ λακτι
 ὤπητε βρωσίς τε πῶδε σπμάτεσσιν ἐγκταί.
 τῷ δ' ἴδ' ἡ λυγμοὶ μὲν ἀνέσταντες ὁμαρτῇ
 λυγρὴν ἀνακρούουσιν· ὃ δ' ἀγχομένος σῶμα γαστρὸς,
 πολλὰ μὲν δαίτην ἀπὸρ δάγεται αἰματόεσσαν.
 ἄλλοτε νηδύων θολὸν μὲν μὲν ὠδὲα χεῖναι.
 τῇνεσσι δ' ὥσείτε δυνάμειος ἀγχομένος φῶς,
 δὴ ποτε τειρόμενος καὶ μάτοις καρφουσι δέδυνπε.
 γῆρα δ' αὖ μὲν ποτὶ ξηρὸν σῶμα βρέξαι.
 τῷ δ' οὐ πολλὰ μὲν γλῆχος πόσιν· ἄλλοτε μὲν γὰρ
 τῆρα γλυκύν νείμει δ' ἀλυσκὸν τῶρον δὲ πάλαι.
 καί τε καὶ ὄρνιθες θλαρῆς περὶ τῆκο μὲν σάξαι,
 θωρήκων ἢ μινενδύρεφῶν βρωθεῖσαι.
 ἡμῶν καὶ ἐχυλὸς ἄλλος κύμβησι ῥοφῶνται.
 ὡσαύτε περὶ ἡέσιν πῶδε ῥόχθοισι θαλάσσης,
 κινώδ' ἀλαφρυκόωντας αἰετὶ βροσέσκειται ἀγχοῦς.
 ὦν τὰ μὲν ὠμὰ πάλαι γὰρ δὲ φθῆα πολλὰ μὲν θάλασσαν.
 ἐν φλοπῇ σφοδρῶν δὲ πολὺ πλεόνει πηχέλης.
 κηρατόδ' ὡπνῆς δὲ καὶ αἰθῆρας ἐχέου
 δαίτες ἐπὶ λαθῆσουσιν· ἰδὲ κτενὸς οὐδέ τι κέρει.
 δυνάμει τε τῇ τῆς γεραιόμηναι μινίσι.
 μὴ δέ σ' ἐγχομένον λήθῃ πόσις, οὐ γὰρ αἰσῶς,
 Φαιρικοῦ ἢ γναθμοῖσιν ἐπὶ βαρύνει πάλαι μόχθον.
 τῷ δ' ἴδ' ἡ γαυμὸς μὲν ἰσχυρομένον μάτε νερῶν.
 ἡνυσε καὶ σπινθῆρας ὅτε δ' ἀφρονέσ· οἱ δὲ μόνῃ
 ρηιδίως ἀκτῆν βαρύνει τε νείρεται ἀνδρα.
 ἀλλὰ σὺ πολλὰ μὲν σαρδύλιν διὰ νείαν ἀνδρῶν
 τριζάδα θυλακώσαν· ὅτε πάλαι τῇ τε κίλισται.
 γρηόνοισι ἀλδαίνουσι πῶδε πημμελὶς κέσσευ.
 ἄλλοτε δὲ σμύρνοιον ἐν τῇ βίῃ· αἶνυσεν δ' αὖ τῷ
 ἰεῖδα λειρόν τε καὶ κῆν· τότ' ἀπὸ γλυκύν ἀφρῶ,
 οὐτε κ' εἰ δ' ἀμύνεσθαι χρῆς ὅτε πῶδ' αἰδένυ βείοις.
 ἀργαλέων μεσάρσιον ὀνειδίλιν ἐπέλασσε.
 δεινὸν βρωμήνιτος εἰαλδήσασα κορυμνίω.

70 Καὶ οὐδὲ μήκωνος κεβληθόνου ὁ ποπότε δέχεν
 Φίνωσιν πεπύπτοισιν. ἔνυ πνέας· ἀμφὶ γοῦρ ἄκρου
 Γύα κεντα. Ἰύχυντα· ταίλ' οὐκ αἰκῶνταται ὅσαι.
 Ἀλλ' αὐτὸς βλεφαροῖσιν ἀκύνειντα δέσχει.
 Ἀμφὶ δὲ ὁ δμῆεις κεντῶν ποπτελεῖται ἰσοῶς.
 Ἀθροῦς· ὠχραίνει δὲ ῥέτος· τῶμ πρησι δὲ χεῖλι
 Δεσμιὰ δὲ πεγχελάουσι γλυεάδους· ἐκ δὲ τε παύρον
 Αὐχένος ἐλκόμενον ψυχρὸν διαίασεται· ἄσθμα.
 Πολλὰ κεν δὲ πελιδνὸς ὄνυξ· μῶρον· ἢ τι μυκτῆρ
 Σφρεβλὸς ἀπαγγέλλ' ὅτε δι' αὐκοῖλας πῶς αὐταί.
 Ἄστα σὺ μὴ δειδῇσι· μέλοιο δὲ πόμπαν ἀρῶνός.

Οἶνάδι καὶ γλυκύοντι ποτὶ κεκοφνότες πικρὰς
 τινθαλέω· ποτὲ δ' ὄβρα διαθρύπῃσι μελίσσης
 Ἀμμυγὰ ποιπνύων ὑμμήϊδος· αἰτ' ἀρ' μόχλου
 Σκήνεος ὕβρελόντο διδουπότος· οἶνε μέεσιν·
 Εὐθα δὲ καὶ κοίλοισι κατὰ σπυγὸς ἐκτίσαντο
 Πρωτόν που θαλάμους συμμηρέδ'· ἀμφὶ καὶ ὀρίτων
 Μνηστῶν μεναισθοὶ πολυωπείας· ὥπασαν ὁμῶν αὖς·
 71 Βοσκόμεναι θύμα πασι καὶ αὐτὴ μεδέσθην δρέκλων·
 Δήποτε δ' ἢ ῥοδέοιο νέαν θύος ὄβρι· χιλίνω
 Οὐχί ζων κωοόδοντα· τότ' ἠμύνουσι χαλινόις·
 Εὐθαλίβοις· μαλλον δὲ βαθυὺν κεκορεσμένος ἔλκοις·
 Ἡὲ καὶ εἰρηνέου κατὰ δ' αὖ μορόντος ἑλάνης·
 Αἰψὰ δὲ τὸν δ' ἐνὶ τῷ δεσφ'· ῥέ· θύος ἐγρεσπλήσων·
 Ἀλλοτε δ' ἐμβροδῶν· ὅτε δὲ κνώσονται μαλάσσων·
 Οφρα κατὰ βολέον ὑλαδὸν ὄβρι· κῶμα κεδνάσθην·
 Τῆμος δ' ὕβρεθ' ὑπὸν ἀλεξόμενος κηκὸν ἄλγος·
 Σπείρα δ' ἐνὶ χλοδρῶ λίπει· πρὸ δὲ νέκταει βράπτων
 Τεῖβε καὶ ἐκτερέμενε ποτὶ ἐμνημεία γύα·
 Ἀλλοτε δ' ἐσθροῖτη κεράων ἐμβράπτεο σάρεκα·
 Αἰψὰ δὲ τινθαλέοισιν ἐπαισάκοιο λαιφίς·
 Αἰμ' ἀναλυσόμενος· τότ' ἀνόντ' ἐσκληκότες εἰνόν·
 Εἰσθίεις δὲ λαγροὶ κακοφθορέος πόσιν ἐμπης·
 Οὐλομεδῶν· ῥν, κῶμα πολυσεῖον τέκεν ἄλμης·
 Τοῦ δ' ἡγοι λεπίδων μεν, ἰδὲ πρὺμαρος πέλαι ὀδμή·
 Γλυθμός δ' ἰχθυόεις νεπόδων ἄτε σαρπηδόντων·
 Ἡὲ καὶ ἀπλωύτων, ὅπταν λεπίς αὐξίδα χραίνη·
 74 Ὅς δ' ἡτοι ῥν πόεις μεν· ἔσθ' ὅς λίγγεσιν ἀφαιαίς·
 Τῶν θύος ἐμφόρεται νεαλῆς γόνος· ἢ ἄτε τεύθου·
 Ἡ ἄτε σπηκίδος φυξήλιδος· ἢ τε μελαίνει·
 Οἶδμα γὰρ λῆθ' ὀλοόντα μαθούσ' ἄγρώτορος ὀρμύ·
 Τῶν ἡτοι Ζοφάεις μεν ἐπὶ χλοος ἐσβαμε γύοις·
 75 Ἰκτορόεις· σάρεκα δὲ πρὸς λαφύκην μενύθουσι·
 Τηκόμεναι· τὰ δὲ δόρπα κατὰ σπυγὸν· ἄλλοτε εἰνός·
 Ἀκρον ἐποιναίνων σπυγὰ πῶμαρτα· ἀμφὶ δὲ μύλοις·

Ἀνθεάτε βρυόοντα κυλοιδόωντος ἐλίζει·
 Δὴ γοῦρ' ἐφωμάρτησεν ὀλιζοδὴν κρείσιν οὐρανῶν·
 Ἀλλοτε πορφυρέη· τὸ γ' ἐπιπλέεν αἰμάσσουσα·
 Γᾶς δὲ παρὰ σφακέεσσι φανείης χθαίρειται ἔμμο·
 Ἀντάρ' ὁ ναυσόεις ἀλί' ἰω ἐμυδάσσα δαί·
 Τῶν μὲν, φοινῆες αἰς πύσιν ἄλλε βόροιο·
 Νείμειος· τοτὸ δὲ κρυ· νεοβοδία τοιοῦτος·
 Οφρα ποτὶν νὲ πῶδες τε· ἡσυχὸν ἐκφυρματὰ·
 Ἀλλοτε βρωμῆας ἀμελγόμενος γάλα·
 Ἡὲ χυρῶ τῆξας· μαλάχης ἐν πύσιν·
 Καὶ τότε κεοβινέης πελάσου· βορέας ἔμμορε·
 73 βρυόιοι δ' ἄλλοτε· φοινῶδες αἰσίν·
 Κρησιόδης οἶνω πῆς τε καὶ·
 Σω δὲ καὶ αἰγνῆτιν ὅσαι τὰ σκληρὰ·
 Φοίνι' ἀρα χυμῶν· τὴ διαφρέσσουσι·
 Ἀλλοτε δ' οἶνο βρεῖται· βορῶν·
 Πότῃρ νοτὶ δούσαν·
 Ἡν δὲ τις ἀνάλει·
 Εκποτα μοῦ·
 Λεπτὰ διασεύλας·
 Τοῦ μὲν·
 Ρυμη, αἰς πρὸν·
 Βδέλλα·
 Ἡὲ δ' ἔσπε·
 Αφραδὸς κρῶστος·
 Χείλεις·
 Κνώδελος·
 Τὰς μὲν·
 Αθρόα·
 Ἀλλοτε·
 Αἰσὶν·
 Ἀλλοτε·
 Ἀνδρά·
 Καὶ οὐ·

Νείμει δὲ ποτὲ δαίτα σιωπῆρα χρονοέσσαν· σὺ γὰρ δὲ τὸ
 Γολλάκι κρυφαίλοιο νέον βορέησι παλύντο·
 Ἡὲ σὺ γυρώσαιο καὶ θαλαμῆα βώλασθαι ταῖς
 Ναιαμεδόν· θαλαδρῶν δὲ πόσιν μελυσκέα τεύξαις·
 Ἡ αὐτῶν ἀλλὰ βῆπτε· τότ' ἡλίοισι δαμάζων,
 Εἰθαρ ὁ πῶρινόισι· τότ' ἡνεκὲς αἶ πυρεὶ θάλαφας·
 Γολλάκι δ' ἢ ἄλλα πηκτὸν ὁ μῆλαδὸν· ἢ ἀλὸς ἀγχιῶν,
 Εμώσταις· τήντ' αἰὲν ἀνὴρ ἀλοπηγὲς ἀγείρει·
 Νειόθ' ὕφισα μεδόν, ὁ πόθ' ὕδασι πύδαται· μίξην·
 Μὴ μὲν δὲ ζυμωμασθὼν χρόνος αἰδῶν κηδὺν·
 Γολλάκι μὲν σδύνοισιν αἰοιδέει· ἄλλοτε δ' ἀγχι·
 Εὐτ' ἔτι φωλῶσται· φραφῇ βαρύν· ὁ λκόνε χιθίνης·
 Ἰὸν ἀποπνέον· σομίων δ' ἀποφώλιον ἀσμά·
 Κεῖνο ποτὸν ζύμωμα· τὸ δὲ εὐδέουσι μύκητας·
 Γαμπήδην· ἄλλω γὰρ ἐπ' οὐνομα κέκεται· ἄλλω·
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἢ ἐφασίδια πόροις περὶ δέκα κόρησιν·
 Ἡ εὐτὴς κλάσθωνται· πῶδε ἀσάδιν καλονύσας,
 Γολλάκι καὶ χαλκοῖο πάλαι μεμογμένος αἶθνη·
 Ἀλλοτε κληματόεσσαν αἶ ὄξει εὐπτεο τέφρῳ·
 Διήπτε· ῥ' ἰζίδε· ῥίβε πυρεῖ πῶδε βάλματι· ῥαίνων·
 Ἡὲ λίφρον· ποτὲ φύλλον εἰαλδὸν μελυσκῇ·
 Καρδα μίδης· μῆδόν τε· καὶ ἐμπριόονται σὴν πῖ·
 Σαυ δὲ καὶ οἶν κρῶν φλοπῇ· ῥύγα τε φρεάσιο·
 Ἡὲ πᾶτον· σδύνοισι καὶ τοι καὶ δὲ· ἐκ δὲ βαρεῖαν·
 Χείρα καὶ τεμματῶν· ὀρύνκοις λαβήτορα κῆρα·
 Ἡν δὲ λιπὸρ εἰν οἶο ποτὸν· δύσλινκτον· ἰάλην·
 74 Φαρμακίδης σαύρης πολυκηδέος, λυσαλαμαῖοβρω
 κλείουσι· πῶν, οὐ δὲ πυρὸς λαβήσαστο λιγνύς,
 Αἰψα μὲν ἐπὶ κῆρα γλώσσης βάτος· ἀψ δ' ἔτι μάλῃς,
 Δάμναται· ἐμβερύζων δὲ κακὸς ῥόμος· ἀψα λυεῖ·
 Οἱ δὲ πῶδε σπάλοντες, ἄτε βρέφος ὀρπύζουσι,
 Τετράποδες· καὶ γὰρ ἀπὸ φρένες ἀμβλαῶνται·
 Σαφῆς δ' ἐπὶ ῥοχέωσιν ἀολλέες· ἄκρεα πελιδνὰ
 Σμώδιγγες· σάζουσι καὶ δαομελνῆς κακότητος·

Τῶ δὲ οὐ πολλοῦ μὲν πύκνης ἀπὸ δακρυῖα μόρξας· ἡ δὲ
 τὸν θρόνον αἰαμύγδα πόροις ἐν πόσιν δὲ γοῖς·
 ἡ δὲ χαμαιπίπτος βλαστῆμονος ἀμμεγακῶν·
 φύλλα καὶ θεφύσεια· ὅσων ἐψήσαστο πύκνη·
 ἄλλοτε δὲ σπέρματις κνίδος μυλῶν γὰρ μέστων·
 τὸν σπέρματις ὁρῶντο παλιν· καὶ ποτὲ κνίδον ὁρῶν·
 ἐφαλέτω κείμνοι παλιν· ἀμμεγας φαφάροις·
 ἐνλίπει χραῖνοιο· βορῆς δὲ αἰκόντα κορέσκει·
 καὶ μὲν ῥητήνη καὶ ἰδρὰ δὲ γὰρ μελίωσις·
 ῥιζὰ τε χαλβανόισα· καὶ ὡς διβρὰ χελώνης·
 ἀλθαίνει καὶ γλῦται σὺς φλιδῶντος ἀλοιφή·
 ἀμμεγδον ἀλίοιο καὶ θεφύσεται χελώνης·
 γυῖος ἢ ταχύνει διαπλάσει πῦρ γὰρ·
 ἄλλοτε δὲ οὐρείης κυπρινόμου· λυτὰ αἰκὴν·
 αὐθιγὰν ἔθικεν· αὐθιγὰν τὸν πῦρ ἐοῦσαν·
 ἐρμῆς· σαρκοῦ γὰρ ἀπὸνός· σαρκοῦ χέλειον·
 αἰόλον· ἀγκυλῶν· δὲ οὐ πᾶσι πᾶσι πᾶσι·
 καί τε σὺν ἡ γερῶν λαοφόνος· δὲ μάστιγι·
 ἀμμεγας δὲ εἴξας· ἢ ῥυγιδῶν· δὲ ἐπαρκῆς·
 ὁλπε βαλὼν χύρῳ σκαμμῶν· ὁσι κορέσων·
 ἀνδρὰ καὶ θανάτιο· πᾶσι βεβαδῶν· σαρκοῦ·
 ἡν γὰρ μὲν ἐκφρῶν· θερεομελῶν· πῶν ἴσως·
 ἡν γὰρ καὶ κωφῶν λαχεῖ· δὲ ὅτ' αἰθῶν·
 εἴται· πρὸς φύνει· μορξῆς λιγυρῶν· δὲ σπῆν·
 τῶν ἢ τοι θερεῖς μὲν ἄγει· χροῖν· ἡν γὰρ·
 γυῖα δὲ πᾶσι πᾶσι· γὰρ δὲ, σιμῆς ἀθρόον· ἀσθμα·
 δὲ σπῆν· ἐκφρῶν· παρὰ χέλει· δὲ χροῖν· ὁ δὲ·
 ἄλλὰ οὐ πᾶσι· βαρῶν· καὶ θεφύς· ἡν γὰρ·
 Σαρκοῦ πόροις· ὅτ' αἰσταν· ἡν γὰρ·
 καί τε σπῆν· ὁ δὲ· καὶ βάρῳ· ἡν γὰρ·
 ἀμμεγας φρῶν· πολυχέος· ἡν γὰρ·
 γρῶν· ἀπὸ γὰρ γέλλου· σαβῶν· θυμῶν·
 αὐτὰρ ὁ γὰρ· ὁ δὲ· καὶ ἐκφρῶν· ἀσθμα·
 πολλοῦ μὲν πύκνης· καὶ γὰρ·

ἄλλοτε

ἄλλοτε δ' ὕγρ' αἶνει χέλοισι σόμα καί ποτε λυγμοῖς
 ἀνδρᾶ καρθεύωντα θαμνινότοιοι κλενεύουσιν.
 Διὶ δὲ κατὰ κμάζων αἶονεν ἀνδρῶν ἄλλοτε φωτὸς,
 πολλὰ δὲ λυτὸρ' ἄσπεδον γυίοισι τελέσκει.
 καὶ μὲν τοῖς δ' ἔτε νεκτὰρ ἄφυσ' ἔχον ἐπὶ πείσῃ
 χαλκοῖς· εἰς ἑμῶν δὲ καὶ οὐ χετέοντα πελάζει.
 Ἡὲ πῶτον φλοπῇ θάλασσαν κύμασι κινεῖται·
 ἀνδρᾶ δὲ ρεῖν ἄσπεδο· χεῖρ δ' ἄρ' ἐν χυτὸν ἰσθμῷ.
 75 καί τε καὶ αὐτῶν δονάκων ἄρ' εἰζέα κόψασθαι,
 οἷν' ὧ ἐπεγχεράσσει· τὰ δ' ἔρ' ἄσπεδο τέφρ' ἐφ' ἐλπίδι
 οἰκῆται· τὸ δὲ λειπόμενον δὲ πῶτον νύχθι.
 Ἡὲ φιλοζῶοιο κυπείρου δὲ κυπείρου.
 αὐτὸν τ' ἦν ἐκείνου ἱβίβοις πᾶν ἀπὸ τῶν ἐδωδῆς
 καὶ πόσιος ξηραίνε· κατὰ ρύσσει δὲ γυῖα.
 Ἐλθο μὲν δέ σ' ἐπὶ μήπλι θάλασσαν ἀλπίνοισι
 λήσειεν· τότε γὰρ ἰσθμῷ βορρῶν ἀμολὴ δὲ μέσση
 γυνώμα τ' ἀνελίσσονται κατὰ μφάλιον βρομέουσι.
 οἷα πῶρ ἐλπίγχοιο δύσαλ' ἵεος· ὅς τε δὲ μάζει
 ἀνδρῶν δ' ἀπὸ σπῶτοι σὺν πᾶσι τῶν ὀδυνῶν.
 οὐ μὲν τῶν γ' οὐδ' ἄν' αὐτὰ ρύσσει· ἀμολὴ δὲ γυῖα
 γίμπεραται· αὐτὰρ ἐπεὶ μόλις βδω εἰδὴν αὖ χροίλω.
 τῷ δ' ὅτε μὲν σμύρνης ὁδὸν πορεύεσθαι πᾶσι
 ἄλλοτε δ' ὁρμίνουσι νέην χύσιν· ἄλλοτε κόψαι
 οὐρείω ὑπὸ πῶρ' ἔχον· ὅθ' ὅτε πᾶσι ὁρμίνουσι.
 πολλὰ δὲ ἀγρίοντα κρεῖν ἀνδρῶν ἀνδρῶν τε σελίνου.
 ἰσθμῶν δ' ἄσπεδο κοῦρον ἀλίβα πῶρ μελικέστην,
 Σίσυφόν τε κτερίσαντες ἐπὶ πᾶσι τῶν ἀέθλων.
 Ἡὲ σὺ γ' ἐπὶ πᾶσι τῶν ἐν σίμῳ οἰόμενα κόψαι.
 οἷν' ὧ δ' ἐπὶ ἱβίβοις καὶ δ' ἀπὸ νύκτα νοῦσον.
 κύπερον τε βλαστῆα νεανθεῖα πολλὰ κί σίδη.
 πρῶτόγονον κυτίνου πόσιος ἀνδρῶν καὶ κερπύων.
 6 μὲν δὲ σμῖλον σὺν κακίῳ ἐλατῇ ἰσθμῷ μαρμαίρει
 οἰκῆται· θανάτοιο πολυκλαύτου ὁδὸν πορεύει.
 Ἡν τε καὶ ἐμπελίσσει χαλκὸν ποσὶς οἷνης

ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ

οἷν ἐπαλθῆσιν παρὰ χροῖος· λυγρὰ φωτὶς
 ἰατρίᾳ καὶ φάρμακῳ· σφαιρὶν ἐμφράσσεται δὲ μόνον·
 καὶ τὰ μὲν οὖν Νικήσορος ἐκ γυναικὶς βίβλῳ
 μοχθήσαντα μύκητα παρὰ αἵματι φαρμακεύονται·
 Γρὸς δὲ πῶσι δίκτυον αὐτὰς ἐχέοντα κλάδον αὐτῶν
 ἥρως τὶ μὲν βρασίνης μούνης σέφρος οὐχ ὑπερέκτο·
 κάλλιος οὐνεὶς κύπριν ὅτ' εἰς ἔλαιον ἡδρὲς ἴσται
 ἀθάναται· κότρινεν οὐκ ἰσχυροὶσιν ὄρεσιν·
 τῆς σὺ γὰρ δὲ δούροιο νάπης δάκλ' εἰς ὄνειον
 καρπὸν πορφύρεοντα σικαλίδας χειμερίων
 ἡελίου θαλφθόντα βολῆς διδύκε λεινὰς
 χυλὸν ἑσπέρ' ἀπὸ πῆγας ὁρῶντας· ἢ χρυσίδι, κύρτη
 ἐκθλίβαντα πορφυρὸν κυάθου κοτυληδὸνα πλῆρη
 ἡ πλῆθον· πλῆθον γὰρ ὀνήσιον οὐ γὰρ αἰγρὸν
 Γάμα βροτοῖς· τότε γάρ τε καὶ ἀρκίον ἦκε πῆμα
 καὶ ἢ οὐ μὲν πόλοιο καὶ εἰς τὴν Νικήσορος
 μνήσιν ἐλθῶν· θεσμὸν δὲ διὸς ξανόιο φυλάσσουσιν·

ΤΕΛΟΣ ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ

ΑΛΕΞΙΦΑΡΜΑΚΩΝ.

Venetiis in ædibus Aldi & Andreæ Asolani Socce-
 ri mense Nouembri M. D. XXII.

a. b. c. d. Omnes quaterniones
 præter ultimum unernionem.

ΣΧΟΛΙΑ ΓΑΛΛΙΑΤΕ, ΚΑΙ
ΧΡΗΣΙΜΑ ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥ ΝΙ-
ΚΑΝΔΡΟΥ ΘΗΡΙΑΚΑ.

ΝΟΥΣ. ῥαδίως σοι τὰ εἶδη καὶ τοὺς βλάβας
τῆν φανδυτικῶν καὶ ὀλεθρίων θηρῶν, ἀπερό-
πῳ καὶ ἀδρόω βλαπτούσας, τήν τε ἴασιν καὶ
θεραπεῖαν πῶς αὐτίπα θῆ ἴσ πένου, ὃ τῆν
πολλῶν συγλυῶν ἐνδοξότατε καὶ περσπρίλιστατε
ῥήμῃσι ἀσφαλὲς σοι καὶ ἀκρίβως διηγῶμαι.
οἶνι γοῦρ τὰ βλαπτικὰ τμήματα τῆν θηρίων φησὶ,
καὶ τὰ περὶ φρασιν τῆν θηρίων τὰ εἶδη καὶ τοὺς βλάβας.
ὀλοφώϊα δὲ, ζυτέσι φάσται ἀναιρούται ἡ γυναικὶς
ὀλλύνται οὐχ ἐμμελῶς δὲ εἰπὼν ἐκείνος γοῦρ ὀλοφώϊα εἶ-
φῃ τὰ ὀλεθρία γέρον ὀλοφώϊα εἰδώς ἐτράλκεα δὲ πῶς
αὐτίπα θῆ ἀλλήλῳ λέγει ὅτι μηχανὴν εἰσάγει τῶν τυ-
ψαντι, οἶον πῶς θεραπεῖαν ἐμποιοῦσιν τοῖς δὴγμασι
τῆν σακέτων ὡς πῶρ ὁμηρος ἐτράλκεα δῆμον ἐρῶντες.
τὸ δὲ κηδεῖν, ἰωνικὸν αὐτῇ τοῦ κηδεῖν σημαίνει δὲ τὸ κη-
δεῖν ἱία πῶς ἐπιγαμβρίαν συγλύνειαν. καὶ πῶς φρον-
τισθεὶς καὶ τὸ κηδεῖν, ὡς ἐνταῦθα. Φίλῳ ῥήμῃσι ἀνάξ. ὃ
ῥήμῃσι ἀνάξ φίλος τῶ φιλητῇ καὶ γνώριμος αὐτῇ. τοῦ
τοῦ δὲ τὰ πῶρ σιγῇ γέγραπται, καὶ τὰ λεγόμενα εἰς πῶς
δὴ μὲν ἰω. οὐδὲν αὐτῇ δὲ Νίκανδρος μνημονεύει τοῦ
τοῦ οἴου τῆς περσπρίλιστατος, οἴου τὸν φιλητῇ περ-
σπρίλιστατος εἶναι Νίκανδρου καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Νίκανδρος
μνημονεύει τῆς ῥήμῃσι ἀνάξ ὡς περσπρίλιστατος, εἰ τῶ
πῶρ τῆν ἐκ ὀλοφώϊας ποιητῆν. εἰς οὖν ὅτι εἰς τοὺς
Νίκανδρου, ὁ μὲν αὖτε τῶ περσπρίλιστατος εἶναι δὲ ὅτι συγ-
γλυῶν αὐτῇ αὐτῇ. ὁ γοῦρ παρὸς, σημαίνει ἱία. τὸν τε φί-
λον, καὶ τὸν συγλυῶν, εἰπὼν δὲ καὶ τὸν ὅτι ἐπιγαμβρίαν
οἴκειον. εἰς δὲ καὶ ὁ Νίκανδρος, Ζηλωτῆς ἀντιμάχου.
διότι πῶρ πολλοὺς αὐτῇ κέχρηται. διὸ καὶ ἐν αἰοῖς δὲ οἴοις.
ὡς καὶ αὐτῇ ἐν τῶ πῶρ. πῶρ γὰρ ὅτι, ὅτι συγλυῶν

βουκόλας. θεισής· βουκόλος· ζώγισι βοῶν ἐπὶ μῆνος,
 ἢ γαίην πόνος ἀπὸ λῶς· ἀλλ' οἱ δὲ οὐ φροντίδι οὐδ' ἔτι καὶ
 τιμήσιν· ὁρῶντι πόνος δὲ ὑλοτόμος· καὶ ὑλὴ ὁ σωδὲν βορρὸς
 τόπος· λοιγὸν δὲ ὁδόντα, ὃν θανάσιμον· ἰδί' λοιπὸν οὖν,
 ἢν ἢ ἐπὶ βάλῃ ἢν λοιγὸν ὁδόντα· παρὰ φραδύντα δὲ, ἢ
 γαίην ἐγνώσκει· μεμαθήκοντα· ἀπὸ αἰτιατικῆς δὲ μετέ-
 βη εἰς γενικὴν· σὺ δ' αὖ πολυδργὸς τοῖα πολυφραδύντα
 καὶ τὰ διάταξιν τῆς φραδέως.

- 1 Φαλαγγία σῶ· εἶδος μικρῶν ὀφειῶν· φασι δὲ ὅτι ἀρχὴν
 ἤρσε τῇ ἀλώει παρὰ ὄρεων γαίην οὖσα ἢ πρὸς τὸν, καὶ
 διατρεῖ μετεβλήθη εἰς τὸ ναυζέον· αἰγίρους δὲ ἦτοι
 αἰγίρους· λυπηρούς· αἰτίους καὶ καὶ ὀφεισῶς δὲ εἶπε, πρὸς
 αἰτίδια σολῶ τῇν ἄλλων ὀφειτῇ· εἰ γὰρ τις εἶποι, ὅτι
 πάντα ὀφειτὰ ἔστι, καὶ ὀφεισὶν, ἀλλ' ὀφειτὸν μὲν ὅτι τὰ
 μὲν ἄλλα ὀφειτὰ ὁδοκοῦσιν· οἱ δὲ ἐχέουσιν ὁδοκοῦσιν· οἱ δὲ
 ἐκ τοῦ κοῦδ' ἔως ὀφεισὶν τὰ γυνήματα τίκτουσιν· ὁ πρὸς
 εὐχ' ὁρᾷται εἰ τοῖς ἄλλοις ὀφειτῶν· ἐκείνα γὰρ ὡς τίκ-
 πει, καὶ οὐ ζῶν ὡς οἱ ἐχέουσιν· ἀλλ' οἱ δὲ ἦτοι βλάβας εἰ δὲ
 ὄρε' ἔστι ἐχέουσιν, τὰ γυνήματα καὶ τὰ ἐχέουσιν· ἐκ τῶν αἵμα-
 τος οὖν φησὶ τῶν τυφῶν ταῦτα γινέσθαι· μετὰ γὰρ τὸ
 κεραυνωθῆναι αὐτὸν, ταῦτα τὰ θηρία ἀπεδύθησαν·
 Ἀσπερίος· ὁ βοιωτὸς· καὶ γὰρ Ἀσπερὴ καὶ μὴ βοιωτὸς ὄρε'·
 ὁ θέν καὶ Ησίοδος ἐτύγχανεν ὡς φησὶ καὶ αὐτὸς τῷ αὐτῷ
 ἀδελφῷ περὶ τῶν αὐτῶν πατρῶν· ἡ δὲ αὐτοῦ δὲ ἀγχι
 Λικωνος οἱ ζυρεῖ καὶ καὶ μὴ, Ἀσπερ, καὶ μὴ καὶ μὴ· θέρει αὐ-
 γαλίη· οὐδέ ποτε ὄρε' ἔστι· ἰστέον δὲ ὅτι φάσκειται ὁ Νίμφος βορρὸς
 εἰ ταῦτα· οὐδὲ μὲν γὰρ εἶπε Ησίοδος εἰ τοῖς περὶ τ-
 ῶν μὲν οἰς· μελίσσεντα δὲ φησὶ τὸν τόπον τῶν ἐλικῶν,
 εἰ δὲ ὄρε' τὰς μουσῶν· ὅς οὐ πως ἐκλήθη ἀπὸ μελίσσας
 βασιλεύσαντος τῶν τόπων· παρὰ γαίᾳ τῆς τῇν δακνόν-
 των θηρίων γινέσθαι, ὅτι ἔστιν ἐκ τῇν τιτάνων τῶν αἵμα-
 τος, παρὰ μὲν τῷ Ησίοδῳ οὐκ ἔστιν ὁρᾶν· ἀκουσίλας δὲ
 φησὶν ἐκ τῶν αἵματὸς τῶν τυφῶν πάντα τὰ δάκνεντα
 γινέσθαι· Ἀπολλώνιος δὲ ὁ ῥόδιος εἰ τῇ τῆς ἀλεξανοφεί-
 ας κτίσει,

ἀσ' κτίσει, ἀπὸ τῆς σαρκίνου τῆς τῆς γοργόνος αἵματος· ὁ
 δὲ ζῆνός τοι θεοφελος ἰσορεΐ, ὡς ἀφ' αὐτῆς ἀπ' ἰκῆς οὐ
 ἐλύνοντο ἀέλαφοι· φάλαγξ μὲν ἀρῶσιν, θήλυ δὲ ἀράχνη
 τοῦ νόμου· καὶ ὁ μὲν φάλαγξ ἔμαθε παρὰ τῆς ἀθηνῆς τὰ
 ποδὶ πῦρ, ὁ πολομαχίαν· ἡ δὲ ἀράχνη, τὰ ποδὶ πῦρ ἰσο-
 ποίταν· μελύντας δὲ ἀλλήλοισι, καὶ συνηθύντας ἕωδ'
 τῆς θεῆς, μεταβλήθη ναίειν ὅρπετα· ἀδὴ καὶ συμβαίνει
 ἕωδ' τῆς ἰσίδωι τέκνων κρατερόθεσται· οἱ δὲ τῷ χαλαρῆ-
 ναι, εἶδος αὐτῇ γένους παρέλαβον· εἰσι γὰρ σκορπιοὶ
 χαλαρῆναι, οἳ τὸ πρὸς τὴν γαμινούσιν ὡς αὐτῇ ἰσορεΐ,
 ὡς ἕωδ' χαλαρῆς καὶ ὑέτ' βεβεργημένους· τιτῆνις δὲ ἡ
 ἀρτέμης, ἡ λητούς θυγάτηρ, ἡ κοῖον τῆς τιτάνος· βοιω-
 τῶ τὸ λυχρὸν· ὡς οὖν γὰρ ὁ πατήρ ὡλεώς, βοιωτὸς ὅστις
 ὡλερίων δὲ, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς οὐρῶν τῆς διός καὶ ἀπὸ λ-
 λωνος καὶ ποσειδῶνος ἐγένετο· ὁ δὲ ὡλερίων οὗτος ὡς τινες
 φασί, τῇ ἀρτέμει καὶ τῇ λητοῖ ἐπηγάλατο, ὡς οὐδὲ
 τῇ θηλέων φούξει' αὐτὸν· ἕωδ' δὲ τῷ σκορπίου πλῆ-
 γαίς ἀπέθανον· ὁ δὲ ὅστις κρατῆσθ' ἰσιν αὐτὸν τε καὶ τὸν
 σκορπίον ἐν τοῖς ἄστροις, εἰς σημεῖον τῆς αὐτῆς πράξεως·
 οἱ δὲ πλείους ταυτογράμιοι εἶναι φασὶ τὸν ὡλερίων· κέρ-
 νος δὲ οὗτος βέσταιον αὐτὸν λέγει· καὶ ἀπλῆθ' ἐν πολλοῖς
 τόποις ἡμῶν οὐ καὶ καὶ βαλεῖται ἀπὸ θηλέων· ἡ σόδοις
 δὲ φησὶν αὐτὸν ὅτι ὑέλου τῆς μίνως θυγατρὸς εἶναι καὶ
 ποσειδῶνος· δοθῆναι δὲ αὐτῷ δουρεῖ, ὡς καὶ ἐν τῇ
 κυμάτων πορθέσθαι καὶ ἐν τῇ τῆς γῆς· ἐλθόντα δὲ εἰς
 χιόν πρὸς οἶνοπίωνα, ἄδρόπην πῶ γυναικῶν βιάσθαι,
 οἶνωθέντα· οἶνοπίωνα δὲ χαλεπίναντα, ἐκ τυφλώσθαι
 αὐτόν· καὶ ἐκ τῆς χύρας ἐκ βαλεῖν· ἐλθόντα δὲ εἰς λῆ-
 μνον ἢ φαίσω συμμίξαι· οὐδὲ λένους αὐτὸν, δίδωσιν αὐτῷ
 κηδερίων· οὐδὲ τῇ τεραπύτων· οὐδὲ ὡς ἡ γένεσιν αὐτὸν
 ἐν τῷ οὐδύ· ἐλθὼν δὲ ἐν τῷ αἰατολάς καὶ συμ-
 μίξας ἡλίας καὶ ὑπαθίς, αὐτὸν δὲ ἐν τῷ οἶνοπί-
 ων· ὁ δὲ οἶνοπίων ἕωδ' τῇ πολιτῇ ἕωδ' γένεσθαι
 τοῦ ἀπελπίσας δὲ πῶν ὄρεσιν, ὥχετο εἰς κρήτην καὶ ἐκυ-

νη γέτη. καὶ ἐκείσε ὁ σκορπίος πεμφθεὶς ἔσθ' ἀπὸ ληϊδῶν καὶ ἀπὸ
 τέμνους, χρυσμένης αὐτῷ ἰσως δὲ πλὴν μεγαλαυχίας,
 ἔσθ' ἡ ξιτὸν ὠρέωντα, καὶ οὕτως ἀπέθανε. τὸ δὲ ἔσθ' ἀπὸ λαΐ-
 αντὶ τῷ ἔσθ' ἀπὸ λίθω παρόσον ἔσθ' ἡ λίθους καὶ τῷ οἱ
 σκορπιοὶ κρύπτονται. ὡς Σοφοκλῆς ἐν αἰχμαλώτοις. οἱ
 πάντες γὰρ τὸ σκορπίος φρουρεῖ λίθω. τὸ δὲ λοχήσας, καὶ
 δοκήσας, καὶ τυχήσας. καὶ εἰ μὲν δοκήσας, ἐπιτηρέσας. εἰ
 δὲ λοχήσας ἐν εὐρύσας. εἰ δὲ τυχήσας, αὐτὸ τῷ ἐπέτυχε
 κρύψας. κυνηλατῶντα δὲ αὐτὸ τῷ κυνηγετοῦντα. ὡς
 εὐφροῶν, αὐτῷ (ὡν τελαμῶνι νεοτμήτω. εὐρίπιδω,
 πλὴν ἀκρόαται λέγει. παρὰ τὸ εἰσπνέειν. οἷον πολλὰ
 πνέειν ἢ πλὴν κοιλότητα. παρὰ τὸ ὀρίσθαι ἢ γοῦν
 πεσὶν καὶ κοιλωθῆναι. ἢ ὀρίσθαι τὸ ῥῆγμα τῷ ὄρους.
 παρὰ τὸ δοκεῖν εἰσπνέειν. ὅσον δὲ μάλλον νῦν δοκεῖ ση-
 μοῖναι. αὐτοπόνοιο, τῆς οἰκείας καὶ αὐτοχρηστοῦ καὶ
 θυλάδας χαλμαστρώσας. παρὰ δὲ ἀπὸ τῆς χαλμαστρώσεως
 λέγονται μακρὰ κλινίδια. τὸ δὲ πυρόεσται, χρυσεῖται
 καὶ πνιγνέσθαι τουτέστι καυστικῶν. ἐπεὶ καὶ οἱ ἐν ἀκμῇ
 ὄντες τῷ καύματος, δοκοῦσι φλέγεσθαι, τὸ δὲ ἀκρόασι-
 ρος, ἢ τοι καὶ πλὴν ἀρχὴν τῆς νυκτός. οἷον πρὸς ἀκρόασι-
 ρος, οἷον κινώπεται δὲ, τὰ θηρία τὰ ἐν τῷ πρὸς κινούμε-
 ναι, οἷον κινώπεται πρὸς ὄντα. οὐ μὲν δὲ τοὺς συμφύτους
 τόπους. πᾶν γὰρ ἐν ὄρει ἐκείλουν οἱ ἀρχαῖοι οὐ μὲν καὶ
 λασιδνῶν. ὅνδεσσις τόπος καὶ ὑλώθεις. ἀμορβαίους
 δὲ χαράσας, τὰς βουκολίους ἢ ποιμανίους, ὅπου βου-
 κολοὶ παροῦσιν ἢ ἀμορβαίους χαράσας, τὰς σκοτεινῶ-
 θεις. ἀμορβὸν γὰρ τὸ σκοτεινόν, παρὰ πλὴν ὄρεων, ἐλ-
 λείπει τῷ καὶ ῥοπή. τῷ φ. εἰς β. εἰ ἀμορβόντι ὃν καὶ
 ἀμορβόν.

- 3 Λιγνῶν, τὸ ὁμαλὸν καὶ ὕψους ἐστὶν, λίγνοι γὰρ οἱ ἐν-
 σῆρες. καὶ ὁ μῆρος. λίγνοι οἱ σιδηροῖς. ἢ δὲ σιδηροῖς
 οὕτως. καὶ παρὰ τὸν λιγνῶν ὁρόμον τῆς ἀλάντας. καὶ
 ὅπου βοτάνη κύνουσι καὶ θάλλουσι, οἷον πικτομένη καὶ
 αὐξάνο μελὴ. ἀμνὸς δὲ τῷ ἰαμνῶν οἷον τῷ συμφύτι
 τύπος

τὸ ποῖον μάλιστ' ἀνὰ βράδυ καὶ νωθὴς ἢ μογερός· ἢ νω-
 χελὴς καὶ ἀπάλος, ὁ γενηρεκὼς ὅστις καὶ μόλις βαίνειων·
 ἢ καὶ ὁ τὰ χυρὸς καὶ μολῶν· ἀμεινον δὲ τὸ πρῶτον· ἰστέον
 δὲ ὡς οἱ ὀφείας ἐν τῷ χειμῶνι τυφλοὶ γίνονται· ὅτι τῶ
 παγετῷ· ἐν δὲ τῷ ἔαρι γούμφου μοι μαρμαίτου, πάλιν ὅξυ-
 θερεῖται καὶ ἀναβλέπουσι· καὶ τὸ λοιπὸν φεύγοντες ἐπὶ
 φωλεὺς αὐτῇ, εἰς ὑλῶεις ὁρῶνται τόποις· ὁ δὲ καὶ
 νύκτιν ὁρῶν αὐτῷ λέγει· μαρμαίτου· ὁ χυλὸς τῶ μαρμαίτου,
 ὅξυθερεῖται παρ' ἐχέ, ὅθεν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οὐ μόνον ἐκτὶς-
 σιν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῇ·
 διμβρῶν δὲ πῶν θερμῶ καὶ ὁξείαν· ὅτι τὰς ὁρῶντας
 γλυκομελῶς φλεγμονῶς καὶ μίμαχος διμβρῶν κύπρι-
 οδὸς ἀρμονίῳ· ὁφθαλμοῖς· διμβρῶν τε σεμνῶς, ἐργά-
 πιδαι δὲ πᾶσι, πῶν γὰρ πῶν λίθου· ὁ γὰρ γὰρ γὰρ τῆς
 λυκίας, ὁρῶντας· τὰς δὲ γὰρ γὰρ πόλιν οὐσαν τῆς λυ-
 κίας καὶ γὰρ γὰρ φασὶν· ἐκείσε οὐν ἢ λίθου αὐτῇ ὁρῶ-
 σκεται πᾶσι τοῖς ἀπὸ τοῖς μεγάλῃ καὶ χαλῶς· ταῦτ' αὖ
 δὲ τῆς λίθου τὸ πῶν ἔχει ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον καὶ οὐ μόνον,
 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἔχει ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁρῶντας, ὅφ' ἢ οἱ ὀφθαλμοὶ
 τῆς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ· ἐν δὲ πολυχρόν· διότι εἰς πολλὰ
 ἔχειται τὰ φύλλα αὐτοῦ· βλάστης δὲ, ἢ λεγόμενον πῶν,
 ἢ τοῦ αὐτοῦ βλάστη· ἐστὶ δὲ ὁρῶντας καὶ οὐκ ἐκεί· διὸ καὶ
 τὰς πᾶσι τῶν ἐλμῶν ἐκ βάλλει, καὶ ἀποστρέφει μὲν
 πολλὰς καὶ ὁρῶντας, γὰρ ὁρῶντας βλάστη· καὶ ὁρῶντας δὲ πῶν
 λιβαίνω· ὅτι λέγει· ὅτι ἢ ὁρῶντας καὶ ὁρῶντας ὁρῶντας
 ἢ δὲ ὁρῶντας, πᾶσι τῶν καὶ ὁρῶντας καὶ πᾶσι τῶν αὐτοῦ
 ἢ δὲ ὁρῶντας, πᾶσι τῶν καὶ ὁρῶντας καὶ πᾶσι τῶν αὐτοῦ
 τὰς ὁρῶντας καὶ πᾶσι τῶν καὶ ὁρῶντας καὶ πᾶσι τῶν αὐτοῦ
 δὲ ὁρῶντας, ὁρῶντας καὶ πᾶσι τῶν καὶ ὁρῶντας καὶ πᾶσι τῶν αὐτοῦ
 καὶ λειψῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ· λέγει· ἐκ τῶν αὐτοῦ· αὐτοῦ καὶ
 ὁρῶντας· ἐμμένει καὶ τῶν αὐτοῦ· πᾶσι τῶν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
 τῇ θέρμῃ καὶ τῇ κινήσει· ὅτι τῶν αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ
 τοῖς ὁρῶντας ἐκ τῶν αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ· ἰσοελάει· ἰσὺν ὁρῶ-
 ντας ὁρῶντας· ἢ γὰρ ἰσοελάει· ὁρῶντας δὲ, τοῦ αὐτοῦ νεαρόν,

287 καὶ

c iii

ἐπὶ πλὴν ὁσμήν τῷ κρέατος ἔχον, νεώσι ἐσθράγματι οὐκ ἔστι
ζώων ἢ αἰσθητῶν, οἷον ἀρτί κωπὴν, ἀπὸ τῷ ὁμῶν ἀσ-
κελὲς δὲ, τὸ αὐτὸ σκέλος, ἢ τὸ αὐτὸν πηχισμὸν, ὃ δὲ νῆσον
ἢ μολοί, μελάνθιος βαρεῖά ἐστι. ἔστι δὲ πᾶσα, διωκόμεν
ψυχρὸν ἀπελάσαι, εἴ τις τεύξασθαι πρὸς ἀνέγκει τῇ
ἐνὶ τῷ δὲ θεῖον κησπάλους, ἀμφω βαρύνοντα κηπνύ-
ματιος. οἷον καὶ ἐμμένα ἐκ γυναικὸς καὶ ἡσυχίας ἔχοντες ἴσως
καὶ λεπτὸν καὶ φαλακρὸν ἐκ λεαίνων, τὸ δὲ θεῖον, ὁρῶ-
πνοισιν διαλύει, κη ληραπικὸν ὑποθυμώμενον αὐτῶν.
ἢ δὲ ἀσπάλτος, ἐπὶ ληπτικὸν ἐκ ταράσσει, πίνον μὲν δὲ
οἷον ὡς πυρετὸν τεταρταίους ὅδε λαύει, σφοδρότητι
καὶ ταχυτήτι τῷ πνύματος, οὐ θαυμαστὸν δὲ εἶ καὶ τοῖς
θηρίοις τῶν τοῦ σιόχλει. ὁρῶσαν. ἢ δὲ θηρία, λίθους
ἔστιν ἢ τις βραχεῖα τῶν ὑδατι καὶ ταῖς. ὅτε δὲ εἰς αὐτὴν
ἐλαυνέσθαι, σβέννεται. ἀριστοτέλης δὲ φησὶ τὸν πο-
ταμὸν ἔδωκεν αἰσθητῶν καὶ ἰνδικῶν εἶναι. αἷμα κη ὁ λίθος
οὗτος γινώσκει. ἢ μὲν ὁσμή, ἀσπάλτος δὲ καὶ οὐκ ἔστι.
ἢ δὲ φύσις αὐτῆς σύμπτειν γεώδη ἀσπάλτου ξηρὰς πρὸς
τὸ λιπώδες ἔχει. καὶ ὅτε ἔδωκεν αἰσθητῶν ἀναφλέγεται
μᾶλλον. ἢ γὰρ ἰσχυρὸν ἔχει τῇ ἀσπάλτω πρὸς ἴσως. κη
τὸ ξηρὸν αὐτῆς ἐκκεῖται, μήλοισι δὲ ἀδύγην τοῖς
λευκοῖς καὶ ταῖς ὀφθαλμοῖς. ἐπειδὴ τὸ ἄλλων ζώων
ἀργὸν τὸ ἀδύγην τὸ θρέμμαται κη νωθρότητα. μᾶλλον δὲ τὰ
πρόβατα. ὅ γὰρ νωθὰ φέρει ὅτι καὶ τὸν ὄνον ἢ ἢ μὲν οὐκ
ἢ βόας. ἢ τοῖς μὴ ὀφθαλμοῖς πρὸς σύγκεισιν βοῶν
καὶ ἰσχυρὸν καὶ ὄνον.

- 4 Χαλβαίν. πλὴν χαλβαίνω ὁ δισκοειδὲς φησὶν, ὁ πόντος
ναρπηκὸς συλακῶν. ὃ δὲ θεόφραστος, βέλτιον, ὁ πόντος ἀκνη-
στis δὲ, οἷον πολυκνηστis ὡς πόντος κη τὸ ἀξυλός. ὡς ἢ πο-
λύξυλος. τὸ δὲ ἀκνηστis, οἷον πλὴν κνήδαν. οἱ δὲ πλὴν σκύλ-
λαν. ἢ ἀναλφύλ. ὃ μὲν τυραννίδων, πλὴν σκύλλαν. ἀπολ-
λῶνιος δὲ ὁ μεμνῆς τῆς καίρου, ὃ δὲ πίνες καὶ ἰσχυρὸν κα-
λουσι. τὸ δὲ ἐξ ἧς, αἰσθητῶν καὶ ἰσχυρὸν τοῖς πολυοδύσι
γυνεῖς τῇ πρὸς τὸν τε μνομένην κέσθρος. ἀπὸ τῷ τὸ πρὸς

ματῆς

μά τῆς κέορου ἀπορεπικλῶ δὲ μὲν τῇ λακόντων οὐκ
 κόντων ἐμποιοῖ· οἱ δὲ παλαιοὶ τῇ ὕδατι μελῶν, τὸ ἄ-
 παλὸς εὐλόν τῆς κέορου· καὶ γὰρ τὰ ὀρεπτα φυχὰ
 ὄντα, πλὴν κέορον οὐκ ἐξ ἡρατικῶν φύγει· διὸ καὶ τὸν
 νεκροῦ ἀσπῆρος ποιεῖ· τὸ ποτὲρον κῆρύδιον ὕδατος·
 ὅθεν κῆρύδιον ζῶν· οἱ αὐτὸν ἐκείλευσαν· οἱ δὲ ὄφεις δέ-
 ονται τῇ χαλῶντων· τὸ δὲ καὶ τῇ χερσὶν, αὐτὰ τὴ δια-
 ρεθεῖσα ὅτι· φῶ γὰρ καὶ ψῆχῳ, τὸ κῶπῳ καὶ διαρεῶ· ἢ
 καὶ τῇ χερσὶν οἶον· καὶ τὰ περιεῖσαι· χερσὶν δὲ τὰ
 κοιλώματα, παρὰ τὸ χεῖρτα καὶ χερσὶν αὐτοῖς·
 εἰ δὲ τὰ μὲν καὶ τὰ κῶπῳ λείπεται, σκόπησον ὅρεπτα
 πλὴν οὐκ οὐκ ἐκείλευσαν· καὶ τὰ τὰς δὴν αὐτῶν πολυῖα
 γὰρ παταμοῦ· πολυῖα γὰρ δὲ, τὸ πολλὰς ἐκείλευσαν
 εἰπεν· ἢ τὸν βίαιον καὶ πᾶντα ἐκείλευσαν· οὐκ ἐκείλευσαν·
 ὅθεν κῶπῳ λείπεται· ἢ οὐκ ἐκείλευσαν· εἰπεν, ἐπειδὴ
 ὅτι καὶ ὅρεπτα ἐκείλευσαν· διασελλεῖ οὐκ ἐκείλευσαν, πῆρ
 δὲ ἀγρίαν γλῆχον αὐτὴν καλῶσι· πᾶντα δὲ τὰ εἰρη-
 μέα, βαρύνοντα καὶ τερεῖν καὶ βόρα πᾶντα δὲ καὶ ἐκείλευσαν
 τὸς αὐτοῖς γλῆχον πινόμεν, ἐκείλευσαν πᾶντα καὶ χι-
 ράλας, καὶ τὰ παλαιοῖν, ἰαται· μετὰ δὲ οἶνον ὁδοῖται,
 ἢ κτερον παύει· καὶ τῶν δὲ, εἰ μὲν οὐκ ἐκείλευσαν, πλὴν δια-
 σεῖαν καὶ κῶπῳ τὸς φύλλοις· κόμην γὰρ τῆς βοτάνης
 τὰ φύλλα, ὡς αἱ ῥίχες τῇ αὐτῶν· εἰ δὲ οὐκ ἐκείλευσαν, πλὴν με-
 γάλῳ καὶ ὑψηλῷ, ὡς κῆτος οἶον· καὶ τῶν οὐκ ἐκείλευσαν·
 τοῖς δὲ ἀγρῶσι, ἢ τοῖς καλῶσι καὶ λαμπροῖς· τοῖς
 ἀγρῶσι αὐτοῖς ἐκείλευσαν· ἀγρῶσι καὶ ἀγρῶσι καὶ τὰ
 μετὰ τῶν τῇ τῶν· ἢ τοῖς διαλελυμένοις καὶ ῥη-
 φεοῖς· λυγρὸς δὲ εἶδος φυτῶν, ἐκείλευσαν πᾶντα· ἢ πό-
 λιον, τὸ πόλιον εἶδος βοτάνης βαρύνον· γὰρ φεοῖται δὲ
 καὶ πόλιον καὶ πόλιον· ἀμεινὸν δὲ τὸ πόλιον, ἢ ὡς ἐπί-
 δετον· οὐκ ἐκείλευσαν· ἢ ἢ βαρύνον· ἀμεινὸν πᾶντα μὲν κα-
 λακῶ πορον γῆμον καὶ λακῶ πορον· μέγας δὲ οἶον ἐκείλευσαν
 οὐκ ἐκείλευσαν πολλοὺς αἰσθῶσι· ἢ δὲ ἐκείλευσαν ἐκείλευσαν
 πᾶντα δὲ τὰ τοιαῦτα βαρύνοντα· ἐκείλευσαν· τὸ δὲ ἐκείλευσαν

• သူ့အား မေးလိုက်။

c iiii

ὁμοιον τῷ πολίῳ πλὴν χροιά. ἀφομοιοῦται δὲ πρὸς τὸν
 ἔχιν. πινέες δὲ λέγουσιν αὐτὸν ἔχειν φύλλα ὁμοία ἔχους κε-
 φαλή. διὸ ἄνωγος ὠνομάσθη. δύο δὲ ταύτης γλῆν. τὸ μὲν, ὡ-
 κισμον. τὸ δὲ ἔχειον, ὅπερ παλαιότερον ὄντι. τὸ δὲ ὀριζάνου
 γάλα μετὰ οἴνου καὶ ταπινόμενον ἀδῆκτους φυλάττει τῶν
 πίνοντάς.

- 5 Αβροτόνιοι. τῶν ἀβροτόνου δύο γλῆναι εἰσι. τὸ μὲν, κυρτὸν
 μον. τὸ δὲ, ὀρεινόν. ἐν ἀργυροῦσι τόποις διεισπόμενον, διὸ
 εἶπεν ἀργυρίω. ἔπειτα βήσται. ἔστι δὲ πρὸς κενε τῶν κη-
 πιδσίμων, ὡς πρακτικώτερον ἀβροτόνον. αὐτὸ τὸ φύλ-
 λον τῆς ἀγρίας βοτάνης φησὶν. ἀβροτόνον δὲ ὠνόμασται,
 ὅτι τὸ πρὸς ὅμην ἀβρόν καὶ ἀπαλὸν φαίνεται. ἄλλοι τε
 καὶ ὅτι τὸ δύσπνοον εἶναι. Ἡ δὲ πύμοιο. δῖπυλος εἴ-
 ρηται, παρὰ τὸ δῖπειν αὐτῶν τὰς ῥίζας ἐπιπολύν. ὅτι
 ἔστι καὶ νομοῦλον, διότι ἐπιπολύνεται. δύο δὲ αὐτῶν
 εἰσὶν. ὁ μὲν γὰρ ὄντι ἡμῶς. ὁ δὲ ἄγριος. εἶναι δὲ καὶ ὠκε-
 μων μεταβάλλον ὁζαμελούμενον εἰς τὸν δῖπυλλον. ἐστὶ δὲ
 πολυχύτων πνευματώδης. τῷ δὲ πνεύματι, ἵκεται τὰ θηρία.
 ἡ νομοῦλον εἴρηται, διότι πανταχόσε βαλὼν εἰς αὐτῶν
 κλάδους. καὶ τῷ ἐπιτετατὸ μοφανεῖ τὸ κύειν. δῖπυλος
 γὰρ καλεῖται παρὰ τὸ δῖπειν. ὡς κιστὸς δὲ αἰθεῖ, πορὶ
 τὰ ἄλλα αὐτῶν ἐλίσσεται. μελινος καὶ πορὶ βοσκόμενος περι-
 λαμβάνει. κενύζης. κόνυζα εἶδος βοτάνης. καὶ ταψυκτι-
 κὴ δὲ αὐτῇ πρὸς σιμωνσίαν. διὸ καὶ τῆς διεισπνοῦς
 εἰς ὧν νυτο, χαμεζήλου δὲ τῆς χαμελεπιτοῦς. δύο δὲ εἰσὶ
 καὶ αὐτῆς γλῆν. ἡ μὲν, ἀγρία. ἡ δὲ ἡμῶς. ἀλλ' ἡ μὲν ἀγρία,
 ὀριμνότερον ὄντι τῆς ἡμῶς καὶ κενύζης. τὸ δὲ ἄγριον βρύα λυ-
 κα. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τεθεικεν. ἐπεὶ ὄντι καὶ μέλας ἄ-
 γνος. πολλὰν θῆς δὲ ὄντι ὁ λυγρὸς τῶν ἄγνων. ὃν ἐν τοῖς δι-
 σμοφορίοις ὑπερσώωνται αἱ γυναικες. ἀντιπρὸς τῇ γλῆν
 εἰς σιμωνσίαν. διὸ καὶ ἄγνος λέγεται. ἄγνος τις ὦν βρύα
 δὲ τὰ αὐτῶν καὶ ὁμηρος. καὶ τε βρύα αὐτῶν λυκαῶ. λυ-
 κα. δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῇ μελαίῳ. τὸ ὅτι σιμωνσίαν
 ἄγνον, καὶ πινόμενον ἀπαλλάττει τὴν πυρετὴν καὶ ποιεῖ
 ἰσοῦται.

ἰσθῶτα· ὑσθῶπκοις τε καὶ σπληνικοῖς βοηθεῖ, εἰς
 κύνειν κη. ταιρομελῶν τῇ ὑγρῶν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ
 πρῶτον βοῦθῆ ἰκτερκοῖς. πολλοί μιν δὲ τοῖς κύνεσι
 γυναιξίν· ἐκ βάλλει γὰρ τὰ ἔμβρυα. καὶ ὀνόγρους δὲ εἰ-
 σὺς βοτάνης ἐμπρίονται δὲ αὐτὸν εἶπεν ὡς ἀμυνθῶν κὺ
 ραχῶν. πρὶονώδῃ γὰρ ἔχει τὰ αὐτῶ φύλλα. μόρον δὲ τὸ
 κλάδον φησί. γράφεται δὲ καὶ πολυαυχία καὶ πολυαν-
 θία. τὰ δὲ σκύρα ὀρεῖται τῇ ἀφροδίσει παρὲς τοῖς
 βουσίν. ὡς αὖ τῇ βουκόλῳ ἐπὶ χόντων τοῖς βούς καὶ
 κοπιώντων, τὰ σκύρα ἐχθρὰ εἶρηται. τὸ δὲ τὰ τ' εἶρει. ἀντὶ
 τῶ ἀπινὰ σίναλο καὶ ἐβλα. τὴν βούτην, ἥ γου τὸν βου-
 κόλον. ἢ ὅτι ἐπὶ αὐτοῖς κοπιᾷ. ἢ ὅτι ἐκ τέμνει ἐπὶ
 τῶ μὴ γούσαται αὐτῇ τοῖς βούς. οἱ δὲ, τὸ ὀρυθράδιον
 φαίνε· πεί φρονίσσεται τὰ δέρματα τ' γδομένῳ ζώον.
 τὸ δὲ σκυρόωσιν, ἀντὶ τ' ὀρεῖται ἢ σκυρῶσιν. ἢ ἐκ μιν
 ται. τῇ γὰρ σκυρῶν γδοσι μελαι αἱ βόες, ἐκ κλίνον.
 καὶ τῶν τοῖς βουσι μαλίσ' ὅστι παρὰ σκυρῶσιν. βού-
 την δὲ, βουκόλον. ταῦτα γὰρ βλάπτουσι τὸν βουκόλον.
 οἱ γὰρ βόες τρώοντες αὐτὰ, ὀρηκτικὸν γίνονται πρὸς
 τὰ ἀφροδίτια καὶ φύγουσι τὰς ἀγέλας. ὡς τε αἰαγμά-
 ζονται οἱ βουκόλοι διώκειν. ἢ δὲ πονέδαντες, βοτάνῃ
 ὅστι πικρὰ βαρύνεται δὲ, ἵνα μὴ ἢ ἐπὶ τῆτον. ἀγροὺς
 κρότη, τῇ ἐν τῷ ἀγρῷ πνομῶν. ἢ δὲ λέξις ἀγροὺς κη. γε-
 λείας δὲ τοῖς γδοσι δύνουσι. παρὰ τὸ χεῖσθαι ἐν αὐταῖς
 τοῦ ὄφους. κεκοίδαν τὸν κερπὸν τῆς κέου. ἔχουσι γὰρ
 αὐτὸ ὑγρότητα ἐλαϊώδη. τὸ δὲ λίπει αὐτὸν, ἀντὶ τῶ αἰλέω
 τῷ ὕδατι, ὅπερ ὅστι ξηραντικόν. ἀλθίεται δὲ, τὸν εἰς
 ὑγρῶν λαμβανόμενον. ὅστι θερὰ πικρὰ. ὁδόντες δὲ οἱ
 ὀδόντες καὶ ῥιβεῖς. ἀντὶ τῶ πῶσιν δὲ ἐχθρὰ τοῖς βούσι γὰρ
 εἰπεῖν κνισθῶν ὁδόντες. τῶ δὲ κνισθῶν, πινὲς μὲν βο-
 τάνῃ εἶναι φασι. πινὲς δὲ τὸ ζώον ὃν πᾶσαν ἀγρία-
 δος δὲ μάλα χη, καὶ τοῖς διαίρειν τῆς ἀγριομάλαχης ἢ καὶ
 ἀλώων καὶ λούσιν. ἐκ ὑμῶν δὲ κεκλῶμεν ἀπαλόν. μὴ
 πᾶν ὕδατι καὶ τὰ ἰαυοῖς δὲ καὶ μύσαιο. ἡμῶν δὲ ἡ γου

αἰάρι βε ἐν τῇ καλότητι τῆς θυελάς. μυλούσῃ δὲ, λί-
θω τῷ μηλοειλεῖ. ὁράμους δὲ τῶν κλάδων, καὶ τοὺς συκα-
πῆν δὲ εἴπεν οἷον ὁροδευμένους παρὰ τὸ ὄρεον τὸ δὲ ὁδελοῦ,
αὐτὶ τῶν βελού, δῶκε καὶ ἡ γῆ αἰσλικῶς καὶ θεόκει-
τος. δὴ λέγει τὸ βλάπτειται. ἢ δὴ λέγει τὸ βουλεύεται.
αἰσίων δὲ οἱ ὁλκῶν, αὐτὶ τῇ ἴσῃ. ἴσῃ γὰρ φησὶ σαθρῶ βα-
λῶν, ῥίβε. ἔξ γὰρ τῶν αἰσίων, σημαίνει τὸ καὶ θῆκον καὶ
ἴσος αὐτὸν πρὸς αὐτὸν.

6 Δαύνκου. τὸ δαύνκου, καὶ δαύνκου γράφεται. ἡ δὲ πῆν δὲ
καὶ γλῦκυ. ἔστι δὲ ῥίζιον παρὰ μοῖον σαφυλῶν ἀντήγ-
ρος δὲ λέγει δαύνκου ὁ μοῖος δάφνη πικρὰ εἶν. χεῖρο-
πῶν δὲ δὲ, ὅσον γὰρ μοῖον τῶν χεῖρα εἰσὶ δὲ δύο γλῦκῃ τῆς
δαύνκου. ἢ μὲν, κρητικῇ. ἢ δὲ ἀσιατικῇ. ὁ δὲ πῶν ταρχῶς
πῶν ταρχῶς μὲν φησὶν αὐτῇ γλῦκῃ εἶν. τὸ δὲ κοῖνον τῆς δυν-
τάως ἰδίως μαθρὶ καὶ πυρῶν δὲ. καὶ ὡς ἡ γλῦκῃς αἰ-
σίων τοῦ καὶ ὁ φησὶ, καὶ ἐκ τῆς πείρας δὴ λὸν ὅτι. ἢ
γὰρ ἐμμενα κινεῖ σπῶν οὐρα καὶ διαλύει σπῶν οὐρα. ἢ τὸ
θερμότητος καὶ τῇ πῶν τὸν δάφνη παρὰ τῶν καθερπι-
κόν. ἢ λεπτωτικόν. ἢ χεῖρ ὁδός. τὸ δὲ τῶν οὐρα ποσικῶν τι
αὐτὶ τῶν ξηρὰν καὶ φησὶν, εἰ σκιάσῃ καὶ ἀνέμῳ δει τόπω.
μὲν γὰρ ἡ λίω. ἢ καὶ μὲν ἡ ὑγρότης αὐτῇ ξηρὰν θῆ. ἢ τῶν
τῶν ἡ λίου. καὶ ἀνέμῳ γλῦκῃ. αὐτὰ δὲ εἰ ὁ λπ. σκιά-
σῃ καὶ δὲ καὶ ξηρὰν οὐρα, θερμῇ εἰ ὁ λπ. αὐτὶ τῶν οὐ-
ρα κύνθω. καὶ οὕτως ἀλκῶν. ὅτε καὶ τῶν καὶ λείπει. εἴ γε
μὲν. κύνθαλα κυρίως μὲν τὰ θαλάσσια, παρὰ τὸ κινεῖ. ἢ
εἰ τῇ ἀλί. καὶ ταχυστικῶς δὲ τῶν οὐρα φησὶ λεγῆ. ὁ ὅ τῶ-
πῶν, κύνθαλα φησὶ τῇ θηλείαν γλῦκῃ. ἢ οὐ καὶ
μυεῖαν ποιεῖται ὁ νήγινος τῶν κύνθων. καὶ λε-
γῆ. οἷον αἱ μορφοῖα καὶ κέραια καὶ ῥιζοφθόρους. ἢ τῶν
ῥιζοφθόρων. μεμειγμένα δὲ, ἢ τῶν σπινθηρίων, οἷον τῶν
καὶ τῆς σπινθηρίων βρωμοῖσι καὶ ἀποσφύρονται. ἢ
ἐαυτῇ βρωμόν. Δραχμάων, τὸ τρεῖτον μέρος τῶν δεινῶ-
ν τῆς δραχμῆς. τὸ τρεῖτον δὲ τῶν δεινῶν, ῥιζοφθόρον ὅτι
τῶν ὅλου. ἢ ῥιζοφθόρον τῆς δεινῶν. τῶν τῆς ῥιζοφθόρον

οφθαλμῶν· ῥίφκτον· οὖν ἀντὶ τῆς ῥίλεκτον· οἷον ῥιπλῆν
 θεοφάλα, ἱουτέσι ῥιόκοντα οφθαλμῶν· ὁ γὰρ οὐδὲν
 κοτύλας· ῥίφκτον· οὖν τῇ ἰβ· φησὶν· ἐν δὲ, ῥίτην
 μοῖραν, ἀντὶ τῆς ἀκοτύλας· ἰβ· ῥῖ· κοτυλῶν ὅσον ὁ γὰρ
 τῆς δὲ ἰβ· τὸ ῥίτον, ἀ· ἡ καὶ οὐτως· τῇ ῥιῶν ῥοδίνων, τῷ
 πρῶτῳ ὡς ὁ γὰρ, φησὶ γρηῶται· ῥεῖς γὰρ ἀποσάσεις
 ποιεῖ τὸ ῥοδὸν· πρῶτην· μέσην· καὶ τελευταίαν· ἀντὶ τῆς
 εἰ ῥισὶν ἀγγεῖοις βάλλουσιν ἐλαίον· καὶ εἰ τῷ εἰ ὁ γὰρ
 βάλλουσιν τὸ ῥοδὸν· καὶ ποιοῦσι πλὴν πρῶτην ἀπόσασιν πλὴν
 εἰ ὁ γὰρ ῥοδὸν· καὶ ὅταν ἀποβραχῇ εἰ τῷ πρῶτῳ ἀγ-
 γεῖω, καὶ ποιήσῃ πλὴν πρῶτην ἀπόσασιν, αἰρουσὶν αὐτὸ,
 καὶ μετὰ βάλλουσιν εἰ τῷ διδυτῶν ἀγγεῖω, καὶ ὅταν
 βραχὲν ποιήσῃ πλὴν διδυτῶν ἀπόσασιν, μετὰ βάλλουσιν
 αὐτὸ εἰ τῷ ῥίτῳ ἀγγεῖω· καὶ οὐ πῶ ῥεῖς ἀποσάσεις ποιεῖ·
 γολύριπτον· ἐπεὶ δὲ πολλὰ εἶδη ῥοδίνων, καὶ τὸ μὲν,
 πρῶτον· τὸ δὲ μέσον· τὸ δὲ μετὰ καὶ τελευτῶν, ὅ δὲ πολὺ-
 ῥιπτον· εἰ πεν· ἢ τὸ ἔξοχον·

7. Ἰσμοῖρον· ἰσμοῖρον λέγει, τὸ ἴσον τῆς ὁμοφάνου ἐλαίου·
 ἀντὶ τῆς ἀκοτύλας· ἀργῆ ὅς δὲ, τῆς λουκού ἢ λαμπρῆς
 ἢ καὶ θοοῦ, ὅς ὡμῶς ἐλαίος γενοῦτος· εἰ δὲ τῷ τετραμο-
 ρον, λέγει ὁ καὶ σιμωθεῖος· ἢ ἢ καὶ τετραμοῖρον κηρύ· τῇ
 δὲ τεσσάρων τὸ Δ· κοτύλη· μία δὲ λάκτις δὲ ἢ λεγομένη
 πᾶρά τοις ἀπὸ τοῖς ἀλετρίβανον· καὶ δὲ λέγει, πλὴν ῥοδ-
 νῶν τὸ κίνησον· ἀκίνηθα δὲ, κυρίως μὲν ἡσυχία τῆς οφθαλ-
 μῶν· καὶ δὲ λέγει τὸν οφθαλμῶν· ἀφελὲ οὖν φησὶ καὶ ἀπο-
 γρηῶσιν τὰς φολίδας καὶ τὰ λεπίσματα· ὁ δὲ θέλει,
 γρηῶσιν ὅσον σκιδος, ἔχον ῥεῖς ὁ γὰρ καὶ σκόλοπας ἀ-
 πεξυσμῶν δὲ τοὺς ἀσάχυσ· ῥίβουσι· εἰ καὶ ἐὰν δὲ τοῖς
 θηλείοις· καὶ δὲ ταῖς ἀσπίσι· ἀφόρμακτον δὲ, τὸ μὴ ἀλειμ-
 μέον· εἰποῖν οὐ πῶ ταῖς ἀσπίσι εἰ τῷ γὰρ, ταχέως αἰ-
 ταῖς ἢ μετὰ τὰς πρῶτας ἐσιν ὑπογρηῶσι καὶ ἐκφυγίσι
 τὰ δὲ γρηῶτα καὶ τὸν θανάτῳ τὸν ὁ γὰρ αὐτῇ· τῶν, ἢ τοι-
 θηλῶν τῶν ἀσπίδων λέγει· καὶ καὶ διψάσθαι φησὶ· τῷ
 γὰρ θηλῶν τὸ σῶμα μέζον, καὶ ταχυτῶν ἢ κεφαλῆ·

τὸ δὲ παλιν γινώσκοντες, ὅτι ὁ ῥήλην ὄντι τοῖς ἀπαιτῶσι τῶ δὴ γματι πλεοντόν, ἀντὶ τῶ μείζων τῶ σῶματι καὶ βαρύνοντος τῶ δὴ γματι σικτικόν δὲ εἰς τὸ αὐτομυώσι. τὸ δὲ ὁλκαίει, ἀντὶ τῶ τῆ ὁλκῆ τῶ σῶματος. κυρίως δὲ ὁλκῆ, τὸ καὶ τοῦ οὐραίου σῶμα. ἀπὸ κοινῆς οὖν τὸ πλεοντόν. ἢ τὸ πλεοντόν καὶ καὶ τοῦ οὐραίου τῶ σῶματος. βούλεται γὰρ σημαίνει ὅτι τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς αὐτῆς παχύς. σερῶν δὲ τὸ πῶ πρόειαν φησὶν. εἰ δὲ τὸ ὁλκαίει ὡς αἰτιατικῶς ἐπὶ δευτέρῃ τῆς σειρᾶς ἐκλάβοις, σερῶν νοήσεις αὐτὸν τὸν οὐραῖον καὶ εἶσαι οὕτως, πλεοντόν καὶ τοῦ ὁλκαίειν ἢ γινώσκοντες ἐλκομένον σερῶν ἢ γινώσκοντες οὐραῖον. ἰστέον ὅτι ὁ Νίχων σφοδρὸς πανταχῶς δὲ γματὶ τῶ α, καὶ οὐ δὴ γματὶ φησὶ. τὸ δὲ, τοῦ νεκροῦ, ἢ ὅτι περὶ τῶ σῶματι μείζων, ἢ ὅτι ὁ ῥήλην τῶ δὴ γματι. Ἀλλ' ἢ τοῖς δέξιν. οἷον ἄρχομεν τῶ δέξιν. πικρότατα εἰσι τοῖς ὀρεπτοῖς. τὸ δὲ ἐξ ἀλέαται, ἀπαρέμφατόν ὄντι ἀντὶ πρὸς αἰκτικού. ἢ τοῖς ἐξ ἀλέαται. ἐκφυγε. Ὀλκαίειν. ἡ αἰρουσαι. αἰτῶν δὲ ἔσθ' οὐραῖον τῶ ταύρου ἐγίγινουσαι, καὶ ἀπὸ μύλων ἢ αἰρουσαι αὐτὶ τῶ κινούμεναι, ἢ μικρότατοι ἐπιφαίνουσαι. λέγει δὲ αὐτοῖς ἐπιτελαῖς τῶ πλεοντόν. τότε δὴ ἐκφυγε τὸ δὴ γματὶ. ὁλκαίειν δὲ τὸν οὐραῖον λέγει. παρὰ τὸ ἐλκεῖται ἔσθ' οὐραῖον σῶματος ἀρχέφεται καὶ ὁλκαίειν καὶ τὸ χρηστικῶς. κυρίως δὲ ἢ τῶ λέοντος οὐραῖον, ὁλκαίειν καὶ τῶ. ὅτι δι' αὐτῆς ἐαυτὸν, ἐπορώει μάχεσθαι. σημεῖωσαι δὲ ὅτι ἄρχος μὲν ἡ μετελὴ φησὶν εἶναι τὸν ταύρον. οὗτος δὲ ὁ λόκληρον. ὁλκῆ γὰρ ἢ οὐραῖον. ταυτὰ δὲ αἰκαῖται δύσεις, αἱ δὲ τοῖς κοίλοις τόποις πνόμεναι οὕτως καλοῦνται. ἢ ἰπῆσιν. ἢ τοῖς ὅταν ἐπιθυμῶν ἄνθρωπος, τουτέστι βοσκῆς ἢ ὅποτε βοσκῆς κεκορεσμένη ᾖ τὸ κοιμηθῆναι προθυῖται, μὴ σύγ' αἰετῶσιν, ἀλλὰ κοινοῦ, ὅτε τὸ δὴ γματὶ τῆς ἀπώδου φύγεις, μὴ τῶν τῶ ἐχει τῶ ἐς φυγὴν αὐτῆς σπουδαίαν. ἢ ἀπέντι, διότι τὸν δὴ λείπει. αἰαρεῖ γὰρ τότε αὐτόν. πρὸς κινῶν δὲ ὅτι τοιοῦτος ὁ ἄρσιν ὄντι καὶ τὸ γινώσκον, ἀντὶ τῶ ἀρμα. ἢ τοῖς φύγει καὶ ἐκκλίνει

τῷ τυπῇ τῆς τεφρώδους ἐχίδνης· φορόντα γάρ φησι τὸν πυρώδη καὶ τεφρώδη· τὸ δὲ χῆμα μεταλήψας αὐτὴ τῷ φορέσῃ ἐχίδνῃ· δῆγμα δὲ καὶ τυπὴ ἐκ παρὰ λήλου τὸ αὐτό· τὸ δὲ θορυμένον, αὐτὴ τῷ σινουσιαζομένου καὶ μεγνυμένου.

3. Θολερῶ δὲ τῷ ἀποείμῳ· σῶματι γὰρ σινέχεται αἱ ἐχίδναι· ἢ τῷ ὀλεθρίῳ· ὁ δὲ δὲ ἡ γοιῶ δηγματικῶς καὶ τμητικῶς συμπαλακτεῖται τῷ ἄρρῳ· γράφεται δὲ καὶ ἄμυξ· αὐτὴ τῷ οὐμνητικῶς καὶ κατὰ ξυστικῶς ἐμφύσει αὐτῷ· σινουσιάζοντα γὰρ οἱ ἐχέει ταῖς ἐχίδναις· καὶ μετὰ τὸ σινουσιάσαι, ἀνιρεῖ τὸν ἄρρον· ἢ θήλειαν, τὴν κεφαλὰν ἀποκόπτουσα· τὰ δὲ ἐμβρυὰ πόλιν τιητόμενα, τὴν γαστρά· φάσκειντα τῆς μητρὸς, οὕτως ὑζέρονται θανατοῦντα αὐτῷ, καὶ ὥσπερ τῷ πατρὸς ἐκδιωκόμενα τὸν θανάτον· μετεκίανθον δὲ, αὐτὴ τῷ μετῆλθον, ἡ γοιῶ τὴν λαβίλῃ τῷ ἰδίου πατρὸς ὑζεδίκεσαν· αὐτὰ μύνουσι γὰρ τῷ πατρί· ἀναβρώσαντες δὲ· ἡ γοιῶ ἐνηγνώτες· οἱ γὰρ μόνῃ γὰρ βάρυνται ὑπὸ τῷ κύματι τῆς γαστρός· ἐπειδὴ μόνῃ ἐγκύμων ἴνεται· οἱ δὲ ἄλλοι πόλιντες ὄφεις ὥστε κοῦσι· ἐκνήσαν δὲ διεργάζον· παλαιὸν ἢ τὸ ἐνυδρὸν· ἢ τὸ ῥομβρόν· ἀπὸ κοινού δὲ, τὸ μὴ σύγχειν ἰδιόδοις τύχαις· καὶ ὅποτε σκαρθμοὺς ἡ γοιῶ τὰς διατρίβας· τὸν τόπον· τὰ ἰχθυῖ· ἢ τὰς κινήσεις καὶ διώξεις· ἢ σκαρθμὸς, ὁ δὲ ἐκ θανάτων ἀποασπασίμους τῇ θηρίῳ· αὐτὰ γὰρ ἀποαπώνεται τοῖς μυκητῇσι τὸν ὄφει ἐκ τῇ κατὰ δύσεων· τὸ δὲ ὅλον οὕτως· καὶ ὅποτε τὸν ὑζελκυσμένον τὸν δὲ τῇ μυκητῇ ἐκκλινάσῃ ὁ ὄφει καὶ φυγῶν, καὶ πληρῶν χρόλῃς, ἐνέρεισται καὶ πρὸς πελάγει τὸ σῶμα ἀνθρώπῳ τιμῇ, διαφθείρει· τὸ γὰρ ὑζακούεται· κινωπισταῖς δὲ, κοινώδῃ μὲν, πᾶσι τοῖς ὀρετοῖς· ἰδίως δὲ νῦν τοῖς ὄφεισιν· ὁρῶντα δὲ αὐτοῖς οἱ νεβροτόκοι καὶ ζόρκες· ἡ γοιῶ αὐτοῖς οἱ ἐλαφοὶ καὶ αἱ οὐροὶ· Τρόχμαλα· φόχμαλα οἱ ῥαχέες τὸ ποῖ· καὶ περώλεις· ἢ αἱ ῥίβοι· καὶ τὰ ἰχθυῖ· τὰ εἰκαῖα τῇ ἀγρῶν τειχεῖα· τὸ δὲ ἐρέοντες· αὐτὴ τῇ ζῇ.

τοῦ αὐτοῦ, διώκοντες· καὶ ἰχθυόσχοποι μὲν τοῖς μυκτῆρας
 ταῖς καὶ ταύσιν· ὀθρυς, ὀθρυς, ὄνομα ὄρου· θρασυ-
 λίας· ὅπου ὁ σὺ φέρεται· πλεονάζει γὰρ ἐκεῖ τὸ θηρί-
 ον ἔχει· ἀφίλος δὲ, ὁ ξηρὸς· ὅθεν τὸ μὴ παρ' ὕδατος δεῖσι τό-
 ποις φαίνεσθαι, ἀλλ' ὁρεῖν οἷος· ἢ ὁ ποιεῖν δὴ φανταῖς δε-
 κνομένοισι· φοινὰ δὲ τὰ δάκη, τὰ φοινικῶ· θηρία· καὶ
 φησὶν ἀγχοί· οἱ φραγεῖς καὶ πρῶτος τόποι· παρὰ τὸ
 κατὰ γινώσκει· λέπεις δὲ ἀκρωτήριον· ἀλλ' ὅφρατον δὲ λέγε-
 ται, ὅτι μετὰ βλάπτει εἰς χρώματα πολλά· καὶ πρὸς
 ὃν πινὰ ἐγρήσει τόπον, γούτω ἴσον τὸ χρώμα αὐτοῦ τῷ τό-
 πῳ μετὰ βλάπτει· τὸ ἰσοχρὸν, ἐπὶ ῥήματι κωδὲς ἔρη· πίνε·
 ἢ ἐκ τῆς ὁδὸς ὁ μόνος, οἰκιδόν· ὡς πρὸς ἐκ τῆς μόνος μολιδόν· καὶ
 φραγεῖς, ταῖς καὶ ταύσιν· λίθους δὲ τῶν φραγεῖς τόπους· ὁρ-
 μαγεῖς δὲ, τοὺς ὁρμάτους καὶ λιθώδεις τόπους· ἢ ὁρ-
 μαγεῖς, λίθους αἰσθημένους εἰς τιμὴν τῆς ὁρμῆς· φρα-
 γεῖς δὲ οἱ ὁρμητοί· πικρότατοι γὰρ εἰσι, ὅθεν τὸ πυρρὸν δὲ τῆς
 ἐπὶ γμάτος· καὶ ἐμπυροῖ δὲ, οἱ χαλεπώτατοι, καὶ φλέγον-
 τες τοῖς ἀλγίμασι τοὺς πλεονάζοντες· ἄλλοι δ' αὖ τοῖς
 κόχλοις τῆς γῆς τινὲς δομῶν ἢ γούτω τὸ σῶμα ἀφομοιοῦν·
 τῆς γῆς δὲ κόχλοις εἶπεν, ἐπεὶ καὶ θαλάσσιοι εἰσιν· ἢ δὲ λε-
 πῶς γράφεται ἐν πῶσι καὶ λοφίς· ἔρηται δὲ μετὰ φορε-
 κῶς ἀπὸ τῆς ἰχθύος· ὁ δὲ λόγος, ἄλλου δὲ ὅφρατος ἐγχα-
 εἰζουσα ἢ λεπῶς, τινὲς αὐτῇ μήκος τεινομένο· ἀπείραν
 ποιεῖ· τὸ δὲ ἀπείρη λεπτύνονται, αὐτὴ τῆς ἰχθυόσχοποι
 ἢ λανθάνονται· ἀπὸ οὗ καὶ ἢ ἐν τοῖς σώμασι παρὰ φύ-
 σιν λανθάνουσιν, καλεῖται λέπας· ὁ δὲ λόγος, πολλοὶ δὲ ἐν
 διαφρίβοντες ἐν τῇ ἀμμοῇ, ὑπολανθάνονται τινὲς ἀπεί-
 ραν, ἀλλ' ὁδοῖ μὲν καὶ κυλιόμενοι τοῖς ὁρμητοῖς· ἀμαρτος
 δὲ ἢ χερσὶν κόνις· ὁ μῆρος δὲ διατέλλει· ὅς ἐστι μοι τόσος ὁδὸς,
 ὅσα φάματός τε κόνις τε· ἐν τούτῳ δὲ γινόμενος ὁ νί-
 κητορος, ποιεῖται τινὲς τῶν ζώων ἐν αἰθέρι· καὶ
 τὰ ἰδιώματα τῆς πλεονάζει, καὶ τὰ συμβαίνοντα πρὸς
 τῇ τοῖς ἑαυτῇ ὁρμητοῖς πλεονάζει, ἀρξάμενος ἀ-
 πὸ τῆς ἀσπίδος·

9 φράζεο δ' αὐαλέαις· πῶ φέσσουσιν ταῖς κατὰ ξήροις
 φολίσι φονυτικῶ ἀσπίδι, τὸ χαλεπώτατον τῆν ἀλ-
 λων θηρίων σκέπτου· τὸ δὲ ἀμυρόν, ὃ τὸ μὲν, ἀδενές· ὃ
 τὸ δὲ καὶ δυνήντην καὶ χαλεπὸν· δημήτερος δὲ φησιν εἶρη
 ὅτι ἀμυρότατον δαίος τῆς ἀσπίδος, καὶ ὅσον οὐκ ἀ-
 γριὸν ὅτι καὶ ὅξυ τὸ ξέον, ἀλλὰ μόνον τῇ φύσει χαλεπὸν·
 διώκεται δὲ καὶ ἀμφοτέρω, χαλεπὸν μὲν λέγεσθαι ὅτι
 τὸ ἀνίατον· ἀμυρόν δὲ ὅτι τὸ νεώτερον, ὃ καὶ χεῖς ἀλγυ-
 μάτων ἀναίρει· τὸ δὲ ἀμυρόν, ἀντὶ τῆς χαλεπὸν καὶ παρ'
 ἀρχιλόχῳ ὄρεται, εἰπόντι ἀμυρόν· χοιράδ' ὅξυ ἀλγυ-
 μύος· ὄρεται δὲ παρ' αὐτῷ νηϊνέορῳ καὶ ἀντὶ τῆς δυν-
 κήτου, ὡς ἔστι τῆς ἐκτέδος· καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ ἔστι
 τῆς χαλεπότη· καὶ τὸ τυπῆσιν· ἀμυρότοδρῶσιν ἰάπτει· ἢ ἀμυ-
 ρότατον· ἀνταῦθα εἶρηκε τὸ ἀδενέστατον καὶ ὅσον ἀδε-
 νοποιός τις ὅτιν ἢ πάλῃ· κέλευθος ὁ μὲν καὶ τεναγίον
 τῷ κερῆσι· ὃ μὲν ἔτι πάλῃ βασίλει· ἢ ὃ, τὸ τεναγίον· ἢ σὺς
 ταξίς δὲ, τῶ τῆς μὲν γῆ· ἢ ὅστις καὶ τεναγίον οἶονε καὶ δὲ
 θεῖαν καὶ ὄρεται πνεῦ· τῷ μακρῷ διασπασμῷ καὶ εἰλιγμῷ
 τῇ γαστρὶ, καὶ τῷ πῶ ὁ λακίλῳ ἀρῶν, οἶονε πῶ ἐπιμύ-
 κη ὁδὸν· ὁδὸν δὲ μερῶν ματι γαστρὶς, οἶονε τῷ ὁλκῷ,
 ἢ τῷ βασίλει καὶ ἐπασπασμῷ ἀρῶ τῆς μακρῶς ὁδῶς·
 ἀνταῖα ληλα δὲ τὰ ἐπὶ πῆ δει γὰρ οὐτως ἀναπνέουσα·
 φράζεο δὲ ταῖς ἀσπίδι φοινέαν· εἶτα καὶ σιδερέειον
 μὲν εἶτα νωχελὲς ὅξυ ὁλκίον εἶτα τῇ μὲν γὰρ τε κέλευ-
 θος· εἶτα ἀρῶν ὁ λακίλῳ· Σμερδελέον· φοβερόν μὲν
 καὶ κατὰ πλῆκτικὸν ἔχει ἀρῶ τῆς ὁφείας, ἀλλὰ δὲ εἰ
 τῇ πορείᾳ καὶ τῷ ἐλκυσμῷ τῆς σώματος, νωχελὲς ὅξυ καὶ
 ὑπνώδης· τὸ γὰρ ὑπνώδης ἐπιλλίξειν ὅσους, ὅσον δηλῶ,
 ὅτι σινεχὲς τῶς ὁ μμῶσιν ἐπινδύσει φαίνεται· Αθρήση·
 αἰσθησις· ἀντὶ αἰσθησεως· ὡς ἔστι τῆς ὁρῶς ὁ λακίλῳ· νω-
 χρὸν δὲ τὸν νοῦν· καὶ νωθεῖαν ἐμποιοῦται καὶ ἀρῶν·
 Ὀλκῶ, τῷ δὲ ὁλκῷ τῆς σώματος ὁρῶς καὶ κυκλωτε-
 ρῇ ἀλωνίαν εἰλύετο ἐπὶ τῇ γῇ· ἀλωνα δὲ εἶπεν, ἐπεὶ καὶ
 αὐτὴ αἱ ἀλωνίαι ὁρῶς καὶ κυκλωτοδρῆς εἰσι τῷ

ῥήματι τῷ τυπυμελῶ, τῷ εἰλιγμῷ τῆς ἀσπίδος· ἄλλω
 δὲ, λέγεται μὲν καὶ ὁ δίσκος τῆς ἡλίου καὶ τῆς σελήνης,
 ἔτι δὲ καὶ ἡ πύλη τὸν ἡλίον καὶ τὴν σελήνῃν ἐνομελῆ
 πολλαίμην ἐφωσας· ἔτι δὲ καὶ ὁ τύπος αἰῶ ἀλοοῦσι· ταῦ δὲ
 τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ σῶμα τῆς ἀσπίδος· μάλλον δὲ τὴν ἐν
 τῇ εἰλιγμοῦ αὐτῆς γλυκομελῶν πύλη φέρειαν· αἰζανέν
 δὲ, τὸ ἀκόντιον, ἀπὸ μύθους τῆς αἰγείου ἱμαίτος, ὃν ὕψα-
 κυλου μέντοι βάλλουσι· λέγει δὲ τὴν μελῶν αὐτὸν τὴν αἰ-
 ρουῦται τὸν θῆρα· καὶ ἴσως εἴρηται παρὰ τὸ ἀγαν νεί-
 ας· ὀργὴ δὲ μετρητὴν, αὐτὴ τῆς ἴσος καὶ μεμετρη μέλῳ ὀρ-
 γμῶ· τὸν δὲ εἰς εὐοπὴν ταύρων εἶχεν τινὲς ἀδελφῶν, ὡς
 μὴ νικῶν ὀφείλου· Χροὴ δ' ἄλλοτε μὲν, τὸ δὲ χρῶμα τῆς
 γλῶσσης τῆς ἀσπίδος, τινὲς μὲν ἴαφαρον, ὅτι λαυκὸν ἢ
 αὐχμῶν· τινὲς δὲ μελινῶν· τουτέστι χλωρὸν, καὶ μελινῶν
 καὶ ποικίλων· καὶ ὡχρὸν· τινὲς δὲ, τε φάδης καὶ ἀσπίδος· καὶ
 τῇ ἰλὺ τῆς νείλου ἐμφερέ· αἰθαλόεσσι δὲ ἢ τοι πυρώδης
 καὶ λαμπρῆ· καὶ ξανθῇ, καὶ ὁμοίως τῷ βάλῳ τῇ αἰ-
 θιόπων μελανομελῶ· οἱ ἦν τε πολὺς τὸς ἐπεὶ μετὰ σῶ-
 νου καὶ ἡ γλῶσση ὀνείλος· σέειν γὰρ τὸ ἡγεῖν· καὶ ὀμνός·
 σὺν αἰζανέ· ταῦτα λακῶν ἰζόντων· ὁρῆται δὲ καὶ πολὺ-
 σμός· ἐπειδὴ ἡ πᾶσι τὸς ὀνείλος ὁρῆται τὸν πύλη γη-
 τὴν διονύσιον· πᾶσι μὲν δὲ ἡ γλῶσση αὐτὸν ἐμπαῖσας
 καὶ πᾶσι τῶν αἰσῶν· αἰσῶν δὲ τὸν ῥύπον· φησὶ γὰρ ὅτι ῥύπον
 καὶ τέλει καὶ κατὰ τὴν γλῶσσην ὀνείλος, αὐτὴ πᾶσι τῶν αἰσῶν· οἱ οἱ,
 τοῦτέστι πύλη τῶν ὀφρύων ὑπὸ ἀνά τῆς μετώπου, ἡ πύλη
 φαίνουσι καὶ ὕψος τῶν οὐκ ἔχοντι, οὐκ ἔχοντι· ἀλλὰ τύλοι
 καὶ σκερῆα τινὰ· καὶ τὰ τὸν τῇ ὀφρύων τόπον, ὕψος καὶ
 τινὲς εἰσι τύλοις οἰκίαι πύλη αὐτῶν· διὰ τὴν ἐγκοιλον
 αὐτῇ φαίνεται τὸ ὄμμα· καὶ ὁ αὐχὴν δὲ ἐμπαῖσας·
 φυλάτων τῶν θῆρα· τὸ δὲ ποιφύειν πολλαχῶς λέγε-
 ται· καὶ ποτὲ μὲν, ἡ δὲ τῆς ἐκ φαβῆν, ὡς σῶφρων εἰ μὴ
 μοις· παμδιὰ ποιφύει· ποτὲ δὲ ἡ δὲ τῆς πονείν, ὡς δι-
 φορέων· ζεφύρου μέγα ποιφύειντος· μετὰ πᾶσι δὲ
 πάλιν λέγεται, ἀπὸ τῆς ποιφυζούσης ἀσπίδος εἰπὼν

ποιφύς -

ποιφύωντος· ὡς ὁ αὐτὸς ἐν ἄλλῳ τόπῳ· πολέωντος ἐ-
 χιδίνης· εἶπεν· πολλὸν ἔσθ' ἀπείρης· αὐτὶ τῷ αὐτῷ τῆς
 ἀπείρης· φαφάρος δὲ, ὅταν αὐχμηρὸς ὀγκοῦται ὁ αὐχὴν,
 ἔστι· γοῦρ σημαίνει τὸ ἀναπνεύσασθαι, καὶ ἀκείτα,
 αὐτὶ τῷ μεγάλῳ ἄτακτα· τὸ δὲ ποιφύωντος, ἐν μέσῳ
 λόγου ὅστις, αὐτὶ τῷ φουσῶντος· τὸ δὲ ὀδίταις, γράφεται
 ἢ ὀδυνοῖς· ἰοῦν ὀδυνοῖς, αὐτὶ δὲ ἢ περσμάξῃ, αὐτὶ τῷ
 περσμάξῃ καὶ ἐμβάλλῃ αὐτοῖς θανάτον, ἄλλαν ὁρῶντος
 μεμνή· δουλιχίεσθ' ἢ τοῖς μακροῖς· ἢ πρὸς μῆκος ἐκφρα-
 νοι· δι' ἃ σημαίνει τὸ σὺ μὴ κ' ἰσχυρόν· μύχας δὲ χιτῶν.
 ἔσθ' ἡμέτω γοῦρ τῆς γλώσσης τῆς ἀσπίδος χιτῶν ὅστις,
 ἡμέτω πῆ· τὸ ὀδύντας αὐτῆς καὶ ἔσθ' ἡμέτω αὐτῷ τῷ
 χιτῶνος ἰὸς ἐκφρα· ὁ μεμνῶν δὲ ὅστις χιτῶν καὶ τετρη-
 μένος, πρὸς τὸ εἰς δέχεσθαι διὰ τῆς ἡμέτης· τῶν ἡμέ-
 τῶν αὐτῆς· ἢ χιτῶν ὅστις· λέγειται· ὅς δὲ χιτῶν ἡμέτω-
 πῆ· τὸ ὀδύντας αὐτῆς· οὐτὲ δύσασθ'· οὐτὲ δύσασθ'·
 οὐδὲ μακρὸν πλεγμαίνεται· ἡμέτω δὲ ἄτερ· χιτῶν δὲ ὀ-
 δύντας ἀπὸ πολλῶν ὁ αὐτῷ· ὁ πῆλιν δὲ νῶκαρ ἐπὶ γαί· αὐ-
 τοῖς τελευτῶν τῷ βίου· νῶκαρ δὲ, ὁ χιτῶν· ἢ γοῦν ὁ ὕ-
 πνος· οἰκνεί τῷ νῶκαρ· ὁ δὲ ἰσχυρὸν εἶδος αὐτοῦ, ἡ-
 εὖς ἡμέτης, ὡς αὐτῷ πῆ· ἡμέτης δὲ, ἢ γοῦν αὐτῷ κη-
 ρὸς καὶ θανάτου καὶ γοῦρ μόνος ὁ ἰσχυρὸν αὐτῷ θανά-
 του· τῶν ὀδυνοῖς τῆς ἀσπίδος ἐκφρα· ἢ ἐκκλίνει· ἔστι·
 γὰρ τὸ ἀλδύεται σημαίνει.

10 Ἡμὲν ὅτ' ἐς, καὶ ὅταν εἰς μάχην σὺν ὀρχηται ὁ ἰσχυρὸς
 μόνος μετὰ τῆς ἀσπίδος, ἐκφρα· τὸν θανάτον αὐτῆς· καὶ
 ὅτ' ἐκ βαλπύνης αὐτῆς τὰ ὦτα, πᾶντα λαβὼν διεσκόρπι-
 σε καὶ ὅτ' ὁ μεμνῶν ἐτίναξε καὶ τὰ ὦτα· καὶ τὸ κηροφόρον
 δὲ, ἢ γοῦν θανάτου φόρον, ἢ διὰ τὸ καὶ αὐτὰ τὰ ὦτα, ἀπὸ
 αὐτῇ θάλλει, θανάτου φόρον τοῖς ἀνθρώποις· ἢ διὰ τὸ ὅτι
 ἰὸν ἡμέτης· σὺν ὀρχηται δὲ, τουτέστι ποιὸν τινα κτύ-
 πον ἀποτελέσθαι ἐν τοῖς ὀδυνοῖς πεποιήκε· ἔσθ' ἡμέτης
 ἐπὶ ὁ κτύπος ὁ πνόμενος ἔσθ' ἡμέτης· κλῶ μεμνῶν
 αὐτῷ, καὶ περσμάξῃ μεμνῶν αὐτοῖς τῷ ἡμέτης· ὅτι με-

ταφορᾶς δὲ τῆς κτύπου τούτου, εἴπερ τὸ συνερραθῆ-
σεν. ἢ τοι κατέαξε συνεθλασε. συνέρπειλε, διὰ τὸ ἐν τῷ
φύγειν αὐτὰ τοιοῦτον πόνηκτύπον ἀποτελέειν. ἔπειτα
ὁδόντων. ῥαγάδος δὲ κυρίως ὁ τῆς κώπης κτύπος. κινώ-
σπερ δὲ θηρίου, τὸ ἐν τῷ πείσῳ κινου μένου δυνάμει. ἀ-
μυροῦς δὲ ἢ τοι μεκρᾶς, ἢ τῆς δεινῆς καὶ ὀρθίου. ἢ κ-
τις δὲ, ἢ λεγομένη ἀγρία γαλῆ. καὶ ὁμηρος. κρατὶ δ'
ἑσθ' κτελέω, ὡς ἄρα τῆς ἰκτινός τῆς ζώου. τὶ θά βώσ-
σινσι κυρίως ἂν μελισσῶν ὅσον εἴρηται. πᾶρα πῶ βό-
σιν πιθῆναι. ἀλλ' ὁμοῦς κατέχρησται τοῦτω καὶ ἐν ταύτῃ
ἢ πιθαί βώσσουσιν, ἀντὶ τῆς τυτθῆς καὶ μεκρᾶ βώσσουσιν,
ἢ ἢ ὁυθῆα ἀντὶ τοῦ τῶν αἰτιατικῆς ἰάμους δὲ, ὅτι ἰαμέ-
νας. ὅτι κλάδους θρυάσονται δὲ ὅτι θρυάσας, θρυάσας δὲ, ἑσθ' ὅσον
πῶμα. ἢ μελὶ θρυάσας, κύπειρον. εἰ λικέσταις. ἐλικοέσ-
ταις, ἢ τοι πυρῶσται. ἢ ἐπιμήκται. ταρταρον δὲ, τὸν βυ-
θόν ἐνθαδὲ εἴρηκε. θηλυκῶς καὶ ἰλυόσταις δὲ πῶ ἰλυώ-
σταις καὶ βορβορώσταις. λιχμῆς δὲ τουτέστι τῆς περὶ βάλ-
λουτος πῶ γλῶσσαι ἐν τῷ λιχμῶσιν, ὃ ὅτι λείχεται. περ-
βάλλουσι καὶ ὅτι οἱ ὀφείδονται γλῶσσαι μέλλοντες λείχεται.
θρυάσονται. θρυάσονται λέγει τὸν θρυάσας καὶ βοτανώσταις
τόπον. καὶ ὅτι τὸ βρυάσονται ὅτι, ἢ τὸ φύλλον, ἐσθ' ὅσον
κε πρῶτω. πολυδεκῆα, πῶ καὶ πολλοὺς ῥότους ὅσον
μελῶν καὶ τῶν πολυπόσας, ἢ ὡς ἐπὶ τῶν δεινῶν πολυ-
δουκῆα, δηλαδὴ πικρᾶ.

11 ἢ τοι ἀνθρώπων. οὐχ ὁμοῖα φησὶ τὰ ὅρπετα τῶν δὲ ὁμοῖα
ἔσθ' ἀνθρώπων. αἱ γὰρ διαφοραὶ αὐταί, διαφορὰ τῆς ἐρπετῶν ἐκβαλ-
λουσιν. ἀκρᾶ δὲ ἔσθ' ὁμοῖα φησὶ ἢ τοι οὐχ ὁμοῖα ἔσθ' ὁμοῖα
ἔσθ' ὁμοῖα φησὶ ἢ τοι οὐχ ὁμοῖα φησὶ ἢ τοι οὐχ ὁμοῖα φησὶ ἢ τοι οὐχ ὁμοῖα
αἰγίλιες δὲ, ἢ τοι ἐκλυκοί. ἀγίλιος δὲ, ἀγίλιος
τῆς φησιν. οἱ μὲν, ἔσθ' ὁμοῖα φησὶ. σκείρων μὲν, ὅσον
μεταξὺ μεγάρων καὶ κορίνθου κείμεν. ὅσον τινὲς σκεί-
ρων ἴδα πέρων γαλοῦσι. παμμῶναι δὲ ὅσον τῆς μεγαλει-
κῆς, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ τῆς θηλυκῶν φησὶ. τεύχεα τε
περὶ πόντους ἔσθ' ὁμοῖα φησὶ παμμῶναι δὲ ὅσον τῆς μεγαλει-
κῆς ἔσθ' ὁμοῖα φησὶ

γὰρ ἴδθ' αἰθινάσκητο δομοῖσι· ῥύπαιον δὲ, ἀντίπνοος μὲν,
 τῆς ἀχαιίδος φησὶ εἶναι· ἐπεὶ καὶ ῥύπαιοι οἱ ἀχαιοὶ οἰῶνα
 μάσθισαν· ἐστὶ δὲ τῆς αἰτωλίδος, ὡς Νίησος βορρὴν ἵπ-
 νων εἰς αἰτωλίαν ὄρεθ' ἐμύσαν διηγούμενος φησὶν· αἰπει-
 νὴν τε καλῶναι οἰωνοῦ τε ῥύπαιον ὅν θισκετ' αὐτὸ λίμνῳ
 σείοντες ἴσαν ναύπαικτον· ἀμφὶ δὲ μύλον δ' ἐπελάζει· τὸ
 δὲ ἀσάλευον, λοκρικὸν ὄρεος ὅστις ἐν χεῖμασιν· ταῦτα οἷον
 πύοντα ὀνόματα εἰσὶν ὄρεων τῆς θύρας· πόλιν δὲ βοῦ
 καρπύδρος· καὶ αἰγαγῆς καὶ κέρμαρος, ὀνόματα εἰσὶν ὄ-
 ρων τῆς ἀσίας· τῶν ἢ τοὶ βρεχμοὶ μὲν, τὸ μὲν βρέχμα,
 ὃ ὅστις τὸ κρανίον, πλάτ' ὅστις· ἔσθ' δὲ τὸ ἄκρον ὁ λαιὸς
 ἢ ἀπείρακο λαβὼν οὐρανὸν ἐλίσσεται· τουτέστι τὸ τουτόων
 μήκος οὐκ ἐστὶν ἐκτεταμένον· ἢ δὲ ἔσθ' πρόθεσις ἀντὶ
 τῆς πέλ'· ἢ ὅτι πλάτ' τὸ ἄκρον σώμα ἢ ἀπείρακο λαβὼν
 ἐλίσσει οὐρανόν· τὸ γὰρ ἐλίσσεται ἀντὶ τ' ἐλίσσει καὶ συνε-
 χεῖ· ἢ ὅτι πλάτ' τὸ ἄκρον ἑλκυσμα τῆς ἀπείρας τ' σώμα-
 ρος, κολαβὼν ἔχει πῶ οὐρανὸν ἢ θήλειαν·

12 Πᾶς δέ τοι· εἰπὼν ὅτι ἢ θήλειαν πλάτ' ἔχει τὸ βρέγμα,
 τὸ ἄρσεν ὀφρυκέφαλον φησὶν· αἰδὲ τῶ ἀκιδνότορος, ἀμ-
 φοτέρους συμπάραλαμβάει· καὶ τὸν ἀρσενικὸν πῶ θή-
 λειαν· ὥς τε τοὶ αἰῶ μὲν μείζων καὶ ἐπισήμότερα, τῆς τε
 θηλείας καὶ τὰ πλάτ', καὶ τὸ ἄρσενος τὸ τε μείζο-
 νος καὶ τὸ ἥσσονος καὶ τὸ ὄξυ· ἀπὸ δὲ τῆς κοιλίδος καὶ
 ἢ θήλειαν καὶ ὁ ἄρσενος ἀκιδνότοροι, δηλαδὴ κατὰ σφί-
 φουσιν εἰς τὸ ἀδινέστερον καὶ οὐχ ὁμοῖον τοῖς αἰῶ μόρεσιν·
 ὁμοῖος δὲ φολίδει μικροτέρῳ καὶ ἀσημοτέρῳ ἐπιβεβη-
 κίαν ἔχει· ἢ δὲ ὁ λαιὸς μύουρος ὑποτεταίνυται, ἢ πῶ μύου-
 ρος οὐρὰ ἐκτὶ τῇ ὁ λαιὸς τεταίνυται· πεδονὴ δὲ, ἢ ταπεινὴ·
 καὶ δὲ ἢ μικρὰ καὶ κατ' ὀλίγον σπασμένη· ὅξ' ἴσου οἷον τα-
 πεινὴ φησὶν ἔσθ' τοῖς πύοντι τὸ δολιχὸν ὁ λαιόν· τὸ γὰρ
 ἴσως ἀντὶ τὸ ὁμοῖος ἐλάβον· ἢ οὐ πῶς· τὸ ἐπάνω τῆς οὐ-
 ρᾶς πολλὰς καὶ λαμπρὰς ἔχει φολίδας· τὸ δὲ ἔσθ' καὶ
 πῶ τῆς ὄρεος, ἔχει τετρεμμένον, ἰχθύν, ἢ κατὰ ξηραμύον,
 φείων, ἢ πεπυκνωμένον· γλῆνιαν δὲ φοινίσκει· ἢ πῶ αἰ-

ματώδεις ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς. τὸ δὲ τεταρωμένος, ἀντὶ
 τῆς παρώξυ μμίας. τεταραγμένος. Ὁξὺ δὲ διηρῆ. τῇ
 διηρῇ. ἢ ἰσχυρῇ διὰ τὴν γλῶσση λέγοντι πλὴν ἔρανετα. τὸ νέα
 τον ἢ ἰσχυρὸν ἔρατον, σκωλύπτεται καὶ σκολιδὸς κινεῖται.
 ἢ σκωλύπτεται, δηλαδὴ ἐλὶ γμῆν ἔχει καὶ σκολιδὸν
 καὶ οὐκ ὀφθαλμὸν πλὴν οὐραῖ. τὸ διηρῇ οὐκ, ἢ ὅτι δύο σῶματα
 ἔχει. καὶ ὡς ἔρατον γλῶσση, ἢ ὅτι ἐπὶ σῶματι, διὰ τὴν ἔ-
 χει πλὴν γλῶσση. ἢ ὅτι ἐπὶ μὲν γλῶσση, δύο σῶματα ἔ-
 χει. τὸ δὲ σκωλύπτεται. καὶ σκωλυέται ὀφθαλμὸν, ἢ
 ἢ ἔρατωται. ἢ πτεται. κωκυτόν. καὶ οὐδὲς ὁ σίγος,
 ὡς ὑποβολιμῶς ἀδεύεται. δύο δὲ φησι κωκυτόντας
 ἢ ἰσχυροὺς ὡς πρὸς βέλους ὅξεις τῇ ἀρρεῖαν εἶναι.
 πολλοὺς δὲ τῇ θηλειᾷ. δηλῶς δὲ ἐπὶ τῇ σαρκεῖ ἰσχύος
 αὐτῶν ὀφθαλμοὺς ἢ ἰσχυρὸν χωροφρεφεντάς καὶ ὀφθαλ-
 μνομένους ὡς ὀφθαλμούς. χαλινούς γὰρ ἐπὶ ταῦτα ὡς ὀφθαλ-
 μούς φησι. Γομάκι μὲν χαλκόνουσι, ἀντὶ τῆς χαλκῆς με-
 ταπεποιήται δὲ ἐκ τῆς νομηνίου. ὅς φησιν οὕτως ὑπόχλω-
 ρον μὲν ἔλκος κυκλαίνει. τὸ δὲ πολλὸν ἀνέσβατον αὐτό-
 γενέλης. Διογλυανὸς δὲ χαλκῶν, χαλκῶς αὐξάνει, καὶ
 βλαστάνει. Θέων δὲ ἐπὶ ὑπομνήματι, χαλκόνουσι, ἀντὶ τῆς
 οἰδῶσ. καὶ τὰ πλεον δὲ τίθεται τὸ χαλκῶν. Αἱ δὲ θα-
 μναί. αἱ δὲ φλύκταιναι, ἀραιαὶ μὲν, θαμναὶ δὲ καὶ συ-
 νεχτεῖς παλιδῶσιν ἐπὶ πλῆθος τῶν σῶματος διὰ τὸ πυρὸς
 δεμαζομένου, ὡς πρὸς καὶ αἱ πομφόλυγες ἐπὶ πλῆθος τῶν
 δεχθῶν τῶν ἐπὶ ζέοντος. τὸς μὲν οὖν εἶπεν, ἀντὶ τῆς ὡς
 ἀραιαὶ δὲ τουτέστιν ἀδενεῖς καὶ κεναί. οὐδὲν γὰρ ἔχουσιν
 ἀλλὰ κεναὶ εἰσι. Πομφόλυγες δὲ, αἱ ἀνὰ ῥήξεις τῶν ὕδατος.
 πυρεκμηθιο δὲ, ἀντὶ τῆς κεκαυμένου ὡς πυρός. παλ-
 ιδῶσι δὲ ἢ γαυύχρεϊνον. ἢ οἰδῶσι. καὶ ταπαλαῶν. τὸ
 παλιδῶν γὰρ καὶ παλιδῶν σῶμα, τὸ ὑγρὸν φάμεν καὶ
 μὴ ἀντίτυπον. ὁ δηλαδὴ πλούμενον τῶν δεκτύλων, ἐπὶ
 οἰδῶ σίτε καὶ κοιλαίνεται. πάλιν δὲ ὁ δέως ἀναδιδῶ-
 σι καὶ γέμει τὸ κοιλωμα. Κίονατε. κίονα τὸν ῥάχιν ὅν
 φησιν. ἐπειδὴ ῥόπον κίονος ὑποβαστάζει πλὴν κεφαλῶν. οἱ
 δὲ, τὸν

f iii

καὶ τὰ συγμοπὴν λέγει δὲ τὰς ἐγχευόμενας τῇ τροφῇ τὰς
 πνομύας εἰς τὴν γῆν· αὐταὶς γὰρ κοιμᾶται ὁ κερὰς
 σπέρματος· τὸ δὲ εἰς οὐκ αὖτις, αὐτὶ τῷ ἐπιμελῶς καὶ σω-
 χῶς κοιμᾶται ἢ διαγεί· ὅθεν γινέται δὲ χωρὶς τῷ· ἐστὶ δὲ
 τὸ πλῆρες αὐτῶν· τὸ δὲ θοὸς ἀντὶ τῆς οὐχί· αὐτὶ τῇ ἐν-
 χει ὁρῶν καὶ σωτῆρος τῷ κηρύγματι ἢ γὰρ τῷ ἐπι-
 ποτασμῷ τῆς γαστρὸς· Αὐτὰρ ὁ γὰρ ὁ κερὰς πάλ-
 λος ἐπικυλίεται τῷ σώματι· τερνυχόπι δὲ, ἢ οὐκ αὖτις· ἢ
 φραγεί· διὸ καὶ ἔχει ἢ πορεῖα αὐτῶν· ἐκ δὲ τῶν παρὰ τὸν γῆ-
 νε πορεῖα, ὡς πᾶν ἐκ τῶν ποταμῶν πρὸς ἅσπερα· Τραμ-
 πος ὁ λκαῖος· ἢ τῇ τῆς ἐπισπασμῶν· πολλὰς δὲ ἐμφά-
 σεως ἢ παραβολῇ γῆμι καὶ σμύνητος καὶ τὰ πᾶσι σω-
 τήκων· φησὶν οὖν τῷ βαδίσματι ὁ ἐχίς ἢ ὁ κερὰς μάλ-
 λον, ὁμοίος ὅτι τῇ αὐτῇ τῷ ἢ τῷ τῇ πορεῖα τῶν πλοίου τῇ
 μακροῦ ἢ τῇ ὁλκῇ ποιοῦντος· ὡς γὰρ ἐκείνο τῇ βίῃ τῇ
 αὐτῇ ἐκκρούεται ἢ γὰρ ἀποπέμπεται ἔξω τῆς θύει-
 ας ὁδοῦ καὶ ἐντὶ τῆς θύρας ἢ τῷ πλοίου φέρεται, οὐ-
 τῷ καὶ ὁ κερὰς πάλος ἢ τῷ πλοίου φέρεται· Τραμ-
 πος δὲ, κυρίως μὲν βαρβαρικὸν πλοῖον ὅτιν· αὐτῶν δὲ
 καὶ τὰ χρηστικῶς· τὰ πάλως πλοῖον ἐκείν· ἢ ἴσως τῷ
 τερνῇ, ὁ πᾶν ἐδήλωσε διὰ τῶν· ὁ λκαῖος ἢ τοι μακρῶς καὶ
 ὁλυκόφρων δὲ τὸ πλοῖον τραμπιν ἐκείν· λέγων· τραμ-
 πος δὲ ὁ γῆσι καὶ φέρεται οἱ πᾶσι· ὡς γὰρ τῇ φέρε-
 κλα αὐτῇ τῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ τῇ σιδηροδόχῳ· τὸ δὲ αὐτῇ
 τῷ, ὅρῃται καὶ ἀκαμάτῳ ἢ ἢ αὐτῇ τῷ πορεῖα καὶ ἴ-
 σως ἀμεινον οὐ τῶς· ἐπεὶ δὲ τὸ αὐτῶς, πλοῖον μάλλον σι-
 μύνη, ἢ πορεῖαν· τὸ δὲ ἀποκρούς, ἢ τοι πλοῖον ἀποκρούς,
 ἢ ἀποκρούς ἢ ἢ κλυζομένη τῇ πνοῇ τῇ λιβός· ἢ ἀπο-
 κρούς, ὡς αὐτῇ ἀποβλήτος· καὶ οἱ ἀποβαλλομένη καὶ ἀ-
 ποπεμπομένη τῆς θύρας ὁδοῦ.

14 ΗΛΩ Αἰθέρ· μελὸν ἢ λος, σκληρῶς ὅτι πᾶσι τὰ πάλμα-
 τα τῇ πᾶσι πνομύων σπέρματι, καὶ τοῖς τῇ ἢ λω-
 κεφαλαῖς παρομοίον, ἢ λος δὲ, καὶ τὸ ἐπὶ δὲ μέως κα-
 λόμενον καὶ φέρεται· Φλυκταῖναι, αἱ φλυκτῖδες πᾶσι τὸ
 δῆγμα,

δὴ γὰρ, ἀμυνοβαλὶ ἐπαίνισται καὶ ἔκ θύδια γινώσκοντες εἰς ὅλην.
 πᾶσι μάλιστα δὲ τοῖς φύσους τοῖς ἐν τῷ ὕδατι ἀνομύνας
 πομφόλυξιν. Ἡτοι ἀφαιρῶ τὸν δὴ λαδὴ ἀναισθητὸς
 ἀλγούσιν οἱ δὴ χεῖρες. ἢ ἀδενέρον καὶ σπύρον καὶ ἐ-
 παίγει. Ἐννέα δ' αὐτὰς ἡτοῦ ἀννέα ἡμέρας ζῶσι μόνον
 οἱ δὴ χεῖρες ὡς κεράτου. καὶ οἱσιν, αὐτὸ τὸ ὕδωρ ἀπὸ
 γὰρ αἰκίου μετὰ λένειν ἐς πλῆθυντικόν. δύνει περὶ ὥστε
 κεράτης. ἀσκελὲς ἢ, ἢ τοῖς ἀδελφείοις. ἢ σκληρῶς. ἢ ἴσον
 ἐν τοῖς δύο βουβασί. μόλις μὲν. ἢ μόλις νοητέον, αὐτὸ
 τὸ ἀπαινός. εὐρήνεται δὲ καὶ πολλοί. ἢ ἢ πολλοὶ ὕδατος
 πλῆθος μοῖραν. δὴ λαδὴ ἔλκεται. ἢ παρὰ πένον. αὐτὸ λὸι τὸν
 ἢ πένον καὶ λένειν ὕδατος πένον φασί. ἢ χεῖ δὲ, οἱ μὲν, αἱμα-
 σίαν φασί. οἱ δὲ τὸν πένον καὶ ἰσχυρῶς. τὸ πένον. οἱ δὲ λένει-
 σον. μὴ καὶ μὲν. ἢ μὴ καὶ φασί. αὐτὸς, ποδαιόν ὅδιν, οἱ δὲ
 πένον. δὴ μοῖραν πένον. ἢ δὲ ὕδατος φασί. τέθρηπται ἢ γινώ-
 τεθληπται. δὴ λαδὴ λεπτὸς ὅδιν ὅλος. ὅλος γὰρ ἀπὸ τῆς
 κεφαλῆς μέχρις οὐρῆς τέθρημμος ἢ τεθλημμος καὶ
 λεπτὸς ὅδιν. πολλοὶ αὐτὸ τὸ ἡμισυ πένον πεπυρακτω-
 μένος. ὅδιν πένον τῆς ἀλγιδόνης πένον. εἰωθε γὰρ τοῖς
 δὴ χεῖσιν ἐπαλινθύνει. ἢ ὅδιν. ἢ διαπύρος ἔχειν ὅδιν ὅφ-
 θαλμούς, ἢ ὅδιν. ἢ κεκνη μέλοι ἐπὶ καὶ ἰσχυρῶς. ἢ δὴ γὰρ.
 σιμύει δὲ τὸ φολοὶς ἰσχυρῶς μέλαι. ἢ ἀποδεδίδας. ἢ
 λαμπρόν. ὅφθαλμον. ἢ αὐτὸν φολοῖσαν ἐναύλιον ἄσε-
 ροποιόν. καὶ ἐπὶ ἀλγιδόνης φολοῖσαν αὐτὸν καὶ ταῖς κα-
 πόν. καὶ αὐτὸς ἐν βασιλείᾳ. ἢ φασί. παλιν καὶ πέν-
 βασιλείᾳ φολοῖ. ἢ ὅδιν. πένον δὲ λέγεται, ἢ λεπτὸν οὐ-
 ρὴ καὶ σπύρον αὐτὸς μὲν. αὐτὸς δὲ ἢ τοῖς κεκνη μένος, ἢ ἀπο-
 δεδίδας. ἢ διαπύρος. ἢ αἰθαλωδὴς. καὶ ἢ ὅδιν ἔσθ' ἡκωται, αὐ-
 τὸ τὸ σπύρον πένον. πένον ἔσθ' ἡκωται. καὶ τομφάλιος δὲ, ἢ γινώ-
 ἀπὸ τῆς ὀμφαλῶς λένειν ὅδιν ἢ οὐρά.

15 ἢ πένον φασί. τὸ γὰρ, πένον φασί. αὐτὸ δὲ τῇ σπύ-
 ρον. ὅδιν οὐτὸς μὲν. ἢ ὅδιν. τὸ σπύρον πένον. καὶ
 ἔστιν ἢ σπύρον οὐτὸς. ἢ μὲν, ἢ πένον φασί. φασί. κα-
 ράται. ὅδιν μέτωπον ἔχει. ἢ τοῖς τὸν τὸν μὲν, ἢ ἀπὸ

τὰ κρυμμένα ὁμμάτα· ἢ τοῦ ἑσθραίου αὐτῇ, κέρταται
 δύο αὖ τῷ μετώπῳ ἐκείνῃ· καὶ τὰ δὲ τὰς λογαίτας ἢ τοῦ
 τὰ λυγρὰ τῇ ὀφθαλμῶν, πρῶται καὶ ὁμοίως ὅτι
 ταῖς πόρον· ἢ τοῦ ταῖς ἀκρίσιν· ἢ ταῖς ἀγρίαις με-
 λίσταις· ἐφόρει δὲ τὰ ψυχρὰ λέγει· κοινῶς δὲ πάν-
 τα τὰ ὀρεπετα ψυχρὰ· λαμνρον δὲ ἢ γοῦ λαυρον· ἢ ῥα-
 χῶδες· ἢ ὀκύνητον· Δογμα δὲ ἐπισκάζων· ἢ γοῦν παλῖος
 πορθέται· πρῶτα βάλον τὴν κοιλίαν· καὶ ταῖς φολίσιν
 ὑπορίβων τὴν γλῶ· βαλὼν δὲ πρῶτον τὴν ὀδὸν τὴν
 περὶ τὴν· τὴν πορείαν· οὐτω γὰρ καὶ αὐτὴ μαχρὸς εἶπε· τοῖ-
 σι δ' αὖ ὑλῆεντα ὅτι πρῶτον ὀρεπετα μένουσιν· ὡς δὲ καὶ λεισο
 φάνης αὖ τῷ γήρα, γυναικὶ ποιήσας ἐντὶ ζῴοντος ὄντων
 ὀρεπετα, ποιῶν τινὰ ὀρεπετα αὐτῆς· ἢ καὶ ὀρεπετα
 ζουσα φησὶ πρῶτον αὐτῆς πρῶτον ἐντὶ τὴν νυμφί-
 ον, ὡς γὰρ μοῦ καὶ σήμερον· φολίσιν δὲ καὶ ὀρεπετα, τῇ βαδί-
 σαι τὰ σώματα· γράφεται καὶ ὀρεπετα· ἢ ἢ τῷ σώματι·
 ὑποφύει· μετὰ φορετικῶς ἢ ῥεμα εἶπει· πρῶτον πρῶτον·
 τουτέστι ῥαχυνέται τῇ φολίδι ἢ γαστρί· καὶ παρὰ τῶν
 πρῶτον ῥίβεται τῇ γῇ καὶ ὑποφύει, ὅτι χύσιν καὶ λάμης
 διόρων, τουτέστι ὡς εἰς καὶ λάμους βαδίζων· γαστρί δ' ὑ-
 διατώσας· αὐτὴ τὰ πολλὰ ὑδραται πίνει ὁ δὲ γάλας· ἢ δὲ
 ὑδιατώσας αὐτῆς γαστρί, σκαίρει καὶ πηδῶ· ὅτι γὰρ τὸ
 πιδύεται· κινεῖται δὲ τὸ πίνειν, ὅτι οὐ καὶ τὸ πιδύεται ἢ πηγῆς
 πεφορρυγμένον δὲ, ἢ γοῦν μεμολυσμένον ὅστις ἀνάμε-
 γμένον καὶ συγκεκραμένον τῷ γάλασι· αἱ δὲ ἑσθ-
 γνῶσι· αἱ δὲ ἑσθ- τὰς μέλεσιν ὠτειλαί, ῥῆ γινυται· ἑφ-
 θη γὰρ εἰπὼν, ὅτι ὅλον τὸ σῶμα πελιδίου· ἢ γοῦν ὠτει-
 λῶν πρῶτον· ὠτειλαί δὲ, αἱ πηγαί εἰσι καὶ ἀπολ-
 λόντες δέφκσι τῇ πηλντων ἑσθ- τῆς αἰμορροΐδος
 ῥῆ γινυται τὰς ὠτειλάς· Γίμνηται· τουτέστιν ὑποκαίει·
 καὶ πυροῦται τὰ ὅλα, ὡς ἐντὶ πεπιδεῶς ἢ σινάπεως
 ἢ γοῦν πυρεκτοῦται καὶ ἀναβράζουσιν· ὅτι γὰρ δὲ, ἢ τοῖ
 ἄστακτον ἢ μὴ σκάζον, ἀλλὰ κρουνηδὸν φερόμενον, οἷον
 πολυσταγῆς· μυστῶν τε δὲ, ἢ τοῖς δυνάμεις, δύνανται τῇ σῆ-
 ψει

φει τῇ οὐλῶν καὶ τῷ σώματος· ἢ ὅζοντες καὶ οὐ σωθῶν
 πρὸντες·
 16 εἰ γὰρ τυμον· τὸ ἐξῆς, τῷ δὲ λείῃ μέσον ὀλκὸν ἀνέκλασεν
 εἶτα, εἰ γὰρ τυμον· ῥοίην δὲν ἰούσαι· ἴσταν δὲ ὅτι ἀπὸ ῥοίαι
 ὑποσφύων ὁ μελέλα (ὡς τῇ ἐλάνῃ, ἐπλανήθη καὶ ἦλ-
 λεν εἰς αἶγν πῖον· ὁ τοῦ κυβερνήτης αὐτῆς καὶ βρος ὕβελ-
 θῶν κοιμηθῶναι· ἐν τῷ αἰπαλῶ, ἄκων ἐπιπέτωκεν αἰ-
 μορροΐδι· ἢ τις θλιφθεῖσαι ὑπ' αὐτῆς τὸν αὐχένα καὶ ὀδυ-
 νηθεῖσαι, ὕβελθουσαι, ἐδεκεν αὐτόν· θνήσκοντα δὲ ὑπ' αὐ-
 τῆς τὸν κυβερνήτην· διεσπασαί ἢ ἐλάνῃ, κῆρυγθεῖσαι τῇ
 αἰμορροΐδι, ἐκλασεν τὴν αἰκνῶν αὐτῆς· καὶ ὕβελθας
 τῶν τῆς ἐλάχας αὐτῆς ἀπὸνδύλους· κῆρυγτε αἰ αἰμορ-
 ροΐδας καὶ οἰσκολοὶ κῆρυγτε αἰ αἰμορροΐδας πῶς πορεύαν κε-
 ράσαι, κεκλασμένοι εἰσι τὰς ἐλάχας· καὶ ἢ μὲν ἴσταν οὐ-
 πως· τὸ δὲ ἐχάλεψας, ἀντὶ τῆς ὠρπάδῃ τῇ αἰμορροΐδων
 τῷ γλύνει· πολυεργοῖον· τουτέστι πολλὰς ἑλυγας ἐργ-
 ναι καὶ ἀπειραπλῆθῃ καὶ ἀπληρώται καὶ πολλὰ ῥό-
 ματα καὶ γὰρ τῇ ὑδατων σφοδρῇ, σφοδρὸς λέγεται·
 θῶνος βασιλῆος αἰγν πῖον· γέγονεν· ἀπὸ τοῦτου οὗτω θῶ-
 νων· πῶς αἰμορροΐδα ἐφῆ, ὅτι τὸ αἰγν πῖον εἶναι· ὀλ-
 κὸν, ἢ γὰρ τὸ σῶμα· ἀντὶ τούτου δὲ δεσμία, ἢ γὰρ αὐτῶν τῆς
 αἰμορροΐδας πῶς αἰκνῶν, δηλαδὴ τὸ λεγόμενον κοινῶς
 κέντρον, ἐκλασεν ἢ ἐλάνῃ, χαλεπήνασε τοῖς ὀρεπτοῖς,
 διὰ τὸ τὸν κυβερνήτην καὶ θῶς ἐρηται ἀπολωλέσθαι· τὸ δὲ
 ἐλάχας ὕβελθας γλύν, αὐτὶ τῆς ὕβελθον οἱ ἀπὸνδύλοι τῆς
 ἐλάχας· ἐμείωσαι δὲ ὅτι ἀπὸ τῆς θηλυκοῦ τῆς αἰμορροΐ-
 δος εἰς ἀρσενικὸν αὐλοέγμε τὸν λόγον· ἢ ἢ ὁ μὲν εἶδει·
 καὶ γὰρ τῇ μὲν ὅφει τῶν αἰμορροΐδων ὁμοία εἶναι· τῇ δὲ πα-
 ρεία διακλάττει· παρ' ὅσον ἀντίον τῆς αἰμορροῦ παρθέ-
 νου οἰσκολοῖς, καὶ ἀπὸρ ἐκείνους τε κῆρυγτε αἰ κεράσαι· ση-
 πεδῶν δὲ εἶρηται, ὅτι σήπει τῇ δακνύων τὰ σώμα-
 τα· ἐμπαλῶ αἰμορρον· παρὰ ἀρχιλόχῳ, ἐμπαλῶ
 αὐτὶ τῆς χροῖας· οἶον ἐμπαλῶ ἐμοῦτε καὶ ἐφθλόν· πα-
 ρὰ δὲ τῷ πατητῇ, ἀντὶ τῆς παλῶσιν· βροίω τῇ ἐμπαλῶ

17 καὶ μὴ δι' ἄλλου εἶδος τι καὶ τινὲς δι' ἄλλα φησὶν ὅφρα, ^{καὶ} ὡς καὶ κεντεῖαν καλοῦσιν, ἐπεὶ εἰς οὐ πῶ ὄλην ἀπ' οὐ-
λίτου μόρου ἔχει κατηγμένη, ὥς δοκεῖ κέντρον εἶναι.
ἔχει δὲ πλάτων τὸν ῥάχηλον καὶ πλάττειν πῶ κεφα-

λιλύ· καὶ πλὺ οὐρανὸν καὶ τὰ κόσμος μέλαιναν· οἷσιν αὖ-
 σκήλη· γράφεται καὶ αὐτοῖς· ἢ τοι ἐμπεσὼν ἢ ἐπι-
 βάλῃ· βλοσυρὸν δὲ τὸ καὶ τὰ πλῆκτικὸν θηρίον· ἀμφὶ δὲ
 καὶ οὐρανὸν· γράφεται καὶ καὶ αὐτῶν· φησὶν οὖν ὅτι εἰώθεν ἐπακο-
 λουθεῖν τοῖς ἄστροις διὰ τὸ πλῆκτικόν, ἢ γοῦν δηχθεῖσιν
 καὶ οὐρανὸν· ὥστε χαλκὸν, αὐτὸ τὸ πλῆκτικὸν καὶ ἀθρόον, ἢ κεχι-
 νότως ἀπὸ τῶν ποταμῶν πίνειν ὕδωρ· καὶ ὁ ποιητής· ὅς αὖ
 μὲν χαλκὸν ἐλκεῖ αἰσιν καὶ πλῆκτικόν, πολλὰς δὲ ἐμφάσεις καὶ σε-
 μνότηας γὰρ ὁ λόγος· φησὶ γὰρ ὅτι πλῆκτικὸν τὸ καὶ δηχθεῖς
 ἄστροις διὰ τὸ πλῆκτικόν, ἴσκι παύρῳ διὰ τὸ πλῆκτικόν καὶ ἀθρόον· αὐτὸ πο-
 ταμῶν φησὶν, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ ὕδωρ· καὶ τοσούτων πίν-
 νει, ὥστε αὐτὸν διαρραγεῖν πλὺ καὶ δρόα, ἄστροις μὲν πινόντων· ὁ γὰρ
 πινὸς· βούλεται ἀπὸ μύθου εἶναι αἰσιν τὰς δι-
 αρραγὰς· αὐτὸν ποταμῶν, οἱ αὖτε ποταμοὶ πινόντες· αὐτὸν
 οὖν θεοὺς δοῦναι αὐτοῖς νεότητά· πρὸς τὸ μὴ ἐπὶ πο-
 ταμῶν αὐτοῖς λαβόντες οὖν, ὥστε θηρίον· ὅντα βλάπτει·
 ὁ δὲ εἰσὶν αὐτοῖς χρομῆς, ἢ λ. δὲν εἰς τινὰ τόπον ὕδωρ·
 πίνειν αὐτὸν ὡς ὅτι αὐτὸν φυλάττει· καὶ δὴ φησὶ βουλό-
 μενον πίνειν τὸν ὄνον, ὁ ὅτις ἐκώλυνσε, φησὶς ὅτι αὐτὸν
 μοι ἀβασταίς, πίνειν συγχωρεῖσθαι· ὁ δὲ εἰς τὴν
 εἰσὶν αὐτοῖς χρομῆς, δεῖν αὐτὸν αὐτὸν ἀβασταίς· τουτέστι
 πλὺ νεότητά, ἀπὸ οὐ χρόνον, οἱ μὲν ὅφεις ἀποβάλλουσι τὸ
 γυνῆσιν· οἱ δὲ αὐτοῖς ἄστροις γυνῆσιν καὶ πονοῦνται· ὁ οὖν
 ὅτις δεξάμενος ἀπὸ τῶν ὄνων τὸ δῶρον τῶν θεῶν, ἀργά-
 ρος ὑπαίχει πρὸς πλὺ ποταμῶν, καὶ τὸ δηγμὸν ἀνέλαβε·
 καὶ τὸ ὄνον εἰσὶν αὐτοῖς καὶ τοῖς διακνομαῖς ὑπὸ αὐτῶν,
 εἰσὶν αὐτοῖς, ἄλλοι δὲ ἔτι τὸν μύθον φησὶν· πρὸς μὲν
 τὸ πρὸς κλέψαντα καὶ τοῖς αὐτοῖς δωρεσάμενον· οἱ λα-
 βόντες ἐμλύουσιν, οὐ καὶ λιλύ· τὴν χρομῆς τὴν αὐτοῖς
 βλάπτει· οἱ δὲ τὸν διαφασὶν ἐπαινεσάντα, φάρμακον αὐ-
 τοῖς ἀνθρώποις δοῦναι· οὖν δὲ, λαβόντα ἀποφύγειν τὸ
 δωρεῖσθαι ἢ ὄνον· οὖν δὲ, εἰσὶν αὐτοῖς ἐλθεῖν εἰς κρήνην,
 ἢ ἐφύλασεν ὁ ὅτις· καὶ τὸ ποτὶ ὄρεγμονος, ἀπὸ τοῦ τῶν γυν-
 ῆσιν τὸ φάρμακον· διὸ πάντας μὲν οὖν ὅφεις καὶ εἰσὶν

πάλιν ἐν αὐτῇ, ἀποδύομεν οὖν τὸ γῆρας· τὸν δὲ ὄψιν τῇ
 κελύκῃ φυλάττει καὶ ταλαβείν τὸ δῆλος· ὁ δὲ τοῖς δὴ χεῖ
 σιν ἐμποιεῖ δῖφαι· ἐστὶ δὲ ὁ μῦθος παρὰ σφοδρῆς σκω-
 φοῦς· ὡς γὰρ πινὸς, ὅς ὅστις ἀρχαῖος καὶ
 παλαιός· ἐν ἡπτόν δὲ αὐτῇ τῷ διεβάλλοιτο· ἐλαϊδουρούτω
 τῷ περὶ μεθεῖ, ὅτι μὴ αἰεὶ αὐτῶν νέους ἐπαίησεν· Ἀφρονες
 οἱ αὖτ' ὀκνηροὶ ὄντες, ὅνως τὰ ἀναγκαζόμενα ἐπέθιγον·
 ἐβλάβησαν δὲ ἅπαντες τῆς ἀβουλίας· καὶ σφοδρὰ γὰρ ἡ
 ἀβουλία· τὸ δὲ οὐκ ἀποναίηται, ταυτὸν ὅτι τῷ ἐβλάβησαν·
 τὸ ἀμωρβόθεν δὲ, ἀντὶ τῆς δὴ κινεῖζοντο φέροντες ὡδὴ
 ὅνως ὅτι τὸ ὀκνηρὸν αὐτῇ ἀμωρβόθεν γὰρ, τὸ ἀκολουθεῖν
 καὶ ὑπηρετεῖν· Νίησι νοσος ἐν τῷ βουκόιοι ζυγέσται
 ἀμωρβόθεν ὀρέων· καὶ καλλιμαχῆς· οὐνεκ οὐ λυτοῖ δὴ
 πέμπτον ἀμωρβόθεν· ἀπολογεῖται δὲ τῷ ὅνως φασὶ· παρὰ τὸ πῶ
 λαχόντα ἔχειν λαυκίω· τῷ αὖ νωθεῖ λεπτεῖται, ἡ γοῦν
 ὅνως ἀμωρβόθεν τὸ ἡ γοῦν ὑπηρετεῖται τὸ αὐτῷ·

18 Ἡ τε αὖ ἀφρονα τὸν ὄψιν φησὶ, ὅτι πῶς τοιαύτην περὶ
 τειαν· ὡρον δὲ πῶς νεότητι, ὡς ὅτι ὅνως ἐφύρον, μὴ
 νάμειοι αὐτῷ βασάζειν ὅτι τὸ ὀκνηρὸν· ἡμεῖς δὲ φλό-
 ον, τὸ σύφασιν λέγει· ὅτι δὴ τὸν περὶ μελέων λόγον, τὰ
 μὲν ὅρπετα τὸ γῆρας ἀποβάλλει, καὶ αἰεὶ νεὸν ἐν νεότη-
 τι διατελεῖ· οἱ δὲ ἀνθρώποι γηρύνονται φθείρονται· Νοῦ-
 σον δ' ἀρχαλέω, πῶς δῖφαι φησὶν, ἡ τὸ νωθεῖ καὶ βραδύ
 τῷ ὄνως τῷ βρωμύχρος, ἡ γοῦν τῷ ὀγκαστικῷ, παρὰ τὸ
 βρωμᾶσθαι· καὶ ὡς ἀγέχερσιν ὄρσοι· ὁ χέρσιν ὄρσος, ὄρσος
 πρὸ τῶρον ἐκείνου· ὅτι τὸν δὲ χέρσιν ὄρσος, ὅτι τὸ ἐν ὄρσῳ
 καὶ ἐν χέρσῳ διατρίβειν, ἰσχυρὰ δὲ ταῖς ὁμοίαις· καὶ ὅτι
 καὶ τὰ μέγας ἰσχυρὰ εἰσὶν· ὅ, τε χέρσιν ὄρσος καὶ ἡ ἀσπίς·
 Σήμαθ' ὁμαρτεῖ· σημεῖα φησὶ χαλεπὰ τοῖς δὴ χεῖσιν ἀ-
 κολουθεῖ, ἀπὸρ ἐν τοῖς ἐξῆς καὶ τα λέγει· πᾶσα γὰρ φησὶ
 ἡ πόρτι πῶς εἶναι σάρεξ, τουτέστιν ἡ δόξα, μυσαχὲς ἡ γοῦν
 δυσώδης ἀναδιδόμεν, καὶ ἡ πλωμένη· ὅτι γὰρ τὸ πῶ
 τνα μέν, μυδὸν τε κημεῖρε, ἡ γοῦν πάρεχει τε κημεῖ-
 ρεσθαι· Νύγμα γὰρ φέρεται δὲ καὶ δὴ γμα· δὴ λαοὶ δὴ

γρον ἐποιήσε τὸ δὴ γμά καὶ σέση πός· μυσσελθὺς δὲ ἢ γὰρ
 δύσαλθὺς, ἢ μυσσερά· ἢ καὶ δύσώλης· πὶ τὰ μύνη δὲ, αὐτὴ
 τῷ ἐκτείνοντι· ἢ δὲ ἀπλωμένη· φλιθώσα δὲ, διέρρωγία.
 θεόσι δὲ αὐτὴ τῷ καὶ πωθεν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ τῶν μύρων ἐκ
 δὲ τούτων ἀλγυθὺν πολλὰ τοῖς ἀσθεῖς ἐγίνοντο· βροχ-
 θώδε· δὲ, ἢ γού ἀνύσθω· ἢ ξηρά· ἢ καλὴ· ἢ ὀλίγον ὑδωρ
 ἐχρυσή· ὅθεν καὶ βροχθός τὸ ὀλίγον πομα· ἀπεισαν· ἀ-
 πεισαν τὸ χαλεπὸν καὶ ἀπὸ ἡδονῆς καὶ ἀσπορῶν· παρὰ τὸ
 μὴ ἀπεισάσαι φιλίαν πρὸς ἀλλήλους· τείρας δὲ ὁ ἡλι-
 σος· ἀλγύησι δὲ, ἢ γού ξηραίνῃ· αὐτὴ τῷ, ἢ γού ἀπὸ πυθμέ-
 νι· λείπει τὸ μέμνη· ἢ ὅταν ἢ γού μέμνη αὐτῷ πυθ-
 μένι τῆς λίμνης, καὶ πίνεται ἀπὸ τῆς γού τῷ· τουτέστι
 ἢ ξηρασία τῆς λίμνης· τὸ δὲ ποιφύδιον, αὐτὴ τῷ φουσιπ-
 κῶς καὶ μεθ' ὁρμῆς ἐκ φοβῶν· τότε γὰρ τῇ χέρσῳ πρὸς
 βάλαι ὁ χέρσος· ἐχρυσὶ δὲ δύσαλθῶς οἱ χέρσος· οἱ
 ὀδόντες εἰσὶν λίχους· εἰν φασὶν αὐτοῦς· ὁ γμοῖς δὲ ἢ
 γού ὁδόντες· ἢ τὰς ἐγχεράεις τῆς γού· τὸν δὲ μετ' ἀμώ-
 σβαναν· ἢ ἀμώσβαναν, ὅπως ὅτι μεκρά καὶ νωχλῆς, ὅς
 ἐκ τῶν μύρων ἐχρυσὶ κεφαλὰς· ἀμβλυωπούσα δὲ ὅς
 πλὴν παχύτητα τῆς γού· καὶ τὰ δὲ πλὴν χροῖαν γού
 ὅς, μεκράς ποικιλομένη σιγμοῖς· ὅς δὲ τὸν ὅσον οἱ
 ποδὲ τυχόντες ὑλοτόμοι, ἐπὶ κτείνωσι, πλὴν οὐρανὸν ποδ-
 πὶ γέντες βακτιέας, ξηραίνουσι καὶ πρὸς γού κόποις
 καὶ τὰς νάρκας· ἢ βούθη μα· ἀμώσβαναν δὲ, πλὴν ἀμ-
 φοτέρωθεν κεφαλὰς ἐχρυσαν· καὶ ὀλίγον, αὐτὴ τῷ με-
 κροφύ· μεκρά· βραδείαν· ἀμβλὺ δὲ, οὐ τὸ εἰς αὐτὸν τῷ
 ὅς ἐν αὐτῷ, ἀλλ' οἷον ὥσπερ οἷος· καὶ ἀμβλυωπητικόν· ἀμ-
 βλυωπεί γάρ ὅς ἐκ τῶν τῆς κεφαλῆς· γού δὲ,
 αὐτὴ τῷ γού· ἢ σιατῶν· τὸ δὲ χροῖαν ἢ γού γού· αὐτὴ τῷ γού
 ὅς ὅς τὸ χροῖμα· ἢ γού γού, ἐκ μὲν ἔχῃ οὐτω ποδ-
 σιγῆς, σιγμοῖς αὐτὸ ποικίλον· ἐκ δὲ ὡς οἱ γού γού
 σιγῆς, εἴη αὐτὸ τῷ πεπλῆ μύων· πεπλῆ μύων·
 ἀπὸ τούτου· καὶ σιγῆς ὁ καφὸς καλεῖται· ὅς δὲ τῷ
 πεπλῆ μύων, δηλοῦται τὸ σιγῆς δὲ μόνον τῷ σιγῆς· βα-

τῆρα δὲ πλὺ βακκτηρίαν, καὶ τὰ ἀφάρεισιν τῆς κ. ὁμοίως καὶ
 εἰς μιάμβους. καὶ τῷ ὑπορχοφόμῳ ὑπὸ πύ. φύτω μεν ἐκ
 προσώπου, μή σ' ἐμπεσὼν πρόσβις οὐ λή. καὶ τ' ὀψὺ βακτη-
 ρία καὶ λυφίη. καὶ δὲ πῶτα ξίς οὐτως καὶ φαντεῖς ἐράδιον πο-
 λυτεροῦς κοτίνου, διὰ τὴν βακκτηρίαν ἥ γινω τοσοῦτον ἢ
 ἐράδιον εἶναι, ὅσον βακκτηρίαν, ὁρῶσαν τὸ δέρμα αὐτῆς.
 φασι δὲ τὴν βακτηρίαν εἶναι πλὺ ποιμνικῶς ἐράβδον, μεθ-
 ἧς βόσκουσι. Δημήτριος δὲ ὁ χλωρὸς βακτηρίαν αὐτὴν φα-
 σι καλεῖσθαι, ἐπειδὴ τὰ βοτὰ ἐλαύνει. ἀντίγονος δὲ βα-
 κτηρίαν, παρὰ πλὺ βάσιν τρεῖν. πλὺ ἀμφοισθαιαν δὲ φασι ἐ-
 κλείραντες, καὶ περιθάλπτες τὸ δέρμα αὐτῆς τῇ ἐράβδῳ, ὅταν
 ὁρῶνται ἐκ τῆς ὀψὺς, ἐν ἐκείνῳ διατείνουσι τὰς χεῖ-
 ρας καὶ θερμαίνονται. φασι ἡ μήτε ξύλω μήτε ἐτρώ-
 πῃ ἀντιθεῖσθαι τὸ ξύλον, εἰ μὴ ἀμπελώ, καὶ αὐτὸς δὲ
 ὁ Νίκανθορος ἐν τῷ ὀφθαλμῷ φησι, διότι οὐσιν ἐμμανὴ γινόμε-
 νον ἔσθ' ἡρως ὑπὸ πύ. πλὺ δὲ ἀμφοισθαιαν πηδῶ-
 σαν αὐτῆς τὰ σκέλη. τὸν δὲ ἀνίστανται καὶ πηδῶσαν τῇ
 κλήματι ἀποκτείνει. ὁ δὲ Νίκανθορος καὶ πάλαι καὶ νῦν κλή-
 ματι τελευτᾷ. Πρόδε βοῆς πρὸ τῆς ἑαυτοῦ ἥ γινω ἐν
 τῷ χερσὶ, πρὶν τὸν τέπιν ἐπιφανῆ. τὸ τέπινος δὲ, ὅ-
 ρηται καὶ κόκκυρος. ἐαυτὸν δὲ τῆς ἐαυτοῦ. τέθεικε γὰρ
 τὸ συμπλεκτὸν αὐτῇ τῆς ἀπολῶ. μάλα καὶ τῇ μάλῃ Νί-
 κανθορος ποτὲ μὲν, αὐτῇ τῆς ἐκ τῆς γλώσσης εἶτονος χρῆ-
 ται. ποτὲ δὲ αὐτῇ τῆς πύ. τὸν πόδας καὶ χεῖρας. ὡς τὸ
 πνύματος ἀργαλέοιο, πόνοιό τε μαλκείονται. Δημήτριος
 δὲ, τὸν ἔσθ' ἡ γινω διασπασμόν. ἔστι δὲ ὅτε πλὺ ναρ-
 κῶ φασι σημαίνει. εἶοικε δὲ νῦν οὐ πλὺ ναρκῶ. ἀλλὰ τὸ
 φύγος σημαίνει. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ὁ Νίκανθορος καὶ
 ἐν ἄλλοις, ὅτε μὲν αὐτῇ τῆς φύγος. ὅτε δὲ αὐτῇ τῆς ναρκῶς
 κέχρηται. καὶ αὐτῇ μὲν τῆς φύγος ἐν σκελί, ὅπως ὁ μ-
 βρωτὴ κρυμῶτε, ὅτ' αὐτὸν δαμνῶνται μάλα καὶ. αὐτῇ δὲ
 τῆς ναρκῶς, ἐν τοῖς κυμφοῖς χρῆται. μάλα καὶ οὖν, αἱ μα-
 λακίαι καὶ δυσκινησίαι, ὅτε πλὺ τῆς κρύου ὑπὸ βολῶ.
 ἢ τὰ χύμετλα. ἥ γινω αἱ ἐνέξεις τῇ χερσὶ καὶ τῇ πύ.

- 19 Ξαννά· ἥ γωνν θερμαίνει καὶ διαλύει· τὸ δέσμα οὖν φησὶ
 τῆς ἀμολοβαίνης ἐπιτηδεύον ἔστι ξηραίνει καὶ διαλύει καὶ
 ἀποτείνει τὰ δέσμα καὶ τὰς δυσκινήσεις τῇ νύκτι· οἱ
 δὲ ξαννά φασὶ τὰ πνόμενα τοῖς γυναιξὶν ἐν χειμῶνι πα-
 ρῆναι, ὅταν τὰ ἄκρα τῇ δακτύλων δυσκίνηται ἔχουσιν·
 Σμύνοι· τῆς μύλῃ σκυτάλης φησὶ τὸ πείριος παρὰ τὴν
 σπονδεῖον σμίνου· σμίνον δὲ, ἢ πλὴν δίκελαν φησὶν· ἢ πλὴν
 ἀξίνων, ἢ σκάπτουσι καὶ ξύλα κλάσιν· τῆς δὲ ἀμολοβαί-
 νης φησὶ τὸ σῶμα λεπτόν ὡς ἑλμυνοῦ καὶ γούρ· ἢ ἑλμυ-
 λεπτήν· ἢ παρὰ τὴν σελήνην τὰ λεγόμενα γῆς οὐτόρα· τῶν
 γούρα κεχαρμυγμένων· τουτέστι τὸν φωλεόν· οὐ γούρ αὐτῇ
 ἢ σκυτάλη γούρα· μαρτυροῦντες οἱ ἄλλοι, ὅταν φησὶν ὑπὲρ
 τῆς ἡλίου τὸν ποδὶ τὰ μέλη φλοῦν ἀποβάλλει, τουτέστι τὸ
 γούρα· τὰ γούρα ἄλλα ὅρπετα παρὰ τὴν γῆν ὄντα ἐκ τῆς
 φωλεῶν, ὅρμα ἑστὶ πλὴν μορφοῦν· ὅρα τὸ ἀμβλυωπεῖν, ἢ
 ἀποφύγοντα, ὅρα δὲ κέσθαι ἰστέται· καὶ ὅρα πῆδαι· ἀνα-
 βῶν καὶ τὸν φλοῦν ἀποβάλλει, παρὰ τὴν βόμην
 καὶ τὰ πλὴν ἑστὸν ἐν ταῖς χεῖρας· ἀλλ' ἢ γὰρ πᾶσι· ἀρ-
 πίζα, τὸ καὶ τὸ καὶ ἔχον τὸ ὄρα, ἢ γυνὴ ἢ τῆς ὄρας·
 οἱ οὐκ ὄρα πᾶσι· μετέστι δὲ, τοῖς πᾶσι νομῶν ἐπιτηδεύοντες·
 ἀπ' ἐκείνης δὲ γῆς, τουτέστιν ἀπὸ τῆς οὐτελούς καὶ τῆς τυ-
 χούσης γῆς ῥέφεται· τὸ δὲ βοτῆται· γράφεται καὶ φο-
 ρεῖται· ἢ ἢ ἐμφορεῖται· καὶ τὸ ἀλέξειται δὲ, γράφεται
 καὶ ἀλθεῖται ἑστὶν οὐκ ὄρα· ἢ ἢ οὐδ' ἀπαλλεῖται καὶ
 ἐκκλίνει καὶ ἰστέται πλὴν δὲ τὴν αὐτῆς καὶ πᾶσι πᾶσι
 μὲν πᾶσι· ἐπὶ τῇ οὐκ ὄρα, ἢ γυνὴ παλαιάς· ὄρα γυνὴ
 ἢ παλαιή· ἐπὶ τῇ οὐκ ὄρα τὸ μήκος· ἢ γυνὴ μήκος
 φέρει παλαιόν· μήκος δὲ καὶ ἰστέται ἐκ παρὰ τὸν οὐκ ὄρα
 αὐτὸ, ἢ γυνὴ μήκος.
- 20 Σπειράλθρα, τὰ ἑστὸν τῆς σπειράλθρα βαρυνόμενα· τὰ
 γούρ μέγιστα ὅρπετα, ὅρα τὸ βαρύν τῆς οὐκ ὄρας, σπειρά-
 λθρα καλεῖται, ὅρα τὸ ὡς ἄλλος καὶ βαρύν ἔχειν· πλὴν
 οὐκ ὄρα ἰστέται δὲ φωνή· τῆς δὲ· ἢ βοὴ ἀδιδόρωτος, ἀπὸ τῆς
 συμβαίνοντος πεποιμένη· καὶ ἐρατομένης οἱ εἰρηνύ

ποδὲ κυνὸς λείων, εἴπιν· ἰνυγῆς ὡς παύρον ἀπὲν λυγρῶν.
 ὅτ' ἐς νομόν· ἐς τὸν νομόν καὶ πλὴν ὑλλῶ καὶ τὸν ἀρδῆθ μὸν
 τὸ μεσημβρινὸν αἰξάντος, ἀκέτι τὰ ἀπειραχθέα κινάδα-
 λα πλὴν ἰνυγῆν ἱούτου μέμνουσι· ἢ οὕτως· ὅτε τῆς νομοῦ καὶ
 τῆς ὑλλῆς καὶ τῆς ἀρδῆθ μὸς μέρον, ὃ μέμνουσι πλὴν ἰνυγῆν
 ἐκείνη τὸ μεσημβρινὸν αἰξάντος· ἢ λέγει τὸ ὀρμῶσιν, ἢ ἢ
 ὅτ' ἐς τὸν νομόν καὶ πλὴν ὑλλῶ ὀρμῶσιν· ἢ καὶ ἀρδῆθ μὸς
 μέρονται, οὐκέτι πλὴν ἰνυγῆν ἐκείνου μέμνουσιν αἰξάν-
 τος τὸ μεσημβρινόν· οὐδέ τις· ἢ γοῶν οὐδείς τῇν οἰωνῶν
 τῷ σώματι τῷ ἑσπέρῳ βασιλίσκου δηχθέντι προσελθεῖν
 δύνησεται πρὸς τὸ θοινηθῆναι· ἀλλὰ πάντες οἰωνοὶ φθί-
 γουσι τὸ σῶμα τῷ δηχθέντι· ἑσπέρῳ τῷ βασιλίσκου· καὶ
 οὐδείς αὐτῇν προσείσιν εἰς τὸ θοινηθῆναι· ἀπείργει γοῶν
 ἢ ὅτι αὐτῷ δύσωδία, πάντας τῶν οἰωνοῦς θανατικὴ οὐσα.
 ὁμβρήρεα δὲ κρώξεν τὸν κόρακα λέγει· ὅτι χειμῶνα δη-
 λούσιν οἱ κόρακες· καὶ ὁ ἀέρας μαρτυρεῖ λέγον· δηπό-
 τε καὶ γλυαὶ κοράκων καὶ φυλάκοιων, ὑδατος ὄρε-
 μένιοι διὸς ποδὲ σῆμ' ἐγλυγνῶ· καὶ ὑφορέων ὁμοίως, νε-
 ρομαίης ὅτε κρώξει κορώνη· εἰ δ' ὁ λόγος εἰς τῇν ὄρ-
 νων ἑσπέρῳ βάλλοντι λιμῶν καὶ χύμενοι, προσελθὼν τῷ
 σώματι, αὐτῷ ἢ γοῶν αὐτόν· ἀπολλύται· τὸ γοῶν αὐτῷ
 ἐπὶ ῥῆμα ὑπικόν· Γίφασκε· ἀκούε δὴ καὶ ποδὲ σφουί-
 νου· ὃν ἐπὶ τῶν χέλυσρον ὀνομάζουσιν· ἐστὶ δὲ ὅστις ὁ σφουίνης.
 ὅς ἐστιν ἀνὰ λίμνην διατρίβει, καὶ εἰ σφουῖν ἢ φηγοῖσιν· ὅταν
 δευταλιπὼν πλὴν λίμνῳ εἰς πλὴν σφουῖν ἔλθῃ, τότε
 σφουίνης καλεῖται· καὶ δὴ σημειώσιν, ὅτι ἄλλο ὅστις φη-
 γός· καὶ ἄλλο σφουῖς· ὁ δὲ θεόφρατος πάντες γλῆν φησὶ σφου-
 ῶν· αὐτῷ δὲ γούτοις πλὴν φηγόν· μολονεῖδαι· μολονεῖς,
 21 ζῶν ὅστις· ὁμοίον ἀκρίδι· ἀπὸς χέται δὲ αὐτῷ τῷ δώκε· ὃ
 ἑσπέρῳ τῷ μύωπος· ἑσπέρῳ γὰρ τὸ ὄριν αἰέποτε τείρε· ὁ μύωπος
 καὶ δώκει αὐτόν· τότε οὖν δώκε μένος ὑπὸ αὐτῷ, εἰς
 κοῖλον πρέμνον σφουῖς ὑπεδύσατο· ἀρπιδίς· δὴ ἐπι-
 πλάτων καὶ ὁμαλόν· δηλαδὴ οὐκ ὀξυκέφαλός τις ὅστις· πῶ-
 νεται δὲ παρὰ πλὴν ὄραν ἢ γοῶν πλὴν γλυῖ, ὅσονεῖ ὄροπεδός·
 ἢ ἀρπιδίς.

[illegible]

2

ἔπειτα· καὶ ἔδιδ' ἤν' ποίμνης πικρὰν μελάν κελῶν, καὶ
ἔδιδ' ἤν' λιπαρῶν· ἐμπεδοκλῆς, ἔδιδ' ἤν' ἡμόρων καὶ
πράσιων· ἢ δ' ἡσάν κτίλα παίνονται καὶ αὐτοὶ σὺ προσήνῃ, φῆν
ῥίς τ' ἀντίτε· οὐλοφροσυνὴ τε δεδιῆ· καὶ Ἡσίοδος, χρὴ πρὶ
κτίλων ἐμμεναι· ὁ δὲ ποιητής, τὸν ἡγεμόνα τῆν ποιμνί
ων κελὸν λέγει· αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπεπωλείτο σταχὲς αὐ
σφῶν. Ἀτέλεστα δίδωκε· ὁ σφῶν ὀνηλασθῆν' ἔαται· καὶ
ἴδ' οὐδὲν αὐτῷ θυώσκει· ποιῆσαι πετομῶν ἐν ὕψει· τὰ δὲ
ἄτέλεστα, αὐτὴ τὴ ἀτελείωται· τὰ δὲ ὑποβοάξ· αὐτὴ τὴ ὑ
ποβλεμματικῶς, ὑποβλεπομῶς. Χαλαίποδες·
χορφέεται καὶ κυλοίποδες καὶ χαλοίποδες· πόνται ἧ
κ' ἢν χαλὸν σημαίνει· χαλαίποδες δὲ, ὅτε τὰ κεχλασμέ
νους τοὺς πόδες τοῖς ἀρμονίαις ἔχει· ἡ φάσις δὲ ἦσαν,
πῶ λῆμον ἐνοχέσειν ὡς λέγει καὶ ὁμηρος· ἡσέπτεσιν ἐν
λήμῳ· σάμον δὲ θυγείμδρον, πῶ· σαμβράκιον λέγει·
ῤησικωθίδος· ῤησικωθίδος πῶ ἦσαν λέγει, ἔσθ' ῤησικω
θίδος ὄρους θράκης, ὁ πόρ' ὁρ' ὅσον αὐτῆς, ὅτε οὐ καὶ πῶ
ἔπεινυ μῶν ἔσθ'· αὐτῷ δὲ τῷ τόσῳ, καὶ κυτίνου ἀπόλ
λωνος ὁρ' ὅν· ἢ νεῶς· τῆς αἰνου δὲ πωλείον, ἔστι ὁ ποταμός
ἔβρος· οὐ μακρὴν δὲ τῆς πετομῆς καὶ ζώνη πόλιν· μεθ' αὐ
αἱ ὀρεφῆες σφουές εἰσιν, ὕψος τὸ ζηρωῦθιον αὐτῶν· οἱ ἀγρί
οι δὲ τὸν ὀρεφά λέγει· ἐκ τῆς γαῖας τῆς πῆρ αὐτοῦ· ἀλ
λοι δὲ, τὸ ζηρωῦθιον αὐτῶν· αἱ σαμβράκιον φασὶν εἶναι·
λυκοφρον δὲ φησι, ζηρωῦθιον αὐτῶν τῆς κινουστραχῆς δε
σῶ· ὁ δὲ σπῆλαιον τῆς ἐνθάτης· τῆς δὲ ζώνης, μέμνηται καὶ
Ἀπολλωνίους ἐν τῷ θρηνικῇ ζῶνῃ ἐπιπλεθύνουσι· μέμνη
ται καὶ αὐτὸς Νέωνος ὀρος ἄλλα γού· καὶ μὲν ὑποζωαῖ
ον ὄρος σφῶν ἀμυγῆτε φησὶ ῥιζόθι· δινηθῆσαν αὐτῆς
σάντε χορεῖαν· οἶον περθευκαί· Διείς, ὅτε μακροῦ ἀ
πεδοθῆν· ἀπόδοσις· ἐστὶ δὲ οὗτος μακρὸς κατὰ στικτὸς· ὃν
καὶ λέοντα φησὶ κελεῖν· ἢ ὅτε τὸ πολυστικτὸν τῆν φολί
στων· ἢ ὅτε δὲ γυναικῶν· ἢ λέοντα ἐνοχλῶν αὐτῶν, ἢ τοὺς ὅτε
τὸ ὀρεθῆν πῶ οὐρανὸν βασιλῶντα διεγέρειν αὐτῶν εἰς μά
χην, ἢ ὅτε τὸ δάκναι καὶ ῥοφαῖν τὸ αἵμα τῶ ἀνθρώπου κα

πινκθὴ καὶ λέων τριεὶ ῥοφᾷ ἢ τὸ αἷμα διὰ τὸ καὶ ταλαιπώρον.
 Διψαὶ δὲ σαρκεὶ τὰ χέως ἢ παρὰ πλὴν σάουσι πεδύνες ἐπὶ τῇ
 σε δύσπλινος αὐτὸ γὰρ εἶσιν αἱ πυθεδύνες ὁ μικρὸς σὺ δ' ὅστις
 πύσει ἀρῶρα καὶ ῥαγοθένης ἢ πελιδνὰ πυθεδύνες γὰρ σαρ-
 κινὴν τὸν ῥοφᾷ ἢ ἄλλοι ἐλκος οἱ δὲ αἰολεῖς τὸ φθίνειν πυθεδύν-
 24 λέγεται. καὶ μωῶτων, αὐτὴ τὴν ἔχουσα γράφει καὶ λαμῶσ-
 σων αὐτὴ τὴν πεινᾷ, ὡς ἰπποκράτης· λαμῶσαι δὲ σαρκεὶ
 χεῖλος ὡς ἡρώδου· κτῖλα δὲ μῆλα, τὰ ἡμῶρα καὶ τὰ λι-
 παρὰ ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ τὸν πρὸς τοῦ μωῶτος καὶ τὸν ποιμνί-
 σι μωῶται· καὶ ὁ σῶος δὲ καὶ ὁ μωῶτος, ὅρῃ εἰς τῆς σαρ-
 κινος· μέμνηται δὲ τούτων τῇ τὸ πῶν, πλὴν ἀμῶσιν καὶ σα-
 ρκοθῶν καὶ κατὰ τὸν τὰς νήσους δὲ τούτων σημαίνων·
 ἐκ τῶν δὲ σῶος καὶ ἡ ὀληθρακικὴ γίμνος καὶ μωῶτος
 δὲ, τὰ ὅρῃ τῆς ἀμῶν, ὡς ἀντίμαρτος, ἡ φαῖσιν πύρι-
 καλον, ἢ ῥαπτιτύσκει δὲ μωῶν ἀκροτάτους ὅριος κορυ-
 φαῖσι μωῶτος καὶ ἐρᾷ θένει, ὅδοι ὅσοις φαίνεται
 μωῶτος καὶ φλοπῶσι. Ἀρχαῖοι, τούτους οἱ ποιε-
 νοὺ καὶ ταλαιπώρους τὰ ὅδοι τῇ νομῶν, τούτους τὸ βό-
 σκην, καὶ ταλαιπώρων ἐκ τούτων καὶ τὰ θρεμμάτα, ὡς
 ταῖς μακρὰν καὶ ἐπὶ μωῶσι ἐλάτοις, τούτους οἱ
 ταῖς σκῆαις. κατὰ φλέξιν, αὐτὴ τὴν ἀγρῶσιν· ὡς
 φλέξιν· ἢ γὰρ ὡς ὡς φλέξιν καὶ τὸ μακρῶν, ἐκ τούτων δὲ
 λογοῖται τῇ οὐρᾷ, ἢ ὅν αὐτὴν φλέξιν· γράφεται δὲ καὶ
 λαμῶτων, ἢ ἡ πεινᾷ· καὶ κατὰ μωῶτας· ἢ τοῖς τὰς
 τῶν πλῆθος καὶ τῶν οἰκίου χαλινῶν· Σκολιν, ἢ τοῖς
 καὶ πλῶν καὶ οὐκ ἐθέων, τούτους οὐκ ἐθέων· ἢ τοῖς οὐκ
 ἐθέων ὅσων βιάσιν· καὶ δὲ ἡλῶν σημαίνει καὶ τὸ συγχέειν,
 καὶ σιωπῶν καὶ τὸ ὀχλῶς δὲ, ἢ τοῖς πλῶν καὶ τῶν πο-
 ρείων τῶν ὀρπετῶν ἀνακρουῶν· καὶ ἐπὶ φέρεται πλὴν αἰτίαν, ὅ-
 τι αὐτὸν τῇ οὐθείᾳ ὀλῶν, ὡς τὸν ὅστις ἐρπετῶν· αὐτὸ τῇ κα-
 πτῇ βραδύτῳ· τούτος, ἢ γὰρ τοιούτος φοβερός δὲ
 λαδὴ ὅστις πλῶν σῶσαι τοῖς θρακικαῖς νήσοις· Ἀσκαλά-
 βου· ὅστις λαβὼν τὸν καὶ ἀσκαλαβώτην, καλεῖται οἱ ἀ-
 ττικοὶ καλοῦσιν· εἰς δὲ σαύρα· ὅδε μωῶτος τοιούτος· ἢ δὲ
 μήτηρ

μήτηρ κελεὸν λαβῆσαι, ἀνέρεφεν ὡς υἱὸν. βουλομένη ἡ
ἀπαθανάτισαι, σιωπῶσα εἰς τὸ πῦρ ἐβαλλεν. ὡς δὲ ᾤδ' ἡ
πολυεὶς ποιοῦσα, πεφώραται ὑπόπινος, ἐπαύσατο καὶ
οὐκ ἀπαθανάτισεν αὐτόν. ὃν παρέβλεψε δὲ αὐτῷ πλὴν αὐτοῦ
τῶ σίτου. χρόνῳ δέ ποτε ἡ μετακίερα πλὴν δήμερα ὑπεδέ-
ξατο εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. τῆς δὲ θυσιάσ' ἡλυομένης ἐπ' αὐ-
τῇ, πατρὸν ἄβασ' ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ φθονὸν ὀρώτερον δι-
νεχθεὶς πρὸς τὴν θυσίαν τῆς θεοῦ, καὶ δουλοκρατίας ὅτι
ἡ μήρ' αὐτῆς πλὴν δήμερα ὑπεδέξατο, κατεγύλασεν τὴν ἐσῶ-
ν τῆς θυσιάσ'· καί τι καὶ ἐφθέγγατο εἰς πλὴν θεὸν ἢ δὲ θεὸς
ὀρπισθεῖσαι, ἐπιχεῖσαι αὐτῷ τὸ ἐν τῷ κρατῇ ἀπομείναν
κερασμα, ἐποίησεν αὐτὸν ἀσκαλαβώτην. τὸ μὲν οὖν ἐρέει
φάτις, ἡ γοῶν ὁ λόγος φησὶ, τὸ δὲ ἀρεὴν δήμετηρ, ἡ δὲ
τὸ ἄχος καὶ πλὴν λυπῶν τῆς θυγατρὸς, ἡ δὲ τὸν τῇ κυ-
μάτων ἡ γοῶν. τὸ δὲ θεράπναις, ἡ τοὶ ταῖς θεραπείαις, ἡ
τόποις πρὸς ξενίαν ἐπιτηδεύεις.

§ Ελοπας. τουτέστιν ἀσκήεις. ἀπὸ τῆς γλῶσσης δὲ εἰς εἶδη με-
τέβη. τὸ μὲν γὰρ αὐτῇ ἀπὸ τῆς χοιρῆς ἀμμώλεις κα-
λοῦσιν. ἄλλους δὲ μυόθηρας. τὸ δὲ, ἐλοπας. λίβυνας
μὲν οὖν τῶν ἀμμώλεις φησὶ. πολλοὶ γὰρ ἐλίουβη τοιοῦ-
τοι τυγχάνουσι. πολυσεφείας δὲ, τῶν πολλοὺς σεφάνας
ἐχόντας καὶ γραμμάς. μυαγρόνους δὲ τοὺς μυόθηρας. οἱ
καλοῦνται καὶ ῥοφίαι. ἀκοντῖαι δὲ, οἱ κατὰ τὰ ἀκόν-
τια διατρέχοντες. καὶ ἄλλα δὲ ζῶα εἰσὶν ἀκοντῖαι καλοῦμέ-
νοι, ὅτε τὸ ὄρμαν ὡς πῦρ τὰ ἀκόντια. ᾤδ' ἡ βούτοις δὲ οἱ τυ-
φλωπες, τουτέστιν οἱ καλοῦμενοι τυφλῖνοι. οἱ καὶ πα-
τὸν μύνοι, ἡ ρεμούσι. θρόνα δὲ, τὰς ἐμπαθεῖς βοτάνας
λέγει. τὸ δὲ δεισόμεαι, ἀντὶ τῆς διηγήσεως. διαμπε-
ρέως, ἡ γοῶν ἀκρεβδῶς. σιωπῶσα, τὸ δὲ δισιν ἀρήτων, ἀν-
τὶ τῶν δισι τοῖς θρόνοις καὶ φαρμάκοις βουδῶν, τὴν κατε-
πεύουσαν σὲ τῆς νόσου ἀνίαν θόραπύσειας. ἀλθῆσειν
γὰρ τὸ θεραπεύειν λέγει. τὰς μὲν. ἀρῇται οἱ τεύθεν
πρὸς τῇ βοτάνῳ διαλέγεται. καὶ πρὸς τὸν πρὸς τῇ
χειρὶνείας. τῶ οὖν βλῦζεν τι αἶματι, τῶ θανάτῳ. καὶ τῶ

ἄλγαι, καὶ τῇ οὐδυνή φησί· νεόκητα δὲ, ἡ γοῦν νεοθαλή·
 ἢ νεώστ' τμηθέντα· κνέπεσ δὲ εἰσιν εἶδη ζώων θηελωδῶν·
 Πρώτη μὲν, χείρωνος· ποδὶ τῆς χειρὸς ἑσθ' εἰς φησὶν,
 ἡ τις καὶ πινάκης καὶ κνέπερος καλεῖται· δὲ ρεθλῦαι
 δὲ φησὶν αὐτὸ ὁ Νίκανθορ ἕως χείρωνος· πολὺς οὖν
 δὲ αὐτὸ φησὶν ὁ Θιόφραστος, λέγων οὐτω· τὸ δὲ χείρωνιον,
 ὁμοιον ἀμυράκῳ· μέζον δὲ καὶ διασπύρον, αὐτὸς δὲ χρυ-
 σσειδης, εἰζαν μακρὰν· φιλεῖ δὲ μάλιστα χρεῖα ταπεινά·
 ἐπὶ λεία δὲ, ἡ γοῦν δεξαπεντικὴ τὴν χειρὸν εἰς φη-
 σὶν· ὡς καὶ κνέπερος καὶ πινάκης καλεῖται· ἀμα-
 ρακώεσσι δὲ, ἡ γοῦν παρὰ τὴν σῆμα τῶ ἀμυράκῳ καλεῖται πύ-
 χαι τὴν ἀμαράκον δὲ ὅστιν ἡ καλουμένη σάμψυχος· οὐ βν-
 θῶσα δὲ φησὶν· ἡ γοῦν οὐ πᾶν κατωτέρω πύχαι ἀπο-
 πέμπουσα· αἰσολόχεια· αἰσολοχία δὲ οὐ εἶδη· τὸ
 μὲν, ἄρρον, θήλυ δὲ τὸ ἑτέρον· τὰ δὲ αὐτῇ αὐτοῖς, ὡς
 ὕσπνος βᾶπτεται· δηλαδὴ ὀρυθρά· ταύτην δὲ φησὶν αἰ-
 σότελης γυναικαὶ ὀρυθρῆναι· οἱ δὲ ἀκρεῖες δύναν ποδὶ τοῦ
 των ἐπόντες, πύχαι αἰσολόχαι καὶ τὸ ποδὶ κλύμενον
 βοτάνας φασι εἶναι, ἐξ ὧν φύλλα ὅμοια τοῖς τοῦ
 κισσῷ· παλίσκιος δὲ, ἡ τὸ τῶ σκικρῶς τόποις φυτεύε-
 μαλλον· αἰσολοχία δὲ, ἡ γοῦν τείβοιτο· κόπτετο· με-
 ζοῖτο· καὶ τὸ ποδὶ κλύμενον δὲ, τὰ φύλλα ὡς ἐφ' ὅμοι-
 ον τῶ κισσῷ· ἡ τῶ πδριβήτω, ἡ τὸ τῶ πνί· τὸ δὲ ὕσπ-
 νον, φυτὸν ὅστι· ξανθὸν τῶ χρώματι· καὶ μάλλον ἰοβαφεῖν
 ἐπιτήθειον· ὅσον βᾶφῃ δὲ λέγει· τὰ ὅσον γίνω βεβαμμένα·
 16 ὅσον γίνω· τὸ ὕσπνον φυτὸν ὅστι· ξανθὸν τῶ χρώματι· αἰσολο-
 χία πνοβαφῇ τὰ ὑπ' αὐτῇ βεβαμμένα· βᾶπτεται δὲ ἰο-
 βαφῇ· Ἀχράδε· ὀρμώνεξι οὐ ταῖς κρηταις λέξεισι,
 πύχαι ἀχράδε φησὶν εἶναι· ἡ δὲ ἀπὸς εἰς πολ-
 λα διασπύται· καὶ γοῦν βᾶχην λέγεται καὶ μυρτιάς· οἱ
 δὲ, πύχαι μὲν, ἀχράδε, πύχαι ἀχράδε φασι εἶναι· βᾶ-
 χην δὲ ἀμπελον ἢ μυρτίαν· περὶ οὗτο· ὡς κηρ, ἀπόλλω-
 νος πόλις ἐστὶν ἐν κρητῇ· οὐδὲ καὶ πύχαι πίνεται· καὶ δια-
 σπύται ὡς κηρ αὐτὸν ἐπὶ νόμασιν· ἀπορῶς οὐραγμαία·

τουτέστι μελὶς μία, ὅσον σβαχμή. τῷ οἴνῳ μιστομελὴ τῷ
 κέρραϊ, καὶ διδόμενῃ ᾧ δηχθῶντι πιεῖν, ὠφέλιμος κέρρα-
 δε δὲ οἴνῳ, πλὴν μέλαιναν ἀμπέλων φησὶν. Τριόφυλλον, τὸ
 τριόφυλλον, διενύστος μὲν, ἐν τοῖς ῥιζοῖς κεῖται, μινύσκον δὲ
 καλεῖται. καλὸν μακρὸς δὲ, τελεπτελλον. ἔχει δὲ τὸ φύλλον
 ἐμφόρες τῷ λατῷ. πλὴν δὲ ὁσμῶν τῷ πηγάνῳ, καὶ ὅσον
 ὅστις νέον. ὅταν δὲ παρακμάσῃ φυλλορρευσίη, τότε πλὴν ἀ-
 ναφορὰν ποιεῖται ἀπὸ ἀλτου. ῥιζῶντι δὲ παταίτω, ἀπὸ
 τῆς ὑψηλῆς τόπου. καὶ ἀποστράπβησθαι, ἀποτόμῳ καὶ
 ῥωγῇ. ἰόλακος δὲ, ἐν τῷ ποταμῷ πελοποννησιακῶν πόλεων,
 τὸ πηγάνον. ἔπειτα πελοποννησίων, ἐν πλὴν καλεῖσθαι φησὶν.
 ὅσον κύμβοιο. ἢ γουὸν ὀξυβάφον. ἔπειτα κύβον ὅστις σημε-
 ῖον τοῦ δὲ ἐκ τῆς ἐπιφύου μύου, ῥαπεζήντος καὶ τὸ πα-
 ρα σῶφρονι κύμβου ὄγκον ἔχειν. ἢ ῥαπεζήντος εἶπε, ἢ
 εἰς ῥαπεζῶν πεποιη μύου. τὸ δὲ κύμβον, λέγεται καὶ
 κυμβίον καὶ ἐμβάφον. καὶ ὅστις, ἢ δὲ σινὴ δειὰ καὶ ἀ-
 ριστοκαλεῖται. ὅταν οἴνῳ φησὶν, ὅτι λαβεῖν οὐκ ἔστι
 τα, ὅσον γε μὴ δῆναι τὸ ὀξυβάφον. καὶ τὸ παρὰ σῶφρο-
 νι δὲ κύμβου ὄγκον ἔχειν ἀπὸ τῶν ῥιζῶν δὲ ὅταν ἐμφάνῃ,
 ὅσον ἀπὸ χωρὶς κύμβου δὲ ποτήριον.

27 κερδύπῳ. ἢ ἰοῦν κείλῳ ἀπείῳ ἢ καυκείῳ. λέγεται δὲ
 κερδύππος. καὶ ἐν τῇ τὰ ἀλδρα μᾶλλον τοῦ. καὶ δὲ ἀ-
 γε. ποταμὸν τῇ μεμνημένων φαρμάκων ἀρχεται λέγειν.
 ἀπὸ καὶ ἀλκμήλα ἐπωνόμασεν. οἰονεὶ ἀποσοβήθεια,
 ἢ ἰοῦν ἀποκρουστικὰ τῇ νόσων. θεινακία δὲ πλὴν ῥίζαν
 πῆς θάφον λέγει. ὅταν τὸ σκελὶς πνεῖται. ἢ γὰρ σκε-
 λία, ὅταν τὸ φῆς ἀκρᾶς ἔχειν, θεινακία καὶ θεινακία
 καλεῖται. ἐκείνῳ ἢ θάφον ὁρᾷται. ταύτης δὲ τῷ κυ-
 λῷ χρᾶνται πρὸς ὅφεις. ἐστὶ δὲ χλωρότοπος. ὅταν οἱ βῆ-
 λόμενοι χλωροὶ φαίνονται καὶ νοσήσεις, ταύτην περι-
 χρίονται τὸ πρόσωπον. ὁρᾷται δὲ αὐτῷ φασι τὸν κερ-
 τεῦαν ὡς ἡνὶ πνὶ θάφῳ μετὰ τῇ ἀποράδῳ. ἐστὶ δὲ αὐ-
 τῇ ἡνὶ σὸς ἀρκούσης καὶ φοινίκης μετὰ ξύ. πορὶ ῥακίδες
 δὲ, κυρίως μὲν, οἱ ἀπὸ τῇ φοινίκων κλάδοι. καὶ δὲ κα-

τα χρηστικῶς κέχρηται τῇ λέξει. Ἀπὸ οὐδέλαιο διανθένος δι-
 ανθήφου τὸν ἀπὸ οὐδέλαιον· ἢ τοι διαφανῆ διανθή· ἢ δι-
 ὡς διπλῶν ἔχοντα ἀνθός· οἷς ἂν καὶ ἐν αὐτῶν ἀνθῶν· ἢ δι-
 ὡς τὸν κύκλον· αὐτῶν ἀνθῶν καὶ λείων καυλῶν δὲ φη-
 σι τὸν καυλόν· ὃ πρὸ τῶν δὲ τῶν ἀνθῶν καυλῶν φησὶν αὐτῶν,
 ἀπὸ τῶν μείζον τῶν ἀνθῶν· τὸ δὲ ἀμωλῶν, ἀπὸ τῶν χωρίων
 οὐ γὰρ ὡς πρὸς ἐρεβίνθω συμβέβηκεν, οὐτω καὶ ἐν τῷ
 ἀπὸ οὐδέλαιο· ἀλλὰ χωρίων ἐκείνων ἀπὸ τῶν ἰδίῳ λοβῶν
 ἔκκεται· τινὲς δὲ τὸ ἀμωλῶν, ἀπὸ τῶν ἀμωλῶν ἐλάβον· ἢ ἢ
 πρὸς τὸ ἀπὸ οὐδέλαιο· λοβὸς γὰρ λέγεται, πᾶσα λεπίς ἥς ὡ-
 δον ὅτι ἀπὸ οὐδέλαιο· ἐστὶ δὲ καὶ ἀγγεῖον, ὡς ὅτι οἱ γινώσκοντες τὰ ἀπὸ
 ματα βάλλουσιν· ἢ καὶ ἐλξίνην· ἐλξίνην καλεῖται, πᾶ-
 ρὰ τὸ ἐλκεν εἰς αὐτήν· ἢ γὰρ ὁ σμῆν αὐτῆς ὅτι ἐλκυσ-
 κή· ἢ ὅτι κωλύει τὸ ἐπὶ αὐτῆς φύεσθαι· κλύβας δὲ,
 ὅτι χυλὸν ἔχει καὶ ἡλῶν καὶ οἰκῶν· καὶ τὸν προσοῖντα
 κρατεῖ· ἐλξίνην δὲ καὶ κλύβας καὶ σιδηρείτις καὶ παρ-
 ῖνιον, καὶ πρὸς δίκον, πᾶντα ἐν τῷ αὐτῷ φῶτι· ἰάμοις
 δὲ, ταῖς ἰαμῶν καὶ ἑλεσι· ἢ ἢ· τινὲς φησὶ· μίξας
 τὰ πρὸς ἡμῶν, καὶ τὴν οἶνον ἢ ὅξους· εἰ δὲ καὶ ὕδατι
 μίξας τῶν, τῶν μὴτε ὅξους μὴτε οἶνον παρῆναι, ἀλλ' ἐξαι-
 ας· ἀπὸ καὶ ἐκ φύσιν τὰ καὶ· ἐσθλὴν δ' ἀλκιβίου·
 ἀπὸ τῶν δεραπευτικῶν· ἀλκιβίος δὲ καλεῖται καὶ ἔχας
 ἢ βοτάνη· καὶ ἀλκιβίος μὲν, ἀπὸ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἀλκιβίος·
 ἔχας δὲ, ὅτι τὸ ἰσθῆναι ὡς αὐτῆς τὸν αὐτῷ ἐχέων τῶν
 τομῶν· ἀπὸ τῶν δὲ ὁ γινώσκων φησὶν ὡς ὅτι ἐχέων τῶν
 γλυτὰ πᾶν ἀλκιβίον, καὶ μᾶλλον πᾶρὰ τῇ ἀλκιβίος ἐπὶ
 ὕδατος, ἢ ἐπὶ τῶν μόνιμα, ἀμφοτέρω γὰρ τὸ αὐτῶν σπ-
 μῶνιν, καὶ τὰ τὸν βουβῶνα ἢ τοῦ τὸν ἀπὸ τῶν, ἀπὸ τῶν αἰ-
 τε καὶ ταύτῃ τῶν βοτάνῃ ἀνασπᾶσαι, καὶ τὸν χυ-
 λὸν μὲν διαμασσησάμενον πίνειν, ὡς ἀπὸ κρουστικῶν τῶν
 τὸ δὲ μᾶλλον ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀλκιβίος· οὐ καὶ ἀλ-
 κίβιος ἀπὸ τῶν ἰαμῶν ἢ βοτάνῃ ἀνασπᾶσαι·
 28 ἢ ἢ· τὰ αὐτῶν δὲ τῶν αὐτῶν ὡς ἰαμῶν αὐτῶν
 εἰσφέρειται· ἢ ἢ· τὰ αὐτῶν ἢ ἢ· τὰ αὐτῶν ἢ ἢ· τὰ αὐτῶν ἢ ἢ·
 γῆς

γῆς αὐξέται· ἤγουν κλαδίωδης· ῥ' ἀόρατος γὰρ ὁ κλά-
 δος· ὃ δὲ ἀνέπνυσε, ἀντὶ τῆς ὀδύνης ἀναπνύσται αὐτὸν
 τῆς ἡχοπαθείας ἐποίησεν· εἰδὲ αἰετὸν ὄντα, γράφεται,
 σημεῖται ὃ αἰεταλόν· εἰδὲ ἀνέπνυσε, οὕτως· ὁ ἀλκιβι-
 ος εἰζὼν ἐρυσάμενος, καὶ τὸ μὲν, αὐτῆς ἡχοπαθῶν θρύ-
 ψας τοῖς ὀδοῦσι, τὸν χυλὸν ἐκλονότι, ὃ δὲ μάστιγμα ἡ-
 γου τὸν φλοιὸν τῷ ῥαύματι παθεῖς, ὀδύνης ἀνέπνυ-
 σε τῆς ἡχοπαθείας· ἤγουν τῆς πόνου καὶ τῆς ἡχοπαθείας· τῇ
 λάλῳ μὲν αὖ, γουτῆσι τὸν ζωμὸν ἤγουν τὸν χυλὸν ἡχοπα-
 θῶν· πῶς δὲ τὸν φλοιὸν τῆς βοτάνης ἤγουν τὸ λεί-
 πος φησὶν, ὃ μάστιγες ἐπέθηκε τῷ ῥαύματι· ἡμῶν
 καὶ προσόμοιο καὶ τὸ ὄντος δὲ τῆς πράσου πῶν μετὰ οἶνον,
 βοήθειται ὁ πηλὸς· ἀρχὴ τὴν μὲν οἶνον, τῷ λα-
 κτὸς καὶ ὁ ῥαύματι καὶ διαπύρρῳ· ἀσπρῶ δὲ, τῆς μὴ βουλο-
 μῆς θρέψαι τὰ βρέφη τῆς μὴ σπέρματος ἡχοπαθείας δὲ,
 ἀντὶ τῆς ἡχοπαθείας ὀδύνης ἐποίησε· ὃ δὲ πρωτοτόνου, καὶ τῆς
 ἀπὸ γυναικὸς καὶ τῆς ἀπὸ τοῦ κῆλ· αὖ δὲ τὸ διδτε-
 ρον σημεῖται· φασὶ γὰρ ὅτι αἰμάρι τῇ ἀπὸ τῆς γάλα-
 κτος, ἀσπρῶ πίνονται καὶ ἔχουσιν αὐτοὺς δαμάσει τὸ
 γάλα, ἀλλ' ἀνὰ πῶσι καὶ ἐπερῶσι· ῥαύματα δὲ πῶν πρά-
 σιν, γαλακτοφόρος γὰρ αὐτῇ, σέρουσι τὰ τέκνα ἔσθ' ὅ-
 τ' ἀπὸ τῆς γάλακτος τῶν μακρῶν σπέρματος ὀδύνης
 οἰνοὶ τὰ ῥαύματα· μελίφυλλον δὲ καὶ μελίηται ναντῶν
 πράσιν οἰοῦνται καὶ ὀδύνης, ὅτι τὸ ὀσμῶν μελίητος ἐχέει
 αὐτῇ· ῥοιζήδων δὲ, ἢ τοῖς μετὰ ῥοιζήδων καὶ κτύπου ὀδύνης
 πρὸς αὐτῶν αἰμέλιος· ἡδύμωσι τῇ μελίητος ὀσμῇ,
 ὡς ἐχει, ἢ ἐπὶ κεφάλου· ἢ σφῆσι λάβε τὰς πῶν τῇ
 ἐπὶ κεφάλου ἀραιὰς μὲν γὰς τῆς ἡχοπαθείας ὀδύνης καὶ
 ἐπὶ πῶν, ὡς ἐλπίσει· τὸ μὲν γὰς δὲ, γράφεται καὶ σμῆ-
 ρι γὰς καὶ σημεῖται ἡχοπαθῶν τὰς τείχας τὰς ὡδὶ
 τῇ μῆρῳ καὶ τῆς ῥαχίδος· ἡχοπαθῶν δὲ οἶον τὰς ὡδὶ
 τῇ μετὰ πῶν τείχας· οἱ δὲ τὸν ὀσμῶν λέγουσι σημεῖ-
 νει τὸν πῶν ῥαχίδος τὸν ἐπὶ κεφάλου· ἐστὶ δὲ οὗτος ῥα-
 χύσπρος, πῶν ῥαχὶν πῶν αἰ τῶν ὡπαίω με-

λῶ· ὅ· τι δὲ ἀφελεῖ ὁ ἐγκέφαλος τῆς ὀφθάλμου εἰς τὸν ὀφθαλμὸν, φησὶ καὶ γέγραπτος ἐν ὀφθαλμοῖς.

29 ἡ γὰρ πολὺ κνημνὸν γράφεται καὶ πολὺ κνημνόν. σημαίνει δὲ ποτὲ μὲν, τὸ περὶ ἡ γὰρ ποτὲ δὲ πῶς βοτάνῳ. ἡ κνημνὸν δὲ καὶ ἀπολλώνιος ἐν τῷ ποτὲ βοτάνῳ. ἐπὶ δὲ γράφεται καὶ ἡ γὰρ πολὺ κνημνόν. ὅς τις ἀπολλώνιος· ἡ γὰρ περὶ αὐτὴν πύλη, μέγιστον εἶναι ἐξ ημῶν τῶν ὅ· ποιτος· ὡς ποτὲ καὶ ὄνυξ καὶ μάχαιρα, καὶ κνήκον· ὅ· τῶν ὄνυξ δὲ χελῶν ὡσὺν καὶ τῇ τοιούτων, αἰατομυκῆς ἐμπειρίας ἐπιστήμῳ ποιείσθην οἰκίαν ἐξ ὧν παρὰ τὸν ἐγχεῖν· φησὶν οὖν ὅ· τι ἐκείνος ὁ λοβός ὅς τις ἀπολλώνιος ἐκφύεται· ἐπὶ δὲ τῆς χελῶνς καὶ τῇ πύλῳ τῆς ὀφθάλμου· σύμμεκτα ἢ μὲν οἶνος ἢ ὄξος· πλείων ἢ ὁδραπεία ἐπακοχθῆσθαι τῷ μὲν οἶνου πόντι. ἐν δὲ φόβῳ· φόβος ἢ θείξ· νῦν τὰ φύλλα· πόντικον δὲ, ἢ τὸ ἡράκλειον φησὶν, ἢ τὸ κενταύρεον ὁ καὶ χειρῶν ἐκφύεται· ἢ τὸ ἀσκληπιῶν· πολλὰ γὰρ πόντικα εἰσὶ· θεόφρατος δὲ, πῶς τιτύμαλλαν φησὶ, πόντικος γινώσκει καὶ λέγεται· οὐλοὺν ὄρχιν· ἢ τὸν ἐλάκην· ἢ τὸν ὀλέθειον ἐαυτῷ· σῶς αὖτος γὰρ φησὶν ἐν τῷ ποτὲ φύσας ζῶων, ἀμολίβιον εἶναι τὸ ξυλὸν ὅ· τῶν, ἢ τοῦ τὸν κνίσσας· εὐεσκεῖται δὲ ἐν ταῖς καὶ τὰ πῶς σκῆψαν ὀρμήσας· καὶ ἔχειν τὸν ὄρχιν πλάττει ὡς καὶ πρὸς· λέγεται δὲ λόγος, ὅ· τι διακόμενος ἐκκώπται τὸν ὄρχιν αὐτῶν, νοδὼν ὡς αὐτῶν ἐκείνη διακώπεται· ἢ ἢ πῶς καὶ τῶν ἢ ποποταίμον ὁ ὄρχιν ἀφελεῖ φησὶ· ταῖς δὲ πόλιν αἰγῶν πῶς γέμουσι ἢ ποποταίμον· ἀθαλόεσσαν δὲ φησὶν αὐτῶν, ἐπεὶ μελανόγαιός ἐστιν· ἀρπῆ δὲ, σημαίνει μὲν πῶς ὀρεπῶν· νῦν δὲ τὸν ὀδόντας λέγει, διὰ κνήκον, ὅ· τι ὅλους τὸν σάχνασ' ἰώγει· ἰάκον δὲ, τὸ βορβορώδες κῶμα φησὶν· ὁ δὲ χιλός, σημαίνει μὲν καὶ πῶς ὀφθαλμῷ· σημαίνει δὲ καὶ τὸν δημητρεακὸν καρπὸν, ἢ γοῦν σῆμα καὶ κελ· φησὶν ὅ· τι τὸν φησὶν οἰχίλοι ἢ γοῦν οἰ σῆμα ἢ ποχλάξουσιν, νεώσι δὲ πῶς πῶς ἀποδέντο, ἢ γοῦν τὸ βοτάνῳ καὶ χιλωδῆς, τὸν τῶσιν ὅ· τι ἀνθεῖ ὅ· τι τῶν ἢ πύξινος.

ὦν, τότε ὁ ἴσως καὶ ταλιπὼν τὸ βορβορέειδός κῦμα, καὶ
 τὸν βυθόν, καὶ ὕδατος τὸ ποταμοῦ, τοσούτον ἀνταπα-
 τεῖ, ὅσον διωκόμενος φάγειν. καὶ πάλιν ὑποστρέφων, κα-
 ταλαβείν τὸν ποταμόν. τὸ γὰρ εἰς βῶν, πρὸς ἀντιδι-
 σολίω ἢ κολυμβάειν. νηκτὸν γὰρ ὅδε τὸ ζῶν. πα-
 λίσυτον δὲ, ἢ τοῖς ὁπιοδόμετον ἢ ἀποδύουσαν. ὄγκος
 δὲ ἢ τάξις. ἢ ἐπὶ τῆς φυτῶν τῆς δένδρων. καὶ ἢ κα-
 τὰ τὰ ξινάγωγά. καὶ δὲ ἀπὸ τῶν πλὴν ὁδῶν. ἵνεταί δὲ πα-
 ρὰ τὸ ἄνω, ὄγκος καὶ ὄγκος μετὰ θέσει τὸ εἰς αἰόλι-
 κῶς, καὶ ὑπὸρ θέσει τὸ τόνου. Αἰματώτης. αἰτίπνοος
 πλὴν λεπτόφυλλοι δάφνιοι αἰματώδεις εἶναι φησὶν. πλὴν
 δὲ αὐτῶν καὶ θυγατέρας λαμβάνει. αἰματώτης οὖν τῆς λε-
 πτοφύλλου. Χρυσίμης. πάλιν δὲ καὶ ὁ ἀμαράκος ἢ τοῖς σάμ-
 ψυχος, εἰς βοήθητικός. ὅταν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ ταῖς
 προσκοίταις ἢ τοῖς τοῖς κήποις καὶ ταῖς ἀναχώσεσι τῆς πο-
 ταμῶν ἀνθῆς καὶ φυτῶνται.

30 Τάμιον, πλὴν πτύαν λέγει ἢ τις ἐπὶ τῆς ἡδὴ γαλακτο-
 ροφουμένων δυνάμει. χρώνται δὲ αὐτῇ πρὸς πῆ-
 ξιν τῆς τυρώδων. καὶ νηκτὸν δὲ ἐν ταῖς διωκόμεσι ἀρίστην
 πλὴν πτύαν εἶναι φησὶ. πρῶτην πλὴν τῆς νεβροῦ. Δυνά-
 τει δὲ πλὴν τῆς λαγωῦ καὶ τρίτην πλὴν τῆς εἰφου. ἢς μέ-
 μνηται ὁ Διόκριτος. σκίνακος δὲ τῆς σκιστητικοῦ, δυνά-
 μιν. ταχέως. πρὸς δὲ, τὸ τέκνον τῆς δυνάμεως. πάλ-
 ροιθ' ἀπολυματὰ δὲ, ἀντὶ τῆς πρῶτης τὰ ἀφοδύματα
 καὶ θάλας. ἢ ἐλάφου νηκτὸν. ἐλάφου νηκτὸν πλὴν κοιλίας λέγει.
 καὶ δὲ φησὶ καὶ λατὸν ἐχίνον, τουτέστι ἢν πολὺ πτύον λέγει
 σιν. ἐχίνος μὲν δὲ κυρτός, καὶ κοιλίας τὸ βόσ. καὶ ἢ τὸ ἐλά-
 φος καὶ ὁ κεκρυφαλὸς ἢ εἶδος κοιλίας. ἵεσιν ὃ ἂν φῆς εἰς κοι-
 λίαν καὶ ἢ μὲν πρῶτη καὶ ἂν κεκρυφαλὸς καλεῖται, παρὰ τὸ
 κρυπτὴν πλὴν ἱεροφάν. ἢ ἡ δυνάμει ἐχίνος, ὅδε τὸ ἐχέει. ἐκεῖ
 τὸ ἱεροφάν. ἢ ὅδε τὸ ἱερὸν ἢ τὸ πελὺς ἢ τὸ ἱεροφάν. ἢ ἡ ἀφ' ἧς
 πηκτοῖς, ἢ μνησκωμῶν ζῶων φῆς τὰς κοιλίας λέγοντες,
 πλὴν μὲν πρῶτην, ἢ νύσσαν καλοῦσι. πλὴν δὲ δυνάμεως, ἐχέ-
 ρον. πλὴν δὲ τρίτην, κεκρυφαλὸν. ἀκαχμάων δὲ ὅστις τε

40115

δυνάμοιράς, ἀντὶ τῆς δυνάμεως. ὁ δὲ κύριος, μέγρον
 ὄσι. τὸ δὲ πλείον, ἀντὶ τῆς πλείονος ἢ λυκοῦ. Χρᾶσιμη.
 χρᾶσιμην, πλὴν βοκθίαν λέγει. ἀρκυδίου δὲ καλεῖται ὁ
 καρπὸς τῆς κέσθου. ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ δένδρον, ἀρκυδίου
 λέγεται. ἔστι δὲ καὶ εἶδος βοτάνης. Διεφλεχός δὲ, ἡγοῦ
 σκιδόδου. ἐπεὶ πλάττειται φύλλα, ὥστε διωκόμεναι
 ὑπὸ αὐτῇ σκεπάζεσθαι. Δένδρον ὄντος. ἢ ὅτι τὸ ἐν δένδρῳ
 νασθῶ ποιῇ. λέγεται ἐκ τῆς φύλλων αὐτῆς. ὁ δὲ καρπὸς
 αὐτῆς σπαιρία πινάρα καλεῖται. ὃν δὲ καὶ σπαιρίω εἶπε-
 ρον πλὴν δένδρου. δημῆτειος ὁ γλωσσὸς πλὴν βοκθίαν δέν-
 δρον εἶναι φησὶν. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ λάχανον, οὐ μνημονεύει
 Νικηφόρος ἐν τῷ ἐπιγραφισμῷ ὑακινθῶ. καὶ ἐπαίνε-
 ρος ἐν τῷ ποδὲ λάχανων. αὐτῶν δὲ φησὶ καὶ λυκώνα
 μεμνησθῆναι τῶν λάχανων. ἰδαίος δὲ, ἡ κρητικῆς, ἡ ὀρενῆς.
 καὶ ταχυστικῶς γὰρ πᾶν ὄρος, ἰδὴ. Γοιρίνα, ποτὲ μὲν,
 τὸ ἀπείον τῇ διόδῳ. ποτὲ δὲ τὸ ἄκρον τῆς αἰθρίας. ὅθεν
 οὐ αἰπερὸν δύσεις γίνονται. Σορῆν δὲ, πλὴν σπαιρίων
 σταν. Σορὸς γὰρ τὸ σπαιρίον, ὡς φησὶ καὶ ὁ ὁπωσιανός.
 Σώχειν, σῶχειν ὄσι, τὸ τέλει καὶ λειοῦν.
 31 Κυάθεια, οὐδὲ τέρας εἶπεν, ὡς κύκλα καὶ λυκῶνα. λέγειται
 δὲ τὸ ποτὲ ὡς αὐτὴ, αὐρῶς δὲ καὶ πᾶν, τὸν γλοιοβόρον ἰόν
 τῇ πλῆθει ὕψελος. γλοιοβόρον οὖν φησὶ τὸν βαρύνον
 καὶ σπαιρίων χεόμενον, ἢ τὸν ὁμοίως τῇ γλῶσσῃ κα-
 τὰ τὸν ὄρον. τὸ δὲ ὀρύξεις αὐτὴ τῶν ἀποδιώξεων. κατὰ τὸν
 ἡ κωλύσεις. Εἰς ἄμορον. εἰς ἄμορον λέγεται, δὲ ἐκ τῶν
 τῆς κοτύλης. δυνάει δὲ, κατὰ δύφνησιν. βαρύνοντος
 γὰρ ὡς πλὴν γλῶσσῃ καὶ λυκῶν. καὶ τὸ ὄρος γλῶσσῃ καὶ λυκῶν.
 τῶν ταχέως, ἀρκυδίου. ὡς φησὶν ὁ μέγρος. οὐ γὰρ αὐτὸ μὲν πρὸς
 τὸν ἐπὶ τὸ καὶ καὶ αὐτὸς ἀρκυδίου. ἡ δὲ, τὸ γονάτιον. ἢ
 τὸν ὁμφαλὸν τῆς νάρθηκος λέγει. ἢ ἡ δὲ, πλὴν ἐν τῷ
 πλὴν φησὶν. κυρίως δὲ ἡ δὲ τὸν ὁμφαλὸν τόπος. καὶ
 ἡ δὲ τὸ ἡ παρ. ἢ τῶν ἰππεύον. ὁλόφας δὲ, αὐτὴ τῆς
 πῶσας κόφας. ἰππεύον μαρμαρίον. καὶ τὸ ἰππομαρ-
 τιν, εἶδος βοτάνης ὄσι. Διεφλεχός δὲ λέγει, τὸ ἰππομά-
 ριν.

ΛΙΝΟΝ

λιγόν εἶναι· αὐτοῖς περὶ αὐτοῖς δὲ τοῖσις πνεύμασι δὲ οὐτως
 ἀνάγκη· ὅτι· τὸ μέγα εἶναι· ἢ ὅτι· τὸν τὸ ἰσχυρὸν στρα-
 γουεῖαν· ὅτι· δὲ, σμυρνέον καὶ κόλινον καλοῦσι πνέας· ὡς
 ἀνακρέων· αὐτὸν ποδὲ εἰσοτομακῆς· ἐλεοθέριον δὲ σελί-
 νου· τὸ αὐτοῖς ἐλεσιν ἢ γαῖαν ἐλάσσει καὶ καλὴν γροισ το-
 ποῖς φουμῶν· καὶ φρεφομεῖον· ἐχεπενκῆος· ἢ γοῖαν πι-
 κρῆς καὶ ἀπὸρ πύκν· πικρὰ γὰρ αὐτὴ· οὐραχάων δὲ οὐδὲ
 ἀρθρὸν φησὶ· τουτέστιν ὁ λικῶν· Ἀφειγλῆος δὲ ἐπειδὴ τὸ
 κυμῆνου ὁσάχως ἀφειγλῆος ἔχει, καὶ ἀπὸρ καὶ ἢ κελθῆ·
 κυμῆτω· τουτέστι τείτον τῷ κυμῆτω αὐτῶν· ἀντὶ τῆς φει-
 κυμῆτου· ἀφειγλῆος δὲ, παρὰ τὸ ἀφειγλῆος· ὡς ἀφειγλῆος δὲ,
 τῆς καρπὸς ἀφειγλῆος οὐραχάων φησὶ· ἀντὶ τῆς αὐτῶν φη-
 σιν, οἷον εἰς ὥστικῶν· γράφεται καὶ ὡς ἀφειγλῆος· ὁ κα-
 πόδην· τὸν ποτὶ μέλον καὶ κελθῆ· φησὶ· ὁ κατὰ γοῖαν πόδης
 ἐρρυσιν οἱ καὶ κελθῆ· νεοβλάτοι δὲ, ἀντὶ τῆς νεοβλάτος ἐβλά-
 μεῖον, τουτέστι πεπνυγμῶν· ἢ νεοβλάτων· ἐστὶ δὲ ἀντὶ
 τῶν γλυκῆ ἀντὶ δατικῆς· ἐλεῖ γὰρ εἰπεῖν οὐτῶ· καρ-
 κῆνον οὐδὲν καὶ νεοβλάτω γάλακτι· γοῖαν· κελθῆ
 συμμῆτος γοῖαν τούτοις τῶν ἰλνυκῶν γοῖαν· οὐραχάων γὰρ
 ποτὶ μέλον ἰλνυκῶν καὶ γοῖαν· ὅς διαχρῆται τῶν ἰλνυ-
 κῶν καὶ λιβύρηνος· αὐτῶν καὶ ὁ καὶ μέλον καὶ ἢ ἀρ-
 μῶν ὡς κελθῆ· εἰ καὶ εἰς ὅφεις μετεβλήθη σῆν· ὡς φησὶ καὶ
 δινούσιος· καὶ ὡς εἰς ὅφεις σκαλῶν γοῖαν ἢ ἀλλάξαντο·
 81 **Η**ντε μελίσσας ποδὲ βοσκήσαι· ὁ ποῦ φησὶν οἱ οὐδὲ κα-
 δμος καὶ ἢ ἀρ-
 μῶν ἰα οὐραχάων τῶν οὐραχάων γοῖαν μέλονι,
 τὸν γοῖαν εἰς βοσκήσαι· τουτέστι τὸν πρὸς γοῖαν ἐπὶ τῆς γοῖαν το-
 πὸν παρὰ τοῖσι καὶ δέους εἰς ποικητικοί· ἐρεῖκα δὲ, εἰδος βο-
 τῶν· ἢ πρὸς φύλλα ἔχει τὸν κατὰ παρὰ τῶν κατὰ μακρῶ-
 τῶν δὲ καὶ ὡς ἀφειγλῆος· οὐραχάων δὲ γοῖαν ἢ τῶν μελίσσων
 τῶν· καὶ ὡς δὲ ἢ ὡς ἀφειγλῆος τῶν· καὶ τὸ ἐρρυν δὲ
 κατὰ τῶν κατὰ τῶν, ἀντὶ τῆς ἰπλάμης· Γοῖαν-
 κατὰ τῶν· ἢ γοῖαν παρὰ τῶν κατὰ τῶν· ἢ τὸν ἀπαλὸν ἔτι καὶ νέ-
 σιν καὶ πᾶν τῶν ἀκαρπῶν· οὐδὲ τῶν γοῖαν ὁ γοῖαν ὅς κατὰ
 ποτὶ μέλον· ἢ πᾶν τῶν ἀκαρπῶν· ἐπειδὴ ἀκαρπῶν ὅς κατὰ τῶν

ρίκη· καὶ ταύτη εἰς ὁμοτέτησιν ὁ ἀπὸ μὲν τοῦ μαντικῆς μα-
 τεύεται· διὸ καὶ ἐπίσημον ἦν θάμνον τῆς μυελικῆς μα-
 τιν φησὶν· ἀλλὰ καὶ μάγοι καὶ στυγαὶ μυελικῶς ματευόν-
 ται· φύλων· καὶ γὰρ εἰ πολλοὶς τοῖς ῥάβδους ματευόν-
 ται· δὶόν δὲ εἰ τῷ πρώτῳ τῆς τρίτης συνταξέως καὶ τοῦ
 μαντικῆς φησὶ μύδου ῥάβδους ματευέσθαι· ἡρόδοτος δὲ εἰ-
 τε τῇ τεταρτῇ καὶ εἰ ἄλλαις, εἰ πολλοὶς παρρηγὰ τοῖς
 ποῖς καὶ ἐν τῇ δὲ ῥάβδῳ τινὰς ὁ μαντικῆς ματευόμενους
 καὶ εἰ λίσσεται ἀπὸ μὲν μυελικῆς κλάδου ἔχει· ὁ δὲ καὶ
 μυελικὸς καὶ λείπει· καὶ ἀρχαῖοις φησὶν εἰ τοῖς ποδὶ ἀρ-
 χανικὴ τὴν καὶ τὸν πέδον ὀρθοῦναι πόλεμον, φανήσκει
 ἦν ἀπὸ μὲν καὶ ὁ ὑπὸ πρῶτον μαντικῆς κλάδου· καὶ μὴ
 ῥόδοις εἰ τῷ ποδὶ συνθεῖται, ἀρχαῖοι τὰ τοῖς εἶναι φη-
 σὶ φυτὸν τὴν μυελικῆς· καὶ τοῦ αἰγυπτιῶν εἰ τῇ τῷ διὰς
 πομπῇ ἐστὶ φανέσθαι μυελικῆς, καὶ παρὰ μύδους, τοῦ μαντικῆς
 κορυμνίας· τινὲς δὲ αὖτις καὶ κορυμνὴ γὰρ πόλις, δεσπο-
 λία· γράφεται καὶ ὁ ῥόπειος· ὁ ῥόπειος γὰρ πόλις βοῖα
 τία· ὁ πονδία σημάταιον ἰδρὸν ἀπὸ μὲν καὶ μίξ δὲ καὶ
 τοῦ μεμαχέος κορυμνὴν δὲ φυτὸν τὸ τῆς κορυμνῆς· καὶ
 τοῦ πλὴν κορυμνῆς ἐπὶ γὰρ καὶ καὶ ἀκτὴ καὶ τῷ δεσφρα-
 σον· εἰ τῷ ποδὶ φυτῶν, θαμνιδες φυτὸν ὅτι· ἔχει δὲ ῥά-
 βδου πηχεῶν· καὶ κύπρον τε· ἀρχαῖοι γὰρ καὶ κύπρον
 φυτὸν φησὶν ὅφελι μὴ εἶναι τοῖς θρέμμασιν· ὅτι πλὴν
 ῥος γάλακτος ποιεῖ· ὁ δὲ μίκτης εἰ τῷ ποδὶ εἰς ὅτο μὴ
 κῶν ποδὶ θυμολίδος φησὶν, τρία εἶναι εἶδη κραταεῶς·
 καὶ εἶδος δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἀρσεν, ὑπὸ πινῶν δὲ καὶ βίον·
 εἶναι δὲ θαμνισκὸν ἔχοντα ῥάβδου ἐρυθρῆς· τὸ δὲ διδύ-
 ρον, μυελικῆς· τὸ δὲ τρίτον, θυμολίδα· ἀρχαῖοι γὰρ δὲ
 αὐτοῖς φησὶν, αὐτὴ τῇ πολυὲς ὁ πόνος χούσας· ἡ γάλακ-
 τώδεις· ἡ γὰρ πλὴν πονούσας τὸ γάλακτος σιναθίδας δὲ δὲ
 χούσας, αὐτὴ τῇ ἀγρίοις δεικνύσας· ὁ μὲν γὰρ καὶ τῇ σινα-
 θίδος τε· δεικνύσας· ἡ γὰρ πλὴν οἶνον ἐμβαλεῖ εἰς τὰ εἶρημέ-
 να τῇ δεικνύσας τῇ γούσας· ἡ γὰρ πλὴν τῇ γούσας δεικνύσας
 τὸν· δηλαδὴ καὶ τὴν καὶ πλὴν· ἡ δὲ πλὴν· ἡ γὰρ πλὴν

ζηνήματα τῇ βαράχῳ, ἥτοι οἱ μικροὶ καὶ ἀδιάσπασ-
 τοὶ βάραντες. ζῶντας οὖν φησὶ τῷ βαράχῳ ἐψησῶ
 μέλι οἴνου ἢ ὄξους. ἢ ὕδατος καὶ πῆ. Πολλὰ μὲν γὰρ
 εἶναι φησὶ θοράκεις. μίαν μὲν, ἐψηθείων τῇ βα-
 ράχῳ. ἐτάραν δὲ τῷ ἢ ποιῶς μέλι κυρταίου οἴνου ἀλ-
 λην τῆς κεφαλῆς ἢ οἱ οἶνῳ ἢ οἱ ὕδατι. οἱ γὰρ οἶνῳ, ἥτοι
 ἐν τῷ τυχεύῃ, ἢ αἰγυπτίῳ. οἱ δὲ γὰρ πέλις αἰγυπτίου
 πωλῆσαι τῆς χειρῶν ἀμνητεὶς δὲ, οἱ δὲ οἶνον τὸν κε-
 κυρταίου φησὶ. ἐστὶ γὰρ πεπιτῶς. ὡς ἀγαθὸς κλῆς οἱ τῷ πε-
 ρὶ διαίτης. Ἡ αὐτὴ οἶντος οὐδὲ τῷ ἢ χιὸς ὄξους φησὶν.
 ἢ γὰρ κεφαλῇ τούτου ἐψηθείσα μέλι οἴνου, ὡφελὲς ἐμπε-
 ρθεὶ δὲ ἡ γυνὴ πῶπαδὲν ποθέν. Εὐλχυσίος, τὸ ἐλίσχου-
 σὸν αἰθρὸς ὅστις οὐ μέμνηται καὶ Θεόκλειτος. πολυδουκῶ-
 ρος δὲ, τῷ γλυκεῶς. τῷ ἢ οὐ τῷ γυν. δούκος γὰρ τὸ γλυκὺ
 παρὰ αἰτωλοῖς. ὅθεν ἀδευκὴς ὁ πικρὸς. αἰθρὴν δὲ γηλυ-
 κῶς εἶπε τὸ αἰθρὸς. τὸ δὲ κόρυμβον εἶδος βοτάνης ὅστις ἢ λα-
 χείνου ὀτελοῦς. ὁ δὲ καὶ παροῖ μίαν καὶ κόρυμβον οἱ λα-
 χείους. καὶ ἢ φαισίαν μέμνηται τούτου. ἐστὶ δὲ αἰθρὸς τοῦ
 κλινόμενον. ὁ δὲ καὶ ἡμῶν αὐτῶν. εἶπεν, οἷον εἰ ἡμῶς
 φύλλον ἔχον. ἢ ἡμῶν, δηλαδὴ κεκλησιμένον ὡς ἢ οἰοδός.
 μέμνηται δὲ γαῖαν καὶ ὕλην. ἐπειδὴ πάντα ἐν χειμῶνι συ-
 νεσταλμένα εἰσὶ καὶ ἡσυχασμένα.

33 Πανάρκειον τὸ πλὺ ὁμοίαν πεκτεῖω. τινὲς δὲ πανάρκειον πλὺ
 πάντας ἰωμένω. καὶ ἐπεκταῖται τῷ τ' ὅλῳ τὸ μέτρον πα-
 νάρκειον διοκλῆς δὲ πλὺ κονίλιον φησὶν. ἐφ' ὧν μὲν ἡρά-
 κλειον καλεῖται καὶ ὀρεγανόν. ἐφ' ὧν δὲ ἀγρίαν ὀρεγανόν.
 καὶ πανακίδος καὶ πανάρκειος οἶνον καὶ κονίλιον, ταυ-
 τὸν ὅστις τὸ αὐτῶ καὶ ἡράκλειον καὶ ὀρεγανόν. πῆ τῳ γὰρ
 δὲ, οἱ τῷ ὀφθαλμῷ φησὶν. ὁ τι κονίλιος ὅστις πλὺ βοτάνων.
 Συνήϊ ὅστις ὅστις πῆ τῳ γὰρ καλεῖται, οἷον οἱ οἰοφύλλον. τὸ
 σφραμβεῖα ἢ ἡράκλειον, αἰτὶ τῷ τὸν πῶρα φέρῃ καὶ πῶν λείω-
 σον. καὶ τὸ τῆς κακῆς ἐμφόρβαν οἶνον. οἷον οἱ οἰοφύλλον.
 σπῆ τῳ τῆς γόστου. ἡ γυνὴ δὲ ὧν ἡ νόστος ἐκδίδεται. ἡτοι θερά-
 πειάται. Ἀγρίων, αἰτὶ τῷ ἀγρίων ταῖς μικραῖς

μήκωσι πλὺ οἰάων ῥά μιν κατὰ τὸ μέγεθος τυντέσιν οὐ-
 πω μικρόν κλάδον ῥά μιν· ῥά μιν δὲ, φυτὸν ἀκανθώδες·
 ὄροσ μιν δὲ, ἥ γων βρεχθ μιν· ὄροσι μιν, αὐ-
 ξο μιν· σηκωτέον δὲ, ὅτι τὸ ἀκανθώδες φυτὸν ἢ ῥά-
 μιν παρὰ μυσσὶς καὶ λυθὺς φιλέταις ὀνομάζεταί·
 τμώλος δὲ, ὄρος λυθίασ· γύγυν δὲ σῆμα· τὰ ἐκείβασι
 λυθίαστος, ὡς φησὶν ἰσώωνας ἐν τῷ πρώτῳ τῇ λυθίας
 ἰάμβων· ἢ πλὺ γυναιαν λίμιν λέγει, ἀπὸ γύγυνος ἔστι
 πογχείρον· γυναιά γὰρ λίμιν λυθίασ καὶ μυσίασ· καὶ
 τὸ παρδένιον δὲ λέπει, ἀκρωτρίαν τῆς λυθίασ οὐπω
 καλὸν μιν· καὶ κλέζος ὄρος λυθίασ ἢ τόπος ἢ ποτα-
 μὸς εἶθαι πολλοὶ ἰσώωνε μιν· ἀργαὶ δὲ οἰμή ἢ ἀκων-
 τες ἀρμαται· ἀργαὶ δὲ ἰσώωνι πρώτον ἐκεί ἐράφην·
 πρῶτον δὲ καὶ αὐτὸν ἡρώτειον· χαλδύσι δὲ, ἥ γων ῥέ-
 φενται ἐδίουτες· ἢ καὶ ἐδίουσιν· ἐνθα δύω χεῖρα· ἢ
 γων δύω εἶδη χεῖρος οὐπω δὲ ὀνομάσται διατλήν· ἐξ αὐτῇ
 ἀφέλειαν· τὸ γὰρ ἔστω ἔχως δηχούτας· δεραπνέει· ὅ-
 τι δὲ δύω εἶδη μαρτυρεῖ καὶ νομμάις ἐν τῷ θηριακῷ·
 καὶ φησὶ τὸ ἐπὶ τὸν ἀφελῆν· κατὰ δὲ Νίκανδρον καὶ ἄλ-
 φω ἀφελῆν ἔστω ἔχως δηχούτας· διὸ καὶ οὕτως
 ἐκλήθησαν, ὡς τὸ αὐτὸ μικρόν ὠκέμοις ὄσιν· ὠκέμω
 γὰρ ἔχει τὰ φύλλα παρὰ πλάσσει· τὸ γὰρ ὠκέμω ὄσιν τὰ γ-
 ἀγρὸς δηλοῖ· ἔχει δὲ φησὶ καὶ ἀκανθώδες φύλλα τὸ μι-
 κρόν ἔχειον· μικρὰ δὲ πλὺ εἶσαν καὶ ἔστω γῆν οὐσαν ἐ-
 λάρχον· τὸ δὲ ἐπὶ τὸν φησὶ ἔχειον φύλλοις καὶ κλάδοις
 ὑψηλοῖς αἰθάλλον, ὁ δὲ τὸν πεισσεύεται αὐθι καὶ λυ-
 δὲ τὸ κεκλεισμένον αὐτὸς τῶ ῥόδου· κινὸ δὲ ἰσώων· βλα-
 σὸν σημαίνει· ὀρεγται καὶ κελχέσι· κελχὲ δὲ τὸ αὐτὸς
 ἢ ῥόδον· ὡς βλάπτει καὶ πορφύρα· βλάση· ἢ βλάση ἡ τὸν
 ὁ σέλεχος ὡς πρὸς τῶ ἔχως ἔχως δὲ εἶδος βοτάνης· σφε-
 δανὸν δὲ τὸ ῥαχὺ καὶ σκληρόν· καὶ σφικτόν· ἀνδραμ-
 δα δὲ, πλὺ μερίδα φασὶν οἰνεώτῳ· αἱ δὲ ὀμφορὸς ἐπὶ ῥέ-
 ματικῶς ἀνδραμ· εἶπιν· ἀπὸ τούτων οὖν φησὶ τῇ ἔχως
 ἀνδραμίδε

ἀποφασίζοντες καὶ φασίησαν μετέπειτα ἰσομοίρους· ἰσομεῖα γὰρ
 ἦν ἡ σὺνθεσις μου ὑποῖσι τοῦ ζυγίου. σπείλα δὲ κυεῖν ὡς μὲν, καὶ ὑ-
 ποποδοῖεν. νῦν δὲ ἐξέλεν κοίλιν ὡς πῶρ καὶ ὁ λαός. ἐρωτάσθαι
 δὲ πατρὶν, τῇ λιθίνῃ ἰγνῇ. καέσας δὲ, ἡ γοῦν τεύχασα.
 εἰς σὺν-ἡρῦγτος βοτάνην ὁρίνῃ ὁ ληϊκῆτος δὲ ἀνείνθου, ἡ γοῦν
 θεράπειν τι κοῦν λαβάνῃ ἵνῃ τῷ ἡρῦγτου καὶ τῷ ἀνέμα
 δοῦν ἀνείνθου τὰς εἰζῆσας, ἰσοβαρῇ ποίησον. καὶ τεύχας
 ποτίσσαν ὁ δὲ ἀρίστοτελης διαλεχθόμενος παρὲς τῇ ἡρῦγτου
 φησὶ νέας ἀγέλης αἰτῶν διαπερθευμένων.
 καὶ αὐτὸς ἰσάκῃ καὶ οἱ ἐπακολουθοῦντες· μνημονθεῖ
 δὲ τῷ ἀκαήθου καὶ θεόφρατος οἱ τῷ παρὲς φυτῶν· μάλλον
 δὲ ἀμφοτέρωσ' τὰς βοτάνας, φησὶ φύλλα ἀκαήθου δὲ
 χεῖν. κλώθοντος γάρ φησιν καὶ χλοῦντος. ἦν δὲ ἐ-
 εῖνον ἦν καὶ εἰνεῖν διουκλῆς οἱ τῷ εἰζοτομικῷ φησὶν
 εἶναι ὁμοίον ἀνέμων. βοηθεῖ δὲ πρὸς τὰ θηρία. φύεται
 δὲ πρὸς ποταμούς· καὶ κρήνας· καὶ τόποις ὀνυλίου, καὶ
 ὑπὸ ῥέεσσι· ὥς δὴ καὶ ἀρπάζεσθαι εἶπεν. ἀρπάζεσθαι γὰρ, οἷον
 ὁρπάζεσθαι. φησὶ ποίησαι ὅτι ἴσων βαρέας φέρε ἡρῦγτου καὶ ἀ-
 κείνθου, καὶ τῷ ὀρίνευ, τῷ κλώθοντος ἡ γοῦν κυκλασ-
 τος καὶ ἀποκρεμαμένου καὶ ἡρῃ μένου, οἱ τῷ ἀρπάζ-
 ζαις. ὀνυκῆμοιο δὲ ἡ ποῦν ὀνυκῆσθαι. ἡ εἰδος βοτάνης· τοῖς
 δὲ ὀνυκῇ ὀνομασθῆναι ἐχρησάτο ἀνέμους, ὀνυκῆμοιο καὶ ὀρεῖται
 ἡ ἀνέμους εἰπὼν, ἡ ὀνυκῆμοιο. ἡ γοῦν ἀναεῖς κλασθὺς ἐχθ-
 ρος· ἀνέμους δὲ αἰτῇ τῇ ἀνέμῳ. καὶ κλίεται τῷ ἀνέμῳ
 οἷον· ὡς πενέμους. ἐμελεῖν δὲ ὅτι ἐνέμεα ὀρέθῃ ἡ βοτάνη
 καὶ αὐτὴ καὶ ἀνέμους, ὅλῃ τῇ μὴ ἀποβαλεῖν τὰ φύλα-
 λα· οὐ γὰρ φυμώρεται. ἀνέμους· ὅλῃ οἷον· ἀνέμους.
 ἡ γοῦν ἀνέμους. ὀνυκῆσθαι δὲ, τῷ ὀνυκῇ καὶ βαρέας ἐχθ-
 ρος ὅλῃ τῷ εἰζῆσας· ἡ αὐτὴ τῷ ὀνυκῆσθαι ἀνέμους γὰρ πε-
 συδαν. ἄλλοτε μελὶ τῷ ἔχων· νῦν μὲν τῷ ὀφειδῇ
 κηρῷ, νῦν δὲ τῷ σκαρποδῇ κηρῷ, ἄλλοτε τῷ ὀφειδῇ
 λαγνῇ δὴ γὰρ τὰς θεράπειν.

ρος· ἐλαΐας φύλλα καὶ σελίνου εἴζας, καὶ αἰνίσου τὸ
 διπλάσιον βάρος, ταῖς εἰρημύας πάσας εἴζας, ἐχέω
 λέγω, καὶ ἡρῆγγον καὶ ἀγρίον, καὶ σελίνου, λαβών, τρι-
 ῖον. καὶ ἐν ἀργεῖω μίξας, ἔχε εἰς βοήθειαν ὄφειαν θη-
 γμῆας, ἢ εἰς τύμμη σκορδαίου, ἢ ῥώπης πολλῆν ἀνάλ-
 λ' ὁπότε ὁ ζῶν τοῦ διδόναι ἐθέλοις πνί, ὁ δὲ λαὸς βάρους τρι-
 πλοῦντα θυμῶς, βάλλε ἐν οἴνῳ, καὶ οὕτω διδουθι.
 Χαμμεύλειον· ὁ νόσος εἰσι χαμμεύλειον· ὁ μὲν, λυθικός· ὁ
 δὲ, μέλας· ὃν ποικίλον τινες φασὶ ὅτι τὸ μέλαν, ὡς κρα-
 τεύας· μνημονεύει δὲ καὶ ἀμφοτέρων· ἀφ' ὧν φασιν· ζοφρεὶ
 δὲ λος δὲ, ὅτι ζοφρεὶ δὲ ὅστις τὰ πνύ ὁ μὲν· ἡ γὰρ δὲ, ἢ-
 γοῦν ὁμοίως ὅτι σκόλυμος· ὁ δὲ σκόλυμος, εἶδος βοτάνης.
 οὐ καὶ ἡ σκόλος μνημονεύεται· ἡ μὲν, δὲ, σκόλυμος τ' αὐτὴ· ἡ
 χέλυ δὲ χελίτη, ἡ γὰρ παρὰ φέρη· τὰ δὲ χαμμεύμην, α,
 ὁμοίως ὅτι ὁρεῖ γὰρ πνύ δὲ τοιαύτην σκιάληον καλούσιν.
 Σκαυδὶς δὲ, σκαυδὶς· αἰνίσου· καὶ οἷς· σκαυδὶς ἀποτελουσὶ.
 πεδνέα δὲ, ἡ γὰρ χαμμεύπτης· χαμμηλή· δια καὶ μο-
 λοβρὴν εἶπεν, οἷον ἐν μολυβοδενδῇ· μόλις αὐτὸν ἀπομέ-
 νω, ἢ τοι πεινῶ, ἀπὸ μεταφοράς τῇ τοι πεινῶν τῇ
 ἐν τῇ βορᾷ μολύντων· βούλεται δὲ λέγειν, ὅτι καὶ
 λαν οὐκ ἐχέει ἀλλ' ἐν μέσσις ἴσιν φύλλοις ὅστις καὶ φαλὴ καί-
 μεν· φασὶ δὲ ἡ γὰρ ἐλαϊαρίον ἢ τὸ ἐκ τῆς εἴζης
 φλοιᾶδες· ἢ μελίδες. ἄλλω δ' ἀλλήβριον· τουτέστιν ἄλ-
 λω βοτάνῳ· ἄλλο εἶδος ἄλλο ἀλκίβριον· φέρων μὲν δὲ
 αὐτὸ εἶπεν· ἐπειδὴ ἀλκή ἡ γὰρ βοήθει τῇ δυνάμει ᾧ χρω-
 μῶ αὐτῇ εἰς ἀλεξίπυριον· ἀλκακράοισι· ἀλκακράκρω
 τήρι· ῥόας· ἢ φαλὰ κραι τ' ἐν ῥοῖα παρὰ κλίσ ἀκρωτήρια·
 ὧν τὰ ὀνόματα, λεκτὸν· πέρχον, καὶ ἰδὴ κρύμνη δὲ καὶ
 χράσας, πεδνὴ εἰσι ῥοῖας· ἴσων δὲ τὸν δύρεον λέγει· καὶ
 λειμῶνας δὲ τοὺς τόπους, οἷος ὁ ἴσωνος γέγονεν· ἀμυ-
 κλαΐας δὲ κωμῶς, ταῖς λακωνικάς· Ἐπώεινε· χρά-
 φεται καὶ ἐφώκε· καὶ εἰ μὲν ἐπώεινεν, οὕτω· ταύτην
 πνύ βοτάνῳ ὅσον ὁ ἐπακτῆρ, ἐν τοῖς φαλακράοις στο-
 πείλοις, ὅτε ἀπὸ τοῦ πεδνὸς τῆς κρύμνης καὶ τὸν χράσον,

κελδῶν

κελύδων ταῖς λακωνικάς σκυλάξιν, ὅλον τὸν κνυζή-
 θμον καὶ πλὴν ὑλακίω τῷ θυμολεόντος κνυός ἐπαίρειν.
 ἢ γοῦν διήγησον· νοεῖται δὲ τὸ ὄρε καὶ τὸ ὅτε ἀπὸ τῆν ἐκ
 τῆς εἰδὲ ἐφώρσσε, νοεῖται ἢ διὰ μόνον· ἢ ἢ ὄρε τὸν κνυ-
 ζήθμον τῷ κνυός, ἐφώρσσε πλὴν βοτανίω.
 36 ὅς τε· ὅς τις ὁ κύων δηλαδὴ ἐδήχθη ὑπὲρ χείρας, ζήτη-
 πλὴν αἶμα· σίβω μὲν οὖν τῇ βάσει· γράφεται δὲ καὶ τε-
 βω· κανθὸν δὲ λέγει τὸ καίτω τῆς εἰνὸς μόρος· ἢ ἴσως τὸ
 ῥάμφορ καὶ τῷ κανθῷ, τὸ μὲν πρὸς πλὴν ῥίνα μέρος ἐαν-
 τὴρ λέγει, ὅτε ῥαίνε· τῷ δὲ κρεῖσσιν· τὸ δὲ ἐπὶ τὸν παρῶ-
 πον· ἢ ἄλλο γράφει· ἢ ἄσται, οἷον· χρετάσται· κορεσθῆναι·
 ἐμπαλῆσθαι· ἀπαρὲς μφκτον δὲ ὅτιν ἀπὸ πρὸς αἰκτοῦ· ἐ-
 λαίανται δὲ, ἢ τοι ἐλαίωσθ· ἢ ἴτα λιχόν· ἐλαία ὄρε πόλις
 ἴτα λιάσ· κρότων δὲ εἰδὸς φυτοῦ, ὁμοιον· πεύκη· συμμί-
 γρη δὲ, αὐτὴ τῷ μεμιγμείως τοῖς φύλλοις τῷ μελίωσθ
 φύλλου· λέγει οὖν τὸν φλοῖον τῷ κρότωνος, ἢ αὐτὴν
 πλὴν εἰλάν μετὰ τῇ φύλλων τῆς δεσείας μελίωσθ φύλ-
 λου· καὶ πλὴν σφοδρῶν πλὴν λιγυμύω· ἰσχύου σάντε
 καὶ ἡλιοτρόπιον, λυγρὰ φύλλα ἐχρυσαν ἐλαίωσθ· οἰκό-
 ται φύλλοις· καὶ εἰλάν κατὰ λυγρὸν, πλὴν ἰω μελίω· τὰ
 ἀπὸ κνυοῦ πνόμενα τῇ πόσιν ὑπεκκινύματα, καὶ τῆς
 πυρὶ πιδος χλωρὰ φύλλα, καὶ τῷ σφοδρῶν σφοδρῶν τὴν καμ-
 λὸν, ἢ ποινάκειον, πάντα ταῦτα ὠφελεῖν εἰς τοὺς ὀ-
 φιοδῆκτους· Σκροπιδουρος οὖν ἢ βοτανὴν καλεῖται, ἐ-
 πείδῃ ἢ εἰλάν αὐτῆς ἐμφορῆς ὅτι τῷ τῷ ζῶον καίρω, ἀδὲ
 ρώσθης οὐσα, εἰκε δὲ τῇ τῆς κοτυληδόνος· οἱ δὲ κλαδί αὐ-
 τῆς ἀβλαβῆς, λυγρὰ φύλλα ἐχρυσαν ὡς ἡ ἐλαία, εἰς ὑλῶς
 ἀνὰ τείνεται, ὁμοιοὶ ὄντες τοῖς ἀεὶ χλωρῶνσι τῆς μαλαγῆ-
 ρου· αὐτὴ φύεται ἐν Ἰακκάρῳ γὰρ ἢ ὀρενὴ καὶ κρημνώσει·
 ἡλιοτρόπιος δὲ ὄρε τὸ πρὸς ἡλίον ἀεὶ σφειοῦται, ὡς πρὸς
 καὶ ἢ αὐτὴ μόνῃ· ἰσχύουσα δὲ, ὅτι τὸ αὐτὸ πᾶσι αὐτῆς φυ-
 τὸν ἀγνῶσθαι· τοιαύτην ἔχει δυνάμει· ὅταν γὰρ αὐτῇ
 ἀφῇται τῆς, μακρύνει αὐτῆς τὰ φύλλα· ἐπείδῃ δὲ ἐά-
 σθ, πάλιν ἀναβάλλουσιν· ἰσάνυμν οὖν ταῖς ἡλίου ἰσο-

παῖς, τὸ ἡλιοτρόπιον λέγει, ὃ πρὸ οὐτῶν καλεῖται, ὅτε
τὸ πρὸς τὰς τροπὰς τῆς ἡλίου ῥέπειται· οὐ γὰρ τῶν ἡλίου
τρόπων, καὶ αὐτοῦ τὰ φύλλα ῥέπειται· περμαίνει δὲ, ἢ
γομω σημαίνει· φαίνει δὲ κενύει· ἴσον δὲ τοῖς πετάλοις τῆς
ἐλαίας, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ἡ ἐλαία τὰ γλαυκὰ τῆν φύλ-
λων ἄνω ἔχει· ἡ δὲ ροὺς ὡρὰ· τὰ δὲ μέλανα, χεῖμῶνος·
κοτυληδόνος· καὶ ἡ κοτυληδὼν εἶδος φυτοῦ ὁμοίου κυμ-
βάλλω, εὐθελγμοῖς φυτόμενον· ἐὰν δέ τις φάσῃ αὐτῷ, ἐ-
χὼν χύματλα οὐ ποσὶν, ἰσῆται· κρατεῖται δὲ ἐν εἰζοσμο-
κῶ πρὸς τὴν σὴν· ὅτι καὶ αἱ ὅες τοὺς ἀνὰ σὴν σέρχυν-
σαι, ἐάν τις τεύξασ· κοτυληδὼν αὐτὴ μεθ' ὅσας ὅς, σέρχυν-
σι· τὸ δὲ διήφυσεν, αὐτὴ τῶν ἰσῆται, ἐν ἐράπειναι· τὴν
δὲ πυρετίν, τὴν καὶ πυρεθρον καλοῦμεν, βλαθρον ὡ-
νόμασεν· ἡ πυρετὶς καλεῖται, ὅτε τὸ σφομεῖα εἶναι· βλα-
θρὸς δὲ, ἡτοιμασμένη γλῶσσα ἢ μεγάλη μακρά· μαλα-
δαίρη τίς οὐσα· καὶ ἡ καὶ συγκοπήν, καὶ τροπὴν τῆς
εἰς β, βλαθρὴ· μὴ μόνον δὲ αὐτῆς καὶ ἰόλαος λέγων αὐ-
τῷ χρησιμῶν· ἐστὶ δὲ καὶ ἐν τῷ πυρετὶς βοταίνῃ· καὶ
πρὸς πακτὸς φκοῖ θηρίου δὲ εἰς ἀγαθὴν εἶναι ὡς δὲ καὶ
ἀρίστου· καὶ ἡ σκολοπένροφος δὲ, βοταίνῃ ὅσιν, ὡς αἱ
τῶν ἐπιχρεομένων καὶ θηκὴν ὁ ἀνθρώπος εἶπεν· οἶκε δὲ τὸ
πέταλον σκολοπένροφα τῷ θηρίῳ· συπτήκον δὲ ὅτι καὶ
βοιθεῖ τοῖς θηριοδύκτοις· καὶ τὸ πάλιν δὲ, τὸ καὶ
παλαιῶν, εἶδος φυτῶ· φλεγμῶν δὲ, διότι αἱ φλεγμ-
αὶ εὐνοεῖ τῆς σκωμῶνς φύεται· φλέγμα γὰρ ἔθνος φω-
κίδος παρὰ δὲ λφοῖς ὠκησαν· ἢ ἐπεὶ οἱ δὲ λφοὶ ἀπὸ μῶντος
ἰδρὸν ὁ φλέγμα ἰσχυροῦσαντο· ἢ ἐπεὶ ὁ ἀσκληπιὸς τοῦτω
λέγειται ἰατροῦσαι, ὡς τις ὕδρην τῆς κορῆς ἰδρὸς τῆς συ-
γάρου· φλέγμα γὰρ ἡν ὁ ἀσκληπιὸς· μέλας δὲ, πατα-
μὸς βόδιω τίς· ἡ γὰρ κλέος τῆς τῶν ὠσσαν ἀναισθητοῦ, ὁ ἀπὸ
φοῦ ὠκλῆς παλιν γὰρ ὡς αὐτὴ ἐθόρα περὶ τῶν ἀσκλη-
πιῶν· ἢ τὸ ὄφης αὐτὴ τὸ ὡς τὸ ἰακλῆος· ἢ ἡ λέγειν τὸ ἰό-
λαον· περὶ τῆς καὶ ὑπὲρ αὐτῆς· ὁ πρὸ ἀμεινο· οὐ γὰρ ἰο-
κλῆς· ἀλλ' ὁ τούτου παῖς ἰόλαος σινεστὰς πνευσεν ἡρα-
κλῆ, ὡς

κλῆ, ἡδὴ πῶ ὕφρα· τὸ δὲ ἄμερσεν, αὐτὶ τῷ ἔλαβον.
 Σεῶν δὲ ἦγον ἰώμενος· ἐπιράκτεον· ἦγον, ἐφλεγει.
 37 Εἰ δὲ σύ γε, σκύλας καὶ ταχυστικῶς, τὰ τέκνα τῆς γα-
 λῆς· λαοφύλῳ δὲ δοκίμησεν, αἰαδῇ· θρασείαν, ἀρπα-
 κτικὴν· πρόσποιον δὲ πρόσφατον· ἀποσκύλαο δὲ, ἦ-
 γου· ἐκ λείρεας· λάχνη δὲ τὸ δέμα· κεφαλήν· ἰου-
 πέσι ξηροῦ· ἢ ξηροποιῦ· καὶ πύπρ· δε δὲ αὐτὴ τῷ ὑπε-
 ραίωθεν· τῆς αὐτῆς τῷ πυρὸς τῷ σελάωντος· ἦγου
 ἀκτῆ· ἢ φλοπίζοντος· ἀφόρδια, τὰ σκύβαλα·
 ἔγματα, τὰ οὐτέρα· ταῦτα δὴ φησὶν ἐκβαλὼν, αὐ-
 τῷ πῶ γαλῆν φύρσεν· τούτῳ τὰ εἰχυσον· καὶ πᾶσιν
 ἄλατι, καὶ οὐ σκιάς ξηραν· οὐ δὲ τῷ ἄλός, λείπει ἢ
 μετὰ· ἢ ἡμετα ἄλός· ἢ λίου δίχα· ἢ ἡ σκυό· ἢ ἡ
 μὴ ἡ ποί· τῆς αὐτῆς ἦγου· τὸ ὑγρὸν ξηρανθεῖ· ἢ ἡ
 κμάς· μὴ δὴ οὐ σκίλη· ἦγον ξηραν· φησὶ τὸ σκίναρ· ρεα-
 ρὸν ἐπὶ ὃν ὁ ἥλιος πρὸς πεσὼν ὀξύς· δυσαδία γὰρ παρ-
 εῖται· ἢ πῶ ἡ κμάς· ἀπὸ πολλοῦ· σκίναρ δὲ τὸ γλύνμα, πα-
 ρὰ τὸ σκυρτάν· ἢ τὸ σῶμα καὶ σκύνμα τῆς γαλῆς· ὁ πό-
 τας δὲ ἡ χρεῖα· ἦγον ἢ χρεῖα· καὶ λαμβανὴ καὶ κατε-
 πείγῃ· καὶ μὴ· ὅ· ἔπει· τῆς ἀλγιστοῦς, αὐτῶ· τῇ κνή-
 σιδι τὸ σκελετῶμα τῆς γαλῆς, καὶ τὸ καλὸν μῦτον
 σίλῳ· ἦγου τυροῦ σφοδρῶς· καὶ τεμπαλὴ δὲ ἦγου
 κατεπείγῃ· σῶ· διακνήσι δὲ, αὐτὶ τῷ διάσω· καὶ τέ-
 βε τῇ κνήσιδι εἰς μικρά· σκελετὸν δὲ τὸ ἐσκληκός· ἀ-
 φαιρὸν δὲ σίλῳ, παρὸν ὅσον χεῦνον καὶ οὐ σφυγνὸν τὸ
 σίλῳ· σφοδρῶς· δὲ, ἢ ἡ μετὰ σφοδρῶς· λέγο-
 μεν· ὅσον τυροῦ· ἡδὴ ξηρὸν γάλακτος· τούτῳ τυ-
 ροῦ· ἐπικνήσων ἦγου ἐπιτείνων οὕτως, ὡς σίλῳ ἢ
 τυροῦ· πρὸς ἐξάτον δὲ ἄλλων, ἦγου ὡς αὐτῶ· εἰπε· γρά-
 φεται καὶ ἄλκαρ· Εὐθεο· ἄλλῳ δυνάμει πυνθα-
 νου φησὶ καὶ ἄκουε πῶ ἐκ τῆς θαλασσίας· χελώνης· ἢ
 τις ἀλέξῃ· μαλύνεται τῇ ὀρπετῇ· τῷ δὴ γματι· κρα-
 τέουσιν αὐτῷ ἀρετῶν, αὐτὶ τῷ βουθίαν· ἐπικρατέουσιν· ἢ
 δεξαπυτῆ· ἔστι δὲ αὐτῇ εἰλαρ καὶ ἀλέξῃ· τῆς αὐ-

πρὸς αὐτὴν

h iii

τῶν δὴ γινώσκοντων τῇ δολιχῶν ὁρπετῇ ὅσα αὐτῶν αἰα-
 ροὺς καὶ ἐπιπόνους αἰθρώπους βλάπτωσιν.
 38 ἦτοι ὅταν ὅταν φησὶ πῶς χελώνων ἑσθλὴ τῇ αἰα-
 λῶν τῶν πόντου ἐλθῶσιν οἱ ἀσπασίαις ἢ γούροις ἀλιεῖς,
 ταύτην ἀνὰ κύπελλοις ρυτίσιν ὑπὲρ πονήσας καὶ ἀ-
 ναστῆναι ἐκ τῆς ἐκείνου πλῆκε φάλλω αὐτῆς, ὑπόκο-
 ψον χαλκῇ μαχαίρᾳ ἀπὸ θυμῶν οὐκ ἀφ᾽ αἵματος, ἀπὸ τῶν
 φόντουσιν· μαυλίδι μαχαίρᾳ· βλοσυρὸν· μέλαν· κα-
 κόν· κεράτιον δὲ, πῶς· σαμνίῳ· νεοκμήτι δὲ, κα-
 νὲς ἐκ κινέου· πελιδνὸν δὲ, ἢ γούρι μέλανα· οὐρὸς δὲ, ἢ
 ὑποσάμνη, ἢ γούρι τὸ ὑποσάμνης τῶν πεπηγότες γαλακτοῦ
 ταῦτα δὲ ἐκ τῶν αἵματός· ἢ γούρι τὸ λεπτὸν καὶ ἄπυον· ἢ
 δὲ σῶτα ξισοῦτος· τὸν πελιδνὸν οὐρὸν παλαδόντα· ἢ
 τὸν ὑγρὸν ἀπὸ πηλῆς· τουτέστι διυλίσαι ὑδὸρ γῆ· ἢ γούρι
 καλῶς κατεσθλασμένη, μακρῇ, ἢ γούρι θυμῶν ἢ δὲ πε-
 λιδνὸν δὲ, καὶ τὸν μέλανα ὡς ἐφ᾽ αὐτῶν, καὶ τὸν σεσηπότα
 καὶ ἰχωρῶδη καὶ ἄχρουν οὐρὸν· τὸ δὲ ὑδὸρ γῆ, γράφε-
 ται καὶ ὑδατὸρ γῆ ἢ ἐκλίθου κατεσθλασμένη· του-
 τέστι λιθίνῃ· ἢ ἐπὶ πηλῇ γράφεται καὶ ἢ ἐπειδὴ
 καὶ εἰμὴν τὸ πρῶτον, οὕτως· ἐφ᾽ ἧς δὲ μακρῆς ξηραν-
 τὸ αἶμα ἐκχέας τὸν οὐρὸν· καὶ αὐτὸ τὸ διατεβεῖ καὶ
 διακλαδῆν, ὅτε τὸ θρομβώσαι, αἶμα σὺν τελέφῳ ἢ
 λεῖωσας, τρωπῶν σφαχμῶν βάρος καὶ τὰ ἐξ ἧς δίδου-
 δι πιεῖν· εἰ δὲ τὸ δαύτῳ, οὕτως ἐπειδὴ ἢ ἢ γούρι τῆς
 χελώνης τὸ αἶμα ξηρὸν ἢ, κλάσματι καὶ μόρος ἀφελῶν,
 ὡς τρωπῶν σφαχμῶν εἶναι, μέγιστε μετὰ τῇ ἄλλων εἰ-
 σῶν, καὶ τὸ βλαβύτι δίδου οἶνον πιεῖν· ἢ μὲν δὲ φρά-
 σις καὶ ὀνοῦς μάλλον ἀπαιτεῖ τὸ δαύτῳ τὸ δὲ μέγιστον
 τὸ πρῶτον· ἢ ἐκ κυμίνου, μέγιστε φησὶ καὶ ἀγριο-
 κυμίνου δύο σφαχμῶν· καὶ ἐκ τῶν μέσων λατοῦ τεταρ-
 τήν μοῖραν τῇ δύο σφαχμῶν· τὸ γὰρ τετράμοιρον κα-
 ταβάλλειν τῇ δύο σφαχμῶν τῶ ἀγριοκυμίνου· ἀπο-
 τμήτων δὲ, ἢ γούρι ἐκ τῆς εἰρημεύης σὺν δέλου καὶ τα-
 σκῶν, σφαχμῶν λαβῶν, μετὰ οἶνον πιεῖν δίδου τῷ
 βλαβύτι

βλαβείπι· αὐτὸ δὲ τῷ σφαγμαίῳ, λέγειται τὸ βάρος
 ἐργα δέτοι σίντα ο· ὁ βασιλαῖς αὐτῷ θηριακῷ, δέκα
 γλύν φησὶν εἶναι τῇ φαλαγγίῳ· ἀπολλοδόωρος δὲ αὐτῷ
 τῷ ποδὶ θηριῶν, καὶ ἀριστέλης φησὶν, ὅτι αὐτὸς
 γὰρ οὗτος γλύνεται τῇ φαλαγγίῳ· τίηται δὲ, ὡς τὸ
 τεύκοντα· γλύνεται δὲ τῇ φαλαγγίῳ, ἀναρρεῖ πύ-
 μνητον· αὐτοὶ δὲ καὶ τὸν ἀφροῖα· τὸ οὖν πρῶτον φη-
 σὶν φαλαγγίον, ῥῶξ καλεῖται· ὅθεν τὸ ῥῶξ σταφυλῆς ἐ-
 οικεῖται· ῥῶξ οὖν φαλαγγίον εἶδος, ὃ πύρ καὶ τὰ μέσην κα-
 σάει· τὸ σῶμα ἔχει· ὅθεν δὲ καὶ μέλαν καλεῖται· τὸ γὰρ
 πῶσιν, τὸ μέλαν δηλοῖ· δηλαδὴ πῶσιν, ὅθεν τὸ ποιοῦ-
 τον εἶναι· τὴν χρῶσιν· πύρ καὶ τὸν οὖν· ἢ οὕτως· αὐτὸ δὲ κα-
 λεῖται ῥῶξ, πῶσιν ἢ πῶσιν μέλαν· ὅθεν τὸ οὖν φράζει,
 αὐτὸ τῷ ποδὶ σπῶσιν· τὸ δὲ σῶμα τῷ τῷ βρυχιῶσιν, αὐ-
 τὸ τῷ καὶ τῷ οὖν τῷ δηλαδὴ πῶσιν μέλαν σημεῖα· τὸ δὲ κα-
 σάει· αὐτοὶ δὲ δηλαδὴ, ἡ γὰρ οὖν ὁρῶνται καὶ τὰ μέσην
 τῷ γὰρ· ἢ πῶσιν τὸ σῶμα καὶ τῷ οὖν τῷ μέ-
 σην πῶσιν ἔχει·

39 Τοῦ δὲ, τοῦτον τῷ φαλαγγίῳ πῶσιν φησὶν, αὐτοὶ
 τῷ καὶ ῥῶξ τὸ σῶμα μέλουν οἱ πῶσιν· οἱ οὖν
 καὶ τὸ ἀφανὲς πῶσιν πῶσιν καὶ δηλαδὴ μὴ ὁρ-
 γὰρ μέλουν· οἱ δὲ ὁφθαλμοὶ τῷ πῶσιν, φῶσιν καὶ καὶ
 μέλανες πῶσιν· τὰ ὁρῶσιν οὖν φῶσιν, πῶσιν τὰ φῶσιν
 ὡς πῶσιν φῶσιν· τὸ αὐτὸ δὲ χρῶς καὶ τὰ με-
 τὰ ὅθεν· βούλεται δηλοῦν, ὅτι τὸ σῶμα τῷ δηλαδὴ-
 τος αὐτὸν τῷ πῶσιν· καὶ τὰ αὐτοῦ αὐ-
 τοῦ αὐτοῦ· καὶ ὅθεν τῷ αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ
 καὶ αὐτὸς δὲ ὁ καλὸς, τὸ σῶμα τῷ δηλαδὴ μῶσιν,
 τῷ σῶμα πῶσιν πῶσιν, ὅθεν τὸ αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ
 πῶσιν καὶ γοῦσιν τὸν δηλαδὴ, πῶσιν
 πῶσιν, αὐτὸ τῷ πῶσιν· καὶ πῶσιν· καὶ
 οἱ οὖν πῶσιν· καὶ εἰς τὰ ἔχοντα δὲ μέλαν, ὅθεν εἰς τὰ
 πῶσιν, καὶ τῷ αὐτοῦ τῷ δηλαδὴ, καὶ γο-

h iiii

νάτων νύκτα. καὶ μύαο. Ἰστέριον. Ἰστέριον φησὶ φα
 λάγιον, ὃ καλεῖται ἰστέριον. ἰστέριον δὲ τοῦτου λι
 γνῶται ἡ γυναικὶ πῶς τὴν ἀσθένειαν λαμβάνει καὶ λαμβάνει ἑα
 βδοι καὶ τῶ σώματι. λέγει δὲ ὁ καὶ ἰνὴ καὶ διαμύχες. δὴ
 ξαντὸς δὲ τινὰ, αἰδήλος, ἡ γυναικὶ ἀπὸ τοῦ σπληνός φέρει
 ἐπεὶ ὁρᾷ τὸν σπληνὸν καὶ πῶς δὲ καὶ ὁ πῶς τῇ κεφα
 λῇ αὐτοῦ παρεκκλίνει. καὶ μελὸν ἀδυνατῶν καὶ χυ
 νῶσις ἐπιπνέται. Κυανέον. Τὸν εἶδος φαλαγγίου φη
 σὶν, ὃ καλεῖται κυανέον. ἔστι δὲ οὐκ οὐ καὶ μετέωρον. χα
 λεπὸν δὲ πηλὸν καὶ ἐπιφέρει καὶ οὐκ οὐκ τῶ σπληνὸν μελὸν
 περὶ ὅσον οὐκ ἡ γυναικὶ ἡμῶν ἐκ τῶ πῶς, μετέωρον καὶ
 ἐκ κρεμνῶ. λογιὸν δὲ ἀρχὴν ἔχοντα ἦν ἐμετὰ τῶ σπληνός
 τὸ καλεῖται, βουλόμενος δεῖξαι, ὅτι ὁ ἐμετὰ ἀρχὴν ὡ
 σὺν ὅσῳ. ἡ γυναικὶ ἔχει ὅσον ἀρχὴν, ἡ ὅτι λεπτός ὅσῳ,
 ὁμοίως τῇ ἀρχῇ. ἔστι δὲ γλίσχρος καὶ τὸ πῶς ἀφῶ καὶ
 χυμῶδης. ὅς τις δὲ τὸ γλίσχρον κολλᾷ καὶ τῶ φάρμακῳ
 τὸ δὲ νύξ. πῶς τῶ φάρμακῳ, οὐκ οὐκ σκωτῶνται καὶ βα
 ρυνῶνται οἱ κρόταφοι αὐτῶ. Ἀγρώτης. Τέτατον εἶ
 δος φαλαγγίου φησὶν, ὃ πῶς καλεῖται ἀγρώτης. ἔστι δὲ
 ὁμοίως λύκῳ μίαν δὴ λαδὴν, οὐκ οὐκ μελὸν ὡς δὲ τῇ
 ἐξ ἧς ἐρεῖ. Μυῖαν. ὁ λύκος δὴ λαδὴν ὡς ἀπὸ τοῦ φα
 λάγιον, ὁ λεπτός τῇ μίαν ὅσῳ, εἶδος μίαν καὶ αὐ
 τὸς ὡς, μέλαινα. μελάλη. μακροσκελής, σίποιος. κα
 τὰ δὲ, οὐ μίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐξ ἧς ἐπιφέρει
 μελὸν ζῶν, φηναί. καὶ μύωπας καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα
 ἰστέριον τῇ ἀρχῇ αὐτῶ παρεκκλίνει. ἀκμη
 τον δὲ, ἡ γυναικὶ μὴ ἔχει καὶ ὁ σπληνός, τῶ μετὰ ἐ
 πιφέρει τῶ αὐτοῦ, μετὰ μύωπας. ἡ γυναικὶ μύωπας καὶ
 ἀσθενές.

40 Ἀλλογε μὲν δὲ σθένει τὸ δὲ σπληνὸν ἐπὶ πῶς ἐπὶ πῶς
 δὲ φαλαγγίου φησὶν. ὃ πῶς καλεῖται δὲ σθένει. εἰκοι δὲ
 σπληνός, ὅθεν καὶ σπληνὸν αὐτὸ καλεῖται. ὅς δὲ σπληνός
 ἐκ τοῦ ἰστέριον γινώσκει. καὶ ἐκμάσκει τὸν θερμὸν
 αὐτοῦ

αὐτοῦ γυνεὸν, ἢ γοῶν ἐκτυποὶ καὶ ἐκφαίνει αὐτὸν κα-
 τα τὸ θαρσος. τοῖς σκηνέουσιν οὖν φησὶν ἢ γοῶν τοῖς σκη-
 νώμασι καὶ σώμασι τῇ ἰσχυρῇ καὶ τῇ ταύρων ἀποθνή-
 σκόντων σηπομεύοις, γυνώσκονται ἐκ μὲν τῇ ἰσχυρῇ
 σπρῆκας. ἐκ δὲ τῇ ταύρων μελίσσας. λυκοπαλάδου δὲ,
 ἢ γοῶν, ῥαχέας καὶ ὁμοιοὶ λύκοις τῷ χρώματι. ἢ ὅτι ἀ-
 ναδιεῖς εἰσὶν ὡς οἱ λύκοι. οἱ γὰρ σπρῆκας ἀναίχον τοὶ εἰ-
 σιν. ἢ ὅτι γυνώσκουσιν τῆς σαρκὸς ἔσθ' τῇ λύκων, ἐ-
 οδιόντων αὐτὰ, τότε γυνώσκονται. ἢ γὰρ βήρσα τέως συ-
 πέχει αὐτὰ. οἱ δὲ λύκοι διασπῶντες εὖ βόας καὶ εὖ ἵπ-
 ποὺς, αἵτιοι τῆς μελίσσας καὶ τῇ σπρῆκων εἰς τῆς
 γυνήσεως. τοῦ δὲ ὅταν οὖν φησὶ τὸ σπρῆκας πάλ-
 ην τινὰ ἄλλα τὸ τῷ πάλῃσι ἐπὶ ἐπὶ τῷ, καὶ δὴ καὶ
 πάλῃσι. πάλῃσι δὲ εἶναι, ἢ τῇ ἰσχυρῇ καὶ τῆς καρ-
 διασ καὶ τῇ φλεβῶν νοσησάντων κίνησις. πάλῃσι
 μὲν οὖν ὁ ζῶντος σώματος. σπρῆκας δὲ, καὶ ὁ ζῶντος
 σώματος. μὲν γὰρ λέγει, τὸν δηχθέντα. καὶ ἀδυνά-
 δια καὶ μὲν καὶ ἐλαττοῦ μὲν. ἀσφαλεία δὲ, ἢ ἀδύ-
 νεια. καὶ γίνεται παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι τί θραῦ-
 ει. αἱ δ' ἄγε ἐκ τῶν εἰδῶν φαλαγγίου φησὶν, ὅτι κινεῖται
 καὶ εἰς τοὺς γὰρ φησὶ μύρμηκα. εἶχει δὲ τὸν μὲν ῥα-
 χήν πυρόν. πῦρ δὲ κεφαλῇ μέλαινα. ἄμα τὸ καὶ τὸ
 σῶμα μέλαν. πῦρ δὲ μέλαν, λευκοὺς ῥαχίδας ἄσπε-
 ῖον. σῶμα δὲ, μύρμηκα καὶ μύρμηκα. ἢ ῥα-
 χήν καὶ κεφαλὴν καὶ. ἔσθ' δὲ τῇ ἄλλῃ μύρμηκα εἶδος. τῇ
 ἄσπρῃ μὲν οὖν, ἢ γοῶν τῇ ἀσπρῇ μέλανι τὸ μύρ-
 μηκα ἢ ξηρότατον, ὁμοιοῦται καὶ τῷ μύρμηκα.
 ἀντιπῶν μὲν οὖν ἄλλῃ, πῦρ ξηρότατον φησὶν. ἀντιπῶ-
 νος δὲ ἀντιπῶν μύρμηκα φησὶν. ἄλλῃ πῦρ ἐπὶ χροίαν τὸ σῶ-
 ματος καὶ μελαίναν. καὶ παρ' ὁμήρῳ δὲ αἴσι ἀκούουσι
 πεπλάμενον ἄσπρῃ, αὐτὸ τὸ κεχρωσμένον ἔσθ' μελα-
 νίασ. ἀσπρῇ δὲ, ἢ γοῶν τεφρώδης. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως.
 μελαίναν δὲ καὶ τεφρώδης ὀλίγον φαίνεται ἢ κεφαλῇ

αὐτὸς ἰδὼν τὸν ῥαχίλιν αὐτῶν· ἢ ἀέρεται, οἷον εἰς πῦρ
 παύει καὶ ὑποδέχεται. Ἀλλὰ καὶ τὰς ἀλγυδύνας φη-
 σὶν· ἴσας παρέχει τοῖς περὶ τοὺς θηλείους· ἢ γὰρ τοῖς
 φαλαγγίοις οἷς περὶ εἶπε. Χειροσφόποι· ἢ γὰρ οἱ τοῖς
 χειρὶ σφόντοντες, ἢ γὰρ θιέζοντες ἀνδύσθαι πόλιν· ὅτι
 οὐκ ἴσας τοῖς τοῖς τῇ ὁπείᾳ φησὶ τὸ ἐβδόμενον εἶ-
 δος τῇ φαλαγγίᾳ δορεῖσθαι. λέγεται δὲ, ὅμοιον εἶναι
 κἀνδράσι πυρὸν· παρὰ δὲ τὸ δῆγμα τὸ βλαβερόν
 φλύκταιναι ἐπαινίζονται· ἢ μὲν οὖν ὁπεία, χε-
 ροπατὰ ἄλλα, ὅμοιον τῷ ὀρπηγῶν ἐχέας τε, ἀπὸ γα-
 νικουῖς εἰδικόν· μεσοχλόου δὲ, πῆς μήτε λίαν σκληρῆς,
 μήτε λίαν ἀπαλῆς· ἀλλ' ἐπὶ ἐγχεῶν οὐσης· τότε γὰρ
 θιέζουσι τὰ ὁπεία, πρὶν ξηρανθῶσι τελείως· δὴν-
 ται δὲ, ἀπὸ τῆς διακρίσεως, ἐν ταῖς κυκλίαις ἐκείνοις·
 ἢ διακρίνεται· ἢ σπινθίζονται καὶ νέμονται· καὶ τὰ ἄ-
 τακτα δὲ, ἢ γὰρ ἀπὸ τῆς γλῶσσης φέρεται, λήθου-
 σι καὶ παρὰ φρονέουσι· καὶ τὸ ἀνέστραπται δὲ ἢ γὰρ τὸ
 νοδὸν παρὰ βέλῃται· διακρίσθαι γὰρ τῶν πηλύντων
 οἱ ὀφθαλμοί.

41 Φράζο· σκόπει φησὶ καὶ τὰ ἐν τῇ αὐγύπῳ ὀρπηγῶν· οὐ
 λοῶν δὲ φησὶν αὐτῶν, ὅτι τὸ ὅτι πρὸς τὸν αἶρα εἶναι· ὡς
 τὸ οὐλέτε καὶ μέγα χαίρει· ἢ ὅτι τὰ πικρόμενα ἐ-
 κείνῳ ὀρπηγῶν καὶ θηλεία ὀλέθρια εἶναι· κνώδαλα δὲ τὰ
 μικρά· ὅσα ἐν ταῦθα λέγει· φαλαίνας δὲ τὰς ἀκρί-
 διας· τὰς εἰσθύνοντας φαίνονται πρὸς τὰς ἀφ᾽ ἑαυτῶν τῇ λυ-
 χῶν· οἱ μὲν οὖν πρὸς αἰετάρων τὰ κνώδαλα κυεῖας
 ἰδὼν τῇ θαλασσῶν τρέφουσιν· ὅμοιος δὲ ἰδὼν τῶν χερ-
 σῶν· ὁ δὲ Νίκανδρος νῦν ἰδὼν τῶν πτηνῶν· τὸ δὲ ζῶον
 καλεῖται κρανοκοιλίης· φαλαίνας δὲ ὅσιν ὅμοιος· ὡς
 φαλαίνας, νῦν φάρα καλοῦσιν· ἢ φαλαίνας ὅσιν, ἢ παρὰ
 ἡμῶν ψυχῆ· αὐτῇ οὖν τῇ ψυχῇ ἐμπερὶ φησὶ τὸν κρανο-
 κοιλίην· σώσας δὲ φησὶν ἐν τῷ πρὸς βλήτων ἢ δε-
 κῶν, ὅτι ἐκείνῳ λαβὼν κρανοκοιλίην ἐλαίῳ ἀπο-

πνίξῃ, ἀλεξιφύκον πνεύται. φάλαινά δὲ, ῥοδίων ὄσιν ὀ-
νομα. οὐτω γὰρ αὐτοὶ τὰ πᾶσι τῶν λυχνῶν πετόμενα
θηλεία καλοῦσι. πάλαιον οὖσα δὲ, ἡτοιμασμένη καὶ
πολλῶν τὰ ῥάχων κινουμένη. ἀκρόνυχος δὲ ἡ γυνὴ ἐ-
κπερινός. δειπνήτος δὲ, ἡ γυνὴ δειπνός. τὸ σεγνὰ δὲ
οἱ πτερά, αἱ τὶ τῶν ὑμενῶδων ὡς τῶν ἀκροῦσιν. οὐκ ἐ-
γχαλα δὲ, ἀνυχμερὰ γὰρ εἰσι. καὶ ἐπαγχι. τὸ κακόνι-
λῃς. ἡ γὰρ κονίλη, βοτάνη ὅστις κροῖται τὰ ἔχουσα τὰ
φύλλα. καὶ ἐπιμάλλον παρρηφίαν, φησὶν. Ἡ καὶ
ἐκ τῶν ἀποδοῦ, ἡ γυνὴ ἀπὸ ἀποδοῦ. δηλαδὴ ἀποδῶδῃ
τὰ πτερά φαίνεται, ὡς πτερά αὐτῶν ἀφῆται. τῶν γὰρ
τὸ ἐπαγχι. τῶν γὰρ ὅντι ἀποδῶδῃ εἰσι τὰ πτερά τῶν κροῦ-
σιν, ταυτὸν δὲ εἰπεῖν τῆς καὶ ἰσχυρῆς, εἴτ' οὖν
φαλαίνης καλουμένης. ἡ ἀποδοῦ χροῖα ἔχει τὰ πτε-
ρά, οἷαν οἱ ἀπὸ κροῖας μεμολισμένοι ἔχουσιν. τῶν, ἡ
κελός. πύτω οὖν φησὶ τῶν ἰσχυρῶν τῆς φαλαίνης ὁμοίως ὄσιν
ὁ κροῖα καλῶν, ὁ καὶ κεφαλοκροῦσης καλουμένης.
ὅς ἐν τοῖς φύλλοις τῆς πτεροῦσιν ἰσχυρῶν. καὶ τὰ πτε-
ρά ἔχει ὁμοία τοῖς ἐν ταῖς κροῖαις ψυχραῖς. ἴσεν δὲ ὅτι
σώκροτος ἐν τῶν πτερά βλήτων ἡ δακτύλων, πύτω πτεροῦσαν
ὡς ῥοδίων καὶ καλοῦσι φησὶν ἀπὸ αἰσθητοῦ εἰς αἶγυ-
πτον μεταστευθῆναι. ῥοδός δὲ ὁ δὴ μοκρίτειος ἐν τῶν
πτερά συμπαθῶν καὶ ἀντιπαθῶν, πτεροῦσιν φησὶν ἔχοντας
θανάσιμον φύρον, εἰς αἶγυπτον ἀνέμειναι, ὡς ἐκ τούτου πε-
λάων μελλόντων ἀναρεθίσσεσθαι. πύτω δὲ ἀναθλῶ οὖσιν, εἰς
τοὺς ἀντίον μεταβαλεῖν, ποιῶσαι τε τὸ φύρον καρπὸν
γλυκύτατον, οἷος ὁ ῥοδός νύ. πτεροῦσιν δὲ πύτω γλυ-
κὴν εἶπεν, ὡς ἀπὸ τῆς πτεροῦσιν οὖσιν, πτεροῦσιν καὶ πτε-
ροῦσιν αἰσθητοῦ. ἀφροῦσιν καὶ κλίνας, ὡς βασιλίδος βα-
σιλίδος καὶ βασιλίδος.

42 Λυχνί. τὸ κακόνι φησὶν ὅτι τῆς κεφαλῆς ἔχει
καὶ τῶν αὐχένι καὶ πτερά. ἡ τὸ κακόνι φησὶν, ἐν τῶν αὐ-
χένι καὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἀνθρώπων ἐν μέσῳ καὶ πτε-
ροῦσιν. Εἰδὲ ἄγε. ἐν ταῦτα κοινῶς διαλέγε-

τὰν ποδῶν τῇ κατ' εἶδος σκορπίων· καὶ φησί· τῇ, ἢ
 τοι τούτων τῇ ἐκείνου μελῶν σκορπίων, ὁ μελῆτις ὅτι
 λαυκὸς κατὰ τὸ εἶδος· ἀβλαβὴς δὲ οὗτος.
 Γυρσός· ὁ ἐπὶ τοὺς ποδὲς κατὰ πῶν γλῶσσιν· καὶ οὕτως δὲ
 τοῖς πληγῆσι παύει· οἱ δὲ, ποδὲς ἀπαιροῦσι, ψυχρὸν
 ἐκχυθῶν, ἢ σιμωχῶς κινουῦνται, ἐπὶ τῇ λώβῃ ἢ γούρῃ τῶ
 παύει, καὶ ἄλλοι οἱ ποδὲς τῶ σιμωχόμενοι· τὸ δὲ ποδὲς
 ἀπαιροῦσι, γράφεται καὶ ποδὲς πλάττονται· καὶ ἑτέρων
 δὲ δίφρος, ἀντὶ τῆς μεγάλης δόξης ἢ γούρῃ ἐπ' αὐτοὺς·
 σημειώσται δὲ, τὸ δίφρος οὐδετέρως· αὐτὰρ ὅ γε ζο
 φρεῖς· ἐπὶ τοὺς δέφρησι, ξοφρὸς μὲν, τὸ εἶδος ὅτι· ἄρα
 οὐδὲ καὶ οὐκ ἔστιν ἢ γούρῃ κίνησιν τῶ δηχθείτι ἐπὶ πνε
 ρκῇ, ἄρα οὐδὲ γούρῃ λέγεται κίνησις σώματος μετὰ γυμνα
 σίας καὶ ἀλγισθῆναι· οἱ δὲ πληγῆτες ἢ αὐτῶς μεμνη
 σι· καὶ ἀσθενεῖν τελευτῶσιν εἴ πορ, ἀπαιροῦντες
 τελευτῶσιν, ὡς ἐπὶ σιν ὁρᾶται, γράφεται· εἶδὲ, ἄ
 φραστοὶ γελῶσιν· εἴη αὐτῶν τῇ ἀλοπίως καὶ ματαί
 ως γελῶσιν· ἄλλος δὲ χλαῖων· ἄλλος φησὶ χλαῖρας
 ὅτι· καὶ ἐπειδὴν τύχη, εἴρος ἐπαύει τοῖς δηχθείσιν, οὐ
 πως ὥστε καὶ τῶ ἡλίου σφραγισθῶντα ἀλεαίνοντες αὐ
 τῶ νομίζεν ὡς τὸ χαλᾶς ἵσταται· τὸ δὲ ἐννεάδεσμοι,
 ἢ τοι ἐννεάδεσμοις ἢ πῶν δεσμοῖς καὶ ἀρμόσις οἱ σφόνδυ
 λοι σιμωχόμενοι, ἢ ἐννεάδεσμοι ἢ πῶν πολυδεσμοι· οὐ
 γούρῃ πλείους τῇ ἐπὶ ἔχων ὁρᾶται· καὶ εἰ οὕτως, δὲ
 τὸ ἐννεάδεσμοι ἀκούειν ἐπὶ ῥηματικῶς· τὸ γούρῃ ἐννεάδεσμοι
 πληθύνει τέτακται· ὡς ἄλλοι οἱ νίκανθοις μεμνη
 ται, τὸν δύο κέντρα ἔχοντα ἐννεάδεσμον εἰπών· οὐτε
 οὕτω δὲ τὸ ἐννεάδεσμοις ἔχειν, ὡς φησὶν ἀντίγονος, τὸ
 ἐννεάδεσμοις εἶπεν, οὐτε δὲ τὸ ἐννεάδεσμον δούλους, ὡς φη
 σὶ δημῶντες· τὸν γούρῃ ἀπονδύλους ὁ σκορπίος οὐ πλεί
 ους ἔχων τῇ ἐπὶ ὁρᾶται· ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἀπαιροῦντες,
 καὶ ἄφραστον ἀπολλόσθους· ἴσως οὕτω λέγει καὶ ἐπὶ αὐτῶν
 τῶ δύο κέντρα ἔχοντες σκορπίους· ἄλλος δὲ ἐμπελίας·
 ἐμπελίας, ὁ πελιδνός· ἢ ὁ ὠχρὸς λεγόμενος· ἔχει δὲ ὅτος

μεγάλῳ γαστέρι· βοσκάσθαι γὰρ τὴν γαστέρα λέγει.
 Ἰστέον ὅτι τὰ αὐτὰ τῶν δύο εἶδη τῆς σκορπείων, τὸ τελευ-
 κὸν καὶ τὸ πυρρον, τινὲς αὐτὴν εἰς λαμβάνουσι καὶ τὸ ἀ-
 κήριον οὐ τῶ νοῦσιν· ὡς οὐδ' ἀνακτηφόρος μελοῖσι· καύσωνα
 δὲ ὁ μὲν καὶ ὅσα ἄλλα φησὶν, ἐπάγει τοῖς δηχθεῖσιν ὑ-
 πὸ αὐτῷ. Ἀντὶς· ἡ γὰρ ἀποληψὶς ὅστι· διὸ καὶ μεγάλῳ
 ἔχειν αὐτὸν ἔφη τὴν γαστέρα· καὶ ὁ μὲν· ὅτι πολλοί μοιο-
 τοῦ δὲ βουβώσι τυπῆν, ἢ ὅτι τοῖς πληγείσιν αἰσθήσεις βῶ-
 βῶν ἔμποιεῖ, ἢ ὅτι διαλευθαίων ἅπαρ τὰ ἰμάτια ὀφ-
 χεται· καὶ τὸν βουβῶνα τυπῆ· βουβῶσις δὲ κυεῖας
 ἢ φροφῆνι δὲ· ἡ αὖτις καὶ ὁ ἰός· εἰ δεικτικὸν δὲ τῆς σφρο-
 ορούς δηγματός τοῦ βουβῶσις· ὥσπερ λέγει, τοιαύτη αἰ-
 τία, μεγάλη δηλαδὴ αἰτία ταῖς γλῦσιν αἰσκήκεν, ἢ
 γὰρ ὁ βουβῶνται, ἢ ἐσκήκεται.

43 Τὸν δὲ τῶν· ὁ δὲ τῶν φησὶν, ὁμοίως ὅστις αἰπαλεῖ καὶ
 κῆν· αἰπαλεῖ γὰρ, ἡ γὰρ οὐ περὶ αἰώ, οὐ περὶ αἰώ· οὐ
 λιμναίω, οὐ ποταμῶ· ἀλλ' αἰπαλεῖ· τῇ γὰρ καρκύνων,
 οἰμὴν, θαλάσσιον εἶναι, οἱ δὲ ποταμοὶ· νιὺ δὲ τοὺς θαλασ-
 σίους λέγει· καὶ τοῦτων τοὺς αἰπαλεῖς· αἰπαλός γὰρ ἡ ἀ-
 κτή τῆς θαλάσσης λέγεται· ἄλλοι δ' αὖ· ἄλλοι δὲ φησὶν,
 ὁμοιοῖται τοῖς ῥαβδοῖς παγούροις· ῥαβδοῖσιν οὖν, ἡ γὰρ
 ἐπιματώσι· σκαμβοῖς· πηλίκως ποδὶ παρούσιν· ἰστέον γὰρ,
 ὅτι ὁ ἄρρην σκορπίος αἰεὶ κατὰ στικτὸν ἔχει τὴν καλὴν καὶ
 τὰς χιλας, καὶ τὸν κέρρον· πέντες δὲ σκορπίου τὸ κέρ-
 ρον τετραμύον ὅστιν, ἔχον διπλόου τινα δισέστατον ὅστις
 λεπτότητα· διὸς τὸν ἰοβόλον ἰχθῆρα προΐησιν· οὐ τοῖς σια-
 λοῖς αὐθροπὸς ῥαινόμενος, ἀδενής καὶ νεκρῶδης γί-
 νεται· γίνονται δὲ οἱ σκορπιοὶ οὐ μόνον ἐξ ἀλλήλων, ἀλ-
 λά καὶ ἀπο σπημμάτων ξύλων καὶ παγούρων·
 βαρεαί· αἰχμηταὶ δὲ τῇ σκορπείᾳ, ὡς βορέας καλεῖ-
 οῖται πολυφάγους, ὁ δὲ φανταί, ὡς πῦρ καὶ τῇ πε-
 ραίων παγούρων, τῇ σκελάντων, καὶ φοβουμέ-
 νων· ἀφ' ὧν δὲ παγούρων καὶ τὴν γλῆσιν ἔχουσιν οἱ σκορ-
 πιοὶ· παγούροι δὲ λέγονται, παρὰ τὸ εἰ τοῖς παγούροις

ὄρουεν καὶ ὄρμαϊ· ἢ παρὰ τὸ τοὺς πόρους ὄρειν καὶ φυ-
λάτῃν. ποταμοὶ δὲ εἰσιν οἱ ῥαχεῖς καὶ δύσβατοι τόποι· γὰρ δὲ
ἐμμορσν· ἢ γοῦν ἔλαχον· ἐτύχον· φασὶ γὰρ ὅτι ὁ πόρου-
ρος εἰπὼν ἀγρὸς ἢ παρὰ τῇ ἀλιείῳ, εἰδὼν ἢ ἀποβό-
σαι καὶ εἰσελθεῖν εἰς ῥώγλιν, ἀποβήσκει ἐκὲς δηλονό-
τι· καὶ ἐκ τῆς σηήνους αὐτῆς πίνονται οἱ σκορπίοι οὗτοι· γὰρ
δὲ πολλοὶ ῥοῖοι θαλάσσης, γράφεται, καὶ πολυσφλοῖ-
βοιο καὶ πολυσφλοιο· ἢ γοῦν πολυφύφου· καὶ πολυπό-
ρου· ἢ χυβολῶν δὲ οἱ ἀλιεῖς· καὶ δελαστέον, οἱ δελεά-
ζοντες τοὺς ἰχθύς· γράναις δὲ μυοδίοις, ταῖς τῇ μύδῳ
ῥώγλαις· τέκνα δὲ ἡκοφθόρα, εἰ μὴ τῇ μύδῳ, τὰ ἡ-
κῶς φθειρόμενα, καὶ τὰ ἐδὲ ἡκῆ φθορὰ τελεῖται· εἰ
δὲ τοὺς σκορπίους λέγει, τοὺς ἡκῶς φθείροντας σημεῖ-
οι αἱ· καὶ ὅρμαϊ δὲ, τὰς ῥώγλας λέγει τῇ μύδῳ·
τὸν δὲ, μελίχλωρον· ἄλλος δὲ ὅτι σκορπίος οὐ πῶ ἡλίου-
μενος, ὅθι γὰρ μελιτόχρους εἶναι· ἢ γοῦν κηροειδὴς· φλο-
γοειδὴς· οὐ πῶς γὰρ ἄκρον τῆς σφονδύλου μέλαν ὅτι δηλοῦ-
κῶς δὲ εἰπὼν ἢ σφονδύλος· ἐλπίς· καὶ γὰρ τῷ ὄντι ἐ-
λπίς ὅτι τοῖς ἀφράσιν, εἰ βλάβει πῶς τούτων· ἐδὲ γὰρ
πολὺ χρόνον ἐχρυστάς ἀλγισθῆναι· τῇ δὲ ποιῶν ἐ-
ὰν περὶ λήπνι, θανάτῳ δὲ τοῖς ἐπείγει· τούτοις δὲ τοῖς
σκορπίοις πῶς τὰ ἔδωκε πῶς ἀλγισθῆναι μέλας·
κί σιτοφάτω ἢ γοῦν ἀκείδι σιτοφάτω, ὁμοῖα· αἰπνὸς ἀ-
κείδις ἐδὲ τῇ ἀκείδι ἀκείδι τῆς σίτου ἢ πῶς μέλας, γὰρ
λεπρὸν ἢ γοῦν λεπρὸς ὁ μόνος αἶχυν βόσκονται· ῥαι-
βὰ μὴ οὖν, ἢ γοῦν σκαμβὰ καὶ σκαμβὰ γὰρ δὲ νῦν τοῖς
πόδας· βούλεται γὰρ δηλοῦν ὅτι σκαμβὰς πῶς πα-
ροῦσιν οἱ σκορπίοι· γὰρ δὲ ἡ κελαφλοπῆσι, ὅθι τὰς ἐπεί-
γομεν ἀλγισθῆναι ἐκ τούτων τοῖς δηλοῖται· γὰρ δὲ
σα, ἢ τὰ πηλίζονται χερσὶ φασὶν, ἢ τὰ ὄρμαϊ· πῶς δὲ-
σος γὰρ ὁ ὄρος· καὶ τὰ πύτωσιν δὲ τοὺς τοῖς φιλῶσι εἰσὶν
γὰρ αἱ ἀκείδις εἰσὶν καὶ αἱ πύχες τῆς καὶ εἰσὶν, αἱ πῶς
ὁ καὶ εἰσὶν πῶς φασὶν.

44 Οἱ δὲ γέμω, ἐπαγγέλλεται εἰπεῖν ἀλεξίπτερος φαρ-

μαίει πρὸς πλὴν τῇ σκορπίῳ καὶ τῇ ἄλλῃ σκορπίῳ
 πλὴν καὶ ὁμοίῳ ταῖς βέμβιξι καὶ ταῖς με-
 λίσσι· εἰκότως δὲ μέτεσιν ἐν τῇ κοίτῃ ἀμυνόμενα
 ζῶσι· τοιαῦτα γὰρ εἰσι καὶ τῇ σκορπίῳ τὰ τέμματα,
 οἷα τῇ βέμβικι καὶ μελισσῶν· βέμβιξ δὲ ὅστις ζῶν σκη-
 νοειδὲς, μέλαν καὶ τὸ πλὴν χροῖαν, καὶ ῥῶ χρώμενος ὡς οἱ
 σπηκῆες· μνημονεύει δὲ καὶ παρθεναίων αὐτοῦ ἐν τοῖς ἰαμ-
 βοῖς· τῇ δὲ μελισσῶν μένος ὁ ἄρρην κοίτην ἔχει· ἐστὶ δὲ ὁ
 μοῖον τῷ σπηκί· ἡ δὲ πέμφρησών καὶ αὐτὴ ζῶν ὅστις, πα-
 ραπλήσιον μελίσσῃ καὶ ὁ ἰούλος δὲ, εἶδος σπηκῆος, ἰσχυ-
 ρότερος τῷ μεγάλῳ μέλῳ μυελόποδος· τοῖσι βολαῶν· ἡ-
 γουν· τοῖσι τοῖς βλαπτομένοισι ἔσθ' τῇ βολῇ καὶ
 δηγμάτων, οἷα εἰπεῖν ἀλέξια καὶ ἰάματα τοιαῦτα,
 οἷα πρὸ εἰσι καὶ ἐν τῇ βέμβικι τῷ ὀρεξέρον καὶ τῇ με-
 λίσσι· ὀρεξέρον δὲ νῦν εἰπεῖν ἄρρενα καὶ παρφήντα τῷ
 κοίτῃ καὶ ἰσχυρόν· εἰσι γὰρ καὶ δηλὴ καὶ βέμβικος· ἐμ-
 μαπένουσαι δὲ φησι πλὴν μελίσσας, ἡ γουν εἰδὲ γινώσκου κα-
 τὰ τὸ βλάτος καὶ σπασθῶς παρήφουσαι· ἀμυνόμε-
 νος δὲ, ἡ γουν δίκηφαλος ψευδῶς δὲ φησιν· οὐ γὰρ ὅτι ἀλ-
 λῶς ἀειστέλης φησὶν εἰς τὸν πότον πολλὰς ὀρεῖ· καὶ
 παρῆχει δόξαν τῷ δίκηφαλος εἶναι· ἐν ἰατρίῃ· τουτέστι
 ὡς πόρ νῆα παρὶ τῷ καὶ, ἡ γουν αἰκώπει, ἀπὸ ὀρεν-
 ται καὶ ἐλαύνονται, οὕτως αἱ δίκηφαλοι τῆς σκολο-
 πίνου φασ· κινουμένη· ἴσως δὲ καὶ διὰ τὸ πολὺ ποῖν, ὡς
 καὶ εἰπὴν αὐτῷ ἐλαυνόμενον· τυφλήν τε οἷα δη-
 λανότι· τὰ κοινοῦ καὶ πλὴν τυφλῷ καὶ ἐκ παληπτικῆς
 μυγαλῷ ἐν τῇ θάλαττῃ ἄγουσαν ἐν αἰθρώπυς· ἡ τις καὶ
 ἐν ταῖς ῥοχαῖς, ἡ γουν παρὰ τοὺς ῥοχαῖς ὅτι τὸ μὴ ὀ-
 ραῖ ἐμπαίττουσαι, ἀναίρεται ἐκ αἰμῶντος δὲ φησι τῷ
 μυγαλῷ ἐκ μυδὸς καὶ χαλῆς ἵνεσθαι· ἡ τὸ δηγμά· χα-
 λεπὸν ὅστις, ὅταν δάκῃ· Σὴ πο· λέγει τὸ ὁμοίαν· του-
 τέστι πλὴν σὴ πο· πλὴν τοῖς πεδαινοῖς σαρκοῖς καὶ πλὴν δὲ-
 μῶ· ἡ γουν τὸ σῶμα ὁμοίαν, ἀλύξεις· ἡ δὲ σὴ πο· ὁμοία ὅτι
 τῇ σαρ· α· καλεῖται δὲ καὶ χαλκίς· ἔχει γὰρ ἐν τῇ νώ-

— 277 —

τοῦ χαλκὸς ζούσας ῥαβδούς· ἐστὶ δὲ ὁ κτὰ πάλαισιν· σὺν
 δὲ καὶ λαίται, παρὰ τὸ σήπειν τοὺς πάλαιστους· ἦν τε
 δὲ αἰσινεῖα καὶ λιβύη καὶ κύπριος· καὶ διατείνει ἐν
 ταῖς αἰσινεῖαις·

45 Σαλαμαίνους· ἰσχυροῦται καὶ ταύτην ὁ γὰρ πυρὸς πο-
 ρεύεται καὶ μὴ βλάπτειται· τὰ δὲ αἰσινεῖα αὐτῆς· φλοῖ-
 τας τεύχας· ἐστὶ δὲ τὸ ζεῖν ὁμοίον σαύρας τεύχας· βρα-
 χύκερον ἄκμινος δὲ, ἢ γούμῃ μὴ κρύμνουσα· μὴ φλεγόμε-
 νη ἐκ τῶς κρύμνουσας, ἢ ἀγύστως καὶ ἀνέπαυστος τῶς πυ-
 ρός· οἱ δὲ, οὐ πῶς τὰ πᾶσι τῆς σαλαμαίνους φασίν· ὡς ἐ-
 στὶ ζεῖν τεύχας· μήτε δὲ ῥαμμήτε λεπτὰς ἔχον βρα-
 χύ δὲ ὡς ἡ σαύρα· εἰσὶ δὲ τῶς χερσὶν ἡ κροκοδείλῳ· φυ-
 χτὸν δὲ φύσει ὑπάρχειν, εἰς αἰσινεῖαν ἐμπεσόν, ἢ μὲν
 πῦρ σβίνισιν, αὐτὰ δὲ μύοι αἰσινεῖαν· ῥα γὰρ δὲ δέρος
 φησὶ τὸ δὲ ῥα γὰρ· διέρρηκτο γὰρ τὸ δέσμα τῆς σαλαμαί-
 νους, οἱ δὲ ῥα γὰρ ὡς ὁ ἰσχυρὸς αὐτῆς κρύμνουσας, τὸ πῦρ
 κρύμνουσας· ἄλλα δὲ γούμῃ, τὰ κῶλα τῆς γούμης
 δηλοῖ· καὶ μὲν, ἄλλα καὶ ὅσα φησὶν ἡ θάλασσα τοῖς
 εἰς αὐτῆς ῥοαῖς ἢ γούμῃ κρύμνουσας ἐλίσσει, οἱ δὲ καὶ κοινού-
 ἐστι δὲ ἢ, πόντος ἅλως, πᾶσι φασίν· βουλεται οὖν, δια-
 λεχθῆναι καὶ πᾶσι τῆς θάλασσας· μυραίνης· ἀρχιλα-
 ος αἰ τοῖς διφύεσι φησὶ, τῆς μυραίνης τοῖς ἔχεισι μὲν γυ-
 νῶναι πᾶσι τοῖς εἰς γυνῶν· ἔχει δὲ ὁ δὲ τὰς ὁμοίους ἔχεισι·
 φησὶ δὲ ὁ ἀσβεστός· φθόρος εἶναι· καὶ μήτε πῶς μύραι-
 ναν πᾶσι, μήτε ἢ ἔχον παρὰ τὸν διατείνειν· τὸ δὲ
 καὶ πρὸς τὴν αἰσινεῖαν, αὐτὴ τὴν εἰς πῶς θάλασσαν πρηνεὶς ἔρριψεν,
 ἐμβρύχασα, ἢ γούμῃ σκεκῶσα τῶν αἰσινεῖαν· ἐπὶ τῶν δὲ, ἢ
 γούμῃ αἰσινεῖαν πάλαισιν· ἐπὶ τῶν δὲ γούμῃ αἰσινεῖαν· τὸ δὲ
 εἰς ἄλλα φησὶν αἰσινεῖαν, αὐτὴ τὴν εἰς πῶς θάλασσαν φουκόντας,
 ἢ τῶν παρὰ πῶς θάλασσαν αἰσινεῖαν ἢ καὶ ὁρμήσαν-
 τας ὁ γὰρ φόβον· ἐχέτλην δὲ, τόπος τῶς πάλαισιν, ὅπου
 τοὺς ἰχθύς τιθέασιν καὶ συλλέγουσιν· ἢ ὁ ζεῖν καὶ τὸ
 βίβαρσιν, ἐχέτλην λέγεται· ἢ καὶ οὐ πῶς γούμῃ κρύμνου-
 σας· πολλὰ καὶ ὁ γούμῃ αἰσινεῖαν τῶν ἐχέτλην καὶ ἐμβρύχασα-
 σαι, καὶ τε-

καὶ ἀναξυρίδης καλεῖται. τὸν δὲ λυγρότερον ἐρμηνεύονται εἶ-
πεν, οἷον εἰ βεβηκότα καὶ κατὰ γῆς ἐρρίμμενον. ἢ τὸν ὀρ-
μητικὸν πρὸς ὕψος. διὰ τὴν γὰρ ὄψιν καὶ καυλὸν ἔχει
μακρόν. τὸ δὲ ὄψιν εἶναι, ἀπερματόν τι λαχόντων ὅς ὄψιν.
τεῖμετος δὲ, ὁ λεγόμενος τεῖμετος. οὗ τὸν καρπὸν
πολυδίαφησι, δηλαδὴ ποικίλῃ τῇ χροίᾳ. ὁ γὰρ τεῖ-
μετος τὸν κόκκον φέρει, διαφόρους χροίας καὶ εἰδὴ ἔ-
χοντες. καὶ ἡ καμυλὴ δὲ λαχόντων ὅς ἄλμυρόν. μνημο-
νίζει δὲ αὐτῆς, χρύσιον πρὸς τὴν ποδὶ λαχόντων. φοινίσ-
σον δὲ φύκος, τὸ ξανθὸν φύκον τῆς θαλάσσης. κατὰ
βαλλεο δὲ, ἡ γουμύνη. τὸ δὲ ἀχρὸς οὕτω καλεῖται,
ὅτι τὸ καβαρὸν καὶ ἀχρῶτον. ἐν αὐτοῖς γὰρ τοῖς φύ-
τοις καλεῖται δὲ, καμύτης. καὶ πολύτερον καὶ
τετταρμύνης. τὸ δὲ ὀδόντων, διότι οὐ διαίνεται καὶ βρέ-
χεται ὑπὸ ὕδατος καὶ ὀδόντων. τοῖς φύλλοις γὰρ αὐτῶν
ῥανὶς οὐκ ἐκτεταταί. ἡ γουμύνη οὐδὲ ποτε συμπτύνει.

47 εἰ δ' ἄγε καὶ σμυρνέον. τὸ σμυρνέον ὁμοίον ὅτι τῷ μεγά-
λῳ σελίῳ, ὃ δὲ καὶ πωποσέλιον καλεῖται. σμυρνέον
δὲ, ἐπειδὴ ἐμφερέως ὅτι τῇ σμύρῃ κατὰ πλὴν ὀσμὴν. ποδὶ
δὲ τῆς λυγροῦς ἀγνοῖται ποδὶ ποιάσφην. αὐτίκονος
μύτοι πλὴν λυγροῦς ἀγνοῖται. καὶ ἡ γουμύνη δὲ, εἰδὸς
λαχόντων ἀνὰ πλάτος, οὗ πλὴν εἶζαν. ἀδερμάτιον φησὶ ἢ
ὅτι τὸ θόρμην εἶναι ἢ ὅτι τὸ ἀδερμάτιον ἔχειν ἢ ὅτι τὸ ἴ-
χθυος εἶναι. πλὴν δὲ λιβαρὸν πιν καὶ χρυφόν λέγει, οἷα
νεὶ καὶ χρῶ φέρονται. πλὴν δὲ μήκωνά ποδὶ βελόνουσαν φη-
σὶν ἢ γουμύνην πλάτῃς ἀνθούσαν. δύο δὲ γλῆναι μήκωνων εἰσὶν.
ὧν ἡ μὲν, μεγάλα φέρει θυλάκια, ἐν οἷς τὸ σπέρμα. θυλά-
κις μὲν οὕτω ἢ τὰ μικρά. ἐπιτηλὴς δὲ, ἢ τὰ μεγάλα. μὴ
οὕτω ἀπέσπασαν αἱ ῥηθείαι φησὶ βοτάναι τῶν βοτάνων.
τὸς. χαίτησι γὰρ τοῖς βοτάνων. ἢ δὲ θεία, ἢ χαί-
την. πλὴν δὲ τῆς κρᾶτῆς κορυφῇ κυεύουσαν εἶπεν, ἡ γουμύνη
φύουσαν κλάδους μήπω πτωλῆρας μέρους. κρᾶτῃ δὲ
πλὴν ἀγρίαν συκὴν λέγει. κόκκους δὲ τὸν ὀδόντων,
ὅτι τὸ φαίνεται κατ' αὐτὰς τοῖς κόκκοις. καὶ ὀδόντων
δα δὲ

δε δὲ πῶς ἄγριαν συκὴν λέγει· καὶ φαίνεται δὲ αὐτῶν
 φησὶ πρὸ πόσης ὁ πῶρος· προκακίζουσι γοῦρ τῆς τε
 ἄλλης ὁ πῶρος καὶ τῇ ἄλλων συκῶν οἱ ὀλίγωροι· καὶ
 γογγύλους δὲ εὐὸ ὀλίγους φησὶν, αὐτὶ τῶς στρογγύλους·
 στρογγύλοι δὲ γὰρ εἰσιν· αὐτοὶ δὲ αὐτὶ τῶς ἀκμά-
 ζοντες· τῶς δὲ φλόμου ὄνομα εἶδη ὁ θεόφραστος φησὶν εἶναι
 ἄρρον καὶ θήλυ· ἄρρον κρατύνει φησὶν ἔχειν διαφορὰς,
 τὸ μὲν γοῦρ ἔχει τὰ φύλλα ὅμοια μαράντω· μακρότερα δὲ
 καὶ λεπτότερα· τὸ δὲ ὅμοια κοειάνω· τὸ δὲ χελιδόνι-
 ον, βοτάνη ἐστὶ καὶ φύεται καὶ ὅν καὶ ῥῶν αἱ χελιδόνες
 φύονται· τὸ δὲ διαφέρειν ἀπὸ πολλῶν φησὶν αὐτῶν ποδὶ
 θηρίων βοηθεῖν πρὸς τὰ εἶρη μίστα· πῶς δὲ βρυωνίαν λέ-
 γει καὶ βρυωνίαν ὑποκοριστικῶς εἶπε, φησὶν ἐφελιν καὶ λυ-
 κίν, ἄρρον εἶδη εἶδη νόσων, καὶ διαφέρειν· ἐφελιν μὲν οὖν
 ἐστὶν ἢ καλουμένη λέγεται· λυκὴ δὲ, ἄλλο τι νόσημα ὅμοι-
 ον τῇ ἐφελιδι· θηλυτέρης δὲ, ἡτοιμα γυναικός· τὸ δὲ ἀ-
 πεμόρετο, ἡτοιμα ἀπεπύγνυν· ἐκδορίσι· καλεῖται
 δὲ φησὶν ὁ κρατύνει ἢ βρυωνία, ἔπειτα μολόπων σαρ-
 λιον· ἔπειτα δὲ ἄλλων ἀμπελος ἄγρια· ὑφ' ἐτέρων δὲ, χει-
 ρῶν· ἔπειτα βρύοντα· ταυτὴν πῶν βοτάνην, κρα-
 τύνει φησὶν ὑφ' ἐνίων ποδὶ σερπεντα καλεῖται· ἔχει δὲ
 τὰ φύλλα ἐχιδναία καὶ ποσὶ ποδὶ σερπεντα παραπλήσια·
 τῶν δὲ ῥάμνων, ἀλεξιάριον φησὶν, οὐ μόνον ὅτι ἀγρία ἐστὶν
 ἀπαλλάξαι εὐὸ ἔπειτα τῇ πηλύντας τῶν πόθων,
 ἀλλ' ὅτι καὶ εἰς φαντάσματα βοηθεῖ· ὅθεν καὶ πρὸ τῶν θυ-
 ρῶν ἐν τοῖς εὐαρίσμασι κρεμάσθαι αὐτῶν· ἐστὶ δὲ λυκὴ καὶ
 μέλαινα· μέμνηται τῆς βοτάνης καὶ ὀφειλῶν ἀλεξίφα-
 ρον φύει ῥάμνων καὶ σῶφρων ὁμοίως· αἱ δὲ πρὸς φύλλοις
 ῥάμνου κρατίζομεθα· νήσειρα δὲ, ἡτοιμα τοῖς νήσει δι-
 δομένη γράφεται καὶ οὐκ εἶναι ἢ οὐκ εἶναι·
 48 καὶ μὲν τὸ περὶ θένιον τινὲς ἐλξήνην ὀνομάζουσιν· οἱ δὲ,
 πῶρ δίκλον· τὸ δὲ κόκορον, λάχανον οὕτως ἐστὶν· λημνί-
 ον δὲ μέλινον, πῶν λημνίαν στρογγύλη φησὶν· λῶν καὶ θελ-
 κτήριον, οἷον αἱ ἀλεξήνηριον, πάλῃς ἀπὸ τῆς φησὶ· καὶ θουρ-

πικρὸν γὰρ ὅστις. Νηδὺν δὲ, πλὴν νηδὺν φησι καὶ πῶς βα-
 ρυνόμενον ταῖς αἰαῖς, θεραπεύει ὁ καρπὸς τῆς πα-
 λίουρου. (ὡς τῷ καρπῷ δὲ, καὶ οἱ νεοὶ ὀροβάκηρι. ἢ γὰρ
 ἢ ὀροβάκηρις τῇ ῥοιδῶν. ἄρρηκτος οὖν ἢ παλίουρος λέγε-
 ται, οἷον ἐπεὶ φράσσονται καὶ πρὸς φραγμὸν δι' πεποι-
 μένην ἀπὸ τῆς ἐπιτοῦ πικρῶ καὶ τῆς ῥῆχης, ὁ σημαίνει
 τὸν φραγμὸν. οἱ δὲ ὀροβάκηρι, σημαίνουσι καὶ τὸν σκυ-
 τίνους ἀσκούς. καὶ τὸ ἀκανθοβόλος δὲ χαίτη, ἀδελφὸν εἰ καὶ
 τῇ ῥοιδῶν εἴρη. Σίδηρος καὶ ἔξωθεν ῥαλαβεῖ. ἢ ἢ λαβεῖ
 τὸν ὀλόχον τὸν αὐχενίαν τῇ σίδηρος ὑποπνέοντα καὶ ἐπιμύ-
 οντα. ὑποπνέοντα μὲν ὅν, ἢ γὰρ πυρρὸς, καὶ τῷ ὑπὸ νῶ τῇ βο-
 τάνῃ ὁμοίως καὶ τὰ τὸ χρώμα, ἐπειδὴ τὸ κύττιν ἀποβάλλ-
 λωσιν. ἐπιμύοντα δὲ, τὸν μύοντα καὶ οἷον ἐστὶν ἰγμείας.
 ὀλόχον ὃ τὸν τῇ ῥοιδῶν φραγμὸν, τὸν πρὸ τῶν ὀν καὶ χινά-
 τας, ὑπὸ τῇ μύοντα. πρὸ τῶν ῥαλαβῶν οἱ ὄντες, καὶ
 ὀλίγον μύοντα, τὸν κύττιν ἀποβάλλοντα. καὶ δὲ ἐξ ὀμῶν
 τὰς ὀροβάκηρις τῇ ῥοιδῶν ὀλόχον εἶπεν. αὐχενίαν ὃ, ἢ γὰρ
 φραγμὸν λέγει. οἷον φραγμὸν ἔχοντα. καὶ ὑπὸ τῶν δὲ, βο-
 τάνῃ, ὁμοίως συμμύοντα. τὸ ἢ νέον ἐν ἐδύρῳ, ὑποπνέοντα.
 εἰ δὲ γὰρ εἰπεῖν βόρῳ ἐν κλήματι. ἢ γὰρ ἐν τοῖς βόρῳ-
 σι τὸ κλήμα. ἀλλ' οἱ βόρῳ ἐν τῷ κλήματι. νέον δὲ φησι τὸ
 ὁμοφάκας ἔχον. καὶ ἢ κοῦζα ὃ, εἶδος βοτάνης. καὶ καὶ λεπτὸ
 θεῖον εἶπεν ἢ γὰρ λεπτὸ φύλλον. τὸ ὃ πολυθρόνα ἢ γὰρ πολυ-
 φάρμακα. γράφεῖ ὃ καὶ πολυχίνα, ἢ γὰρ πολυχίνα ὃ
 ἔχοντα. εἰσὶ ὅν χινώδη. ὡς πῶς τὰ κυδωνία. Πρὸ τῶν
 δὲ, τὸ μέλαν, οὐ τὸ λευκὸν φησι. Καὶ τὸ ἀπὸ μύδων δὲ
 καρπὸν μόνον, ἢ τὸ βαβυλωνίον, ἀλλὰ τὸ πῶς φησι. Τὸ
 δὲ πολυανθὲς γλήχων, γράφεῖ ὃ καὶ πολυανθὲς γλήχων,
 τῇ γλήχων γλυκὺς ὄντος καὶ τὰ ἀποκόπῃ. καὶ εἰ αὖ ὁ νῶς,
 τὰ πολυανθὲς ὄντα ἢ γὰρ καλὰ τῇ γλήχωνος. καὶ τὸ στυ-
 χον καὶ τὸ σίγησι, σπῶσει σὲ καὶ κηπεύοντα, καὶ τῇ κα-
 κῇ, ἢ γὰρ νόσῳ πελάζοντα, τουτέστι νοσοῦντα. Σπῶ-
 μὸν ὁδὸν κνίσκος. κνίσκον τὴν ἀκαλύφω λέγει, οὐ τῷ γὰρ
 παρ' ὀροβάκηρις καλεῖται. κνησμὸν δὲ τῷ ἐφαλαμείῳ
 ποιεῖ.

ποιεῖ. ἡ δὲ ἰατρὴ τοῦτέστι παλινιον. ὁμηροῦ ἐφ' ἡμέραν. παλιν-
 ἴον σι γὰρ τῷ ἀσπέρματι ταύτης οἱ νεώτεροι οὐ παλαιά, ὡς
 ἀσπέρματι. ἢ ὅτι παλινιόντες, τύπουνσι δι' αὐτῆς ἀλ-
 λήλους.

49 Νιφόρον τῆς σκύλλης καὶ λέγει, ἢ ὅτι ὑγρόν, ἢ ὅτι
 ψυχρόν. καὶ γὰρ ἡ σκύλλα ψυχρὰ ὄντι ἐν δρυεῖα. ἢ τὸ
 λυκὸν οἷόν ἐστιν ἐνι φρεσίν. τὸ γὰρ τῆς θηλείας σκύλλης καὶ
 ἐκ λυκόν ἐστι. αὐτὰ ἀπείρεα βολβὸν τὰ ἀσπέρματα τῆς
 σκύλλης λέγει. πολλάς γὰρ πρὸς βολβὸν ὑμνῶν καὶ λυ-
 πτομενῆ, ὅθεν τῇ χιτῶνι, οἷα οὐ σκότει καὶ ἀσπέρματι,
 ἔχει τὰ ἀσπέρματα. τὸ δὲ ὁμοιότητος. ἢ γινώσκοντες ὁμο-
 μως λεγόμενον ὁμοιότητος. ἢ δὲ ὅσα πύκναι. ἢ σιω-
 ταίς οὐτως. ὅσα αἱ ἀγρότεροι πύκναι καὶ ναπαῖαι
 τοῖς σφόμβοις ὑπερέφαινον. ὡς λέγειν αὐτὸν σφόμβος,
 τὸν κωνοειδῆ καρπὸν τῆς πύκνης. ὁμοίως γὰρ τοῖς σφόμβοι-
 λων κώνοις ὄντι. ἢ σφόμβοις ναπαῖοις, τοῖς σιωπασμο-
 μένοις καὶ βαθεῖσι κοιλώμασι, τοῖς αὐταῖς ναπαῖαις.
 καὶ τὸ σκορπίον δὲ, βοτάνη ἐστὶ, ὅπερ ἀβληχρὴ λέγει,
 οἷα τὸ πῦρ εἰζαν αὐτῶν, τὰ δὲ γὰρ τῶν σκορπίου θερά
 πύκναι εἶναι. ἢ οἷα τὸ βλήχεται ποιεῖν τὰς ὁδοῦς.
 ἰσαζομένη δὲ καὶ τὰ πῦρ ὁμοιότητος δηλαδὴ ἡ γινώσκοντες ὁμο-
 αῖ. θηρὸς δὲ ἡ γινώσκοντες σκορπίου ἰσίδει δὲ ἡ γινώσκοντες ἰσίδει καὶ
 ῥω. ἡ γινώσκοντες τῇ οὐρᾷ τῇ ῥω γὰρ ἔχει τὸ καίρον ὁ σκορπίος.
 ἢ δὲ σίδη, φυτὸν ὄντι, ὁ κατὰ θεοφράστον ἐν ὁρῶ μενῶ
 φνέται ἐν ὁρᾷ, εἰζα ὄν. τῇ λίκον δὲ, ἡ λίκον μήκων, ἔ-
 χει δὲ κόκκους ὁρῶντες, ὁμοίους ῥοῖας. σφοδρὰ γὰρ τῶν
 ἰατρῶν θηρίδια δὲ εἶπεν, ἀπὸ ἰατρῶν τὸ τοῦ οὐ βιωτῆα
 οὐτῶ καὶ λυκὸν μενῶ, ἢ κρήνης. ἢ γὰρ πῦρ ἀμαθιῶν,
 ἐπεὶ διαφόρως, ἀμαθῶν μεν τὸν παρὰ τοῖς ποταμοῖς. ἀ-
 μαθῶν δὲ τὸν παρὰ τῇ θαλάσῃ λέγουσι. παρόμοιον δὲ τὸ
 φυτὸν ὄντι ῥοῖα. καὶ βρωσίμους δὲ τὰς σίδας φασι εἶναι
 τὸ δὲ ἄς ῥέφει αἶα, γράφεται καὶ ἄ ῥέφει αἶα. αἶ δὲ κω-
 παῖαι, πύλεις βρωτῆας, αἶ καὶ κωπαὶ λέγονται. αἶ τι-
 νος φησὶν ἀνέθελεν τὰς σίδας πρὸς τὸ λιμένας ὁρῶντες.

ὅπου ὁ ῥόυς τῆς κνώπου καὶ τῆς χρυνέως βάλλει καὶ φέρεται. χρυνὴς δὲ καὶ κνώπος, ἀμφω ποταμοὶ βοιωτῖαι· εἰσὶ κνώπος δὲ, ὁ ἰσμενῶς ὅστις οὐ πῶ καλεῖται ἀπὸ κνώπου τῆς ἀπόλλωνος. ἐστὶ δὲ καὶ τόπος κνώπος, δι' οὗ ὁ ἰσμενὸς φέρεται. Ὅσα δὲ ὑπὸ ἰνδὸν καὶ ὅσα φησὶν ἔσθ' ἡ ἰνδὸν χόδμα τῆς χράωντος πισκίνας ἀμυγδαλόεντα φάσκεινται ἐν τοῖς ἀκρέμοσι· καὶ καλεῖται δὲ, τὰ λέπει τῇ πισκίνας λέγει, ἢ ἄλλο εἶδος βοταίνης. τὰ δὲ μύρτα, ἢ γουὸν καρπὸν τῆς μυρρίνης, αἰθὰ μὲν εἶπεν, ἢ γουὸν μέλανα. χιμῶδ' δὲ, ὅτι τὸ συπτικόν. συφραγὰρ ὅστις καὶ ἐπειδὴν τις αὐτὰ φάγη, τῇ συφότητι δεσμεῖ καὶ χιμῶδ' ὃν λαίμον καὶ τὸ σῶμα τῆς φαγόντος. Σὺν χλωροῖς θάμνοισι· λέγει ὁ καὶ σινδόσμος· ἢ ἢ (ὡς) τοῖς χλωροῖς θάμνοισι τῆς ὀρεβίνθου, βάλε καὶ τὴν βαρυόδμον καὶ χαλκὸν μελύν βοταίνην καὶ τὸ μελίλωτον δὲ, βοταίνην ὀλωθεύσασθαι ὅτι.

50 τὰ δὲ τῆς οἰανίτης βρύα φησὶ κατὰ ψήχουσιν ἢ γουὸν σινδόσμοι οἱ νομῆες· ὅτι τὸ παρὰ βάλαν· ἴσως ταῖς αἰεταῖς ταῦτα· βρύα δὲ νῦν, ὅν πρέμνους καὶ τὰ φύλλα λέγει· καὶ ἢ λυχνίς βοταίνη ὅτι· λέγει δὲ τὴν ἀγρίαν· αὐτὴ γὰρ συμβάλλεται τοῖς ὀλοδῆκτοις καὶ σκορπισθῆκτοις· καὶ ὁ πολυτῶνος βοταίνη ὅστις ὁ νῦν παμῆσαι ἀπὸ τῇ λαοῖων ἰάκμων καλεῖται· δηλαδὴ ὑποφείσται ἀπὸ αὐτῆς ὅν πυκνοὺς κλάδους· ἢ ὑπάρχουσιν καὶ φέρουσιν τὸν πολυτῶνον ὅπῃ ἀμεινον· ἰάκμοι δὲ λέγονται μὲν, καὶ οἱ κλάδοι· λέγονται δὲ καὶ τὰ ἰάκμω· ἢ γουὸν σύμφυτα χωρεῖα· καὶ τὸ μέλωθρον βοταίνη ὅστις ἢ τις καὶ καρμίνωθρον καὶ κλημὰ καλεῖται· τὸν δὲ ὑάκινθον πολυθέρων φησὶν, οἷον πολυθέρων· γράφεται καὶ φιλοθέρων, ἢ γουὸν χιλοῦντος ὅν θέρωνος, ἢ ἔσθ' ὁ φίλου θέρωνος· ὁ γὰρ ἀπόλλων πολλὰ ἐθέρωνε τὸν ὑάκινθον ἀποθανόντα· ὅς τις ὑάκινθος, ἢ ὅς μὲν ἡ ἀμυκλαίου καὶ διομήδης, ὃν ἡ γάπησεν ὁ ἀπόλλων στροφῶν, ὥστε καὶ συγγυμνάζεσθαι αὐτῷ καὶ συμπαύζειν· διομήδωντων οὖν αὐτῶν ποτὲ, λαβῶν ὁ ἀπό-

βῶν ὁ ἀπόλλων τὸν δίσκον καὶ ἀφ' αὐτοῦ, ἄκων καὶ τήναζεν
αὐτὸν καὶ τὰ τῆς κεφαλῆς τῆς ὑπὸ κνήμης. καὶ οὕτως αὐ-
τὸν τὸν ῥιπὸς τῆς τοῦ ἀνέκτεινον. ἐν πᾶσι πολλὰ ἐβλήθησαν
ἀποθανόντα. ἐκ τῆς αἵματος οἷον αὐτοῦ ἐφυή βοτάνη.
καὶ ἐκ τῆς τῶν ὀνόματι αὐτῆς ὑπὸ κνήμης ἐκείνου. ἔστι
οἷον ὅστις, ὁ καλεῖται πολυθρῶν ἢ καὶ οὐλοθρῶν ὑπὸ κνή-
μης. σόλον δὲ φησι, τὸν δίσκον. ὅστις φησὶν ἀφ' αὐτοῦ
τῆς ἀφ' αὐτοῦ, αὐτὸς περὶ τῆς κόρης τουτέστι τῆς κεφαλῆς τῆς ὑπὸ
κνήμης. καὶ λυμμάδης, τὸν παρὰ τὸ κρανίον ὑμῶν φησὶν.
ὁ πόντιος, τὸν κυρηναῖόν φησι. δακρυαὶ δὲ, τὸν χυλόν.
ῥιπὸς δὲ ὁ λυμμάδης ὁ δὲ λυμμάδης, ἀντὶ τῆς ῥιπῆς ὁ βελόνης
ὁ λυμμάδης, ἡ γὰρ βαρύνει ἐκ τῆς μύτης. ἰσοζυγῶν, καὶ
ἔστις οὗτος τῶν τε περὶ τὴν ἡμῶν τε φούλλων καὶ ἰ-
σάδης καὶ ὁ ῥιπῆς, ἔστις λαχάνων. ὃν κερασεῖα φησὶν,
ἐπεὶ δὴ κερασεῖα ὅστις καὶ τὰ φύλλα καὶ ῥιπῆς, τὸ
λαχάνων λέγει. τῆς δὲ ῥιπῆς μένηται καὶ καλλι-
μαχὸς ἀπὸ τῆς ἡμῶν, ἢ ἡμῶν. ἐνικνύει εἰζῶν. τουτέ-
στι τρεῖς τὰς εἰζῶν τῆς σιλικῆς μετὰ οἶνον. λιβυαῖος ὁ
εἰζῶν, τὸ σιλικῆς φησὶ. διότι πολὺ ὅστις ἀπὸ τῆς λιβυῆς.
ὅστις, ὅστις φησὶ σὺ ποτὲ μὲν μικτῶς πᾶσι, ποτὲ δὲ
χωρὶς ἡμῶν μετὰ σιλικῆς μετὰ ὅξους, ἢ οἶνον. ἢ ὅ-
στις, πολλὰς δὲ καὶ μετὰ γάλακτος τῶν.

51 ἢν δὲ ὁ ὅστις πᾶσι τῶν ἀνθρώπων. ἐάν δὲ συμβῇ σὺ ὁ ὅστις πορῶντα
πᾶσι τῶν ἀνθρώπων, τοῦτον καὶ τὰ σὺ ὁ πᾶσι τῶν λα-
βῶν τὰς παρὰ τῶν γυναικῶν εἰζῶν, ὁ πᾶσι τῶν ποτῶν,
διαμασῶν. καὶ τὸν μὲν χυλόν ἡμῶν. τὰ δὲ μασηθέν-
τα βότανά ἐπιτίθει, καὶ οὕτως δεξαμένη τῆς καὶ φού-
ξῆς πᾶσι ὁ δυνάμει καὶ τῶν πᾶσι. καὶ τῶν πᾶσι, ἀπὸ τῶν μα-
σηθῶν. ὁ ὅστις μασηθῶν τῶν σιλικῶν. ὁ φρασεῖν, ἀπὸ τῶν ὁ-
πῶν πᾶσι ὁ δυνάμει καὶ πᾶσι βλάβῃ πᾶσι καὶ πᾶσι τῶν
σὺ καὶ πᾶσι. καὶ μὲν καὶ σιλικῶν. πᾶσι καὶ πᾶσι ἢ
σὺ καὶ πᾶσι λέγει. μετὰ τῶν σιλικῶν οἱ ἰατροί. καὶ ἡ-
σὺν οἱ δὲ αὐτῆς τῶν πᾶσι καὶ αὐτῶν οἷον σι-

κυάσαι κελεύει, ἵνα ἐκούρης τὸν οἶνον. Ἡ ἐκράδης δὲ
 τὸν τῆς συκῆς φησὶ γαλακτώδη ὁπὸν ἐμβαλεῖ τῷ τύμ-
 ματι. Ἡ δὲ σίδηρον. ἢ σίδηρον φησὶ πυρακτωθέντα
 εἰς τὸ πυρὸς, ἐμβαλεῖ δηλαδὴ τῇ τυφί. σδῖνα δὲ πυ-
 ρὸς εἶπε μετὰ φορικῶς, ἀντὶ τῆς εἰς τὸ μέσον. σδῖνα γὰρ
 κυεῖως ὑπὸ ζώου μόνου εἴρηται. σημείωσαι δὲ ὅτι θη-
 λυκῶς εἶπε πλὴν σίδηρον. Ἀλλοτε φορβάδος. εἰ αἰ-
 γείῳ φησὶν ἀσκή οἶνον ὅντι πεπληρωμένῳ, δεῖ ἀποδοῖν
 σαῖς τῷ πλὴν μέρους. φορβάς δὲ, λέγεται μὲν
 καὶ τὸ φοράδιον. λέγεται δὲ καὶ πάντα τὰ βοσκόμε-
 να. ἀπὸ τῆς βορᾶ ἢ βοφῆ, βορβάς. καὶ βοφῆ τῆς β. εἰς
 φ, φορβάς. Ἀσκοδέτης. τὸν αἶγαιον φησὶν ἀσκήν.
 τὸν οἶνον πεπληρωμένον. τῷ δηλαδὴ μέρει τῆς σῶ-
 ματος ἀντικειμένων ἐπιβαλεῖ. ἐλίψων καὶ δεσμεύων
 ἰσχυρῶς. χράφεται δὲ τὸ ἐλίψης καὶ ἐλίσεις. βου-
 βῶνισ δὲ κυεῖως μὲν ὑπὸ μηρῶν λέγουσι. νῶν δὲ
 νῶντα χρηστικῶς καὶ ὑπὸ χειρῶν βουβῶνισ εἶπε. λέ-
 γει δὲ ταῖς μαχαίρῃς.
 51 Διήποτε. καὶ βδέλλας φησὶν ἐπιβαλεῖ τῷ τύμματι, ἵ-
 να τὸ βλαβερὸν αἶμα ἔλκωσιν. Ἀλλοτε. τὰ ἀποπα-
 τήματα φησὶ τῶν αἰτῶν εἰς τρυγά οἶνου ἢ ὄξους ἐμβα-
 λῶν, καὶ μεμιγμένως ταράξας, εἴ τι νεαρῆς οὔσης τῆς
 πόρου, τουτέστι τῆς πυράτου, πείξῃ τῶ δηγμάτος ἐ-
 λιάσει. δηλαδὴ χρίε. ἕως ὅτι νεαρὸν τὸ ἀποπάτημα τῆς
 αἰγός. δεῖ γὰρ αὐτὸ νεαρὸν ὑπόρχεν λαβεῖν καὶ μέλαι
 μετὰ τῆς τρυγός. ἢ αὐτὸ τὸ μέγμα νεαρὸν ὑπόρχον χρί-
 σαι. πύρατος μὲν οὖν, ἀφόδιδυσις, ἀποπάτημα. κό-
 πος τῆς αἰγός. πύρατος γὰρ κυεῖως ἢ τῆς αἰγός κό-
 πος. καὶ πάτος δὲ, τὸ αὐτὸ σημαίνει. νεαλὴ δὲ, του-
 τέστι νεαρῶ. τύμιν δὲ, τὸ τύμμα. φουρίσκαται δὲ, τὸ
 ταράξαι. Ἀλέξανδρος δὲ, εἰς τὸ πᾶσι θηρικῶς
 κελεύει, τὰ τῶν αἰτῶν ἀποπατήματα αὐτὴ ὑγρὰ ἢ, αὐ-
 τὰ ξηρὰ, μετὰ τρυγός ὄξους ἢ οἶνου αὐτὰ νῶντα σκευά-
 ζοντα ἐπιτιθέναι τοῖς τύμμασιν. ὁ δὲ σκοπὸς αἰωθεῖν
 αἶμα,

ἄποις, οὗτος δὲ καὶ σκυλάικα κήσων· καὶ τῆς συ-
κῆς τῷ δένδρου τὸν γαλακτωδὴ ὀπὸν εἰς τὴν πληγὴν
ἐμβαλε· καὶ σιδήρῳ καύσων· καὶ σάσκειν οἶνον ἔχον-
τι τὸ πεπληγμένον ἐμβαλε μέρος· καὶ αὐτὸ δὴ τῷ ἀ-
σκιῷ προσέλειξεν τὸ τῦμμα· καὶ κρομμύου ὀπὸν σάσκει
καὶ οἶνου καὶ ὄξους φύγα νεαρῷ ἀποπαιτήματι αὐτὸς μί-
ξας, καὶ μεμεγμένως ταράσας, ἐπίθεις· ἰσχύει δὲ ὅ-
τι καὶ τῷ οἶνον ξερούσῃ προσθήῃ ἐπιχύσας καὶ ταρά-
ξας, ἐπιθῇ τῷ τῦμματι, διεραπύσει τὸν πληγμένον.

T E A O S .

ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΑΛΕΞΙΦΑΡ-

ΜΑΚΑ.

53 Ἰ καὶ μὴ συνέγνωσ' ἔχθμεν οὐκ κληῖρον
 τῶν πόλεων ἡδὴ τ' ἀσίσ', ἀλλὰ τὸ σοὶ περ-
 σφωσέν, οὐκ αὐοίκεον ἡγούμαι· δῆμους
 δὲ τὸ ἄθροισμα λέγει. Τύρσεσιν ἐσπ-
 σάντο· τύρσεις τὰς πόλεις οὐ τὰς ἐπὶ πόλ-
 ξεις ἐφ' ὧν κυρίως λέγεται· τὸ δὲ τῶν, οὐκ
 ὁρῶντες κείται· σημαίνει γὰρ τὸ τίνων·
 ὡς καὶ ὁμηρος τῶν Ἰδρύεσσι τοκῶν· βούλεται δὲ λε-
 γειν τὸ, ὧν. Ἀρκῶν ὕψ' ὁμφαλόεσσιν· ἐπεὶ δοκεῖ ὁ
 καὶ τὰς ἀρκῶν τόπος ὀβητος, ὁμφαλόεσσιν δὲ εἰρη-
 σται φασί, πῶν ἰσοφώδῃ· ἐπεὶ καὶ δημήτηρ ὁμωνία λέ-
 γεται ἢ ἰσοφίμος· ἄλλοι δὲ πῶν κρητικῶν· ὁμφαλὸς γὰρ
 τόπος οἱ κρήνη· ὡς καὶ καλλιμάχης· πῶσε δαίμον ἀπ'
 ὁμφαλός· ὅθεν ἐκείνο, ὁμφάλιον μετέπειτα πέδον
 καλέουσι κύδωνος· καὶ ὁρμασθελον Ἀττικῶν· ἰσορεῖται
 ὅτι πριμὸν λυδρὺς ὁ ἄτης· ποιμαίνων δὲ καὶ ὕμνων
 πῶν μητῶν τῇ θείῳ, ἐπιλήθῃ ὑπ' αὐτῆς· καὶ δὴ φαι-
 νομελὴ πολλὰς αὐτῇ τιμῆς ἡξίωσεν· ζῶς δὲ ἡδὴ τοῦ-
 τω δύσανεσθαι τῇ, αἰεῖλαι, αὐτῶν οὐ φανερώς δι' αἰδῶ
 τῆς μητρός, ἀλλὰ σιωπῶντες ἀγρίον πέμψας· ἡ δὲ κατὰ τὴν
 μελὴν αὐτῶν ἐθαψέν· οἱ δὲ φρυγες καὶ τὸ ἐκ θρηνητοῦσιν
 αὐτόν· ὡς περὶ δὲ ἀπὸ τῆς ἀλτῆς, ἀλτῶ· οὐ πῶ καὶ ἀπὸ
 τῆς ἀτῆς ἀτῆω· ὡς ἀπὸ πῶσι μύθου ὡς ἐρμῆς ἐρμῶ·
 54 Φρυγίης ἀκόνιτον· τὸ ἀκόνιτον φασὶν ἐκ τῆς ἐμέτου τῆς
 κόρβου φανῆναι· ἰσορεῖται γὰρ τὸν κέρβερον ὅς
 ἄδου ἀνεχρόνεται, μὴ δυνάσθαι ὑπομεῖναι τὰς αὐ-
 γὰς τῆς ἡλίου· καὶ ἐμέτοι· καὶ ἐκ τῆς ἐμέτου ταύτης
 γινέσθαι πῶν βοτάνῳ· εἰσὶ δὲ ἀγρώσιδι. Σιλη-
 νοὶ κερκοῖο δισκύνουσι· οὐδ' ἡμεῖς σκιδύρουσιν καλοῦ μεν, οἱ
 ἀρχαῖοι σιληνοὺς, ἀπὸ τῆς σιλαίνου ἐκάλουν· οἱ πα-
 λαῖοι κέρκον ἐχρῶντο οἱ τῇ πόσει αὐτῇ τῇ ποτηρίῳ.

ὅθεν καὶ τὸ κεράσι εἰρηται. ἢ δὲ τὸ σερρώτικόν τῇ πι-
νόντων, τοῦ τεσι πλὴν ἀπὸ τοῦ οἴνου ἰσχύ. ὁ δὲ διόνυσος κῆ-
ται κεράσι.

55 Οἱ δὲ τε πορσελιαγχεῖς ἰστέον ὅτι ἡ πορσελις ἀπὸ φάγῃ τὸ
ἀκόνιτον, ἀναιρεῖται. καὶ οὐ πρόττον ἐοίσει ὅζ αὐτῆς, εἰ
μὴ ἔχει κόπρον πολυσίον ἀνθρώπειον. ταύτη γὰρ κέρη
ἀντιφαρμάκω. οἱ οὖν νομίς ὅζ αἴπουνσι πλὴν κόπρον εἰς
δένδρον τοσούτον ὕψος, ὅσον οὐδυνάται ἡ πορσελις
πιδῶσαι φθάσαι. ὁρῶσαι οὖν ἡ πορσελις πλὴν κόπρον,
αἶτε δὴ θαρρόουσαι ἔχειν τὸ ἀντιφαρμάκον, ῥώγει τὸ ἀκό-
νιτον. εἰδὲ ὅρμα ἡδὲ τῷ χρῆσαι οὐδὲ τῷ ἀντιφαρμάκω, οὐ
φθαίει δὲ δὲ τὸ ὕψος, οὕτως ἐφαλλομένη κῆ πιδῶσαι λα-
λαβεῖν τὸ ἀντιφαρμάκον, καὶ μὴ δυναμένη, ἢ γοῦν μὴ κα-
ταλαμβάνουσαι δὲ τὸ ὕψος, ἀπονεῖ καὶ οὕτω φθάνοντες
αὐτῷ ἀναιροῦσιν οἱ νομίς.

56 Θεία κυβέως ταῖς τῆς συκῆς φύλλα. ταῦ δὲ τῆς χαμέ-
παίνος φησὶν, ἢ καὶ ὀνόμηρος καὶ σιδηρεῖ τις λέγεται κῆ
ἰωνία ἀγρία. καὶ ἐρασίζετος εἰ τῷ ποδὲ θανασίμων,
χρησίμων εἶναι λέγει τὸ γυναικεῖον γάλα. διὰ χέλυ-
ος. τοῦ τεσι τῶ σήθους πλὴν ἀναφορὰ τῇ ἐρυγμάτων ποι-
εῖται. καὶ ἰσποκράτης. ἀναχελύσεται καὶ ἐρυγάνει
θαμνία.

57 Γρημαδία καὶ ὀρχαῖς καὶ μυρτίνη, ἐλαδὶ εἰσὶν, εἰδὲ εἶαρ
δὲ τὸ αἶμα τὸ λίπος. ὡς καὶ καλλιμάχης. πολλὰ δὲ ἐκλυ-
χου ποῖον ἐλαιοῦ ἔαρ. καρύα λέγονται ὅσα ξυλω-
δὲς λέγεται ἔχουσιν. οὕτω γοῦν καὶ θεόφραστος τὸ τῆς πῶρ
σάσις ὅσοι ὠνόμασαν. ὅτι ὁ καλλιμάχης εἰ ἀγνῆτος
φησὶ τὸν πῶρ σά μετὰ φυτεύουσι τὸ φυτόν. ὁ δὲ Νίκαν-
θρος, εἰ μυκύναις.

58 Ἰάμβη δούλη μετανείρασ' τῆς ἰσποθῶντος γυναικός.
ἢ τις πλὴν δὴμηρα λυπουμένη ἰδοῦσαι ἡδὲ τῇ ἀπωλείᾳ
τῆς πῶρ σά φάνης εἰσέτινα ἐμμεῖρα γελοιώδη ἡδὲ τῷ πα-
ραμυθίσαι οὐκ. ὅζ ἐκείνης οὖν καὶ τὸ μέρον ἰάμβειον.

59 Φυλὶς τὸ καλὸν μελὸν γεωφάνειν εἰ σάμοθεάκη σφο-

- κλῆς· ἄμβρος γὰρ ποταμὸς ἐν αὐτῇ·
 60 κόρειον τὸ ἀγρίον λέγει· ὁ πύρ πλάτυτόν τε ἔχει φύλλα
 καὶ ὀμνέει τὸν ὄντι· καὶ πολλὰς ἔχειν παρὰφυλάδας· καὶ
 πολὺ ῥέει, καὶ πολὺ ἀνθίζει· Δουλεύειν· ὡς καὶ ὁ
 μῦθος λέγει ἀνέμοις βάλασται καὶ πῦρ δουλεύει· ἔστι δὲ
 καὶ μενεκράτης καὶ ἡράκλειτος λέγουσι· τὸ μὲν πῦρ αἶνι
 ζῶν καὶ ἀχυνέτον ὕδωρ ἔρρεται τῷ ἀργέει·
 61 τὴν ἄμπελον καὶ πρᾶμνίαν· καλλιμαχὸς· καὶ καὶ
 διατρίβει·
 62 τεμπεύει· ἡτοιμαστικῆς· ὅτι τὸ ἐκείνου πρὸς τὸν διεί-
 ρηται· Τριβικόν οὐχὶ τὸ κώνειον ὡς νομίζουσι πῖτες· ἀλλὰ
 καὶ ὅτι διατρίβεται δι' αὐτὸ τὰ τριβικὰ βέλγη· ἄλλον δὲ
 τοῦ παρὰ τὸ κώνειον·
 63 κώδισαν πλὴν κεφαλῶν· ὡς καὶ ὁμηροί, ὃ δ' ἔφη κώδισαν
 ἀνὰ ὀφθαλμοῖς· Τῇ γὰρ οὐκ ἔστι μὲν ὁ ἐπὶ τοῦ κεφαλῶν
 εἰς τῆς ῥέει·
 64 ἄλλο σφύς· καὶ ἄλλο φηγός· καὶ ἄλλο πρῖνος· τὰ δὲ τέλεια
 σφύς καὶ λούονται· βᾶτος εἴρηται· ὅτι τὸ ἄβᾶτος
 εἶναι·
 65 σπινθηρὸς μὲν· ὡς οἱ γλωσσόφθοι καὶ τὰ σπινθηρὰ ἀπολ-
 λου μὲν·
 66 ἄρνηται ὅν πάντων αἱμάτων ἀριστοτέλης ὅτι φησὶν·
 εἴς τε τὸ αἷμα φησὶ παρὰ τὸ εἶναι πλεονεχέειν ἄ-
 γλαϊός· δὲ εἰσέλθῃ τὸν αἱματίνην λίθον φησὶ· Διὰ
 τὸ εἰσέλθῃ εἰς ὕψος αἰτῶν πλεονεχέειν φυτῶν· ἔστι δὲ εἰς νεὸς καὶ
 ἀγρία συκὴ·
 67 ἡ βούπρηστις ζεῶν ὅτι χειροῦ ἐμπιπρῶν τοῖς βόσχοις
 ἐπειδὴν δὴ χεῖρ σπινθὴρ καὶ πλεονεχέειν αὐτῶν καὶ ἀριστοτέλης
 ἐν τῷ ποτὶ ζῶων φησὶν· ἐὰν ἴσως πλεονεχέειν τὸν λεγόμε-
 νον σφυλῖνον, ἔστι δὲ ζεῶν ὁμοίον καὶ θάλασσαν, διαφθεί-
 ρεται·
 68 ὁ ὁπὸς σπινθηρὸς ὅστις οἶον ὁ λίβανος καὶ ἡμασίχνη· ἡ τις
 μελίσσιν φυτῶν καλεῖται· δημοφῶς δὲ ἐν τυμολεῶν φη-
 σὶν οὕτως καλεῖσθαι· ὅτι, ὅταν τὸν ταύτης ὁπὸν

Nicandri Theriaca. Eiusdem Alexipharmaca. Interpretatio innominati authoris in ... - [page 127](#) sur 180

- 73 κρησίδος· εἶδος ῥοιᾶς· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τίνος περὶ μελόν κρητός· ἴσθαιεν πλὴν κρέμβλυ φησί· χαλκίδιο παλαιᾷς χαλκαίου· μὴ δὲ γράφεται μῆλον ἐστὶ δὲ τὸ μηδικὸν μῆλον· ὃ ὅτι τὸ νεραύτιον.
- 74 ἡ σκελαμάσθαι εἶδος ἀσκηλαβώτου τεράπιος οὐσα μεκρὴ ὥς ἡ σκεύα τῷ χειροτάτῳ κροκοδείλῳ ἐοικυῖα· ἢ χροὶ δὲ τῇ φυσεῖ· διὸ καὶ τὸ πῦρ σβεννύει· οὐκ αὐτὴ μόνη· ἀλλ' ὡς ἀσκήσθαι φησί καὶ εἰ τις τῷ αἵματι αὐτῆς ἢ πλὴν χεῖρας ἢ εἰδήται χρίσει, ἀβλαβὴς ἔσται ἐκ πυρός· οὐτε δὲ δέμας ἔχει, οὐτε λεπίδα ὅθεν καὶ λιπόμενον αὐτῷ ἐφη· ῥινὸς γὰρ τὸ δέμας· ἢ διὰ τὸ λιπὸς ἀφαιρῆαι ἀπὸ τοῦ δέματος· γὰρ ἡ γὰρ ἄρβυλος καὶ λιπαρὴ· καὶ ἀπὸ τοῦ σώματος ὃ γράσσειν ἔστιν εἶωθεν, ἢ τις τὸ πῦρ σβεννύει· ἢ ἄλλω οὗτος· ἀλλ' ὁ αἰνείας τὸ τ' αἶνός τε πυρός· χαλκίδιο κεραίας.
- 75 ξηρὸν δυνάκων· προξαγόρας φησὶ τὸ χαλκίδιον τῷ κελεύει· μὲν ἐπὶ δυνάκων, ὡφέλιμον, ὃ πάρεστιν τοῖς ἔσθ' ἐφ' ὅτι πικρὰν πικρακιδιμύει.
- 76 Σμίλλω φησὶν ἀσκήσθαι πῶς αἰτωλίαν πηλὴν ἴνῃ· καὶ τὸν ἐγκοιμνέντας αὐτῇ ἀποθνήσκουσιν· ὃ δὲ θεόφραστος πῶς μὲν ἀνθρώπων ἐδὲν εἴρηκεν· φησὶ δὲ τὰ κοιλόφουρα τῶν ζώων, εἰσι δὲ βόοις· ὄνοι· ἢ μένοι, ὃ δὲ μεστέμενα ἀποθνήσκουσιν.

ΤΕΛΟΣ

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΑΛΕΞΙΦΑΡ-
ΜΑΚΑ ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ.

Ἰ μὲν, ἐπιγράφουσι πρὸς θανάσιμον φαρ-
μάκων. οἱ δὲ, ἀντιφάρμακα. ἄλλοι δὲ, ἀλε-
ξιφάρμακα, ὡς καὶ αὐτὸς φησι, τὰ ἐκ κε-
ρῶν ποσέσσιν ἀλεξια φαρμακείαις, εἰ καὶ
μὴ σύγληρα. Νίκανδροσ δὲ τὸν ὀλίγων κο-
λοφώνιος πρῶτα γόργα κυζικηνῶν. ὁ δὲ νοῦς,
εἰ καὶ μὴ συνέγγυς ἐστὶ μεν εἰς κλήρους
τῇ πόλεων ὡς τῆς ἀσίας, ἀλλὰ τὸ σὺν πελοποννήσῳ,
οὐκ ἀντίκειναι ἡγούμεαι. Δῆμους δὲ λέγει τὰ ἀθροίσματα
τῇ τε πελοπόνῳ, καὶ τῇ κτιστῶν. καὶ τύρσεις, διὰ τὸ
κούειν τὰς πόλεις, ἀλλ' οὐ τὰς ἐπάλξεις κυρίως ὅπως ση-
μαίνουσιν. ἀπεμφαίνων γὰρ ὁ λόγος δὲ τὸν εἰ
πάλλειν οἱ δῆμοι τὰς τείχων ἐκτίσαν, ἀλλὰ μὴ χάριν τῇ
πόλεων. Σύγληρα δὲ, συνίστησι τῇ αὐτοκλήρῳ. τὸ
δὲ τῶν, οὐκ ὀρθῶς κείται. σημαίνει γὰρ τὸ πίνων. Ὁ-
μηρος, τῶν δ' ἐξέσσι τοκῶν, βούλεται δὲ λέγειν ὧν.
βλάστας δὲ, τὰ βλαστήματα. τὰ γλῆν. ὁ γὰρ ἀνθρώπος δι-
κλιν φυτὸς αὐξάνει. Τύρσεις δὲ, ταῖς πόλεσιν, ἀπὸ μέ-
ρους τῇ τειχῶν. καὶ δουλιχός, ἀπὸ τῆς μακρῆς. πολὺς
ἀπέχουσι γὰρ ἀλλήλων ἢ κυζίκος, καὶ ἡ κολοφών. Ἀ-
λεξια φαρμακείαις, τὰ ἀλεξιθήρια τῇ φαρμάκῳ
ἐπιποιμε, ἀπὸ τῆς βλαπτοσύνης καὶ ὠφελούσης βοτάν-
ιας ἐπιποιμε. Ἀπεφώτερος δὲ εἰπεῖν, ἀπὸ τῆς ἀπὸσιθῆς.
ὁ δὲ, ὡς τὸ ὁ μωνυμον οὐδὲ τέρας μετῴληθεν ὁ μὲν κωδῆς.
πρὸς τὰ φάρμακα γὰρ τὰ φαρμακοποιὰ, ἐφίση τὰ ἀλεξι-
θήρια τῇ φαρμάκῳ ἐπιποιμε. Πολύς ὁ βοιο δὲ θαλάσ-
σης, τῆς πολυταράχης, παρὰ τὸ σφοδρῆν τὰς ναῦς, ὅς τις
ταράσσῃ. Ἀρκτὸν ὑπὸ ὀμφαλόεσσαν. ἀρκτικῶς τὸν ἄρ-
κτον ἢ κυζίκος τῆς κολοφώνος. ὀμφαλὸν δὲ καλεῖ τὸν βορεί-
ον πόλον, ὡς μεσσηταιον, ἢ αὐτὴν τὴν ἀρκτὸν, ὅς τις τὸν
παρὰ κείμενον αὐτῇ τῇ ἄστρων χερσὶν. ὀμφαλόεσσα ἐ-

ΣΧΟΛΙΑ

ρηται, ὅτι τὸ ποδὶ τὸ μέσον τῆ βορείου κείσθαι. πινὲς δὲ
 ἐπειδὴ καὶ τὰ πλὴν ἀφ' ἑκτον τόπος δι' βοτάνης, ὁμφαλό-
 εσσιν εἰρηδοται φασὶ πλὴν ἑσφωδῆ. ὁμφαλὸς γὰρ ἀπὸ τῆς
 ὀμπνὸς εἰρηδοται, ὅ ἐστι ἑσφωδῆ. ἀφ' οὗ καὶ ἡ δημήτηρ ὀμπνία.
 ἄλλοι δὲ πλὴν κρητικῶ. ὁμφαλὸς γὰρ τόπος ἐν κρήτῃ, ὡς
 καὶ καλλιμαχες, πείσε δαίμων ἀπομφαλίου. ὁ δὲ ἐν κεί-
 νο ὁμφαλίον μετέπειται. πείσθην καὶ λέουσι κύνεσσιν. Λο-
 βείνης ὁάλαμοι, τόποι ἰόροι, ὑπόγειοι, αἰσκέμενοι τῇ
 ῥέει, ὅπου ἐκτεμνόμενοι τὰ μέδεα κατετίθεντο οἱ τῶν ἄν-
 τει καὶ τῇ ῥέει λαβρόντες. εἰσὶ δὲ τὰ λοβεῖν καὶ ὄρεν, φρυ-
 γίαι, ἢ τόπος κυζίκου. οὗ γὰρ ὄρεσις ἐν κυζίκῳ, διότι
 μόν, καὶ λόκεινον. Αἴτιον. ἰστέται ὅτι ποιμὴν καὶ φρυγ-
 ὁ ἄτης. ποιμῶν δὲ καὶ ὑμῶν πλὴν μητόρα τῇν δεῖν,
 ἢ τοι πλὴν ῥέει, ἐοικλῆ. ἢ ὑπ' αὐτῆς. καὶ δὴ φαινομένη
 πολλὰς, τίμης αὐτὸν ἡξίωσιν. ὁ δὲ ἐν τούτῳ δύ-
 σαναχ τῇν, ἀνέλεον αὐτὸν οὐ φανερὸς δι' αἰσθῆς μη-
 τῆς αὐτῶν ἄγριον πέμψας. ἢ δὲ καὶ τοιοῦτο μελὴν αὐτὸν,
 ἐθαύμα. οἱ δὲ φρυγίαι καὶ τὸ εἰσθῆν νοῦσιν αὐτόν. ὡς πῶρ
 δὲ ἀπὸ τῆς ἄλτης, ἄλπεω, οὐ πῶ καὶ ἀπὸ τῆς ἄτης, αἴτιον.
 ἢ ὡς ἀπὸ ποταμῶν μελόν, ὡς πῶρ δρῆς, δρῆω. Κρεού-
 σης. ὁρεχέως καὶ ἀπόλλωνος ἰών. ἀφ' οὗ ἰών θύοι ἀθηναίοι.
 καὶ ἰάτης πολλὰ πόλεις. ἢ δὲ κολοφών, τῆς ἰωνίας. Εἰς
 μελὸς. γράφεται καὶ ἐξομότη καλεῖται θεοῦ πατρὸς τῶν
 νηῶν. καλὸς γὰρ εἰρηδοται πατρὸς τὸ κεκληροδοτῆται τὸν
 τόπον ἀπόλλωνι. ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐκλερώσαντο, ζῶς, ποσειδῶν,
 πολούτων. ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐκλαυσεν ἡ μάτω (ὡς τῶν ἀνδρῶν)
 βακχιάδῃ, ὅτι πλὴν τοῦ τόπου δρῆμῶν. Γυνθείς, ἀντὶ
 τῆς πνύ. ἢ γοῶν, σύνδω. γνῶ. δι. δὴ κτηκὸν ἀντὶ πρὸς τα-
 κτηκῶν, αἰώνι. μάδε. τὸ δὲ ἀκόνιτον, ἐκ τῆς ἐμέτου φα-
 σὶ γινέσθαι ταύτην πλὴν βοτάνῃ. τὸ δὲ ἀκόνιτον, ῥίξιόν
 τὴν βοτάνης, ὅμοιον ἀγρώσῃ, οὐ ἢ πόσις πικρὰ οὐσα,
 τὸ μὲν σῶμα ἄπαν σύμφε, πλὴν ὃ καὶ ῥῖαν δέκνῃ. τὸ δὲ πνύ
 μα ἔσθ' ὅτι καὶ ψύξεως τῆς πνύδ' ὁ μόνος ἐπικροτῆς, λυγμὸς
 σιωχέως ἀποτελούσα. διὸ καὶ τὸν σῶμα καὶ ἀκίνητον ὄν-
 τα, ἐμπο-

τα, ἐμποδίζουσαι κλείει· πλὴν δὲ κοιλίαν πνυμμάτων ἐμ-
 παύουσαι, καὶ τὸν κώλον· τοῖς δὲ κρεττάφοις παλιν πο-
 εῖχουσαι, καὶ τῇ κεφαλῇ βαρύνουσαι, καὶ τοῖς μέλεσιν ἰσορρο-
 πάζουσαι, ἐκφρονάσας ποιεῖ, καὶ ἀδυνάτους τὸ ἀκόνιζον, εἶδος βο-
 τάνης ὄσιν, ὅτι πρὸς μαλόνειν ἀπὸ τῆς συμβεβηκότος προ-
 δαλίσταται, ὅτι τὸ ἀπόλλυσθαι ὑπὸ αὐτῇ πλὴν πρόσδε-
 λλον· ἐπειδὴ ἀντιφάρμακον ἔχει τὴν ἀνθρώπων κο-
 πρην καὶ οὐ πρόσδερον ἐκδίδουσαν αὐτὴν αἱ πρόσδελεις, εἰ μὴ
 ἔχουσι πλὴν κόπρην παύουσαν, ἵνα διὰ τῆς πρὸς ἐνέγκουσι
 πλὴν βοήθειαν· οἱ οὖν νομοῖσι τὸν ἀπόπτωτον ὁρίζονται οἱ
 δὲ νόμοι· εἴτα ἐπειδὴ φάται αἱ πρόσδελεις τὸ ἀκόνιζον,
 καὶ ὁρμήσασιν ἐκ τῆς κόπρης, αἰσθάνονται οἱ πομπύοι.
 καὶ πρὸς ἀλλόθεν, τούτῳ ἐπιπιδύσκει, ἀποθνήσκου-
 σιν· ἵσχυρὴν ἀντιφάρμακον αὐτῶν οὐκ ἀποδοῖται· πρὸς δὲ ξώ-
 των· ἀχέων δὲ πῶτα μὲν οἱ ἥρακλεις τῇ ποντικῇ, εἴθε
 τὸν τῆς ἀδυνάτου ὁ ἥρακλεις ὁρίζεται· καὶ ὁ λόφος ἀκό-
 νιστος λέγειται· Εὐβουλίας δὲ, τῆς ἀδυνάτου τῆς ἀντι-
 φάρμακον· Ἀντιφάρμακον· τὰ ἀντιφάρμακα εἰσι, καὶ
 χωρὶς οὐτῶν λεγόμενα· ὁ δὲ Περὶ ἀλκας, υἱὸς Ἀνίου βασι-
 λέως μακεδονοῦντος, ὃς ἀπέθανεν οἱ ἥρακλεις τῇ πον-
 τικῇ, ἥρακλεις πολέμου τῶν τοῖς παύουσαν, οὐ εἰς ὄνομα ὁ
 πατήρ πλὴν πόλιν ἐκάλει ἐγγὺς οὖσαν ἥρακλεις·
 οὐρανόεσσαν δὲ ὑπὸ πλὴν, ἢ τὸ ἐπὶ τῶν τῆς χείλους τείχε-
 μα, ἢ πλὴν ὑπὸ τῶν, ἢ τοῖς οὐρανίσι καὶ ταχισταῖς
 δουλοῖς ἐπιδύκεται, τῇ τάλαι πάλαι δὲ τῇ παύουσαν τὸ
 καρδίαν ἀκρον ἐκδίδουται· Ἀκρον νειάτης, τῆς
 κοιλίας· τῆς κατωτάτης· καὶ τὸ ἀκρον καὶ ἀκλίστον σώ-
 μα τῆς νειάτης γαστρός ἀκρον μὲν τὸ φάρμακον· σώμα ἢ
 γαστρός, ὁ σώματος· ποιητικῶς δὲ ὁρίζεται· ἢ δὲ καὶ κω-
 σίς φησιν, ἐπιπιδύκει τῶ σώματι τῆς κοιλίας, ὅτι δὲ δια-
 παντὸς ἀνέωρος· Τύχεος, τῆς σώματος τῆς κοιλίας,
 ἢ οἱ μὲν, καὶ τῶν καλῶν, οἱ δὲ, δοχεῖον τῆν αὐτῶν
 τῆς βρώσεως· λέγει δὲ τὸ κώλον· Πύλη δὲ ἐπὶ κέκλιται,
 ἐμψύχεται τῇν παύουσαν αὐτῶν ἢ εἰσοδος· εἴθε γὰρ

φησιν ὅτι φράττεται τὰ δυσχεῖα μὲν τῇ σιτίῳ, ὅτε
 πλὴν ἀλγιστά. νοσήων ὑπολείβεται ἰσχυρῶς παρὰ
 λουθεῖ δὲ αἰὲς τοῖς ἀκόνιτον πεπωκόσιν ἐκ τῇ βλεφά-
 ρων καὶ τῇ μελῶν ὑγρῶν πύσταις· ἡ δὲ γαστήρ πνθυμα-
 τουμένη, καὶ ταρασσόμενη, τὰ μὲν πολλὰ τῇ πνθυμά-
 των, αὐτὴν ἐκβάλλει· τὰ δὲ λοιπὰ, καὶ τὸ πᾶν, ἀ-
 πτα καὶ τὸν ὀμφαλὸν ἰσχυρῶς δένει, ἐμφράσσει πλὴν καὶ
 λίαν· κρύατι δὲ αἰσβάρος· πνθυμάτωσις δὲ πολλή, καὶ
 βαρὺς κεφαλῆς, καὶ κροτάφων παλμός· δίσταλα δὲ,
 ἀντὶ τῆς δίσταλα ὁρᾶ, οἷα συμβαίνει τοῖς ἐσποτισμένοις τῇ
 μέθῃ· οὐτὼ φησὶ βαρύνεται ἅπασι τῶν φαρμάκων ὁ πᾶν αὐ-
 τὸ, ὡς αὐτὴν κραταλάδων· ἀγριόεσσαν ὁ πᾶν ἐν· ναὶ πλὴν
 σαφυλὴν λέγει, ἀντὶ τῆς ἀγριοποιῶν, ἐπειδὴ ὁ οἶνος ἀ-
 γριοποιῶς ὄσιν, καὶ ἀπὸρ λέγεται ἡ ἀγρία, καὶ ὁρενή·
 ἐκβαλόντες δὲ, ἡτοιμασμένοις πλὴν σαφυλῶ οἱ σι-
 ληνόι· οὐτοὶ δὲ οὐκ ἡ μείσ σατύρους λέγουμεν, οἱ ἀρχαῖοι
 σιλιωοὺς ἐλάλουν, ἀπὸ τῆς σιλαίνων, ὅθεν τοῖς δὲ ὁρεν-
 γρῶν φετται δὲ ὅτε· ἡ· κρόασις, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι κρόασις ἐχρῶν
 τοῦ αὐτοῦ πύσει ἀντὶ ποτηρίων· ὅθεν καὶ τὸ κρόασις ἐχρῶν
 ται· ἡ ὅτε τὸ τωροπικὸν τῇ πινόντων, τουτέστι πλὴν ὅτε
 οἶνου ἰσχυρῶς κρόαται ἐχρῶν· τωροκρόας ὅ· ὁ οἶνου-
 σος· ὡρενγρῶντες, ἀντὶ τῆς μεθύοντες· καὶ ἡ ποσὶ κρό-
 ατης πλὴν οἶνοποσίαν τωρενγρῶν ἐχρῶν· νυσταίν δὲ κλι-
 τῶν, ἡτοιμασμένοις πλὴν κλιπλὴν τῆς νυσταίν ὁρεν· ὡς οἱ γε-
 σκοτόωσιν· οὐτὼ φησὶ καὶ οἱ βεβρωκότες τὸ ἀκόνιτον οἷα
 τίθενται ἐκφραστῶς· τῶν τῇ μελῶν πλὴν βοτάνων τὸ ἀ-
 κόνιτον, καὶ μυοκτόνον καλοῦσι, ὅτε τὸ πᾶν πᾶσι λείαν-
 τας αὐτὴν μῦα· φονδύειν· ὡρενγρῶν, τῶν μῦα· καὶ αὐτὴν αὐτῶν
 λούς· λέγεται γὰρ ὅ· ὁ ὡρενγρῶν, καὶ ὡρενγρῶν δὲ ναὶ
 τῶν μῦα· ἐλάλεσε, οἷα πᾶσι τοῖς ὡρενγρῶν τῶν ὡρενγρῶν·
 ἡ ὡρενγρῶν δὲ, τῶν πᾶσι λείαντας· καὶ αὐτῶν, τῶν
 αὐτῶν· ὡρενγρῶν, λέγεται τὸ ἀκόνιτον, ἐπει-
 δὴ τοῦτου αἱ πᾶσι λείαντας γινώσκονται, ἀποπνίγονται,
 ὡς πᾶσι οἱ ἀγχομενοὶ· ὡς ἡ τοῦ ἀνθρώπου κόπρος· τωρεν-
 πινύ.

πύει. οἱ δὲ νομεῖς καὶ οἱ βουπελάται, πορδελιαγχεῖς αὐ-
 τὸ ἐθνησιν, ἐπεὶ τοῖς ἐθνεῖσι τοῖς πελώροις, τούτῃ τοῖς
 πορδελιαῖσι τοῖς μεγάλοις, πορδελιαγχεῖς πότμον αὐ-
 τὸ ἐθνησιν. βουπελάται δὲ, οἱ βουκόλοι, παρὰ τὸ πλῆ-
 σιν εἶναι τοῖς βουαῖ, καὶ κολλᾶσθαι αὐτοῖς. Ἰστέον ὅτι ἡ
 πορδελιαῖς ἐκὸν φάγῃ τὸ ἀκόνιτον, ἀναιρεῖται. οὐ πρότε-
 ρον οὖν ἐσθῆι ὅλῳ αὐτῷ, εἰ μὴ ἔχει πλῆσιον κόπρον ἀνθρώ-
 πειαν. ταύτῃ οὖν κέχρηται ἀντιφάρμακον. οἱ οὖν νο-
 μεῖς, ὅλῳ ἀπὸ σιτηνῶν κόπρον εἰς ἐρόδον, τοσούτον ὕψος, ὅ-
 σον οὐ δύναται ἡ πορδελιαῖς πηδῶσα φθάσαι. ὁρῶσα δὲ
 τὴν κόπρον, ἅτε θαρρόντα ἔχειν τὸ ἀντιφάρμακον, ὥσ-
 γε τὸ ἀκόνιτον εἶται ὁρμῇ ἡδὴ τῷ χρησάσθαι τῷ ἀντι-
 φάρμακον. καὶ οὐκ ἐθέλειτο αὐτοῦ, ἥτοιμα οὐχ ἀπτεται
 αὐτῷ ὅλῳ τὸ ὕψος. οὕτως οὖν ἐφαλλομένη, καὶ πηδῶ-
 σι λαβὴν τῷ ἀντιφάρμακον, καὶ μὴ δυναμένη ὅλῳ τὸ ὕψος,
 ἀποθνήσκει, ἢ ἀτονεῖ. ἀτονον γὰρ τὸ ζῶον φύσει καὶ ὥστε αὐ-
 τὸν σπλάχουσιν οἱ νομεῖς. Ἰδὲς σκηνήμοισιν, ἐν τοῖς τόποις
 τῇ ἰδῆς. κορυφαῖ, ἡ γὰρ ὕψος καὶ τῇ ἰδῆς τέσσαρες. φαλά-
 κρα, λεκτόν. σίγειον. γαργαρον. φαλάκρας δὲ, ἀκρωτήριον
 ἰδῆς. διὸ καὶ οὐ λυκόφρων φησὶν, Αἱ φαλάκραι αἰ κόραι.
 Οὐκ ἔστι φωνή. ὅτι ἐὰν ἀλῆται μορίου θήλειος, διαφθείρεται
 τὸ ζῶον. παντός φησι ζώου θήλειος εἰς τὴν φύσιν ἐπι-
 μέλουν τὸ ἀκόνιτον, φθορᾶς αἴτιον γίνεται. κάμ-
 μωρον δὲ, κακὴ μόρφω ἀναιρουῖ. Εὐδαιμοναῖς, ἐν
 τοῖς τόποις οἷς γίνονται αἰκνύναι. ταύτας δὲ τὰς αἰκ-
 νὰς, οἱ μὲν, εἰ ἡρακλεία φασὶ γίνεσθαι. οἱ δὲ, εἰ ὁρμῇ ὀ-
 νη. οἱ δὲ, εἰ τανύγρα. Ορυζμοῖς δὲ, τοῖς μετέωροις
 τόποις, ἀπὸ τῶν ὀρεῶν τοῖς οὐρανῶν ὄγκους ἔχειν. ἢ τοῖς
 τόποις τοῖς ὕψος ἔχουσιν. ἐν ταύτῃ δὲ λέγονται τὰ βου-
 θήματα, καὶ ἀντιόδοι τῶν ἀκονίτου. Τῷ καί ποιν
 πταίνοιο. παρὲς τὴν ἡδὴ τὰ βουθήματα τῶν ποτίσματος
 τῶν ἀκονίτου. καὶ φησὶ ὁρμῇ καὶ ἰσχύος ἀσβεστοῦ μοιομε-
 θίω οἶνω, βοηθεῖν τῷ πεπωκότι. Τίτανος γὰρ ἡ ἄ-
 σβεστος. ὅτε νέκταρ καὶ ῥόν. ὅτε οἶνον πυρρὸν εἰς ῥυ-

βλίω μερῆτων, ἀπὲρ τοῦ μερῆσας, ἀφύσῃς. Θά-
 μνου δὲ, ἢ τοῖς θαμνώδους, ἢ τοῖς θαμνώδῃ φύλλῳ ἔχοντος.
 Χλοοῦ πρᾶσιον. τρεῖς γλῆναι εἰσὶ τῶν πρᾶσιον. δηλοὶ δὲ
 ὅτι, ποῖον βούλεται. φησὶν οὖν ὅτι μελίφυλλον. ἔστι δὲ
 ἔστω πικρὸν, οὗ τὰ φύλλα (ὡς οἶνον) ἐψησὺν, πληρώσας
 πλὴν χειρὸς ἢ ἀβροτόνου. καὶ ποτῆριον πληρώσας, ὅς τις
 εἴη. Αἰθαλέος δὲ, ὅτι αἰθῶρ ὅστις ἡ χαμελαία κα-
 λου μένῃ βοτάνῃ. τῶν δὲ πηγανίου εἶδη εἰσὶ δύο. ἁδηναν δὲ
 ποῖον λέγει. ὁ μὲν δὲ καὶ αὐτὸ ληφθῆναι εἰς ἡμῶν βό-
 ρος χειρὸς πληρώμα, καὶ μετὰ οἶνον ἐψηθῆναι, ἢ μέλιτος,
 καὶ τρωσάων ποτῆριον, ἢ τοῖς κοτυλῶν ποτῆριον, ὡφελεί.
 Αἰθαλόεντα μύθρον, πεπυρακτωμένον σιδήρεον, ἢ τοῖς κε-
 καυμένον ὡς προσβανύς φησιν εἰς ὕδωρ, πίνει. Τρυγὰ
 δὲ, πλὴν σκωρίαν λέγει. πᾶν δὲ ὑγρὸν, βάμμα καλεῖται.
 σημεῖωσι δὲ τὸ μόνον βάμμα τὸ ὄξος. εἰ δὲ μετὰ πίνος δη-
 λοῖτο μέμικται, πλὴν σκωρίαν τῶν σιδήρεων τρυγὰ φησὶν, ὡς
 εἰ τῇ καμίνῳ ἢ τῶν πυρὸς φλόξ ἐχώρειν ἄλλο τῶν σιδήρεων
 τὸ μὲν γὰρ τῶν χωνδρῶν μέλου, καὶ θαρρὸν ὅστις τὸ δὲ αἰσθη-
 τὸν, διὰ καὶ διχῆ εἴπερ καὶ ταύτην δὲ σβέσας ἐν μέλιτι,
 πότισον τὸ ἀπό βάμμα αὐτῆς τὸν καμίναντα καὶ χρυσὸν
 δὲ ἢ ἀργύρου τὸ βάμμα τοῦ ἐληλασμένου καὶ ζέοντος.
 Τὴν τε καμίναν ἢ τινὰ ὡς ὅθεν τῇ καμίνῳ τῶν χωνδρῶν
 πηλὸν διχῆ ἢ λασεν ἢ τοῦ πυρὸς λιγνὺς καὶ χρυσὸν δὲ
 φησὶν ἀπό βάμμα ἢ ἀργύρου πινόμενον, ὡφελεί. λιγνὺς
 δὲ ὅστις κυεῖας, τὸ καπνῶδες τοῦ πυρὸς. αὐτὸ δὲ αὐτὴ ἢ
 φλόξ. Οὐρανὸν θεία δὲ, ἰδίως μὲν τὰ φύλλα τῆς συ-
 κῆς. ὡς πρὸ οἶνον τὰ τῆς ἀμπελου. νῦν δὲ τῆς χαμελαί-
 αίνος φησὶν, ἢ καὶ ὀνόμαρος, καὶ σιδήρεως λέγεται,
 καὶ ὀνία ἀγρία. ὀνίπιδας λέγει, τὸ οὐρανόν. δύο δὲ γλῆναι
 οὐρανίου ἢ μεῖς χρώμεθα. ὁ καὶ ἡμῶν λέγεται. ὁ καὶ ὁ
 ὄνιοι ἐοδίουσιν. ὁ καὶ πείρηληφεν. ὁ καὶ ὀνίτης λέγεται.
 ἢ λαμβανέν κελεύει τὰ φύλλα εἰς ἡμῶν πληρώματα
 ἢ βάρους τῆς χειρὸς. ἢ τοῦ πολυκνήμου, ἢ τῆς χαμελαί-
 αίνος. καὶ μετὰ τρωσάων κοτυλῶν οἶνον ποτίζειν. Τὰ
 διξ, ἢ

διξ, ἢ ῥαβδος. ῥύκνημον δὲ ὅστιν οὐτὼ τῆς βοτάνης πα-
 ραταῖς ῥιζοσμηκοῖς λεγόμενον. δύο δὲ αὐτῶν διαφορὰς εἶ-
 ναι φασι· οἱ τὰ ῥιζοσμηκοῖς γράφοντες. μυελό-
 οντα, πλὴν τῆς ἐμφύσεως σπυτήξιν τῇ ὀρυθείᾳ σαρκοῦν,
 ἢ τὸ ὡς μυελὸν πηρόμενον ἀπὸ τῆς ἐμφύσεως, ἢ ἐκ τῆς
 στήφσεως. καλεῖται δὲ πλὴν καὶ τοιοῦτον ὅρην· ἐλεῖται, ἕως
 αὐτὰ καὶ αὐτῆς τὰ κρέα, καὶ γλύνεται ὡς χυλὸς, καὶ πύ-
 τε προστρεῖσθαι τὸν ζωμόν. καί τε βόας καὶ μοσχ-
 εῖς κότερος ἐμφύσεως πωδιστρεῖωντος καὶ πωδιστρήδον-
 τος τῷ λίπει, σπλήνισον τὸ πρὸν ζωμοῦ· καὶ ὁ πωδιστρεῖ-
 λὼν γούρ ὁ τοιοῦτος ζωμὸς ὠφελεῖ. βαλσαμίου.
 βαλσαμίου φησὶ τὸν ὁ πὼν δεῖσθαι μετὰ γάλακτος γυναι-
 κείῳ, ἢ μετ' ὕδατος. Θηλυρῆς γούρ πάλσι, νεῖα, γυ-
 ναϊκὸς φησὶ, καὶ οὐ πολλοῦ ἵσχυος. ὅτι δὲ χρῆσιμον τὸ γυ-
 ναϊκὸν γάλα, καὶ ἐρασίου ἄτος μαρτυρεῖ ἐν τῷ πωδιστρεῖ-
 ναϊσμοῦν· τὸ δὲ ξῆς, ἐν ταῖς σαγίσιν τῶ βαλσαμίου ποτὸν
 χέας γάλακτος θηλυτέρως πάλσι, ἢ τοι τῆς ἀνδρώ-
 που. Χύμη πωδιστρεῖα δὲ ὀρεῖται· πρεμεῖται πῶν τοῦ-
 τῶν ἵσχυος προστρεῖσθαι ὁ μὲν χρῆσιμος, οὐκ ἄσπλως,
 ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐμέσαι. Γυναικὸς γάλα δὲ, ἀργόν, ἀνέ-
 φητον, ἀδύργασον, ἀδιάπεπτον. Δρυκένεος δὲ, τῶ
 ὀρεῖται ἐν τῷ κοιμᾶσθαι· τοῦ δρυκένεος φησὶ σκίνακος,
 ὁ ὅστις τοῦ σκιρτήτικου λαγωῦ τῶ ἐν τῷ κοιμᾶσθαι βλε-
 ποντος, καὶ ἀπὸ καὶ ὁ λέων, καὶ ὁ ὄφις. Ἄλλοτε
 καὶ μορῆς καὶ συνειμένου πρὸς τῶν τῶν ῥιζῶν λαμ-
 βαίνειν, καὶ ἐν ὅλμῳ ξυλίνῳ κόπτειν ὁμοῦ, καὶ ἐφέν με-
 τὰ οἴνου, καὶ διδόναι πίνειν. Δρυκὸν δὲ αἰγλήον-
 τος ἡμυθίου· τῶ ἡμυθίου φαρμάκου ἢ χρῶν, λιπα-
 ρῶ γάλακτι ἐοικὼς ἀμειχρῶντι νέωσι ἐν καυτῷ βίῳ, καὶ ἐ-
 πιὰ φέροντι. Πελλίσι δὲ, σκαθίσι, ποιμνικῶς ἀγ-
 γαίοις, ἐν οἷς τὸ γάλα ἀμειχρῶνται ὁμοῦ, γειγλαγέ-
 ας καὶ ταπείλας· Γρῶνσι δὲ, κοίλαις, καὶ βαθείαις, καὶ
 δεκτικαῖς. Τοῦ, μὲν ὁ πωδιστρεῖς τε. τοῦτου φησὶ
 τῶ λαμβάνοντος τὸ δηλητήριον τῶ ἡμυθίου τὰ εἶδη

καυφύτο

k iii

τῇ σκερδάνῃ, καὶ ὅπου τὰ οὖλα ἐνσταίνεται, ὁ ἀφρὸς
 τῷ μεμνηθίου ἐπισυφῶν ἐμπελάζει. Ἀλλῶς. οὐ
 ταῖς ἐκτὸς λέγει, ἀλλὰ ταῖς ἐντὸς, ὅπου οἱ ὀδόντες εἰσὶ διὰ
 καὶ ἐξ ὧν ἐνπιδύεται, ἥ ποτε τῷ μεμνηθίου ἡ γλῶ-
 σσιν ὡς ἐκφραίνεται. ὁ γὰρ ἀφρὸς αὐτῷ ὡς λεπτὸς
 ἐκτὸς ἐκφραίνεται τοῖς οὖλοις. Ἀμφὶ δὲ ὁ λυγρὸς. ὁ λυ-
 γρὸς πρὸς φραγτικῶς τὸ μῆκος καὶ ἡ πείρατα σὺν τῇ γλῶ-
 σσιν. ἡ μὲν γλῶσσι φησὶ φραγνύεται, ὁ δὲ νῆατος ἰσχυρὸς
 τουτέστιν ὁ ἰσχυρὸς, ἡ γὰρ τὰ παλαιὰ μα, ἀλέγεται ἐγ-
 γὺς εἶναι τῷ φραγνύοντι, ἐκφραίνεται ἡ φραγνύεται.
 Ἐκφραίνεται δὲ βήατος ὁ γλῶσσι, τουτέστι τῷ στήθει πῶς αὐτὸ
 φορεῖ τῇ ὀρυγμάτῃ ποιεῖται ἀποκρίν. καὶ ἰσχυρ-
 κρῆτης, ἀνακρίνεται, καὶ ὀρυγνύει θαμνὰ πονό-
 ματα. Ἀβλεμὸς δὲ, ἀντὶ τῷ ἀβλεμῷ. ὡς ἀπὸ τῷ
 βλεμῷ. Ἀλλῶς ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, πάλαιον ἀλλοιοει-
 δὴ βλέπει. ὀρυγμάτων μὲν ἥ ποτε κειμνίων φησὶν ὅρα-
 πικῶς φαντασίαν πίνειται. ὁ δὲ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁ-
 ρᾶν φανταζόμενος μὲν ἥ ποτε κειμνίων ὀρυγνύει πινῶν
 πρὸς γμάτων. Ἀλλῶς δὲ ὑπὸ πναλῆος. ἄλλοτε δὲ
 ὡς πρὸς κοιμώμενος ἀποφύεται τὸ σῶμα καὶ ψυχροῦ-
 ται ὁλος καὶ ταβερνωόμενος ὑπὸ π. τῷ καμῶν δὲ εἶ-
 κων, ἥ ποτε δάμναται. Πρὸς καμῶν. πρὸς καμῶν, καὶ
 ὀρυγνύει, καὶ μυρτίνῃ, εἰδὴ ἐλαίων εἰσιν. οὐδὲν δὲ διαφύκει
 ἐκ τούτων λαμβάνειν τὸ ἐλαίον, ἡ ὅς ὁ ποίος ποτε. οἱ-
 γὰρ πρὸς τούτων πεπραγματευμένοι, ἡλῶς, ἀντὶ τῷ
 φανερῶς πρὸς γλάουσι. Εἰς, ἥ ποτε τῇ νεω-
 τῶν τὸ αἷμα καὶ καμῶν, ἐλαίον τὸ αἷμα τὸ δια-
 νῆ. Πολλὰ δὲ ἐκ λίχου πῶς ἐλαίον εἰς. καὶ
 ἡ μυρτίνῃ. ἡ δὲ ἐλαία ἐστὶ βραχὺ ἐχρυσὸς καὶ πόν.
 Ἀποκρίνεται γὰρ. ἡ πεπνυγία ἀφρὸν τῷ γάλακτος ἀ-
 ποκρίνεται. ἡ τοῖς πεπνυγίαις τῷ γάλακτος ἀποκρίνεται.
 γρᾶς δὲ ὁ ὅτι τῷ γάλακτος πρὸς ὁμοῖος πᾶς ἐπει-
 δὴ ἐνπιδύεται ὡς πρὸς ταῖς γρᾶσι τὸ σῶμα συμβαίνει
 ἐνπιδύεται, τὸ ἐπιπολάζον τῷ γάλακτι. ὁ οἰσικῶς,
 σφύρα

σφραγισα λαοὺς, ἀφελού, καὶ οὐ πτόδης πτείν. χυ
 λῶ ἐνὶ κλώθοντι. τῷ ὡς νήμα κλώθου μελύνω χυλῶ τῆς
 μαλάχης μετὰ οἴνου κόρεσον. τὸν κακὴ πελίωντα,
 ἥτοι τὸν κακῶς ἐρυντα. Ἡ ἐσὺ κληματόεσσαν. κε-
 λθεῖς κοινίαν ἀπὸ κλημάτων πωλύωντα, καλαμίω κα-
 λάφω διυλίζεν, καὶ μὲθ' ὕδατος θερμαίναντα, διδύναται
 τῶν οὐκ ἐξορῇ κοινία, ἥ γαυῖ ἡ τέφρα, ἥτοι σκετὴ, ἀ-
 πορρύπτειν ἀπὸ τῆς σωματικῆς πάντ' ὅτι παραπλοκαυόμε-
 νον τοῦ ἱεμμυθίου τοῖς σπλάγχνοις. Εὐ μμα δὲ, τὸ μί-
 γμα, τὸν εὐπὸν. φησὶ δὲ πωλύεσθαι πλὴν τέφραν πλὴν
 κληματίνω, καὶ διηθεῖσθαι εἰ τοῖς κόλποις τοῦ νεοσπλε-
 κτούς καλὰ τού, ὅτι πλὴν ὕλιν. Σ κληρὶ ἀπὸ τὸρ-
 σείης γράφεται καὶ ξηρὶ ἀπὸ πτόρσειης. εἰ τοῖς τῆς πτόρ-
 σείας λέπιδος οἱ πολλοί, ὅσων καλῶσιν. ἐστὶ δὲ ὁμοιον καρύω.
 Θεόφραστος οὖν ἐν τῷ τετραεσθαι ἀπὸ τῆς φυτι-
 κῆς, καίρουσιν αὐτὸ πρὸς τὴν γάρβωσιν. καρύω δὲ λέγονται ὁ-
 λα τὰ ἐνυλῶδες λέπος ἐχόντα. πτόρσειης δὲ εἶπε, τὸ ἀπὸ
 χαλῶν ἀπὸ τοῦ θεοδωσικκοῦ νικηφόρου μεταγχεσθαι
 μελόν. Γ ὁρσεὺς ὡς ποτε. τῆς ἄλλων ἰσορομῶτων
 αὐτῶν κατὰ φυτὸν εἶναι. Γ ὁρσεὺς εἰ ἀγύπτῳ, ὡς καὶ
 καλλιμάχης, καὶ τελευτῇ Γ ὁρσεὺς ἐπ' αὐτῷ. ἥς ὁρ-
 σεμνον ἀγύπτῳ κατέπλεον, ὁ νικηφόρος φησιν ἐν μυ-
 κήναις κατὰ φυτὸν εἶναι. Γ ὁρσεὺς δὲ μεθυήσης, ἐπ-
 πείδῃ ὁ αὐχλὺ τῆς μεθυήσης γοργόνος ἀποτμηθεὶς, ἐλύν-
 ησε τὸν χρυσάρεα, καὶ τὸν πύλασον ἰσῶν, ὡς Ἡσίοδος. ἐκ
 γὰρ τῆς αἵματος αὐτῆς, ὅτι ἐλύνοντο. μύκης, κυρίως
 τὸ ἀκρον τῆς εἴφης, τὸ κατὰ κλεῖον πλὴν θήκην. Αλλωθ-
 ἀπὸ τῆς μύκης τῆς εἴφης φησὶ πτόρσειας, ὡς μακάριον τῆς
 μυκλώσας. πινές δὲ ἀπὸ ἡρώδους νύμφης, ἥς μένηται
 καὶ Ὀμήρος, τῆς αὐτῆς ἀλκμήνης τῆς ἐξέφανός τε μυκλώσας.
Αγγεῖα δὲ, κελύκη τοῦ ἀργύρου. Καὶ διὸς παιδί, τῷ
 πτόρσει. ἐκ τῆς δὲ πλὴν λαβλὺ τῆς εἴφης, πτόρσει τῆς
 πηγῆς. Ακοσάις, πεφρυγμένας κελύκας. βούλεται
 δὲ καὶ πλὴν ἐκ κελύκας πτόρσειν λέγειν. ἀκοσάις δὲ ταῖς

καὶ ἐκ τῆς πηγῆς

k iiiii

κει θάξῃς, παρὰ τὸ ἄκως ποιεῖν τοῖς νοσοῦσι πινομενάς·
 ὅθεν καὶ τὸ ἀκωστήσας, οἷ) κει θιάσας· ἢ ἱάμα τῆς συστά-
 σεως ὀρώων. Γεράαιος δὲ, τῆς ἀρράβικῆς· γέρρα γὰρ πό-
 λιν τῆς ἀρράβιας. Λιβάνιοι δὲ χύσιν, ἐπεὶ πδρί-
 κειται τοῖς κλάδοις τὸ δάκρυον τῆς λιβάνου. Καρύνης
 δὲ, οἱ μὲν, τῆς καθ' ἡμᾶς λειτομενῆς καρύνης· οἱ δὲ, ἄλλου
 πινός δένδρου ξυλολεπὴ φέρωντος καρπὸν· καρύον δὲ ὁ-
 μιονύμῳ λέγεται καὶ τὸ δένδρον, καὶ ὁ καρπὸς, ὡς
 πδρ' ἐλαία τὸ, τέ κότινον, καὶ τὸ ἐοθιόμενον. Ἡ ππε-
 λῆς, ἀπὸ κοινοῦ τὸ δάκρυον. Ὁ οφθαλμοὶ δὲ λέγεται ἀ-
 θλώησι παῖδες ἀμωλαθεῖς ἀμιλλώμενοι κατὰ φυλάς· οἱ
 λαμβάνοντες κλήματα ἀμπελίου, ἐκ τῆς ἰδρύ· τῆς διενύ-
 σον ἐφ' ἑαυτοῖς τὸ τῆς σκίρραδος ἀθλώης ἰδρὸν. ναὶ δὲ ὁ νί-
 κανορος ὄρχος λέγει, τὰ τῆς πόλεως κλήματα· ὄρχα
 κυεῖας οἱ κλάδοι τῆς ἀμπελῆς· ναὶ δὲ καὶ ταχρηστικῶς καὶ
 ἐν τῇ τῆς πελῆς ἐπεὶ τὸ κλάδον ὄρχος. κόμμι δὲ, τὸ
 κομμίδιον· οὐτὼ γὰρ ὅστις σὺστασις αὐτοῦ, ὡς κόμμιος.
 Ὁ φρα τὰ μὲν ἐρρίγησιν· ὅστις οὐτὼς· ὅπως φησὶ τὰ μὲν,
 ἐμείση· τὰ δὲ, πέψη. ἐκ λυθεῖς ἐνέψιμοις ὕδασι, τουτέστι
 λουτροῖς· ὅτε γὰρ ὑγρανέῃ τὸ σῶμα ὁ ἰσθῶς, τυτέστι με-
 τὰ τὸ ἰσθῶσαι αὐτὸν εἰς τὸν περὶ μάλακτον, ἵνα δι' αὐτὸς
 ἐμβαίνῃ εἰς πλὴν ἐμβασιν καὶ χροσὶν μέχρις ὅτου ἐκλυθῇ
 καὶ διαπέψη· καθαρίθης· καθαρίθης εἰσὶ τὰ κοπε-
 φόρα καὶ σιτοφόρα ζῶα, οἱ λεγόμενοι καθαροί· ὡν ἡ μὲν
 ὁσμή, ὁμοία ὅστις πῶς χυτῇ, ὁ ὅστις τῷ ὑγροπῶσι· ἡ δὲ γέυ-
 σις, κεορίσι· μεθεμῶς οὕτω φησὶν ἐκείνο τὸ ποτὸν δεξαίω.
 τὰ ψήγματα δὲ τῆς κέσρου, κεορία λέγει καὶ φη·
 αἱ δὲ ὅτε μὲν παλαδῶντι, αὐτὴ τῆς πετῆ μὲν δηγμὸν ποιεῖ-
 σιν ἐν τῇ τῷ διύχρῳ ποτῷ ποτῇ τῷ χεῖλει, ποτὲ ποτῇ
 τὰ νεύεται καὶ ἔρχεται τῆς γαστρός· τουτέστι ποτῇ τὸ σῶ-
 μα αὐτῆς, ἡτοιμασθὲν τὸν σῶμα· οἱ μὲν δὲ, σῶμαχον· ἄλ-
 λοι δὲ, πύλλιν· ἄλλοι δὲ, δοχεῖον βρωμάτων πλὴν γαστρός ὁ
 νομαζομένη· ἐκ δὲ τῆς σῶμα, πύγεται καὶ συσκοπῇ σῶμα·
 ὡς μερία, μερά· χρόνος, τὸ σῶμα ἐν τῷ τῷ· ὅθεν καὶ
 ὑποχρόνοιον

ὑποχρόσθιον φαρμάκῃ· ἢ μύρος· ἢ θάλασσαν, μεθ' ὃ τὰ ὑποχρόσθια· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δόκνεται· Ἀλλήδεστροι, ἢ σπρίπα
 ἐέλκει· πωδισθραστὶκὸς δὲ ἢ θεία φάτα, αὐτὴ τῶν φά-
 τα, ὅ ἐστι τὸν ἀνθρακῶ· Οἷα τε δὲ γήρεα· οὐτω φέρεται αὐ-
 τῇ ἢ γνώμη, ὡς ἀνθρακῶς· γήρεα δὲ τὰ ἀνθρακῶ
 λαμβάνει, καὶ πολυειδῆ· Γάλακτος δὲ, ὁ καυλὸς αὐτῇ· ὃ δὲ
 θερύνεται, καὶ πίνουσι· ἢ αὐτὴ ἢ σύστασις· τῷ δὲ σὺ
 πολλὰ· πωδισθραστῶν τῇ καυθαρίδων· τούτω δὲ φη-
 σι τῷ φαρμάκῳ μὲν ὡς τὸν γλήχωνά ταις ποταμίαις
 σύμφαις τεύχασ· κυκεῶνα, τουτέστι γλήχωνά μετὰ ὕδα-
 τος· ἐμπαλίσθην δὲ, αὐτὴ τῶν παλίσθων· Γόροις, ὅ ἐστι δι-
 οῦ· Νησεύρης δὲ οὗτος· Ἰσέων δὲ τῆς κορύνης, ἢ γοῦ τῆς γόρ-
 σεφόνης ἀρπαγείσης· Ἐπὶ τῶν γλουπῶν, ἢ μήτηρ αὐ-
 τῆς ἢ θῆκῃ, πωδισθραστὸς νῆστις ξητοῦσα αὐτήν· ὑπεδέρχῃ
 δὲ αὐτοῖς οἰκοῖς τῶν ἰσχυρῶν τοσούτων, ὅς ἢ ὕδρος τῶν ποσειδῶντος
 ὃ δὲ ἀλόφης τῆς κορύνης· Ἐπὶ τῆς γαυαϊκῆς αὐτῆς με-
 τανείρας· ἢ τῆς μετανείρας, παρὲς θῆκεν αὐτῇ ἱάπεζαν,
 καὶ ἐκέρρασαν αὐτῇ οἶνον ὡς τῇ θλίψει· ἢ δὲ θείας οὐκ ἐ-
 δεξάτο, λέγουσι μὴ θείαν· εἴη πῖν αὐτῷ οἶνον, ὡς τῇ
 τῇ θλίψει τῆς θυγατρὸς· ἀλγύων δὲ αὐτῷ κυκεῶνα ἐ-
 κέλυσεν καὶ τασηθῆκεν· ὃν δεξαμένη, ἔπει· Ἰάμβη δὲ-
 τῆς δούλης τῆς μετανείρας, ἔραθυμοῦσαν πῶ θείαν ὡ-
 ρῶσα, γελωδῶσαι λόγους, καὶ σκώμματα πάντα πρὸς τὸ
 γέλασαι πῶ θείαν ἐλεγε· ἦσαν δὲ τὰ ῥήματα ὑπ' αὐ-
 τῆς ἱάμβικῳ μέτρῳ ῥυθμιζόμενα, ὅπερ αὐτῇ προῶτον εἶ-
 πον· ὃ δὲ καὶ πῶ προσηγορίαν ἔλαβον ἱάμβοι λέγεσθαι·
 ἱάμβη δὲ θυγάτηρ ἡρώδης, καὶ τῶ παινός· θράσος τὸ γέ-
 νος· μαρόν δὲ πόρον, τὸ ἀντικαταθεῖν ὁ θείαν· ὅτι δὲ ὀλῆ
 γλήχωνος ἔπει· ἢ δὲ μήτηρ τὸν κυκεῶνα, καὶ ὀλῆ πῶ γλῶ-
 πν ἱάμβης ἐγέλασαν ἢ θείαν, ἀνθρακῶς ὁμηρον ἀναφύομε-
 νοις ὕμνοις λέγεται· Ἀθύροισιν, Ἐπὶ τῶν παιγνίων
 δεσιλόγοις τῆς θρακικῆς ἱάμβης, καὶ τὰ ἐξ ἧς· Εὐφρο-
 χέλοιο δὲ λίνου, τουτέστι πῶ κεφαλῷ ἐκτεθείσαν ἀνέ-
 ματι λίνου, ἢ τοῖς λίνου ἀνέματι καὶ λίνου· γράφει-

ται καὶ ὀφθαλμοὶ λίθοιο. μαρόσι, ἢ πολυέμφων, ἢ με-
 είδιον, ἀντὶ τῆς αἰσιμον, ὃ ἀπὸ τῆς συνφύσεως
 ἐκδέχεται. ἢ τὸ ἀρμόζον τῷ πάθει. Ομηρος, Ἐπεὶ καὶ
 μῦθον εἶπεν. Εἰς δ' ἔμετον κορέσταιο, ἀντὶ τ' ἔως ἐμέσης
 κορέσθεται. τὰ δὲ φάρμακα, ἀθροάμενα πικρὰ ἀναβάλλοις,
 τῶν δακτύλων καὶ διὰ τῆς σόματος εἰς τὸν φάρυγ-
 γον. ἐμάτην γὰρ ὅτι τὸ καὶ διὰ τῶν δακτύλων εἰς κοιλίαν
 τόπον. Ομηρος, Ἐγγὺς αἰὲρ, ὅς ἐμόν γε μάλιστ' ἐπεμά-
 σκετο θυμόν· τουτέστι, καὶ διήφαιτο τῆς ψυχῆς, καὶ οἶον
 ἀνέβαλλεν εἰς πλὴν αὐτοῦ χεῖρα. ἐμάτην ὅτι τὸ εἰς τι κα-
 διέται, καὶ ἄπεισθ' αἰτῶν. βούλεται οὖν δηλοῦν, τὸ κα-
 διέται τῶν δακτύλων ἐμὴν βιάζεσθαι ἐπὶ τ' ἀνφύον-
 τος εἰ τῇ κοιλίᾳ παρὰ κειμένου, καὶ μήπω διὰ τῆς πύ-
 λης ὠρμηκότερος πρὸς ἀνθρώπιν. τότε γὰρ μετ' αὐτῆς τῆς
 φρενὸς συνανερχόμεναι καὶ τὸ φάρμακον. μεμα-
 σμένη δὲ ὄρεται, ἀντὶ τ' ἄπεισθαι, καὶ ἐν παρὰ, καὶ μεμα-
 σμένη τὰ ὄρεται τοῖς ἰσθμοῖς φαρμάκοις ἀναβάλλων
 ἐπὶ τῇ πύλῃ τῆς γαστρὸς καὶ διὰ τῶν δακτύλων. νέον
 γλάρος, νεωστὶ ἀμελῶς. γάλα βαλὼν εἰ ὀφθαλμῷ, ὃς
 οὐαίμα φησὶ διὰ τῆς ὀφθαλμοῦ, ὅπως ὑποαφῆς πλὴν γασ-
 τρῶν. ἀμφόρδια γὰρ, τὰ ἀμφὸς δύνανται. οἶον, τὰ ἀπο-
 ρέν τῆς ὀφθαλμοῦ. ὡς τὸ ἀπορῆναι τῆς μάτης, τὰ ἀπορῆναι τὴν
 του, ἢ τοῖς τῆς ὀφθαλμοῦ. Ομηρος, Γάγον ἀνθρώπων ἀλείων.
 ἢ συγ' ἀμπελόεντα. κόφαι κελεύει κλήματα ἀμπελῶ-
 χαρὰ (ἐν τοῖς φύλλοις, καὶ ἐν γλῶσσῃ ἢ μέλιτι ἐμφε-
 σαντι δοῦναι πίνειν. ὅσον γὰρ παρὰ κτεον. Ἐφαρῆς
 δὲ εἰς γαίης, τῆς περὶ ὁδοῦ, καὶ ὁρενῆς γῆς. αἰταιού-
 τη τ' γῆ, ἢ βοτάνη εἴνεται. Αἰὲν δὲ κοινῶς, δια-
 παντὸς ῥαχὺς τῆς ἐρῆναι. Ὑψι, τουτέστι τοῖς κλω-
 σὶν ὑψηλός. Ἡ μολόθουρος, βοτάνη ὅστις, ἀειθαλὴς ἐ-
 στί καὶ ὀφθαλμῶν φησὶ, Ἐπὶ κὼς ἀειχλωροῖσιν ἰαυέσκον
 μολόθουροις. ἐνίχνα δὲ καυλῆα, ἀντὶ τ' ἰχνα, καὶ καυλα-
 μῶδη, καὶ λεπτὰ καυλῆα ποιεῖται γὰρ εἰς ὕψος αἰσφύ-
 ρηται φυτὰ, λεπτὰ καυλῆα περὶ οἰσι. Ἐρῆναι, ὅχι ἢ ἄ-

Λη σάμος, ἀλλά τις ἐν αὐτῇ ὕρεθῆσα γῆ. Φυλλίς δὲ, τὸ
 καλούμενον γωφαίον ἐν σαμβράκῃ, καὶ μελιφυλλίον
 ἐκλεῖτο. Νίγηρος δὲ φυλλίδα καλεῖται. Κελεύει δὲ τὸ
 σάρας σφαχμας σαμίας λαμβάνειν. παρθενία γάρ ἡ
 σάμος ἐκλεῖτο, καὶ φυλλίς μία τῇ νυμφῶν. τὸν σά-
 μιον ἀτέρειά λέγει, ὃν δοκεῖ κείος ἐν σάμῳ ὕρηκται.
 Φυλλίς γάρ ἡ σάμος. ἡ φυλλάδα πύ βουταίνω ἰδίως κα-
 λεῖται, ἢν πινύ μελιτόφυλλον φασιν, ἧς τὸ χρῆσιμον, ἀσπὴρ
 λέγεται. ἡ φυλλὰς οὖν, ἡ μελάμφυλλος ὅστις. ἡ βρασι-
 θος, τῆς σαμιακῆς. ἡμβρος γὰρ ποτὲ ἐν σάμῳ. ἡ κείος
 λέγεται ὕρηκται. ταύτης δὲ τὸ χρῆσιμώτερον, ἀσπὴρ
 καλεῖται. ὅς ἡς βουλεται ἡμᾶς ὁ νίγηρος λαμβάνειν.
 Ἀμνός ὅστις, ὁ μηδέπω κόβεται ἔχων. πῶς οὖν αὐτὸς κε-
 ράσῃν εἶπεν αὐτὸν οὐκ ὀρθῶς; χησιεὶς δὲ πρῶτον ὥκησαν
 ἐν σάμῳ. εἶτα, ἄστυ παλαιεῖς. διωπλήρεα. διωπλῶ κε-
 λύνει πόσιν τῇ τεσσάρων σφαχμῶν δοῦναι, ὃ ὅστις ὁκτώ
 σφαχμῶν. καὶ (ὡν τῶν ἐνίματι πηγανίου, κελύωνος δοῦ-
 ναι, ἢ ῥόδιον μύρον, ἢ ἰευνό μύρον. Οὐράζων δὲ, αὐτὴ τῇ
 μνησὺν πύ γῆν πύ παρθενίαν, ἢ καὶ τα βρέχων ἐλαίῳ
 ῥόδιῳ τῷ ἀπὸ ἱερῶς πνομύνης μύρω, ἢ γοῶν ἐλαίῳ. του
 τέστι τὸ ῥόδιον ἐλαίον μίξας, ἀλειψὼν μετὰ πηγανίου κελύ-
 ων. ἢν γὰρ μὲν, ὡς πρὸς διδύτῳ πρὸς ὡπὸν ἀποτείνε-
 ται πῶς τελεῖται τινός. περὶ τῷ ἀγρίῳ ἢ κηρείας τῆς βοτάν-
 ης λέγει. εἶδεν γὰρ ταύτης εἰσὶ δύν, ἡ μύρον τε, ἢ ἀγρίον. ὡν
 τὸ μὲν ἡ μύρον, διδύδεσ ὅστις, ἢ δύν. τὸ δὲ ἀγρίον, παρκαπλή-
 σιον τῷ ἡ μύρω. παρκαπυλλότερον δὲ, καὶ ὁμηκέστερον,
 καὶ πολλὰς ἔχον παρκαφνάδας, καὶ πολὺ ῥίζον, ἢ πα-
 λυανθές. ὅστις δὲ βρωθὲν ἢ ποθὲν, ἢ ἄλλως πῶς προ-
 σενεχθῇ, θανάσιμον. Ἀφραδέως δὲ εἶπεν, ὃ ὅστις ἀφραδέως,
 καὶ ἀπείρους. τὸ εἰς χύλισμα τῷ κορείου τῆς γεύσεως ἀλ-
 λότερον ὑπάρχειν, οὐδὲν ἀπὸ λαθεῖν διδύμελον, εἰ μή-
 τις αὐτὸν ῥέτως αὐτὸν βουληθῇ λαβεῖν ἐν καίρῳ πῶς
 σάσεως. λαβράζουσι, ἐν τῷ δῆμῳ λάβρος φωνοῦσι.
 καὶ ὁμηρος, τί πάρος λαβρεύεται; καὶ Διογύλος, μὴ

λαβροσόμεν. Παραπληγες δὲ, αὐτὶ τῷ παραφρα-
 σού. τὸ δὲ ἔξῃς, παραπληγῶν τῷ ἴσῳ. ὁ δὲ οἴστος, ἡ δὲ
 ὄν τι ὅστις ὁμοίον μεγίστη μύα, κέντρον ἔχει ἐπὶ μνηκῶν.
 Οὐδὲ μέλος, τὸ διατεταμένον, καὶ μέγα. καὶ ἄταρ
 μύκτω, ἀφόβω. ἀρὸ δὲ τῷ τάρβους καὶ τῷ μύκῳ συμπε-
 ϑαίεται ἡ λέξις. Γράμμιος οἶνος, ἀρὸ ἀμπελου παρα-
 μνίασ, ἡ καὶ ψήθων τινὲς καλοῦσιν. αὐτοκρη-
 δὲ, αὐτὶ τῷ αὐτοκόρετον. Ἀμύγες, ἀκρετον. Ἀλὸς ὃ
 ἐμπαλα κύμβη, αὐτὶ τῷ πεπαλῶ μελόν τῷ θαλάσσιου
 ὑδατος τὸ ὑβρίον. τὸ δὲ ὅρται λίχων ἀπαλῶ, γρά-
 φεται καὶ ἀλαλῶ. ἢ τοι ὅτε ἐστὲν τῷ λαλεῖν, ἢ ὅτι
 χολαίς σπασμῶν τίκτει. Ρομάκι δὲ ὅρται λίχων ἀ-
 παλῶ ὡδίνῃ. καὶ τὰς ὀρενιθὰς λέγει. οὐ γὰρ τὰ νη-
 πια ὡδοῦται, ἀλλὰ τὰ τέλῃα ἢ μήτηρ κελεύει τὸ ὡν κε-
 νώσται, καὶ ἀφρὸν θαλάσσης συμμνηνῶτα κδράσται. εἰς
 παραφρὸς ἴσῳ τῷ κέπφω, καὶ θανάτου αὐτῷ παραίτι-
 ος γίγνεται. οἱ γὰρ ἀλγίαις χερσὶ τὸ θαλάσσιον ὑδωρ ἀνακλύζον-
 τες, ἀφρὸν προσεπικεῖν καὶ ταλαιπώλῃσι. καὶ τῷ ὁδλίῳ
 τῷ κέπφω προτείνουσιν. ὁ δὲ, τὸ ἀφρὸν λαβεῖν ἐπιέμενος,
 εἰς τὰς χεῖρας αὐτῷ ὀβρεῖ, καὶ τῷ θηρῶν. ὁ γὰρ κέπφος,
 θαλάσσιον ὅστις ὀρεν, παραπληγῶν λαφῶ. ὁ πῶρ ὡς ἔρεν,
 ἡ πῶρ τῇ ἀλγίῳ ἀλίσκεται. Ἀπαλῶ δὲ ὡδίνῃ, καὶ σε-
 ρου μελῶν βίαισ, ἐπεὶ τίκτουσιν ἐκ τῶς ἀλγιδόνης.
 Ἀγλὺκῶν, ἀγλυκῶν, καὶ πικρῶν, καὶ ἐστὲν μελῶν γλυ-
 κῶν, ὁ ὅστις γλυκύτητος. Ἀτμῶν δὲ, ὁ ὅστις δου-
 λῶν, ἡ πῶρ κείσται. ὡς μύθος γὰρ λέγει, ὅτι ἀ-
 νέμοις θάλασσα καὶ πῶρ δουλῶν. καὶ θάλασσα μὲν δε-
 σπάζει νηδὺν, πῶρ δὲ ὑλῆς. Ἀτμῶν, δου-
 λῶν. Ἀτμῶν γὰρ οἱ δουλοὶ. ὅτι δὲ δουλῶν ἢ
 θάλασσα καὶ τὸ πῶρ ἀνέμοις καὶ τῷ θεῷ νόμον δηλο-
 νότι, καὶ μενεκράτης ἔρεκε. Πῶρ μὲν
 ἀέζων. καὶ τὸ ἀχύνετον ὑδωρ ἔρεσε ὅν ἀργέτας, οἷοι
 νεῖ ὅν ἀνέμους. Ἀχύνετον δὲ, τὸ πολυ-
 χυτον. τὸ α. γὰρ ἐπιταπικόν ὅστις. ἐκτιθέσθαι οὖν

βούλεται ὅτι τούτων ἡράκλειος, ὅτι πάντα εἰαντία
 ἀλλήλοις ὄντι κατ' αὐτόν. ἀκοσμήεσθαι, ἢ ἀκοσμος· ἢ ἄ-
 τακτος· ἢ μὴ κοσμίως κινουμένον. φιλοργίης δέ, ὅτι
 τὸ ῥοδίδες, ἢ φιλοῦσα ὀργίζεσθαι, καὶ ὀργᾶν, καὶ μισ-
 νεῖσθαι ὅτι τὰς τεκνυμίας· δεσπόζειν δὲ τῇ γούρ θα-
 λάσῃ ὑπόκεινται τὰ πλοῖα· τῷ δὲ πύρι, ἢ ὕλῃ.
 Εμφθορέων δὲ αἰζηῶν, τῇ ἐν θαλάσῃ φθιρομένων.
 ἢ ὕλῃ, ὑποκείναι, καὶ πείθεσθαι κατὰ τὸν δεσμὸν τῶν ἀρχομένων
 πυρός· καὶ θόλῃ τὸ πῦρ ἀρχόμενον λέγει, ἀλλὰ τῇ ὕλῃ ἀ-
 ρχόμενον, ὅτι τὸ ἀφανίζεσθαι αὐτῷ ὑπὸ αὐτῷ.
 Ατμῶν, πολυσύνθετον, καὶ πολυηχογόνασθαι· ἢ τοῖς
 μετὰ πολλοῦ καμάτου ὅτι πῦρ τῶν ἐλαίω σκευάσθαι, ἢ οἱ
 δοῦλοι καὶ οἱ γεωργοὶ κατεσκεύασθαι· οἱ δὲ, τὸ θαλάσσι-
 ον ὕδωρ, ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τῷ ἔρηται. ἢν τε καὶ ἄτ-
 μόειν· κελύει δὲ ἑλαιον μιγνύται μετὰ οἴνου νεώσι πε-
 ποιτημίου πίνειν, ἢ χιόνα μετὰ γλυκερός. Τάγματι-
 σι, ταῖς ὁρεπαῖς τῇ φύγῃ τῇ. Τυσταλίου δέ, πῦρ
 ἐρρύσσω μέλι, ἢ τοῖς πῦρ πεπληθύνει, καὶ ὑπερπερὶ.
 καὶ ἐσθλὸν, τῷ γλυκυτάτου γλυκερός. Υἱδία δέ, εἰ-
 δὸς ἀμπελίου, ἢ τις καὶ πρᾶμνία λέγεται. καὶ ἐλί-
 νοιο, τῷ κλάδου τῆς ἀμπελίου κόπτοντες, παρῶσι καὶ
 πρίζωσιν ὅτε ῥοιζήσῃ αἰμέλισται ἐν τῇ ταῖς ῥαξὶ τῇ βο-
 ρύων πεσούσῃ, νέμονται τὸ γλυκερὸς καὶ τὸ γόνος.
 Γεμφρεῶν δέ, ζῶον ὄντι σπῆκωδων· μέζον μὲν μύρμη-
 κος, μελίσσης δὲ ἑλασσον· ἐπὶ ὀρώται δέ, καὶ ποικίλῃ ἐχει-
 λυκῷ καὶ μέλανι πῦρ ἐπιφάνειαν· ὅτι κατὰ πῦρ ὀρε-
 νῶν νεμόμενον, ὁρεπέται ἀπὸ τῇ ἐν τοῖς ἄγκυσι θα-
 μνῶν ποικίλα αἰθῆ· καὶ φερόμενον, εἰς τὰς κοίλας
 καὶ τίπταται ὀρύς· καὶ αἰβεμβίδες δέ, τῇ σπῆκωδων
 εἰσιν εἶδος μελισσῶν, ἃς αἰοὶ βέμβις καλοῦσι· ταῦτα
 δὲ πάντα, εἶδη μελισσῶν εἰσιν, ἃ δὲ ἐπινέμεται πεπεί-
 ρους ὄντας ὅτι βόρυσ· κηκῆς δέ, ἢ ἀλώπηξ, ἢ τοῖς κα-
 κωπικῇ κακοποιός· κακοῦργος, ἢ κλυδαστική· καλλι-
 μαχός, κηκῆς ἐν γλώσσῃ· καὶ τε σὺ κωνέον· τῷ

το οί μιν, κροκεάνον· οί δὲ, κρεῖανον· οί δὲ, ἀννησπειδὲς καὶ
 λαύσι· σημεῖον δὲ γούρου, τὸ καὶ ῥη βαρύν· φοῖνον δὲ,
 αὐτὸ τὸ πεφοινιγμένον, ἢ ὁ λεῖθεν, φόνιον, ἢ τοὶ καὶ τὰ
 πλεονασμὸν τῶ· ἵ· γινεσι δὲ σφραλεροῖτε· σφραλλόμυνοι
 δὲ τοῖς σκέλεσι, ταῖς χερσὶ βαδίζουσιν· ὁ δὲ τὸ πῖποντες,
 ἐπερίδυνται αὐταῖς· Στενὺ δὲ ἐμφράσεται οἰ-
 μων, ἢ τοὶ τὰ ἐσωτέρω καὶ καὶ τὸ τῶ τῶ σῶματος·
 τὸ δὲ δὲ φλέβου, αἱ ἀρτηρίαι φησὶ μεγάλως στρέφουσιν·
 ἢ τὸ δὲ ὀρώμελαι, συστέλλονται· ἀτίζει δὲ, αὐτὸ τὸ ἀτενί-
 ζει, βλέπει νυκτὸς, ἢ ἔλκει, ὁ δὲ τὸ τὸν ἄερα, καὶ ὁ λίγον
 ἀνὰ πνοῆς καὶ ἐν τῇ τῆς ταραχῆς αὐτὸ τέθεικεν ὁ μῆκος ἐν
 πῶν, γὰρ τὸς ὅλου ὁ μὲν ἀπὸ τῆς· γράφεται καὶ ἀλύ-
 ξει· οἶ, ἡέρα παύρον ἀλύξει· κατὰ βολεῶν, λήπορ, ἵ-
 μων πλὴν ὑστέρην εἰμαρμένω ἔχον· ὁ δὲ, οἶα εἰ καὶ τὰ βο-
 λῶν, καὶ καὶ τὸ δὲ λήπορ, μὲν βλεῖπων, ὁ λίγον ἄε-
 ρα δὲ τῆς ἀναπνοῆς ἔλκει, τὸν θαλάσιν ὁρῶν καὶ τὰ τῶ-
 πῖποντα· ἡ δὲ σύγχευσις, τῶν τῶν παρὰ σκάλας
 ἐμβλαῶν, αὐτὸ τὸ παρὰ τῶν μύσας· ὁ δὲ τῶ μὴ λέγειν
 κλυσιῆρα ποῖον, δηλονότι κοινὸν λέγει· Δάφνης δὲ τὰ
 τῶν, θεοσαλικῆς, διότι τῶν τῶν ἐκείνῃ δὲ· κατὰ
 στερεὴ δὲ καὶ τῶν δὲ λήπορ εἶπε, δὲ τὸ πλὴν κόρην διωκομέ-
 νων ἑστὸν ἀπόλλωνος, εἰς τῶν τὸ φυτὸν μεταβληθῆ-
 ναι· ὅς οὐ ἔχει καὶ τὸ ὄνομα· δάφνη γὰρ ἡ κόρη ἐλέγετο
 καὶ ἀπόλλων ἰδὼν αὐτὴν μεταβληθεῖσαν εἰς τὸ φυτὸν,
 ὅς αὐτῇ τῇ φυτῇ ἐσέβατο· λέγει δὲ ἡ ἀρχὴ δάφνης καὶ τῶ
 κοινὸν πόσιν δίδου, γούτῃ, δαφνέλαιον δίδου πῖν·
 ἡ δὲ πῶρ κνίδης· κνίδην λέγει πλὴν ἀνελήφην· εἴρη δὲ καὶ ἡ
 φῶτῶν δὲ τὸ καὶ λήφην, καὶ κνί· θεῶν· ἐστὶ δὲ καὶ
 θαλάσσιον ὄρεον ἀνελήφην λεγόμενον· φησὶ γοῦν ὅτι καὶ
 κνίδης σπέρμα (ὡς πεπιδνεί) λεῖπας δὲ τὸ σπέρμα· θερ-
 μαντικὸν, δίδου χρῆσθαι· Εμπυκκί δὲ χρῆσθαι, αὐ-
 τὸ τῇ μίξας τῶ πικρῷ ποτῶ· λέγει δὲ τῶ κυρτωτικῶ·
 τεινίου, τὸ ἀπὸ τῆς ἰειδὸς βοτάνης πηρόμενον ἔλαιον·
 τεινον δὲ, μύρον λέγει· αὐτὴ ἡ βοτάνη εὐπικρὸς ὅς· ποτῶ

ρακίλοιπε δὲ τῆς πρὸς αὐτὴν ποσότητι· καὶ λυθεὶς δὲ καὶ
 σιλωφίου εἴζαν τεύξαντα μετὰ λυκοῦ ἐλαίου παρέχειν
 τῶνδε· τὸ δὲ σιλωφίον, καὶ εἴζαν κυρτωαῖον καὶ λούσιτι
 νες, ὅς οὐ γίνεται ὁ πόνος· νυκτὶ δὲ πάλιν τῶν εἰζέον φησί.
 μελιζώρου, ἀντὶ τῶ μελικράτου· καὶ γάλακτος δὲ
 τὸ ἀφροδῆς, τὸν τέστι τὸ ἐπιπόλαιον καὶ πεπηγὸς ὡς ἀ-
 φρός, νέμε ὑδὶ πυρὸς θάλασσαν τὸ τεύχος ἡρέμα, ὃ ὅστι
 θερμαῖος· καί κεν λαιγίοντι ἢ σιῶταιξιν οὕτω·
 καὶ τὸ ὑδὶ τῶ λαιγίοντι τοξικῶ ἀχθος ἐπιμύνομαι, καὶ ἀ-
 ποδιώξοις· Γουραγωδὸν, ἀντὶ τῶ παραχρήμα· λεί-
 πει δὲ τὸ οὕτως, ἢ ἢ οὕτως ἀμύοις, καὶ διώξοις· το-
 ξικὸν δὲ καλεῖται τὸ τοιούτων φάρμακον, ὅτι τὸ ὁμοί-
 ως τοῖς τοξόμασιν ἀναρεῖν παραχρήμα βρωθὲν ἢ πο-
 θέν· ἢ ἔπει οἱ παρῆτοι καὶ σκυδαί τοξόοντες, ἔχον
 παραχρῆσι τὰς τῇ βελῶν ἀκμῆας· οὐ γὰρ ὡς τι-
 νόθ· τὸ κώνειον νομισέον· ἢ διότι ὁμοίως τοξέου ἀφῆσει ἀ-
 ναρεῖ βρωθὲν, ἢ ποθέν· λέγεται ὑπότινων καὶ σκυδι-
 κόν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἐκ τῶ αἵματος τῆς ὑσθῆος ἀ-
 νεφυή· τὴν δὲ ὑσθῆαν, τοξοῖς αἰετῶν ὁ ἡρακλῆς, καὶ
 διατῆτο τοξικὸν καλεῖται· Εὐτ' ἀχέας βαιρῶν
 ται· ἢ νύχτα πῶν τις βαιρῶνται ἕως τῇ ὀδυνῶν.
 Γαχῶνεται δὲ, οἰσθύνεται, φυλάττει· καὶ τὸ οἰ-
 σθαῖα, διωσθῆναι, καὶ ὀδυνῶναι· Ξηρά δὲ
 ἀναπύει· ἔπειδ' ἡ ξηραίνει τὸ δηλητήριον, τὰ δὲ οὐλα
 τῇ ὀδύνῳ, ἐκ βάρων ῥήγνυνται· Εμπληκτον,
 μανιδῆς· μεμώρηκεν, ἐγκώσας πάλιν τὴν μοι-
 ραν· Μνησίζει δὲ, ἀντὶ τῶ μνησῆται ὡς πρόβα-
 τον, οἷον οὕτω βοᾷ καὶ κράζει φλυαροῦν ἕως τῆς
 μανίας· καὶ οἱ ἰταλιδῶται τοὺς φλυαροῦντες φούν-
 τας, φλυαροῦντας ἐκείλους· Διθάκη δὲ ἀχθόμενος,
 σιωπῶν δὲ φησι βοᾷ· Εμπλάσθη, οἷον ἐμπλαστικῶς
 καὶ ὁρμητικῶς ἀχθόμενος· Ὁ ποιά τις φῶς, ἡ γοῦν ἀνὴρ
 πῶ ἀμφιβρότην κώδιαν ἀχτημδεῖς εἴφει ἔστω γοῶν
 τὸ ἀχτημδεῖς· κώδιαν δὲ νυκτὶ τὴν κεφαλῇ· καὶ

ἀμφιβρότην, τὴν ὅλην τὸν αἶσθρα σιμύχουσαν κεφα-
 λῶν. ἢ γὰρ κεφαλὴ σιμύχει πᾶν τὸ σῶμα. καὶ ὁμηροῦ δὲ
 κωδραϊνὴ φησὶ τὴν κεφαλῶν. Οὐδ' ἐφ' ἡ κωδραϊνὴ αἰσ-
 χῶν. Ἀλλως. καὶ γὰρ φησὶν αἰστέ τῶν σιμύχων τοῦ αὐ-
 τῷ ἀνθρώπου πινός, μισανθροπῶν νοσῶν, καὶ βαρυν-
 μῶν, προΐεται φωνῶν, ὡς ἀποκεφαλιζόμενος. Ἐξῆς
 δὲ εἶπε τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῶν ποιητῶν, καὶ κακῶς νοήσας τὸ
 φεγγαῖος δ' ἀρὰ τῶν γε κακῶν. Κόρυμβος, ἢ τῶν
 κρατῆρας φέρουσαι ἰέραι. κόρυμβος φασὶ τῶν μουσικῶν
 κρατῆρας, ἐφ' ὧν λύχνους τιθένται. Τάκος δὲ, ἢ νεώ-
 κος, καὶ βωμίστρια, καὶ ἰέραι τῆς κρατῆρος Ρέ-
 ας. τῇ γὰρ αἰστέ τῶν μύων τὰ μουσικὰ αὐτῆς ἐπιτε-
 λούσιν, ἢ εἰσὶν, τῇ αἰστέ τῆς σελλῶν. τότε γὰρ κα-
 τὰ τὴν σελλῶν ἐμείδον τὸν αἰστέ. Ἰδαίης δὲ τῆς
 ὀρενῆς. Ἰδὴ γὰρ κατὰ χριστικῶς πᾶν ὅρος καλεῖται.
 Τρυφῶν δὲ, ἢ γὰρ οἱ κορυβαῖτες, ἢ οἱ παρὰ τρυφῶντες φα-
 βούται, ὅτε ἰδαίης τὸν εἰρηλὸν ὑλαγμὸν εἰσαίωσι.
 Βράν καὶ νάται. γράφεται καὶ βρυχάται. βρυχά-
 ται. κλαυθμυεῖται. ὡς παιδίον φωνεῖ, ἢ ἀκρῆ, ὡς μέ-
 ναιος. Ὀρυδὸν δὲ, ἀπὸ τῶν μετὰ φυγῆς, ὡς λύκος ὠ-
 ρυόμενος. Καὶ ταυρώδεα λούων, ἀπὸ τῶν κατὰ πόρ-
 τας. Τὸν μὲν καὶ δεσμῶσι. ὅτε μὲν τὸ ἀστατεῖν αὐ-
 τὸν δεσμεύει, προσηγμὴ αὐτῷ βουθίματα. Καὶ
 μὴ κατὰ δεσμῶν. καὶ μὴ θέλοντι κατ' ὀλίγον οἶνεν δι-
 οδῶν, κότεσσιν, καὶ μεθυομένη ποιήσιν. ἀνιστοχλήτως δὲ
 βιαζόμενος, τῇ σὴ χειρὶ αἰστέ τὸ μεμνικὸς αὐτῶν σῶμα, ἔ-
 ως οὐδέ μιν καὶ μετὰ τὸν τῶν γλυκέος ἐμετον, πότισιν αὐ-
 τὸν ζῶν πολὺ χάνειν, προστράων αὐτῷ καὶ τῇ ἐα-
 ρινῶν ἀγρίων, ἢ ἡμῶν μύλων τὰς σάκας, εἰς αὐτὸν
 δέμα αὐτῶν. ἐὰν δὲ μὴ παρῶσι ταῦτα τῇ λεγομένην
 στυγμῶν, ὁλοκληρῶς ἐμφορῶσιν αὐτόν. Νέκτα
 εἰς τρυφῶν, πυντέσι τὸν τρυφῶν τῶν ἡρώων, ἢ γὰρ γόρ-
 τασιν αὐτὸν οἶνω γὰρ καὶ, καὶ μὴ χεῖρον τῶν ἡρώων βιαζό-
 μενος. καὶ μὴ κακῶς αὐτόν. Βρυκὸν, μέμνικος. σιμύ-
 ρείδαι

ρεῖλαι γὰρ τὸν ὀδόντας τὸ βρυκὸν αὐτῷ σῶμα φησὶν· ἢ
 γοῶν τὸ συνδεῖν καὶ σφιγγεῖν. Ὁ χλίσον,
 οἶονεῖ ἀνοῖξεν, ὡς αὐτὸν λώβειν ἐμὴν θαυμαζόμενος
 καὶ νικώμενος ὅτι τὸ ποτίζειν αὐτὸν τῇ χειρὶ σου.
 Πυρὸς μεμνημένος, αὐτὸ τὸ δεδραμένον καὶ ἐφῆλθεν
 ταῦ πύρι. Μυλῆας δὲ τῆς μυλῆας τὰ καρ-
 φη, ἢ γοῶν τὰ δέρματα. γράφεται δὲ καὶ ῥηχόδεος,
 καὶ ῥηχόδεος· ἀμφοτέρω παρὰ καὶ τὸ αὐτὸ σημαι-
 νομένου τῆς ῥαχέας· τὰς σπαστικὰς ἀνοῖξας ἀπο-
 βαλὼν, ἢ μάλιν τὰ δέρματα τῇ μύλων λεπίσιν ἐ-
 διε. Ἡ ἐπὶ κλήροισιν, ἢ γοῶν μέγα τοῖς ἡμέ-
 τοῖς χερσίν· τουτέστι τὰ τοῖς ἡμῶν κλήροις, ἢ γοῶν
 κήποις ἐπιβαλόντως· οἶονεῖ τὰ ἡμέτερά. Ἐν ἐ-
 λήματι δὲ τὰ πύρινα· πύρινον γὰρ αἱ κόραι καὶ τὸ
 ποντοῦ τοῖς μύλοις. καὶ τὰ σφουδεῖα δὲ, γέ-
 νη μύλων· οἱ δὲ φασὶν εἶδος βοτάνης. Βλοσυ-
 ροῖο κυδῶνος, τὸ σπυρτικοῦ κυδωνίου, ὃ μάλιστα ἐν κρη-
 τὴ φύεται. Ἐκομισαν δὲ αἰῶνες, τουτέστιν ἐ-
 θρεψαν αἱ ὄχραι τῇ πότμῳ τὰ κυδωνία.
 Ἀλῖς δὲ, αὐτὸ τὸ ἰσχυρὸν. καὶ ἀλλῆα, ὁμοῦ κό-
 ψας. Ὁ σμήρεα γληχὸν, ὁ δὲ μὲν ἔχουσιν ὁμοῦ.
 Ραδείοις δὲ, τοῖς ῥόδοις, ἢ ῥοδίνον ἐλαίου· καὶ θυόον
 πολλοῖσιν ἀφύτων παύρα λίπος, αὐτὸ τὸ θυόον ἐν τοῖς
 ῥόδοις ἐλαίου· ἢ τοι τὸ ῥοδίνον σάζε μετὰ εἰλίου εἰς τὸ σῶ-
 μα αὐτῷ. Ἰεινέον δὲ, τὸ ἀπὸ ἰειδὸς πνομένου μύρου.
 καὶ ἀκροσφαλῆς, τὸ ἀκρὸς σφαλερόν. Γεράριοι,
 ἔθνος ἀρραβίασ, ἀπὸ γέρρας μῆς αὐτῇ πόλει.
 Νομάρις δὲ, νομάρις βίον ἔχοντες· γούτω φησὶ τῷ τοξί-
 κῳ φάρμακῳ εἰς τῇ γέρρας τῆς ἀρραβίας, καὶ οἱ παρὰ
 τὸν ὀφθαλμὸν πρὸς τὰς αἰχμὰς αὐτῇ χράνουσιν, ὅστις
 βάπτουσιν· οἱ γέρραροι τῷ γούτω φάρμακῳ βουλόμε-
 νοι χρῶνται, καὶ τὸ ἀποπρὸς νεγκάμενος τοῖς εἰρημέ-
 νοις βοηθήμασιν ἰάσθαι, οὐτὼ δοκιμάζουσι τὰ ἀλεξιφάρ-
 μακα, μόρος τῷ ἐαυτῇ ποδὸς χερσέαντες, αἱ μακάρι-

σι· καὶ διθυρὰς προσάπτουσιν ἀπὸ τοῦ φαρμάκου· ὅταν
 δὲ τὸ φάρμακον ὀξὺ τῷ αἵματι ἀνασφάμη, ταχέως τοῖς
 βουθήμασι τούτοις καὶ θαύρουσιν αὐτὸ, πρὶν ἐμπεσεῖν τὸν
 ἰὸν ἐν τῇ καρδίᾳ. ἔρφος δὲ, τὸ δέρμα· ὅπῃ οἱ ἰω-
 νὸς ἐρφος φασί· διὸ καὶ σὺρφιδος λέγομεν ἐν τῇ συ-
 νηθείᾳ. Ἦν δὲ τὸ μακρίνης· ἢ τοι τὸ ἐφήμερον· σκυδα-
 στικόν· ὅστι φάρμακον· ὃ καὶ οἱ βορβοροὶν κφθαίμενοι καλοῦ-
 σιν· ὃ οἱ χροῖόμενοι, ἢ ἰμάτιον ἀληθευμένον ὑπ' αὐτῶν φο-
 ροῦντες, ἢ ἄλλό τι, ἐὰν ἐναυτὶ ἡλίου σῶσιν, ὡς ὑπὸ πυ-
 ρὸς καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς δαπανώμενοι· ἐστὶ γὰρ καυστικόν· ὅν
 καὶ δὲ ἡ μήδεια τὴν κατὰ σκυδὺν αὐτῶν ὀφθαλμοῖς· διὸ
 καὶ κολλήκων λέγεται· οἱ δὲ, ἴεν αὐτὸ προσεγορεύου-
 σιν· ἄλλοι, φαρικόν· ἐτῆροι, ἐφήμερον, ὅξ· τὸ ἔωθεν ἀ-
 ναδιδόσθαι κατὰ τὸν τόναν ποταμόν, ἢ τὴν κολλή-
 δα· τῇ γὰρ μεσημβρίᾳ τελειούσθαι, πρὸς ἑσπέραν δὲ
 αὐαίνεσθαι· ἢ ὅξ· τὸ ἡμέραν ὅλῳ μὴ δύνασθαι ὑπερ-
 κθῖν· ὅν πόντας αὐτὸ τὸ ἐφήμερον· ἐν μὲν τῇ γέν-
 σει, διθυρὰς τὰ ἔσω τῇ χειλέων κινεῖ πρὸς κνησμὸν,
 ὡς ἀπὸ γάλακτος συκῆς, ἢ σκίλλης, ἢ κνίδος· ἐν δὲ τῇ
 κατὰ πόσει ἐσθίων τὸν σόμαχον, καὶ δηγμούς· ἰσχυροὺς
 παρέχον, βαρὺς εἰς αὐτὸν εἰσίσιν· ἐπειτα σφοδρῶς
 αὐτὸν κατὰ ξέσας, ἐλκοὶ ῥοσῶτον, ὡς τε ποτὲ μὲν εἶναι
 ὅμοιον πλῦματι κρεῶν· ἰσχυρῶν, ποτὲ δὲ καὶ κόπρον
 πρὸ ἰσχυρῶν· βοηθεῖ δὲ τοῖς πεπνομένοις τὸ φάρμακον γάλα
 ποτῆν ἀποβρεγμάτων εἰς αὐτὸ σφοδρῶς φύλλων· ποι-
 οῦσι καὶ τὰς πόδας τὴν κεφαλὴν θάλασσαν· ἢ γάλακτος
 βοείου προσεγογῆ· τῶ μὲν, πινόμενον εἰς κόρον· διερ-
 μοῦ, τῶ δὲ, ἐν τῷ σόματι τηρουμένου· βοηθεῖ δὲ καὶ ὁ
 βλαστὸς τῶ πολυπόνου, ἢ καὶ ἡ εἰζα κατὰ κοπεῖσα καὶ
 ἐν γάλακτι ἐμφυθεῖσα, ἢ ἀποβρέγματι μήλων, ἢ κυδων-
 νίων, ἢ συπτικῶν μύρτων, ἢ ἐλίων ἀμπελόν, ἢ βάρ-
 του κλάδων· καὶ τῶ ὀρόλου τὰ φύλλα ἐμφυθέντα, ἐν
 ἀποβρέγματι τῇν ἐσθίων τῶ νεφθικῶς ἢ σαρδανῶν
 βαλάνων, καὶ ποτῆντα βοηθεῖ· καὶ ἡ ἐσθίων τῶ
 νεφθικῶς

παρ' ἑαυτοῦ τε τεταμένον ποθεῖται. βοηθεῖ δὲ καὶ ἡ ὀρίζανος
 λειανθεῖσα. Νιφόωντι, λουκῶ, δια τῷ ὁπώ-
 τῃς συκῆς. Σπειρώδει δὲ, σπειρωμάδει, ἡ
 πολλαῖς πωδολογαῖς καὶ λυπτομένῃ. αὐτὴ γὰρ ἡ βο-
 τάνη εἰ τῇ κεφαλῇ τὸ σπέρμα ἔχει. ἡ σπειρώδει, τῇ
 πολλαῖς σπέρμα, ἡ γοῶν εἰ δυνάμει ἐχέσῃ. Νε-
 λω φοινίξαιτο σπέρμα. ἡ γοῶν πῶ ἀπαλλῶ σπέρμα ἐπυρά-
 κτωσιν. ἐπὶ τοῦ μελούς δὲ καὶ τα ποθέντα. Ἀνδρε-
 πτόμενον, ἡ γοῶν ἀνδρὸς γόμενον τῇ πωδολογῇ.
 Συρμάδ δὲ, τῇ ζέσει καὶ τῇ ὀλεθείᾳ καὶ σῶμα-
 ρον ἐλκωθέντα. Κακὸν δὲ ἀπὸ πύρις λειρῆς. ἀπὸ
 μεσῆ δὲ, ὡς πῶρ θολερὸν πολὺμα ἀπὸ κρεῶν ὁ μάγειρος
 ἐκχέει, τοιοῦτόν φησι ἔμψαιρον, καὶ ὄζον. σωμαπο-
 βάλλει δὲ καὶ ἡ νηδὺς μεμασμοῖα ἀποπατήματα, ἡ
 γοῶν ἀφρώδῃ. Ἀλλὰ σὺ πολλαὶ μοί. πολλα-
 κες μὲν τῇς φηγῆς φησι πῶ χαλκῇ βάλανος ὁμοῦ τοῖς
 ἀκύνους, θυτῆσι, τῶν κερπῶν. Οὐλόδα δὲ, πῶ ὑπὸ
 στικῶ. Οὐλέτε, καὶ μέγα χαλκῇ. Πολλαὶ δὲ καὶ φηγῆς,
 ἡ γοῶν πῶ αὐταῖς ταῖς βάλανος. διαφύρει γὰρ φησι
 σφύς, καὶ φηγῆς, εἰ μὴ πῶ φηγῆς τὸν πρῖνον εἶπεν. ἄλλο
 γὰρ σφύς, καὶ ἄλλο φηγῆς. καὶ ἄλλο πρῖνος. τὰ δὲ ῥία,
 σφύς καὶ λουῶται. Ἀυτὰρ ὁ τῷ κρεῖοι. οὗτος δὲ ὁ
 φαρμακχῆς, τοῦτου κρεῖοι, καὶ εἰ τὸ σῶμα τι καὶ ταχῆς.
 τὸ δὲ πολὺ γόνον, βοτάνη ἔστιν, εἰ τῷ πῶν εἰς εἰτατικῇ,
 ἡ τὰ ῥία τῷ πολὺ γόνον γάλακτι ἐλκῇ. καὶ κα-
 ταριβάντα, βοηθεῖ. Τὸ δὲ ἀμπελόεις, αἰτιατικῇ ἔστι
 πῶν εἰς εἰτατικῇ, ὁμοφώνῃ τῇ ὀλεθείᾳ αἰ ἀμπελόεις γὰρ ἔστιν,
 ὡς τὰς πῶν γόνους, αἰ πῶν γόνους. Ἰσως καὶ βατό-
 ντα ὁμοίως καὶ τοῖς κλάδους τῷ βάλανος εἰρηται δὲ βάλ-
 νος, εἰς τὸ ἀβῆτος εἶναι. Νέα δὲ τὸ ῥίον, αὐτὸ τῷ ῥίον
 ῥα λῆπει καὶ σῶν. τῷ δὲ ῥίον δύναμει.
 Δασυ-
 φλοῖοις εἶπε, διότι γινώσκῃς ὁ αὐτός ἔστι φλοῖος. ἡ τὸ δασὺ
 πρὸς τὸ σφυφόν τῷ λέπου ἐφῇ. γράφεται δὲ καὶ χα-
 λυφλοῖοις, ἡ τοῖς ἐλάχιστον φλοῖον ἔχοντες. Νείμαρ

πεν οὐδ' οὐ τῶ,

νον οὐρου τε, καὶ κόπρου. καὶ τα πνίγον δὲ τὸ πνύμα πρὸς
 τὰς σενὰς τῶν ἐντέρων ὁδὸν, εἰλεῖσθαι ποιεῖ, καὶ εἰ-
 σφασί φόνους παρὰ σκιδνάξῃ, ἢ δὲ σάματος δρῶν γὰρ
 δίδωσι. ἔστι τὸ πνύον, πολλάκις ἐμὲν παρὰ σκιδνάξῃ
 πλὴν ῥοφίῳ, παρὰ πλῆσιον τοῖς ἀνδρῶν ὁσάντων ὡδὶ τῶν
 ὀρνίθων. οἷον, τοῖς ἀτελέσι, καὶ ἐν τῷ ὕμνῳ οὐσι. τουτέ-
 στι, νεωστὶ τεθρομβωμένοις ἐν τοῖς ἐγκύτοις αὐτῶν, καὶ
 ὕμνῳ μόνους ἔχουσιν. Εἰ κὴ ἀδιαχωρεῖσθαι φησι πνεύ-
 ρει κὴ καὶ αὐτὸν λόγον, οἷον εἰλελούμενον τὸ πνύμα φόνον
 ἀποτελεῖ. Εἰς ὁλίγω δὲ φουσιματι εἰλίσσεται. τὸν τῷ
 σιν, ἐν μικρῷ πνύματι ταράσσεται. μικρὸν γὰρ τὸ πνύ-
 μα ἀπὸ πλῆσι. Ὁ γὰρ δὲ, τῷ ἀναφρομῶν ὁδῶν τῶν πνύ-
 ματι. οὐ πλὴν ὑπερβολῶν εἰσέσε βροντῇ, ἢ ἢ χαλκασ-
 σίῳ, ἢ ὁποῖος ῥόχθος ἐπὶ πηλὶ ταῖς ἀπλάσι. πολλάκις
 δὲ φησι ταῖς βρονταῖς τὸ ὀλύμπου ὁμοιούμενος, καὶ
 δὲ τοῖς ἢ ῥοχθὶ τῆς θαλάσσης παρὰ πλῆσιον ὡν. ἀνομβρῆ-
 οντος δὲ, πολυόμβρου, ὡς φησὶν ὁμηρος, οὐδέ ποτ' ὁμβρῶ
 θέυεται. Σφιδνομῶν, ἐλαυνομῶν, ἢ συνεχομῶν. οἱ δὲ
 γλωσσόγραφοι, καὶ τὰς σφάγας ἀπὸ πλῆσιον. Ἄνματι δὲ
 ἀναθεοσίῳ, τὰ πνύματι φησὶ τῶν βοηθημάτων ἐμὲν,
 παρὰ σκιδνάξουσι διεφθορεῖαν τῶν ῥοφίῳ, παρὰ πλῆ-
 σίαν τοῖς ἀνδρῶν λεπτέρων πικρῶν μελῶν, καὶ διεφθορεμῶν
 ὡδὶ. πολλὰ γὰρ διάτινα πλῆσιον ἢ πείσαισιν ἐκβάλλει ἢ
 ὀρνίθων χωρεῖ τῶν κελύφου τῶν ὡδῶν. Φαρμακίῳ δὲ,
 αὐτὸ τῶν φαρμακίῳ. Ἀλεξιφάρμακοι, αἱ φαρμακί-
 αὶς πόσει φησὶ τὰς ἀναθεοσίῳ ἔχον ὁμοίαν τοῖς ὡ-
 δὶς οἷα ἢ νομάς ὀρνίθων ἐκβάλλει νεωστὶ τεθρομβωμένῳ, καὶ
 φουσιματι χωρεῖ τῶν κελύφου. Καὶ αἰχμητῆσι νεο-
 σίῳ, τοῖς ἀλεκρυόσι δηλαδὴ. οὗτοι γὰρ πρὸς ἀλλήλους
 πολεμῶσι πᾶν ὄντα. Ἄλλοτε μὲν πλῆσιον. πείσαι
 γὰρ καὶ ἀπὸ πλῆσιον, καὶ ἐκ πλῆσιον εἰσποκεῖ μελῶν αὐ-
 τῇ. τὸ εἰ πῆεν φησὶν ἀτελῇ τὰ ἀπὸ καὶ οἷα φύσας πινῶς,
 καὶ ἀνόςσας, πολλάκις καὶ ἀπὸ νόσου πινὸς γίνεται
 αὐτῇ. Δύσας πῆεν δὲ γόνον, αὐτὸ τῶν ἀμέταβλητον τὸν γόνον

νον ἔτι αὖ τῷ ὑμῶν δόντα ἐκβάλλει. τῷ μὲν τ' ὑβρίσας
 χέος. τῷ μὲν, καὶ τῷ τῷ ἄλλος ἀρῆξει τὸ μετὰ χυλὸν
 κους εἴςυ φον πόμα τῷ ἀφένθιον. εἴωθε γὰρ τοὶ πικρὰ καὶ
 σφοδρὰ, σφύρονται καὶ λέν. ὅδ' ἰσχυρὸν ὁ μφασκὸς εἰδὼς
 φονταὶς ἔφην. ὁ μφασκὸς δὲ, λύνει καὶ χεῖλος ἐπισφύρουσι πο-
 θέσται. κελεύει οὖν αὖ γὰρ δύνει βρέχειν ἀφένθιον, καὶ οὐ
 τῷ διδόναι πίνειν. ἢ ῥητίνῳ τερεβινθίνῳ, ἢ πευκνίνῳ, ἢ
 ῥαῖντος δάκρυον μετὰ γλῦκος, καὶ τὰ ἐξ ἧς. νεοφί-
 πῳ δὲ, ἢ γομῷ νεωστὶ φιβόντι. ὅϊ, θλιβόντι, πατηθέν-
 τι. γομῷ μετὰ γλῦκος ῥητίνῳ ἀφένθιον ζωμόν.
 Γοερίδ' ἀρῶ δάκρυα. ὅτι πολὺν σάλην δάκρυον. ἢ ὅτι αὖ
 αὐτῇ ἀπιδερματίζῃ μαρσύνει. μυθεύεται γὰρ ὡς ἐπεὶ
 εἴη μαρσύνει δὲ θείει ἐκ ῥαῖντος ἐξεοδέρῃ. ἔπειτα τῷ ἀπόλ-
 λωνος, ἢ ῥαῖντος συμπαθῆς ἐπ' αὐτῷ πνέμονῃ, θνῦν ὡδὸς
 ὑπάρχει. τμηξαὶ δὲ, αὐτῇ τῷ κόψαι, ἢ ξέσαι, ἢ μέσαι,
 ἢ τῆς ῥαῖντος φησὶν ἢ γὰρ τῷ μαρσύνον τὸν φλόα ὁ φοῖβος
 ἀπελύνετο ἐκ τῶν μελῶν. τουτέστιν ὅπου αὐτὸς ἐξεσεν.
 εἰς ῥαῖντος γὰρ αὐτὸν ἐξεσε, καὶ ἐξέειρε κρεμάσας. αὐ-
 τη δὲ ἢ ῥαῖντος ῥητίνῳ μαρσύνον τὸν πολυπύσον ἐποιά-
 ζουσα καὶ ἄγνη, καὶ τὰ ἐξ ἧς. ἄσται δὲ πολλοὶ οἱ κό-
 ρισον αὐτὸν τὸ ἀλθὺς τῷ μυοκτόνου πολιοῦ. ἰδίως δὲ μυο-
 κτόνον εἶρηκεν. οὐτῷ γὰρ οὐτε κέκληκε τις, οὐτε μῦθος
 αἰμαρεῖ. κελεύει οὖν λαβεῖν πολιοῦ ἀλθὺς, καὶ πηγάνου
 βλάσας, καὶ κρύστος ὄρεχιν. λιμναῖον δὲ ἔφην, ἐπεὶ
 εἴη αὖ τοῖς ποταμοῖς καὶ ταῖς λίμναις διασπάζεται, καὶ
 θάπτει καὶ ὁ ἰσχυρὸς πόταμος. δοκεῖ δὲ ὁ ὄρεχιν τούτου ὁ-
 μοιος εἶναι τῷ τῷ κρύστος. οὗτος δὲ ὁ κρύστος, ὡς φασί,
 διωκόμενος, κόψας τῷ ὄρεχιν, εἰπεί, εἰδὼς ὅτι δι' αὐ-
 τοῦς διώκεται. ἢ ὁ βελὸν σιλωίου. τῷ χερσὶ κηκῶ
 κνηστῆρι, ἢ γομῷ μαχάρεα. καὶ τὰ ῥητίνῳ, ὅϊ, ξέσον. κόψον
 σιλωίου τῆς ῥίζης τῆς ὅπου ὁ βελὸν δύνει, καὶ φαινοί-
 γανον. ἢ γὰρ λαβροσφάτως ἢ μελγμάσιον. φαινοίγανον
 δὲ ὅστιν ὄρεχιν, ὅπῃ ἐοθίοντες οἱ φάγοι, πίνονται καὶ τῷ φε-
 ρεῖς, διὸ οὕτως εἴρηται. αὐτῇ ἢ ῥίζα λέγεται σιλωίου.
 ὁ δὲ

ὁ δὲ ταύτης ὁ πόρς, κυρηναϊκὸς καλεῖται ὁ πόρς. Ἡ γά-
 λακτος· ἢ τὸ γάλακτος τῆς νεωστὶ πηγνυμένου ἐν τῇ νεα-
 μέλκτῳ. πάλῃ κορεσθεῖν. Τούτῃ τῆς νεωστὶ τυροῦ πη-
 ξαντος. Ταύρου αἷμα· τὸ ταύρου αἷμα φησὶ πρὸς ξα-
 νόρασ πινόμενον, πηγνυδαὶ ἐν τῷ στήθει, καὶ θρομβοῦ-
 αται. ἔπειτα σιμῶσθαι τὸ πνύμα, θνήσκων ποιεῖ. οὐ λαμ-
 θάει δὲ πινόμενον ὡς πῶρ καὶ τοῖς ἄλλοις δηλητήρια πολ-
 λάκις ἀγνοοῦνται. ἔστι γὰρ ἀγνώστου τῆς πῶν ἄλλων
 ζώων αἱμάτων, ὡς ἀειστέλης. διὸ καὶ ἀφρόνως εἶπε. τι-
 νὲς ἀποκρεττοῦντες, πίνουσιν αὐτὸ, καὶ τελευτῶσιν. εἰ-
 αρ δὲ τὸ αἷμα, παρὰ τὸ ἐν ἑαρι πλῆμμεν, καὶ πλεο-
 νάζειν. Θρομβοῦται δὲ, ἀπὸ τῆς πηγνυται τὸ ταύρου
 αἷμα ποτὲν, καὶ φράσσονται οἱ πόροι τῶν πινόντων. τὸ δὲ
 πνύμα θλιβόμενον ἐν τῷ στήθει σφίγγεται τῷ ἀνέχοντι
 ἐμπαλαδέντος, οἷον ἐμφραχθέντος, καὶ ἀποκλαδέντος.
 μεμορνημένος δὲ, τούτῃ μεμολυσμένος τῷ ἀφρώ.
 πῶς φρασσικῶς δὲ ἀφρίζων. Αποκρεττοῖσιν αὖτὸ τῆς
 κρέατος κόψαισιν. οἱ ἀποσυκκισαῖσιν τούτῃ, λάβοις.
 Εἰλεῖν δὲ τὸ κλάδον τῆς συκῆς. ὀρίνεος γὰρ ἢ συ-
 κῆς παρὰ τὸ ἐλθεῖν παντὶ φησὶ. Ἀλλως· ἀφελοῖτο
 τὸ τῆς ἀγρίας συκῆς ὀλωθρὸν. οὗτοι γὰρ μηδέπω ὄν-
 τες ἀπειροί, ἔχουσιν ὅπον. Τοῦ δὲ ἀθρόου· ἀθρόον καὶ πο-
 λυὸς ὅξος μίξας ὕδατι, συμμέρασον, καὶ οὗς πιεῖν. τὸ δὲ
 ὅξος φησὶν, ἢ τοῖς εἰς ὁ ἀπεβράχισαν οἱ ὀλωθοῖ τῆς ἀ-
 γρίας συκῆς, ἢ ἀπλῶς ὡς ἐτέρου βοηθήματος. εἰ δὲ τὸ
 πρόσπερον εἴη, τὸ ἐμπίστομο, ἀπὸ τῆς βρέξεως. Εὐφλοῖοιο,
 ἐκσύρεισιν, ἐκθλίψεισιν. κλύσων φησὶ πλὴν γαστέρα, ἢ καὶ
 τῆς συκῆς φλοιῷ. καταχέος δὲ, κατὰ γόντος τοῦ πῶς
 πώμαται τῆς γαστρός· ἢ πολυαχέος, τῆς πολυῖος ἀχέος ἐ-
 χύσεως, δηλονότι πῶς πώματων. Γυνετίλῳ ὁ θόνης·
 πυετίλῳ φησὶ λαβών, ἢ προσκός, ὃ ὅστις ἐκρίνεται, ἢ εἰσφύ-
 ῃ νεβροῦ, ἢ λαγωῦ, κόψων καὶ ἢ θήσων ἐν ἑαίρῃ λεπτῇ,
 καὶ τρεῖς νίφρου ὀβολοὺς τριψάσιν, μίξων ἐν οἴνῳ, καὶ οὗς
 πιεῖν. Γολυῶν δὲ, ἢ τοῖς πολυῶν κόλλῳ τῆς ὀρθ-

νης. ἐνὶ δὲ νύκτι βάκχῳ καὶ γὰρ τὸ εἶδέναι, ἢ δύναι, ἢ δέ-
 ως. ἰδίως δὲ νύκτα λέγει τὸν ἡδύν. ἢ μάλλον τὸν πολυ-
 ὄν, ὡς πικρίζονται. Σιλωλάσαν δὲ λίφην, ἀπὸ τῆς ἰσθ-
 μίδου λαμβάνειν σιλωλίου καὶ ὀγυ. καὶ σπέρμα κράμ-
 βης μετὰ ὄξους. καὶ σιλωλίου φησὶ καὶ ὁ ποῦ κυρηνναίης,
 καὶ σπέρμα κράμβης τῶν ἱσθίων ὁμοῦ λίφην μεμοισμέν-
 νην. Κατασπασάλο, κατὰ ἱσθίον τὰ ἀπὸ τῆς βό-
 ταν. τούτου δὲ τὴν πῆξιν τῶν ταυρείου αἵματος ἐξιδίως
 σκεδάσει αὖ, ἢ τοὶ ἐστῶσαν ἐν τῇ γαστρὶ διαθρύψαι αὖ.
 βουπρησίδος ἐχθρῆς. βουπρησις, ζῶον ὅστις χερσὺν. αὖ
 νόμας δὲ ἀπὸ τῆς ἐμπιπράσαι τοῦ βόας ἐπειδὴν δη-
 γρῶσιν, ἢ μόνον αὐτὸ πδρὶ γράνωσι. φησὶν αὖτε λησὶς ἐν
 τῷ ποδὶ ζῶων ὅτι ἐὰν καὶ ἰσθίον ποδὶ γράνῃ τὸν λεγόμε-
 νον σφυλίνον, ἐστὶ δὲ ζῶον ὁμοιον σφυλίνῳ, διαφθείρε-
 ται. ἄλλοι δὲ φασὶ ζῶον εἶναι ὁμοιον κυθαεῖδι. μὴ
 μὲν ἐπαλγύνουσι. μὴ λάθῃ σε ἢ ἀλγύνουσα παρέχουσα
 πόσις τῆς βουπρησίδος. πύσις δὲ καὶ γνώσις διαμαζό-
 μων τὸν πόντον αἴθρα. βουπρησις δὲ, ζῶον ὅστις παρὰ
 πηλίσσον φαλαγγίῳ. ἢ διατίθῃσι τοῦ βόας κακῶς. τοῖς
 οὖν πόντοι φησὶ τὴν βουπρησιν, ὁ δὲ πόντος παρὰ κολαθεῖ.
 ἡδῆτοι. ἢ βουπρησις ἐγχεσθαι ζουσα εἰς τὰ χαλινά,
 λίφῳ ὁμοίαν ἔχει πύλιν, νίφῳ πύλιν χροίαν παρὰ
 πηλίσσον. πίνεσθαι φησὶ καὶ τὸν χαλινόν τῇ πινόν-
 των, εἰ μὴ ἀφανὶ ἱσθίον φησὶν αὐτὸν ἔχειν περὶ φάρυγγος κα-
 τὰ πύλιν ἀντίληψιν. ποδὶ δὲ πύλιν κοιλίαν, πόντοι καὶ οὐρά
 περικρότησις. καὶ ἢ κύστις ἐρχεῖ, ὅστις ἰσθίον. τοῖς δὲ
 ὑπόρωπκῶς παρὰ πηλίσσον οἰκῶται τῶν δερμάτων αὐτῶν
 παρὰ τοῖς λαμβάνουσιν, ὡς καὶ τῇ βοῶν ὅταν φά-
 γωσι τὰν γαλακτίαν, οὕτως τὰς βοτάνας, ἐν αἷς τὰ θη-
 εῖα. Γεῖν σμάτεσιν, ὡς ποδὶ βατῶν. ἐν τοῖς σμάσι τῆς
 γαστρὸς τὰ ἄλλα περιπολίδονται. ὁρῶρε. τεῖα δὲ γύ-
 ρη ὑπόρωπων. ὡς ὅτις, τυμπανόεις λέγεται, ἀφυσγῶς
 δὲ καλεῖται. κυρίως μὲν ὅτι τῇ ποταμῶν πνόμενος
 συρφετός. ἢ τοὶ ἄλλοι ζομεῖν χερσὶν ὡς ὕλη. ναῦ δὲ ἐ-
 ρηκε

ρηκε δὲ τὸ πᾶσαν ἀναθαυρίαν τῆς σώματος εἰς πλὴν γασ-
 τρῆς σιωερῶν κεναι. Εἰρατιῶσιν ὅταν γράφει, ὁ πό-
 τε θῆρα δαμαζόμενοι δαίτονται. ποντίσιν, ὅτε δα-
 τείονται καὶ μερίζοντα τὸν τῆν θηρῶν τόπον. οἰονεῖ, τὸ
 ὄρος νομαζόμενοι, καὶ βοσκόμενοι. τὸ δὲ εἰρατιῶσιν ὅ-
 ταν καυλῆα φάτωσι, ὅταν φησὶν αὖ ταῖς εἰρατιῶσι πε-
 ρεῖται πρόποδε τῆν ὄραν ταῖς καυλῆα τῆς βουπρεσιδὸς
 φάτωσι. τῷ καὶ δὲ κερδέης διχῶς ἢ γράφει, ἢ ἢ δὲ ἢ-
 γησις. μίαν μὲν οὕτω, τῷ καὶ δὲ κερδέης τειπετεῖ αὖ νέκ-
 ται μίαν, καὶ τὰ ἐξῆς ἵνα σιωτα γράφει, διαβύ-
 το καὶ τῆς καλῆς κερδέης πλὴν τειπετεῖ τῆν σύκων πόσιν
 πλὴν ἱερῶς ξηρανθεῖσαν καὶ ὀμφαλόεσαν αὖ νέκταρ
 μίαν. τειπετεῖ οὕτω, οἰονεῖ τειπετεῖ τὸν, πλὴν ἐκ σύκων
 ὀμφαλόεσαν εἰς τεία πείτηλα. τὰ ἢ σύντα ξηραίνόμενα,
 εἰς τεία χρίζονται. ἢ ὅτι τὰ φύλλα τῆς συκῆς εἰς τεία
 ἔχεται. ὀμφαλόεσαν δὲ, ἢ πλὴν τῷ ὀμφαλῷ πρὸς ἑξά-
 νουσαν, ἢ πλὴν ἐκ σύκων τῆν ὀμφαλὸν ἐχόντων. τὰ γὰρ
 συκῆ καὶ τὸ ὅπως ἔχουσι δίκλιν ὀμφαλῷ, διδῶν ὁ ὅπως
 αὐτῆν ἔει. γράφεται καὶ τειπετεῖ αὖ νέκταρ, ἢ ἢ τῷ
 καλῆς κερδέης πλὴν ἐκ τῆν σύκων αὐανθεῖσαν ἄλλης πό-
 σιν, πλὴν ὀμφαλόεσαν, αὖ τειπετεῖ νέκταρ μίαν. Ἀλ-
 λως αὐανθεῖσαν, πλὴν ἑξῶς ξηρῶν σίκων. τειπετεῖ δὲ,
 τείαρον. ὅτι τὰ φύλλα τῆς συκῆς εἰς τεία ἔχεται. γρά-
 φεται τοῖς δὲ καὶ δὲ κερδέος καλῆς οὕτω ξηρὰ σύντα αὖ
 οἶνω ἐψήσαντα, διδόναι πείν. ἢ ὀμφαλόεσαν, πλὴν ἑξ-
 ὀφῶν πᾶσι τὸν ὀμφαλόν. βρωσις γὰρ ὁ ὀμφαλός. ἐπεὶ
 δι' αὐτῆς τὰ ἐμβρυα πόντα πλὴν ἑξῶς δέχεται, καὶ
 αὐανθεῖ, τῷ σώματος μεμυκότος δὲ τὸ πᾶν τῆν ὑ-
 γρῶν ἵνα μὴ ἀποληται. μελιζώροιο. ἀμφιβόλον,
 ποτήριον δὲ τὸ τῆν σύκων πᾶμα μελιζώρον εἶρηκεν, ἢ
 ἔτδρον ἐκ τῆς μελιζώρου βοτάνης. τὸ δὲ γλάρος εἰς αὖ
 γλάρος, ἀπείον δηλονότι. μίαν δὲ φησι τὸ γάλα τοῖς ξη-
 ροῖς φοίνιξιν. Ἀλλ' ὅτε δ' αὐανθεῖς. ἀπὸ κοινοῦ τὸ κα-
 τεμίστο γομφῶν. ἀχρᾶς δὲ, καὶ βόκχι, καὶ μυρτίνη, εἰ-

δη αἰσίων· ἔστι δὲ καὶ εἰδὸς ἐλαίας, μυρτίνη καὶ λου μύνη·
 ἢ ὄγε καὶ θηλής· θηλάζειν φησὶ τὸν πάροντα, πο-
 τὲ μὲν γυναῖκα, ποτὲ δὲ βουῶν. Ἀπὲ δὲ βρέφος, ὡς δὴ
 βρέφος ἀρπυγνὲς, οὕτως ἐμπελάσσι τῷ θεσμῷ, ἢ γυναι-
 τῷ μαστῷ. Μοχλιδὸν δὲ, μόχλου δίκην· δίου σημαίνει τὸ
 ἀπάλαν καὶ ὑποδράν· μόχλου μα γὰρ πᾶν τὸ ἀπάλαν·
 ὁμηρος, Μόχλοισι λύγισιν. Οἷν τ' ὄζυ μόνων ταράσσῃ
 ἢ νεαλὴς, ὃ δὲ νῆ νεαρά μόχος τὰ οὐθᾶτα ἀνακρέουσαι ἐκ
 τῶν ὑμνίων, ταράσσῃ πλὴν μενοεικέα χύσιν τῆς θηλής,
 καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀλλοτὲ πάλιν πόσις· ἐλαίον φησὶ
 θερμὸν λαβῶν, βιάζου ἐμῆν ἐν τιθεῖς τὰς χεῖρας, ἢ πτε-
 ρόν· ἢ πᾶπυρον τὸν πρὸς ἑμετον ἐπιτίθειον τῶν κακῶν
 φησὶ τῷ φαρυγγίῳ ἐλκυστῆρα· αἰάκα φαλαίαισις τῆς θερ-
 πείας τῆς βρογχίτιδος· ἀπὸ συκῆς ξηρῶν σύκων περι-
 μόνων μετὰ οἴνου πόσις, ἢ μελιζώρου ἰσχυρὴ πόσις· ἢ γάλα-
 κτος, καὶ φοινίκων καὶ ποῦ μεμυγμένη πόσις· ἢ ψυκτῆς
 ἀχράδος· ἢ ἄλλων αἰσίων μετὰ οἴνου· ἢ ἵνα θηλάσῃ μαστὸν
 γυναῖκος ὡς παιδίον, ἢ θερμὸν ἐλαίον εἰς κόρον πόσις·
 δεῖ δὲ ἐφευρίσκει πόσει τῷ δακτύλῳ χαλᾶν· ἢ πᾶπυ-
 ρον, ἢ πτερὰ ἐμβάλλειν εἰς τὸ σῶμα καὶ ἀναγκάζειν ἐμῆν,
 ὅπως τὰ χεῖρα τῆς νόσου ἀπαλλαγῇ. Ἦν δὲ πύθρο-
 βωθῇ· ἔαν δὲ θρομβωθῇ, ὃ δὲ τυρωθῇ τὸ νεαλὲς γάλα, ἢ
 γάλα τὸ νεωστὶ ποθέν, πνιγμὸς ἐπακολεσθεῖ, εἰς ἐν ἄθρο-
 ζομένης τῷ πύματι, ἢ γάλακτος. Τριῶσις
 δὲ πόσις, ἀντὶ τῶν ῥεῖς μοίρας· μέσση μὲν ὄξους,
 οὐδὲς δὲ γλυκέος· τουτέστι τὰς δύο μοίρας γλυκέως,
 καὶ πλὴν μέσση τούτων, τουτέστι πλὴν μίαν, ὄξους. ἢ ἑ-
 τι καὶ λιβύην· ἀλλὰ καὶ τῇ ἐκ τῆς λιβύης σιλωίου
 τὰς εἰζας· ὅτῳ ἐκνήθειο, τουτέστιν ἐν τριβί.
 Ἀλλοτὶ ὁποῖο· ὁποῦ τῷ κυρνωτικῷ λέγει. Ἰστέως
 ὅτι οὗτος ὁ ὅτῳ συνεσηκὼς ὅστις, καὶ πεπηγὼς ὡς πῶρ τὸ
 κομίδιον, ἢ ὁ λίβανος, ἢ ἡ μαστίχη, ἢ τί τοιοῦτον· διατῶ
 το αὖν εἴπε τῆξας, οἷον ἀναλύσας. Ἐνὶ βράμματα
 αὖν τῆξας, ἀντὶ τῶν ἐν ὄξει διαλύσας· ὃ γὰρ κυρνωτικὸς

ὁπὸς διαλύει πλὴν φαρμακείαν· καὶ ὅταν πεπηγὸς γά-
λακτι ἐπιχέῃ αὐτὸν τις, διαλυθῆσεται· ἐστὶ δὲ καὶ τὸ νίβρον
διαλυτικὸν τῷ γάλακτι· κορίλλιν, ἢ τοι κορίαν, ἢ θυ-
μου καρπὸν, ἢ τῆς θυκῆ μου βότρυον, ὁπὸρ κέριον χαλαρῶσι
μετ' οἴνου. Ἄλλοι ἀμύει· ἄλλοι δὲ ἀμύει καὶ βό-
τρυς θυκῆ μου· ὥσπερ τῆς χαλᾶς κνήμας ἐξύσης ἀμύει
λου· κνήμας δὲ τοὺς μεταξὺ τῶν κοινύλων, ἢ τῶν χαλᾶ-
ντων λέγει, τῶν βότρυος βρεχθέντος ἐν οἴνῳ. Ἐν καὶ
ποὺ τοῦ μύσιου· ὅταν ἄξιον θαύματος, ὁπῶς ἢ πιτύκα δια-
λύει τὸ σιωεσηκὸς ἐν τῇ κοιλίᾳ γάλα· ἄλλοι δὲ ἐπι-
σιωίησι· καὶ τὸ μελισσόφυλλον δέ φησι διδόναι ζῶν ὄξει·
ἢ μελίωσις ποτὸν ἐφ' ἢ τὸ μέλι· Στυφὸν δὲ ποτὸν, τὸν ἢ
δυσσμενὸν ἐφ' ἢ τὸν δυσμενισμόν· μίαν θη δὲ αἰδύν, παλ-
λακὴ οὐτῶ χαλουμένη, ἡ δὲ διεσπάρησεν ἢ πῶρσε φόνη·
ἐφ' ἢ πλὴν ὁ μόνον μόνον πᾶσαν ἀνέδωκεν ὁ ἄδης· τὸ δὲ δι-
χυσίον, ὁ καὶ μελισσόφυλλον χαλαρῶσι, ἀργία βοτάνη
ὅταν αὐτῇ· κοπιόμην, ὁπὸν ἀποστέλλει ὁμοίον γάλακτι πλὴν
θῆαν, καὶ πλὴν γέυσιν, καὶ πλὴν ὁσμῶν· ὁ δὲ καὶ δυσδιά-
κριτον ὅτι τῷ πίνοντι, πότρον, γάλα ὅταν, ἢ οὐ· Διμο-
φῶν δὲ ἐντυμολογῶν φησιν οὕτω κεκλήσθαι, ὅτι τὸ δὲ
ραπὶ αὐτὸν ἴσον εἶναι καὶ τὰ πλὴν ἀναίρει· Λυσίμα-
χος δὲ ὁ ἰατρικῆς, ὅτι τὸ ξύλον εἶναι κνίφης πα-
ρασκευαστικόν, τοῖς προσκεκαμμένοις· ὡπὴ δὲ, ἢ πρόσ-
μης· ἢ θῆα· τὸ εἶδος· καὶ ἢ βρωδὸς παρὰ τοῖς σῶμασι
ἀπειμίζεται γάλακτι· Λυγμοὶ δὲ, αἱ τῶν πνύματος ἀ-
ναγκαίαι· τῆνεσμι, τῇ διατᾶσει· διαφύει τῆνεσμός,
καὶ δυσεντέριον· σινέγγυς μόντοι ἀλλήλων· καὶ γὰρ ὅτι
πάθος, ὁ ὅτι χροσδαφός· τῆνεσμός δὲ ὅταν, ἐν νύκτι λέγομεν
βιασμόν· τοῖς τῆνεσμάδεσι παρακλουθούσι, δυσεντέ-
ρια· εἶται, ὁ χροσδαφός· ἐπὶ τοῖς δὲ φασί σιναμματιζο-
μένου ἐν τέρπον, οὐ προηγείται τῆνεσμός· καὶ τε καὶ
ὁρνιθός· καὶ τῆς ὁρνιθὸς τηκομένη ἢ σπέρξ, τῶν δύρο-
φῶν σηθῶν ἢ μιν βρωθεῖσα· τὸ σηθός τῆς λιπαρᾶς φη-
σιν ὁρνιθὸς βρωθὲν, ὡφεφεί· ὠρεκῶν οὕτω, τῶν σηθί-

ων σαρκῶν. καὶ χυλὸς ἄλλος· ἥτοι τῷ στήθονό τῆς
 ὀρενίτης ὁ χυλὸς, ἢ ἔτδρον βοήθημα, χυλὸν λέγει πῖσι
 νης· ἀμεινον δὲ τὸ πρότδρον. καὶ ὁ χυλὸς τῶν ὄσσεων,
 τουτέστιν ὁ ζωμὸς ῥοφηθεὶς, ὠφέλησε. καὶ ὅσα καὶ τὰ ὄν
 φυκίσματα ἀγμους, ὅ ὅτιν ἀπαλούς ποδὲ βόσκουτῃ κνώ
 θαλα, κωβιοί, καὶ τὰ τοιαῦτα· κάλῃς. εἶδος πορ-
 φύρας, ἀφ' ἧς αἱ γυναῖκες καὶ λχον βράπτει· καὶ λχίειν
 δὲ, τὸ πορφύρειν· τὸν δὲ σρόμβον, ὃν ἔλεγον εἰσὶν ἄλλοι οἱ
 σφακόν τῶν κογχυλίων, οἷς καὶ ἐχρῶντο ἀντὶ σάλπιγγ-
 γος· καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Ὀμήρου οὐτος εἶπε· Σρόμ-
 βόν δ' ὡς ἔσενεν. Αἰθίωντος δὲ ἐχίνου, ὀρυθροῦ, καὶ
 πυρροῦ καὶ τὸ πλὺ σάρεα. Τῇ δὲ τε, τὰς ἀγρίας
 λεπιδίας, ἃς ἢ μέγας ὠπία λέγουσιν· ὁ δὲ Λεισοτέλης, ὁ-
 σσεια· καὶ Ὀμηρος κοινῶς τὰ ὄσσεια. Τὸ δὲ δὴν
 ἔσεται, ἥτοι πολὺ ἄπειν, ἀντὶ τῷ ἐκτὸς ἔσεται. καὶ
 τὸ γεραίμονον, ἀνδραμόμονον ἐν τοῖς βρύοις, ἢ ἡνχόμενον,
 ἢ ἀγρδόμενον, ἢ κοσμούμενον. Φαικού ἢ τὸ φαει-
 κὸν ὁμοίως τῶν θανασίμων ὅτιν· ἰσορεῖ δὲ Πραξαγόρας
 κληθῆναι αὐτὸ ἀπὸ φαρμακοῦ πινος κρητῆς, τῷ ὕδατι
 τὸς αὐτό· Ἀλλως· τῷ τὸ φησιν ἐν φάρμοις τῆς ἀφροδισ-
 θύρεθλῶν· καὶ λέγεται δὲ καὶ μηδικόν· τινὲς δὲ φασιν αὐ-
 τὸ πρῶτον ἐν Δεσκαλίας ὕδατι θῆναι, ἐν φερραῖς· ἄλλοι δὲ
 ἐν λακεδαίμονι· φάρμοις τοῦν ὅτι τῆς λακωνικῆς· φάρμ-
 ον τὸ ἀπὸ τῆς τε· τοῦτο δὲ τὸ ποτὸν, τῇ μὲν γένεσι, ἐστὶν ὁ-
 μοιὸν νοσήτω, τῷ δὲ πεπωκότι τὰς σαρκῶνας ἐπέσπασε·
 τοῖς δὲ τῷ σώματος πόσι μέλεισι, ῥόμον ἐπίνεγμε, καὶ πα-
 ραφροσύνῃ ἐν τοῖς τῆς ψυχῆς νοήμασιν ἐνέθῃκεν.
 ἦνυσε δὲ, σφαλερούς ἐποίησε, ῥομβρούς, καὶ παρὰ-
 φρανὰς· καὶ ἐν μὲν ἡμέρᾳ πολλάκις πρὸς θάνατον ἦγα-
 γε· μόνῃ δὲ γούρᾳ κτῆνι, ἀντὶ τῷ ἐν μὲν ἡμέρᾳ αἰα-
 ρεῖ τὸν ἀνθρώπον βαρυνῶ, ἥτοι γλυταῖον· ἰδίως δὲ μόνῃς
 εἶπε. Σταδίῳ δὲ, σταθμῷ, ἢ ἀντὶ τῷ σταθμῷ θείσαν·
 οὐκ εἶπε δὲ πόσιν· καὶ θυλακώσαν, πλὺ ἐμφόρῃ θυ-
 λάκῃ· ἡμακτίσας δὲ εἶπεν ἀπὸ τῆς εἰζῆς· τοιαῦτη γὰρ

αὐτῇ ἢ τῆς νάρδου εἴξαι θυλακώδης τῷ εἶδει. ἄλλο-
τε δὲ σμύρνειον· τὸ σμύρνειον παρὰ πλεονάζοντι νάρθηκι.
τὸ δὲ σμύρμα, πρῶτον ἔχει, ὁ σμῖλ δὲ σμύρνης. τὸ δὲ ἱε-
ρα, ὡφθαλμὸν ἱερὸν, ὡς πῶρ ἔειπεν. εἴη δὲ καὶ ὁ ξυτῶνως ἱερὸς,
ὡς πῶρ βολίς· ἢ ὡς κύπριδα. Γλυθμῶ, τῇ γένεσι.

Ἰσταμοκνήν, ὁμοίαν. Ἡνυσεν, ἐποίησε στρατηγούς, ἱσ-
μοδούς, καὶ παρὰ φρονάσ· μονήρει μῆξ. Γρήνεα, ἀλδαί-
ουσι, αἱ ὀξοκαὶ αὐξάνουσι. Κέσσου, ποταμοῦ παμφυ-
λίας, ἢ κελικίας. Αἰνυσο, λάβε. Λειρόνηχερ, τὸ
τῷ κρέινει αἰθρημα. Αφρώ, ἢ ἀφροδίτη, ἢ ἀφρογλήνης ὁ
ποικειτικῶς. Ορύοις, φύλλοις. Ονειδιέν, αἰχμύλιν.

Βρωμικντος, τῷ ὄντι. Εγκαλδήσασα, ἐναυξήσασα.

Κορυμύλιν, τὸ αἰδοῖον τῷ ὄντι. Σκύλλαο, ξυρῆσον.

Επισήναρ, ἐβλαψε. Περὶ κόρσεα πλάσσει· ἐπὶ-
πλάσσει πλὴν κεφαλῶν. Λειρόνηχερ, πλὴν κεφα-
λῶν τῷ κρέινει. ὅθεν δὲ λέγει εἰσὶν τῇ ἀφροδίτῃ πῶρ
χρῶας· πλὴν δὲ, ὁρπαθεῖσαν, ὁμοίαν αἰδοῖω ποιῆσαι ὄντι.

Σκύλλαο κείνη· κελεύει ξυρῆσαι πλὴν κεφαλῶν αὐτῷ,
καὶ κατὰ πλάττειν πηγάνω, καὶ ἀλδύρῳ κελήνῳ· καὶ
ποτίων νάρδιω ὡς πλάττειν, καὶ ὅξους ἐσθλασμένον.
βλάπτεσθαι δὲ φασὶ τὸ πηγάνον. ὥστε τῆς κείνης· ξυ-
ρῆσον φησὶ πλὴν κεφαλῶν, καὶ κατὰ πλάττειν ὡμῇ λύσει
μῆξ πηγάνον. τὸ δὲ πηγάνον, παρὰ τὸ πηγνύσθαι. πλὴν
τονύλιν· εἴτι δὲ καὶ ἐπιχρητικὸν τῆς συνουσίας. διὸ καὶ οἱ
μυσομένον, αὐτῷ χρῶνται. ἢ ὅθεν τὸ ἐπὶ πάλαις φύνεσθαι
τὸ πηγάνον. ἄλλως· σκύλλαο φασὶ πλὴν κεφαλῶν τῷ
πηγάνον, καὶ ἐπεὶ αὐτῷ πλὴν λάρυγγος, ἡ γοῦν τὸ αἰθρημα,
καὶ κόψας αὐτὸ κατὰ τὸν δύνει ξυρῆσθαι, ὅθεν δύνειον,
ἐψῆσον ἀλδύρῳ κελήνῳ νεάλεσσαι, καὶ φυλλάσθαι πηγάνον ἐπὶ
ὅξιν, καὶ ποιήσων ἱσχυρίσθαι, καὶ πλὴν κεφαλῶν τῷ πλάττειν
τοῖς κατὰ πλάττειν· ἢ ὅθεν ὁ σκύμω· μηδὲς ἀπείρως ἔχον
τῷ ὁσκημῶν, πλὴν νηδὺν κορέσκει, οἷα ποιεῖσιν οἱ στραλλό-
μενοι ταῖς φρεσίν· ἰδίως ἢ εἴρηκε τὰ αἰσθημένα, αὐτῷ τῷ
αἰσθημένῳ λέγει ὅτι αὐτῷ τῷ ἀπείρως πρὸς ἐνέκει

τὸν ὑοσκίαμον πῶδε τὰ ἀπὸ λαλᾶς καὶ τῶν ἰσχυρῶν
μασὶν ἀπὸ λαλοῦσιν, ἢ καὶ ὅταν τὰ παιδία περὶ σπένδα
ταί, ποιεῖ παρὰ φυλάττειν. Γαστροκαλῆς δὲ ὅρ-
ρεται, αὐτὸ τὸ οἱ ἐσφαλμένοι ἰσχυροὶ καὶ ἀπὸ ὑδου-
σιν. Ἡνέον πείρημα· πείρημα λέγει τὸ ἄκρον τῆς κό-
μης, ὃ ἐστὶν ἀπὸ λαλῶν. ὃ δὲ πολλὰς συμβαίνει τοῖς ἡδὴ ἐν
ναμύοις ποσὶ, χωρὶς τῶν τιθηνῶν περὶ εὐδαίμων, καὶ ἐσθ-
δν. Ἀλλως· νέον πείρημα οἱ ἐπὶ ταῖς τρίχας ἀπὸ τῆς
απορᾶς φθινοῦντες. πείρημα γὰρ τὸ ἀπείρημα. καὶ ἀμ-
μιγνύμενα καὶ μύων· ἡγοῦται πῶδε πῶς κεφαλῶν τῶν κο-
μῶν. γράφεται δὲ τὸ ἀπὸ ἰσχυρῶν καὶ τεύχεται, αὐ-
τὸ τὸ ποιεῖσιν· ὃ δὲ νῦν, τοιοῦτος· τὰ παιδία τὰ νεώτερά ἐκ
φυγόντα τὸ ἐπὶ γαστρίᾳ σύρειν, καὶ τῶν ποσὶν ἰσχυρῶν, καὶ ἀπὸ
ποικίλων τῶν τριχῶν τὸ ἀμμιγνύμενον, τουτέστι, τὰ νεώ-
τερά καὶ ἰσχυρῶν, καὶ ἀπὸ μύων πῶδε πατεῖν αὐτὴ τῆς
τροφῆς. λέγει δὲ τὰ ὄντα πῶδε τὰ τέσσαρα ἔτη, καὶ τὰ
πέντε· ταῦτα γὰρ ἐπιτυγχάνοντα τῷ ὑοσκίαμῳ, ἐσθ-
δουσι αὐτὸν, καὶ βλάπτονται. Ὁλοῦ γὰρ ὅρρε πῶδε γή-
ων, τὸν τε ποδισμὸν καὶ τὸν συρμὸν. Ἀνὴς δὲ, αὐτὸ τὸ
τῇ ἀφροσύνῃ ἰσχυρῶσι τὸν καμῶν θήσαντας κλάδους.
Ὅταν νέον βρωτῆρας· οἷα γὰρ οἱ νεώτεροι ἐν τοῖς γναθμοῖς
τῶν βρωτῆρας ὁδόντας ὑποφαίνοντες, τοιοῦτος φησι
κνηθμὸς ἐν τοῖς φαγούσιν ὑοσκίαμον, οἷος ἐν τοῖς παισὶν
ὅταν ἀποβάλλωσι τὸν ὁδόντα. Βουκέρας δὲ, εἶδος
βοτάνης· ἔστι δὲ καμπτύλῳ ἐστὶ, καὶ ἀπὸ βοῶς κέρας,
διὸ καὶ τῆς ὀνομασίας ταύτης ἔτυχε. καὶ σιτηγόνος,
τὸ εἰς σιτησμὸν καὶ τροφῶν γινόμενον. γράφεται καὶ
χολογόνου. Ὅρρε κεραία· ὡς πῶς ὁ βουκέρας κε-
ραία πινὰς ἀκαμπτὴ καὶ τῶν ἰσχυρῶν ὑπὸ τῶν ὑπὸ τῶν
φύλλοις αὐξάνει. Ἀλλως· σιτηγόνου, γράφεται καὶ
κεβληγόνου, τὸ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχοντος τὸν γόνον· κεβλη-
γὸν ἢ κεφαλὴν, ἐν σιτικῇ τῇ αἰ, καὶ τροφῇ τῇ φ εἰς β.
Ἀτμυγῶν δὲ, τῶν ἐλαίων τῶν μετὰ κακοπαθείας γινόμε-
νων· ἀτμυγῶν γὰρ οἱ ὀδυνοὶ, οἷς ἔπεται τὸ κακοπαθεῖν· μέ-

γα φησὶν ὁ νῆαρόν ἐστι τὸ βούκερας, ὅτε ἐμπληθύνει καὶ βρα-
 χὴ τῷ ἀτμῳ ἐλαίῳ. Ὁ μόβρωτον, τουτέστιν ὡμὰ τὰ
 φύλλα διαμασπίσασθαι, καὶ τὸν χυλὸν αὐτῶν κατὰ τὴν
 νεν. κίχρα δὲ καὶ κερδαμίδα, εἶδη λαχάνων. καὶ γη-
 θυλλίδες, εἶδος κρωμμῶν. ἢ τοὶ τὰς κεφαλὰς, ἢ τὰς εἰ-
 ζας, ἢ τὰ ὑπὸ αἰῶν λεγόμενα ἀγριόφυτα. καὶ
 ἀνὰ γλῆσ, καλὰς ἀγλίθας ἐρευναί. ἀγλίθες, οἱ κόκκοι
 ἐξ ὧν αἱ κεφαλὰὶ τῶν σκοροδίων σύγμηνται. ἀπὸρ σκε-
 λίδια ἢ σπυῖθρα φησὶ. τὰ δὲ κίχρα, οἱ ἀπὸ κίχ-
 ρια φασὶν. ἢ μῆεις δὲ γοπύλια. μήκωνος κεβληγό-
 νου τῆς ἐν τῇ κεφαλῇ τὸν γόνον ἐρευναί, ὅ ἐστι τὸ σπέρμα.
 σπέρμα γὰρ τὸ β. τῷ φ. καὶ καλλίμαρες, ἀμολίτε κεβληγὸν
 εἰρημίας, ἀγλίθων οὐλὸν ἐχει σέφανον. τινὲς τῆς κατὰ
 πλὴν κεφαλῆν κομώσης μήκωνος. βοτάνη γὰρ ὅστις ἢ μῆ-
 κων, ἐν τῇ κεφαλῇ ἐρευναί τὸν γόνον. μήκων δὲ εἴρηται
 παρὰ τὸ μὴ κοινῆν, ὅ ἐστι μὴ ἀόργεῖν. κοινῆν γὰρ λέγεται
 τὸ ἀόργεῖν. κωλυτικὸν δὲ ὅτι τῶν κατὰ φύσιν ἀόρ-
 γειῶν. καὶ σπυῖθρας, ὑπὸ νύκτας. ἀγλὶ γὰρ τὸ μήκωνος
 οὐκ εἰς ὑπνον. ἐτυμολογοῦσι δὲ πλὴν μήκωνος, ἢ τοὶ πλὴν μὴ ἀ-
 κοινῆν, ὡς εἴρηται, μὴ δὲ ἀόργεῖν ποιοῦσιν. οὐκ ἀνα-
 τίσταται δὲ ὅσπερ, ἀπὸ τῆς οὐκ ἀνίσταται οἱ ὀφθαλμοί.
 καὶ δέδιον, ἀπὸ τῆς δέδεται. δεσμεῖται. Ὀδμήεις δὲ, ὁ-
 ζώδης. ὁ δὲ μὴν ἔχων πλὴν ἀπὸ τῆς ὀποῦ. φέρειται γὰρ ἰ-
 σόως ψυχρομέλου τῆς σώματος. τὸ δὲ πρόσωπον, ὡχρόν
 πίνεται, καὶ τὰ χεῖλη ἐμπίμπρηνται. ἐκ δέ τε παύ-
 ρον. ἐκ δὲ τῆς αὐχένος ὀλίγον ἀσθμα ἐλκόμενον ψυχρὸν
 διδρῆται, καὶ πάρεσις τῶν σπασμῶν πίνεται. πολλά-
 κες δὲ καὶ οἱ ὀνυχες πελιδνοὶ πνόμενοι, ὡς εἴη τῆς αἵ-
 ματος χωροῦντος. καὶ ἢ εἰς σφελον μέλη καὶ οἱ ὀφθαλ-
 μοὶ κοῖλοι πνόμενοι, θάνατον ἀποπέλλουσι. μέλοιο δὲ,
 ἐκ δὲ μελοῦ τῆς θεραπέας καὶ βοήθειας, γλυκὺν θερ-
 μὸν οἶνον διδοῦς αὐτῷ. κεκαφνότεα δὲ πιμπρῶν, ἀπὸ
 τῆς ὀλιγοψυχροῦτα πλῆθους. καὶ πινθαλέω,
 θερμῷ, διαπύρρῳ. Ἐργα δὲ μελίσσης, ἀπὸ τῆς σύμ-

μιγέ καὶ μέλι μετὰ θερμοῦ οἴνου. Ὑμνήτιδος δὲ ἀπὶ
 κοῦ, ἀπὸ ὑμνήτου τῆς ὀρουσῆς ἀπὶ κῆς. Λίτ' ἀπὸ μόσχου.
 αἱ μελίσσαι ὡς φησὶν αὐτὸς, ἴσως μὲν, σπρηκῶν γλύνε
 σις, ταῦροι δὲ μελίσσων. Κατὰ οἶνον. παλαιάν τινα με
 λιτουρίαν ἐκτίθεται. μήπω γὰρ ἡμέρου μέλαι αἱ μέ
 λισσαι ἀλλ' ἐπ' ἄγρια οὐσαι, ἐν τοῖς κοιλάμασι πᾶν οἶον
 ὧν τὰ κηεῖα συνέτιθεσαν. καὶ νῦν ἔτι ὅστις ὅτε εἴς τινι ποιεῖ
 σιν. Ἀλλως. εἴθε δὲ κοίλοιο. εἴς τινι καὶ ἡσίοδος, ἀκρημέ
 τε φέρει βαλάνους, μέσθι δὲ μελίσσαι. καὶ φωκυλίδης,
 κάμνει δ' ἡρόδοτος ἀριστοπύκος τε μελίσσαι, καὶ τέρης
 κοίλης καὶ τῆς χρεῖας μόν, ἢ δονάκεσσιν, ἢ οἶνον ὡς γνῆς καὶ
 τὰ κοιλάδος ἐπὶ σίμβλων, καὶ τὰ ἐξῆς. φησὶ δὲ ὅτι
 ἐν τῷ ὑμνήτῳ πρῶτον ἐγλύοντο μελίσσαι. Συνομα
 ρέες δὲ, συνδρ χόμεναι βορυσθύν. Πολυωπείας, πολ
 λὰς ὁ ποῖς ἐχέουσαι. τοιαῦτα γὰρ τὰ κηεῖα. Ὁμῶναι
 οἱ μέλιτι δεδωμένοι, καὶ πυρῶ. Καλλιμαχός, ἐν δὲ θε
 οῖσι φλογὶ καὶ μέν ὁμπνείας. πύρρον γὰρ δὴ μῆρι εἴου
 ον. Νίχωνος δὲ ἰδίως εἴρηκε τὰ κηεῖα ὁμῶναι.
 Βοσκόμεναι δὲ θῦμα, ἀπὸ τῆς διδρ χόμεναι τὸ θῦμα
 τοῖς ποσὶ. Τὸ δὲ αὐτὸ μελίσσαι, γράφεται καὶ ἡνέμο
 εσσιν. Ερεῖκη. ἐρεῖκη δὲ ὅστις οἶνον, οὐ τὰ φύλλα οἱ
 μουμόνοι ὑποστρώοντες οἶνον, τὸ φυκτικὸν εἶναι, καὶ ἄ
 γνῃ. ἔστι γὰρ τὸ ἀγνύειν, ἀγνύειν, καὶ χωρὶς τῆς μέ
 νειν. Διήποτε δ' ἢ ῥόδοιο. τῆς σμάκτος φησὶ μεμνέ
 τος, βιάζειν διανοίγειν αὐτό. Διοχλίδων τὸν κινώ
 οντα καὶ ἰερέου μάλλον βαθύν κορέσκων ἐλκοιο, ἀπ
 οὗ τῆς ἐλκε τὸν ἰόν μῦ τῆς ὀρίου τὸ ῥόδιον ἐλαίον ἐπιβάλ
 λων. Εὐτελεῖ γὰρ λίνω, τῷ ἀπαλῷ, καὶ διτελεῖ
 ὀρίω. Ἀλλως. καὶ εἰμύουσιν οἱ πάλαιοντες, εἴς τινι συμμεμν
 κέτας χαλινούς αὐτῶν ἀνοίγειν. ἐνθαλίβοις τῷ εἴω,
 βοηθείας χάριν. ἐνθαλίβοις δὲ, ἀπὸ τῆς πίεσσις. καὶ ἰε
 ρέας, τὸ κυπρίου ἐλαίου φησὶν, ὅστις θερμαντικόν. καὶ μο
 ρόετος, ἀπὸ τῆς μορφέας. καὶ Ὀμηρος, τείλῃνα μορῶν
 τα εἴς τινι ῥέειο. καὶ τὰ τὸ πρῶτον τῶν τυπῶν καὶ
 πολύων

πάλαιων ἐγχεῖ· κινώσονται παλάστων, ἀντὶ τῆς
 κοιμώμενον κινῶν, καὶ σείων ἀνάστησον, ὅπως κεφαλὰ λα-
 γῶν, τὸν ὀλέθρον ὑπὸν ἀποβάλλῃ, καὶ τὸν ἡσυχὸν πένον
 ὄξυ μέσῃ βοηθούμενος. Κῶμα· τὴν μετὰ τὸ ὑπνίου καὶ
 ἐγρηγόρεως ἡσυχασθῆναι κῶμον ἡσυχῶσιν· ὅθεν καὶ κῶ-
 μαζεν, τὸ ἐπιφοιτᾶν τοῖς κοιμωμένοις. Τὸ δὲ τῆ-
 μος ὄξυ δρῦν, ἀντὶ τῆς τῆνικαὶ τῆς ὄξυ μέσῃ ἀποσοβῶν τὸ
 ἡσυχὸν ἄλγος. Ἀλλὰ καὶ σπείρα, ἡ γὰρ ῥάκη βρέχων
 ἐν ὀνείλαιῳ, τείβε, καὶ ἀναδρῦμαίτε. Ἀλλοτὶ ὁσφοί-
 η, ἐν πυέλῳ· κελεύει δὲ αὐτὸν ἐν πυέλῳ, ἡ γὰρ ἐν σπείρῃ
 θερμὸν ὕδατος ἡσυχῆσαι, καὶ ἡσυχῆσαι τῶν θερμῶν, ἵνα
 τῷ σιωπεθραμμένον θερμὰ διαλυθῇ. Εμβάλλω δὲ
 σπείρα, τῆς παλαιᾶς δηλονότι ἄγε ἐκείνον αὐτόν· κυε-
 ῶς δὲ ἐπινοῶσθαι ὅστι, τὸ ἐπὶ ἡϊόνος λούεσθαι· νῦν δὲ τὸ
 αὐτὸ πινθαλείς, ἡ γὰρ θερμὸς ὕδατος· αἶμα δὲ ἀναλύ-
 ομενος, ἀντὶ τῆς τὸ θερμῶσαι αἶμα τὸ παλαιόντος ὄξυ· πλὴν
 ἐκ τῆς δηλητηρίας ἡμῶν ἀναλύων τῇ θερμῇ τῶν λευκῶν.
 Τεταγόν τὸ ἐσκληκῶτα εἶναι· τὸ ἡσυχῆσαι κλῆκῶς θερμὰ φη-
 σί. Λαγῶς ἡσυχῶς φθέρους, τὸ θαλάσσιον λαγῶν, ὅς
 ὅστιν εἶδος ἰχθύος· καὶ ἰσχυρὰ μνημονεύει· ἐστὶ δὲ μέλας
 τὴν ἐπιφανείαν· θανάσιμος δὲ, βρώθεις· οὐ γὰρ μὲν ὁσμή,
 ταῖς τῶν ἰχθύων λεπίσι καὶ τῷ ἀποπλῦματι αὐτῶν
 εἰσὶν· ἡ δὲ γένεσις, ἰχθύων σπασσάτων γένεσις ὁμοία ὅστι·
 κακοφθέρους ἡσυχῶς φθέρους· καὶ πολυσείας ἄλ-
 μης, ἡ γὰρ τὸ πολὺ φέρει θαλάσσης· εἶται γὰρ αἱ ψήφοι τῆς
 θαλάσσης· νεπτόων ἡ ἰχθύων· καὶ σπασσάτων, τῶν
 αὐτῶν τὸ σπασσάτων· ὅπου αὐτῶν αὐξίσει· ἡ ὅταν
 ἡ λωπὴ πλὴν ὅλυν αὐξίσει μολύνῃ, τουτέστι τὸ σῶμα φθεί-
 ρῃ, καὶ ἀφανίξῃ· αὐξίσει γὰρ τὸ σῶμα· καὶ γὰρ μετὰ τὸ ἀ-
 γρῶστον αἰὸν ὁδηποτε ἰχθύων, εἰ μὲν ἐπὶ αὐτῷ τὸ λέπος
 αὐτῶν, ἀφανίξει αὐτὸν, καὶ ὅστιν ποιεῖ. Ὅς δὴ τοῖ
 ῥυπτοῖς· ὁ λαγῶς νεωστὶ γλυκὺς, ὁμοίος ὅστι ταῖς θει-
 ξίν· ἡ γὰρ ἡσυχῆσαι ταῖς τείχεσι τῆς πενθίδος· ἡ γὰρ τεύ-
 ρου, τουτέστι τῆς ἀβρῆρος. Ὑπὸ ὅς λίγαν, ἐπειδὴ

γλῶσσος ὅς τις παύσει· ὅς τις δὲ λέγει ὅτι βοσφύχου,
 ὅτι τὰς κόμας τῶν πενθίων, καὶ σηπίων· οἱ αἱς ἀπὶ
 γλῶσσοι οἱ θαλάσσιοι λατῶσι, διατρέβουσι. Χολή
 δὲ, τῷ μέλανι. Ἀγρώστος· ἐπειδὴν γὰρ ἴδη ἦν
 αἰεὶ, ἐκβάλλει τὸ μέλαν εἰς πλὴν θαλάσσιον, ἵνα ἀδεά-
 ρητος ᾖ· τοῖς δὲ πίνουσιν ἀκολουθεῖ σκότως· χολώ-
 σης ἰκτερώσης· ὅτι γὰρ φησὶ πῶν ἡ τοιζοφός, τουτέστι
 πῶν φαίνων τὸν λατῶν. Περὶ σολῶν δὲ, ἀπὶ
 τῶν οὐκ ἀθρόων, ἀλλ' οἷον καὶ τὰ σαλαγκιόν· ἐλατῶνται· ὁ
 δὲ λόγος, αἱ δὲ σάγκες οἷον καὶ τὰ σαλαγκιόν ἐκ τῶν κατ' ὁ-
 λίων τῆς κόμης, καὶ κατὰ σάξουσι, φθέρονται· ὁ δὲ,
 φροφύς προσέεται. Ἄλλοτε εἰνός· ἀρσενικῶς εἶ-
 πεν, ὁ εἰνός· τουτέστι, τὸ δέρμα· καὶ τῶν δερμάτος καὶ πλὴν
 ἐπιφαίναν ἵνεται ἐπαίμα· μάλιστα δὲ τὰ σφυρὰ· πῶν
 δὲ τὰ πρὸς πῶν μῆλα ἵγνονται οἰδήματα· ἐν ὅν· τῇ
 ματὶ· κυλοιδιόωντος δὲ, ὅτι ὁ φθαλμὸς διοιδιόων-
 τος, καὶ κοίλους ἔχωντος· κοίλοι γὰρ· ἂν γὰρ ἐφω-
 μαρτήσιν· ἐπακολουθεῖ γὰρ καὶ ὁ λυγρὸς ἐκκείσιν
 τῶν οὐρῶν· καὶ μὴν πρὸς σφυρὰ, πατὲρ δὲ αἵματός, ὅτι
 τὸ ξυέσται τὰς αἰτίας· πᾶς δὲ ἐλπίς, τουτέστιν ἰχθὺς φα-
 νῆς, τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν μισεῖται· τουτέστιν ἐὰν ἴδῃ
 ἰχθυὸν, ἀρσενεῖται· ὅτι γὰρ σημαίνει τὸ ἐμυδρῆσθαι.
 Ἀπὸ μνησέσε, παρητήσεται τοσοῦτον ἵως καὶ ναυτί-
 σαι, καὶ ἐμέσαι ὑπὸ τῆς ἀνδρίας βιάζεσθαι. Τῶν
 μὴν φοινέων· γράφεται τῶν μὴν φωνέων, ἀπὶ
 τῶν φωνικῶν· ἡ γὰρ τῶν ἐλεβόρου πόσις, οἱ φωνίδι δο-
 κεῖ ὀρεθιῶναι· κελεύει δὲ ἐλεβόρον ἢ σκαμνίαν διδύ-
 ναι πίνειν τῷ καμνῶντι, ἵνα τῆς κοιλίας φθορὸς συγ-
 κειθῇ, καὶ τὸ τῶν φαρμάκων κακὸν σίωσιν παρὰ γῆ· φοινί-
 εσσιν δὲ εἴρηκε, τὴν τῶν μέλανος ἐλεβόρου πόσιν· τὸ
 καμνός, κατ' ὅσον τῶν λέγει δὲ τὸν σκαμνίαν
 χυλόν· ἐκφύμαται δὲ χυλὸν, ἀπὶ τῶν κόπρια καὶ
 σπύβλακα ἐκβάλλει· καὶ βρωμῆντος, τῶν ὄνων, πα-
 ρὰ τὸ βρωμάσαι· κεοφινέας· κεοφινέαν ναυὶ λέ-
 γει,

γει, εἰ κρεῖττον αὐτὸν εἶπε· ποῖν γὰρ τὸ ἀποστάζον ποῖ-
 σαν ἡμεῖς. **Γ**ελάνου δὲ βαρέος, αὐτὸ τὸ ὀβολοῦ ὀλ-
 κιδό· οὐ γὰρ μόνον τὸ πέμμα, ἡ γὰρ τὸ ἐψήμα, πέλανος λέ-
 γεται, ἀλλὰ καὶ ἡ τῷ ὀβολοῦ ὀλκή. **Α**λλως· τῆς
 πεπηγυῖας κεορίνης ποσῆς· λέγει δὲ πλὴν κεορίαν.
Οἶνωπῆς, εἰδὸς ῥοιᾶς, καὶ οἰνάδος. **Κ**αὶ προμαί-
 εν δὲ, εἰδὸς ῥοιᾶς· ὠνόμασε δὲ αὐτὴν ἀπόπινος προμελίου
 κρητός. **Κ**αὶ πλὴν αἰπνῶπιν δὲ, καὶ ὅσα τὰ σκληρὰ
 ἡμέρη, ἡ γὰρ τῷ ἀπλοῦς κόκκῳ, ἡ τὰ αἰτίφρασιν,
 τῇ ἰχθὺν ἡμελὺν πρὸς ἡμελὺν πρὸς· ἡ ὁ πῖν ἡμέρη, τὰ λέπει,
 τῷ φλοιού. **Α**λλως· διαφράσσουσι ἡμελοῦσι τῇ ἰ-
 χθὺν ποδὲ βολεῖ πῶν κόκκων· ὅσα φησὶ τὰ σκληρὰ καὶ
 φοίνικα, ἡ γὰρ τῷ ὀρθρὰ ἡμέρη· τουτέστι τῷ ὀρθρῶν κόκ-
 κῳ τῇ ἀρκυχάσει καὶ ὑμελῶσει ἡμελὺν πρὸς διαφράσ-
 σουσι· τουτέστι τῷ ἔσωθεν τῷ δόρματος ὑμελί. **Α**λ-
 λοτε οἰνοβρώτα, πλὴν οἰνῶ φησὶ φάσμα μελῶν βορᾶν.
 τουτέστι πλὴν σαφυλλῶν οἰκυρτίδι θλίψας, καὶ οἰονεῖ ἐκ-
 πύεας, δίδου αὐτῷ πῖν· οἰονεῖ γὰρ δόκος, ὃ λέγεται οἰ-
 σιωνθεῖα μούσαν. **Α**λλως· κυρτῆς, ἡ τὰ σκιδάσμα
 πῖν κλεπῶν χοινίαν γεγόνος, ὃ καὶ οἰμυρεῖ φοι χρώτα
 ποδὲ πλὴν τῶν κύρων ἐκθλίβειν, ὑλισθῆεν αὐτὸ ἡμελοῦν-
 τες, ἡ καὶ ὑλίστριον· καὶ ὁ τρεπτήρ δὲ ἡ τὰ σκιδάσμα
 τῇ ὄσιν, ὃ τῷ σαφυλλῶν ἀποθλίβουσι· λέγει οὖν σα-
 φυλὴν δίδου πῖν οἰονεῖσαν. **Η**ν δὲ τῆς ἀνάλει· ἐὰν δὲ
 τῆς φησὶ ξηρὰ, σίμωχόμενος δὲ φησὶ, καὶ προσπεσὼν ἐπὶ
 τῇνα ποταμὸν ἢ λίμνῳ, πίνει τωρηνὸν, τῇ δὲ βίᾳ τῷ
 ἐλκυσμοῦ προσπεσὼν βδέλλα, καὶ τὰ ἐξῆς· Ἰστέον δὲ ὅτι
 ἀπὸ τῆς βδέλλας γίνεταί ὁ οἶστος. **Θ**εῖα δὲ, κυρίως
 μὲν τὰ τῆς συκῆς φύλλα· ναὺ δὲ τῶν μυρίων φησὶ, τουτέ-
 στι τῶν βρύων. **Τ**οῦ μὲν τε ῥοιζήδα· λέγει γὰρ, τῷ
 νανῶ· οὗτος φησὶ ῥοιζήδα πίνοντος, ἡ θαλάματος βδέλ-
 λα προσπελάσους ἐπὶ τὰ χεῖλη αὐτοῦ τῆς βρώμης ἐ-
 νεα, τῇ ῥύμῃ τῷ ποδῷ, ἡ γὰρ τῇ φορᾷ καὶ τῇ ὀρμῇ, πρὸς
 τυφὸν πρὸς τῇ λαπύρᾳ αὐτοῦ ἡ μείρουσι καὶ τῷ φόνῳ.

Ἀλλ' ὅς τις ἴδῃ τὸν ἄνθρωπον· βούλεται εἰπεῖν ὅτι φάρμακον
 τῆς τῆς ὕδατος ὁρμῆς ὅπου ὁ ῥόος αὐτοῦ ἐλάσει καὶ ταῖς ποταμῶν
 σὺν ἀνθρώποις προσφύεται ἀμείλιχον τὸ αἷμα. Ἡ δὲ
 ἑσπέρη ζοφώδης νυκτὶς, ἢ ὅτε ἑσπέρη τῆς ζοφώδους νυκτὶς
 καὶ κλυμμένης τὰς αὐγὰς, ἢ γοῶν τὸν ὀφθαλμὸν, τὰ χεῖ
 λη αὐτοῦ πρὸς τὰ χεῖλη τῆς ὑστέρας πύλας, καὶ καὶ τα
 κλινὰς ἐαυτὸν, ἀφραδέως τὸ πορὸν ἴχει. Τὰς μὲν
 ἵνα πρόστιτον· μετέβη ἀπὸ τῆς σίκου εἰς τὸ πλινθίου π
 κόν· ταῦτα δὲ τὰς βδέλλας φησὶν ὅπου αὐτὸς ὁ ῥόος ὥσθ
 καὶ τὰ ἐξ ἡς. Ἀμειλόμενα δὲ αὐτὸ τῆς πύλας, ἢ τοῖ
 ἢ τοῖς πύλας. Καὶ τὸ πύλας ἐφύμενα, τουτέστι
 τῆς πύλας τὰς πύλας, ἢ τῆς ἀρχῆς τῆς λαίμου, ἢ τοῖ
 τῶ φάρμακον, ἢ τῆς ἡπατος, ἢ τῆς σωματι. Γεῖξ δὲ
 ἐπὶ τὸν θεῶν, αὐτὸ τοῦ ὅτε τῶ σωματι τῆς κοιλίας
 ἐπὶ τὴν λαμβάνουσαν πύλιν προσφύεται ἐπὶ τὸν μολύβ
 φρόνιν. Τὸ δὲ ἐπὶ τὸν θεῶν, αὐτὸ τῆς ἐπὶ τὴν λαμβάνουσαν
 αὐτὸν ἀπὸ τῆς πύλας, ἢ τῆς πύλας, ἢ τῆς πύλας. Νέ
 λω δὲ ἐπὶ τὸν λαμβάνουσαν, ἢ τῆς πύλας, ἢ τῆς πύλας.
 καὶ ἐπὶ τὸν λαμβάνουσαν, ἢ τῆς πύλας, ἢ τῆς πύλας.
 τῶ, σὺν, ἢ τοῖς τῶ καὶ τὸν λαμβάνουσαν πύλιν
 βδέλλαν, νείμεται, ὅς τις δὲ τῆς πύλας τῶ καὶ τὸν λαμβάνουσαν
 πύλιν πύλιν. Χιονόεσσαν γοῶν, τουτέστι ἑσπέρη χιόνος
 παγίδειαν. Καὶ τὸ νέον βορέαιος παγίδειος, αὐτὸ τῆς
 νεώτερος βορέαιος πύλας τῆς πύλας. Ἡ δὲ σὺν
 γυρῶσιν, αὐτὸ τῆς σπῆλαιος, ὁρῶσιν. Καθαλμῆα
 δὲ βώλαια, τὸν ὑφάλμυρον βώλιν τῆς γῆς. λέγει δὲ τὸ
 ἄλας, ἢ τὸν ὀρυκτὸν ἄλα· ὁ ἄλμυρος δὲ τῶ τῶ τῶ
 γινέται ἢ βδέλλα. διότι ποιεῖ τὸ ἄλμυρον ὕδωρ, πρὸς
 αὐτὸ πύλιν αὐτῆς. ἄλμυρος δὲ καὶ λαμβάνει πύλιν καὶ πύλιν
 κικλὺ ἀλόγ. Ναομῶν δὲ, ἢ τοῖς πύλιν, ὁ δὲ ν
 μῶν, ἢ τοῖς πύλιν. Τὸ θαλάσμιον δὲ, γράφεται
 καὶ θολερὸν, διότι ὡφέλιμός ἐστιν. Ἡ αὐτὴ ἄλα βδέλλα.
 ἢ αὐτὴν φησὶ πύλιν θάλασσαν, τουτέστι τὸ θαλάσσιον ὕδωρ
 διδόναι πύλιν, ποτὲ μὲν ἢ λίγῳ θερμαίνονται, ποτὲ δὲ πύλιν.
 βδέλλα γοῶν, αὐτὸ τῆς αὐτῆς, γέμει. Καὶ ἢ τοῖς
 ὁ πύλιν,

ὁ πωρινός, τουτέστι τοῦς ἡμέραις. καὶ, τότε ἡνέκες, ἀν-
τὶ τῆς ἐπιπολῆς τοῦ περιθάλψας. Ἀλλὰ δὲ πηκτὸν,
τὸν ὀρεκτὸν, τὸν ἐκ μέταλλον. Καὶ ἐμπόσις, ἀντὶ
τῆς ἐμμελείας πλὴν ἄχλιν. λέγει γὰρ τὸν ἀφρόν, ὃν τινα ὁ
ἀλοπηγὸς ἀπὸρ σιωάγει. καὶ τὸ νεοθ' ὑποσταμένον, ἀντὶ
τῆς ὑπόπυθιν ἐκβάθου σιωστέμενον τῆς κράματος τῶν
ἁλῶν, ἐπὶ οὗτοι μίξιν λάβωσιν. Ἰστέον ὅτι οἱ ἀλοπηγοὶ
μυγνύουσι τοῖς θαλασσίσι ὑδασι γλυκέα ὑδατα, καὶ σιω-
ταράστυσιν ἀμφοτέρω, ὡς πρὸς ἀποπληκτικὰς τὰ θα-
λάσσια ὑδατα τῆς βρώμου τοῖς γλυκέσιν. καὶ γοῶν τῶ
ταράστυσαι, ἀφρός τις ἀναδιδύται, ὃν τινα λέγουσιν
ἄχλιν ἁλός. Μὴ μὲν δὲ ζύμωμα κεκόν. καὶ γοῶν
ζύμωμα εἶπε τὸν μύκητα, ἐπεὶ δὲ ζύμωμα εἰσὶ τῆς
γῆς, τουτέστι πηλῶ. ὁμοίως γοῶν ὅτι βώλω γῆς. Ἀλ-
λως. ζύμωμα κεκόν τὸν μύκητα φησὶν, ἐπεὶ δὲ ἐκ τῆς
γῆς γλυκύνεται. οὗτοι δὲ ὅτε μὲν καὶ τοῖς σπέρμασι ἀναδιδύ-
σιν, ὅτε δὲ καὶ πρὸς τὸν λαίμονα ἀνίσταται ἢ ἀπὸ αὐτῶν
κεκώσιν. τότε δὲ ἀνδρῶν οἱ μύκητες, ὅταν φυώσιν
ἐν τῷ τῷ ὅπου ἐφώλθον ἐχθρὰ. ζύμωμα δὲ αὐτῶν
ἐκείλεσιν, ἐπεὶ δὲ ἀναζυμώσιν ἐστὶν μὴ πηλῶμα,
ἢ ὅτι ὡς πρὸς ζύμωμα εἰσὶ τῆς γῆς. Ἀλλότ' ἀγ-
γρον. οἱ μὲν φασὶ πόαν πινὰ εἶναι, πηλῶσιν τῆς φώλεως
τῆς ἐχθρῆς φυομένην, καὶ τὸ ἀπομακρύνει, ἀνιμωμέ-
νην αὐτῇ, ἄλλοι δὲ ἐκ τῆς ἰσοβώτος τῆς ὀφείας. τὸ δὲ πολ-
λάκε μὲν σπέρμασι ἀνιδέον, καὶ τὸ βρώμεντες οἱ μύκητες,
ἀναδιδύσιν καὶ γὰρ. Καὶ τὸ ὅτι ἐπιφωλθόντα,
ἀντὶ τῆς ὅτε φράξῃ πρὸς τὸν φωλθόντα βαθύν ὁ λῶν
τῆς ἐχθρῆς. ἢ τοῖς πρὸς φραξικῶς, πρὸς τὸν βαθύ φώλε
ὃν τῆς ἐχθρῆς. Ἰὸν ἀποπνέον, ἢ γοῶν τὸν ἰὸν αὐτῆς
ἀποπνέον τῶν σωμαίων τῆς ἐχθρῆς. γράφεται δὲ καὶ ἀ-
νικμάζον, τουτέστι, ἀνιμωμένον, καὶ ἀναπνέον τὸν ἰὸν,
καὶ τὸ ἀποφάσιν, ὅτι χαλεπὸν ἀσθμα. τουτέστι, πλὴν χα-
λεπὸν πνολὸν τῆς ἐχθρῆς τῶν σωμαίων. τὸν μύκητα δὲ,
ἀσθμαφῶς ζύμωμα κεκόν.

Γαμπίδην γὰρ, ἀντὶ

m i i i

τῶ πλανταχῶ οἱ πλεῖστοι· ἢ καὶ θολικῶς μύκητας ὀλ-
 κοῦς καλοῦσιν, οἵον εἰ ἀμάνιτας. Ἀλλοκέκεται ὁ-
 νομα· πολυώνυμον γὰρ ὅτι τὸ ζύμωμα· ὁ γὰρ καλεῖται
 ζύμωμα μύκης, ἀμάνιτης βώλος· σὺ γ' ἢ ἐκφάνοιο· δι-
 δου φησὶ τὸν καυλόν, ἢ τοὶ πλὴν κεφαλῶ τῆς κρέμνης,
 τουτέστι τὸν ἀσφράγγον, ἐπεὶ δὴ ἐκφάνασ' πλὴν κρέμβιν
 φησὶν· ἀνέχον γὰρ πρὸς ἀντιπαθείαν· ἢ ἐν τῇς· ἐν τῇς
 δὲ, ἢ τοὶ πηγόνου· χλωρὸν θάλλοντα καὶ χλοάζοντα ἐκ-
 βδον, ὃ ὅτι κλάδους κοῖφας· γράφεται καὶ ἐκδίνος, ὅτι
 κλώνος· καλκοῖο δὲ, ἢ τοὶ παλαιῶς χαλκίοντος·
 πρὸς αὐτὸν γὰρ χαλκοῦ αἵματος πέν· κληματοέσων· κλη-
 ματίδος φησὶ θρύψον σποδὸν ἐν τῷ ὄξει, τουτέστιν, ἐμβλα-
 σποδὸν κλημάτος ἐν ὄξει· Γυελπίδα γ', βοτάνην, πύρε-
 θρον, καλόμενον· καμβάμματι, ὄξει· τοτὲ φύλλον, ἢ γέννη
 τὸ τ' καρδέμης φύλλον τὸ ἐν ταῖς πρῶταις αὐξανόμενον·
 ἄλλως· τοτὲ γ' φύλλον, αὐτὸ τ' τὸ καρδέμου φύλλον τὸ
 ἐν ταῖς πρῶταις αὐξανόμενον· καὶ μήλον δὲ, τὸ μηδι-
 κὸν καλούμενον· ἐστὶ δὲ εἶδος φυτῶ· καὶ ἐμπροίον-
 τα σίνηπι, τὸ ῥαχὺ δὲ τῇ γένει· ἢ παρὰ σιν οἱ κλάδοι τ'
 σινάπεως ῥαχὺ τῇ τε ἐχρυσιν· οἶνηρὸν δὲ, αὐτὸ τ'
 οἶνου ῥύγχη, καὶ ὁ πλὴν ἐν ὄξει τεύχας δίδου πέν·
 ἢ καὶ στροβίλο πάτον· ἀφ' ὧν μακρότερον ὄρνιθες κα-
 τοικεῖ· παρὰ λέλοιπε δὲ, τὸ μετὰ τίνος διεσπένειν αὐ-
 τὸ, εἰ μὴ καὶ θάπρη τὰ προσημνία μετὰ ὄξους· βα-
 ρείαν δὲ χεῖρα, τὴν διεξίαν· ταύτην φησὶ καθεῖς ὡς τὸ
 ἐμέσαι, ὡς ἐπιτηδαιοτόραν μὲν καὶ πρᾶκτικωτόραν·
 ταύτην μὲν οὖν εἰς τὸν φάρμακα καὶ διαιτῆς, καὶ τοῖς τὴν
 ὀλίω καὶ κωσιν· λιπορρίνοιο· καὶ γὰρ ἡ σιλαμὰ
 ὁραζώσθ' ὅτι τετραπόδι, μικρὸν, ὡς ἡ σιώρα, ἣν χερσαίω
 κροκοδείλω οἰκός· ψυχρὸν δὲ τῇ φύσει· διὸ καὶ τὸ πῦρ
 σβεννύει· οὐτε ἀδρμαῖ χει, οὐτε λεπίδα· ὁ δὲν καὶ λι-
 πορρίνον αὐτὸν ἐφ'· εἰνός γὰρ τὸ δέρμα· ἢ διότι λίπος
 ἀφίσιν ἀπὸ τῶ δερματός· γλίσχρος γάρ ὅτι, καὶ λιπώ-
 δης, καὶ ἀπὸ τῶ σώματος ὑπερβαίνει εἰς αἶμα, ἢ τις τὸ
 πῦρ

πύρ σβωνύει. Ἀλλως· ἡ σαλαμαίνος, εἶδος ἀσπί-
λαβώρου. Ἀνορέας δὲ φησι καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς ἢ χεῖ-
ρα, ἢ ἐκτὸς τοῦ χροῖος, ἀβλαβὴς ἔσται ἐκ πυρός. Δυ-
σέλκτον δὲ, αὐτὴ τῇ δύστροπικῃ. Τὸ δὲ γλῶσσης
βάρους, παρὰ φραστικῶς, αὐτὴ τῇ ἢ γλῶσσαι ἐπὶ ἡδονῇ. τῶν
πινόντων γὰρ φησιν ἢ γλῶσσαι παχύνεται. οὗτοι δὲ
σφαλλόμενοι, τετραποδιστὶ σύρονται καὶ θάπτει βρέφη.
αἱ γὰρ διανοίαι αὐτῶν, ἀμαυροῦνται, καὶ ἀφανίζονται.
Σάραξ δὲ ἐπιροχόωσιν, αὐτὴ τῇ ἐπιρέχει τῇ σαρκὶ πε-
λιδνότης, ὅς τις ὀργασία. Καὶ ἐπιπορθυομένης τῆς
κακίας, ἢ τοῦ σκεδαννυμένης, ἢ σκεδαζούσης, καὶ τὰ ἐξ ἧς.
Βοήθων ἢ διδούς, ἢ τὴν πευκύνιν ἀναμίσγων τῷ τῆν
ᾧ μέλιτι, σμώδιπες αὐτὰ καὶ σμῶτα εἰν τῆς σαρκὸς
σείλουσιν· αὐτὸ δὲ σείλουσιν, γράφετ' καὶ θάπτει οἱ σιζόμενοι.
γράφει γὰρ σίζουσι, ἢ ἢ σημαίνει τὸ ποιητικῶς πελιδνῶ-
σαι, καὶ θάπτει τὸν σιζόμενον. Καὶ δεομένης, αὐτὴ τῇ με-
ριζομένης παύεται τοῦ τῷ σώματι. Τενθρῶνος, καὶ γὰρ τε-
νθρῶν εἶπε πλὴν τενθρῶν. Ζῶν ὅστις μελίσσοποιον, ὃ
ὑπὸ οἰῶν λέγεται βέμβιξ. ἔστι δὲ ἐμφόρος μελίσση.
Ἀλλως· τενθρῶν, εἶδος μελίσσης. ἢ ὅπου αἱ μέλισσαι
διατείνονται. ἢ ὡς εἶναι τὸ μελίσσειον. διώκεται δὲ καὶ
τὰ συγκοπὴν τενθρῶν ἢ θεαταλικοῦ. Ομηρος, Πρὸ
ῥος τενθρῶν ὕος. Ἀλλως· ἐπεὶ καὶ ἡ τενθρῶν,
ὃ ὅστις μελίσσης εἶδος, παιεῖ ὄργα· παρὰ κελεύεται δὲ ἐκ
τούτων λαμβάνειν. Ἡ τῆς χαμαιώτιδος οἱ σφόβι-
λοι· σμωφίσεις οὗ φησι, τὸ τοῖς φύλλοις τῆς χαμαι-
ώτιδος φησὶ τῆς βλαστῆμονος αὐτὰς μετὰ μὲν καὶ δε-
ψίσεις τὰ φύλλα καὶ τὸ κλῶνα ὅσοις ἐθρέψατο ἢ πει-
νη. τούτῃσιν ὅλα ὁ μὲν σύμμιχτα ἐψίσεις, διδὺν πειν-
ομένου μὲν λέγεται ὁ καὶ τῆς ὁ σφόβιλος, καὶ ὁ κλῶν.
Ἄλλοτε δὲ ἀπερῶδος, ἢ τοῖς κνίδος ἀπὸ μακρόν· ἢ αὐ-
τὴν ξηρὰν καὶ λυθεῖν κόψαι, καὶ ὁρόβου ξηροῦς ἀλθύροις
ἐν ἐλαίῳ μίξασθαι διδόναι φαγεῖν εἰς κόρον. μυλο-
δρ γὰρ δὲ παλὴματι τὸρσίνη, αὐτὴ τῇ ἢ τὸ μύλου κα-

ΤΟΥΤΩΝ

m iiii

τόρκαθὲν πάλωρον τῷ ὀρόβου ξηραίνειν καὶ φρυγίει,
καὶ τὰ ἑξῆς. Εἰς αὐτὸν, ἢ τοι εἰς μένιν, ξηραίνει-
σαν ἅπασαν τὴν γὰρ καὶ αὐτὴν δὲ πῶς κινεῖται σιωπῶν, πῶς
πιζει μέστων ἀλβύω ὀρόβου, ἢ καὶ κελύων μετ' ἐλάει.

Χαλβανόεσσαν. καὶ ἢ ῥητὴν, καὶ μέλι. καὶ εἰς αὐτὸν
βαίνης, καὶ ὡς χαλβανόεσσαν διδοῖται καὶ λυγρὴ εἰς μένιν ταῦτα
αὐθράκων.

Τὸ γὰρ εἰς ὅσον πυρὸς ἀφ' ἑαυτοῦ οὐ κεραί-
ης, τὸ ἄλλαν σφαιρῶς ἐν τῇ ἀποδίᾳ τῷ κέραςτος εἰς μένιν
ταῦτα, δηλοῖ. κεραία γὰρ λέγεται τὸ ἄκρον, καὶ ἔλα-
τον ἢ χαλβανόεσσαν, ὅπως ἔστιν, ἐκ τῆς εἰζης τῶν πλάτα-
νων πεπηγμένος.

Αἰόλιοιο δὲ, θαλασσίον, ἢ εὐόσμον.

Ἡ τοι χυμῶσι. γράφεται ἢ τ' ἀκροῖσι διασπῶνται. ἢ τε
εὐγῶσι δὲ, αὐτὴ τῇ ποσὶ. τοῦτο γὰρ εἰς πῶς γράφεται. Αἰ-
όλιοιο δ' οὐρείης. ἢ χερσαῖης χαλβανόεσσαν, ἢ ὀρεῖης. Αὐθρά-
κων δὲ, ὅσον τῶν λυγρῶν ἐπὶ ποίησι τῶν ἀπὸ μῶνι, αὐ-
τὴ τῶν βοῶν. μετὰ τὸς γὰρ ὡς ἀδμήτου ὁ ἀπὸ μῶνι, ἐ-
βοσκεν αὐτὸς τῶν βοῶν, οὗς ἐκλεῖψεν ὁ ὀρεῖης. καὶ φω-
ραθεῖς, ἔδωκεν αὐτῷ αὐτὴν λυγρῶν πῶς καθαράν. τῶν ἐκ
τῆς χαλβανόεσσαν αὐτῶν κατεσκευασμένῳ, πῶς λεγομένῳ
χέλῳ. ὅθεν καὶ λυγρὰ ἐκλήθη. οἰοῖται λυγρὰ τις οὐσε
ἅπασαν τῶν βοῶν.

Κύτῃσι νόμον δὲ, ἐπειδὴ χαλβανό-
εσσαν εἶδη δύο, ὀρεῖον, καὶ θαλάσιον. ὡς αἱ ὀρεῖαι χαλβανό-
εσσαν αὐτῶν ἀνέμῳ πλεονεῖται, ὡς πῶς αἱ ὀρεῖαι. ἢ τῆς
ἐν κυτῇ διατεβουσης. κύτῃσι δὲ, αἱ ὀρεῖαι δηλοῖται τῇ
ῥοῖῳ.

Χέλῳ αὐθράκων, αὐτὴ τῇ ὀρεῖαι ποικίλον.

καὶ ἀγκωνόεσσαν δύο, ἢ τοι ἀγκωνόεσσαν, ὅθεν δίδεται αἱ ναυ-
ραῖ.

καὶ πέλῳ, ὅσον ὡμοῖς. ὅσον ὡμοῖς φησὶ τῷ
ὀρεῖαι αὐτῆς δύο παρὰ τῇ πῶς πῶς, ἢ φησὶ ἀν-
κωνόεσσαν.

Γόρυνων δὲ, βαρβάρων. καὶ λαισβόνες,
τῶν ἀναιδέων, ὅσον τὸ βοῶν αἰ τῇ φωνῇ φάχυντόν.

Δαμάσκειο τοκῆας. τῇ γένεσιν φησὶ, τουτέστι τῇ
μικρῶν βαρβάρων τῶν ἀναιδέων. πρῶτον, ἢ εἰς τῶν, ἢ εὐγ-
γον, ὅσον εἶδος βοτάνης πρὸς πλάτων ἀμμορνιακόν, καὶ
πρὸς τῶν, ὑπάρχει τὸν καμμένον.

Ἄλλως. χυμῶ
σκαμνόν

σκαμῶνιον· ἡνύτοις εἰκοθέσις ἦν αὐθροπον, καὶ θανά-
τω πλῆσιόν ἐλπίσιντα σώσεις· ἦν γὰρ μὲν· πρὸς φρυγίου
διαλέγεται, ὅς ὅστι βαρβάρων εἶδος· εἰς δὲ τὸν τέλειον
λόγον, προσληπέναι τὸ, τίς· οἷτοι δὲ ἀγνοοῦντες γραφον
σι μὲν τῷ σ, ὅν σφην μὲν ποιοῦντες ἦν λόγον· ὅν οὖν
γλῆν· εἰσι βαρβάρων, χεῖμερνοιτε, καὶ θερμνοί· ὧν οἱ μὲν
θερμνοί, κρέκνται εἰσι, καὶ ἀβλαβεστοί· οἱ δὲ χεῖμρ-
νοί, ἀφῶνοι, καὶ θανάσιμοι· Ἡ οὐτω· φρυγίου, ἀπὶ
τῷ φωνητικῷ· εἰσι γὰρ καὶ κωφοί, καὶ ἀφῶνοι· ὧν πρὸς
ἀπιδιδασκλῶ, εἶπε φρυγίου, τουτέστι φωνητικῷ· εἰσι δὲ
καὶ ἐμφόρῃς βαρβάρων, ἀλλὰ οὗν ὁφθαλμούς μεζοναο
ἔχει· τοῖς εἰζαῖς δὲ τῶν κελάμων, ἢ τῇν θάμων προσ-
σκάθηται ὁ φρυγίος· Ὁ ὅρισμοῦ δὲ, τουτέστιν ἐν
τῷ θερεῖ κελάμων καὶ κελάμων εἰς δηλητήριον· πλὴν ἐπιφά-
νεται γὰρ τὸ κελάμων κελάμων, ποιοῦσι φρυγίαν· εἰ-
ται ἦν ἰ χελῶν τουτου λαβόντες, σμίτευσι βρώσει, καὶ
πρῶσι· καὶ οὐτω διδόντες, ἀναρροῦσιν· ὁ μὲν γλῆν δὲ τὰ ἰω
ἀείσιν· ὁ δὲ κωφός, βαρβάρων ὅστιν, ἀλλ' οὐ φρυγίος· Ἡ-
τοι καὶ κωφός· ἢ τοῖς τὸ ἀφῶν καὶ σακτός· προσφύ-
ται δὲ, οὐ προσκάθηται· καὶ μερόεις, ὁ κακοποιός·
ἢ τοῦ ὁ μόνον ἄγων καὶ λιγυρῶντος ὅστιν, ἀπὶ τὸ ἱ-
πῶν, ἢ λείων πλὴν ὁρόσιν· τῶν, ἢ τοῖς θεροῖς μὲν·
θεροῖς μὲν γὰρ οὐτος, ἐπὶ τῇ θερεῖ τὸ ἀπ' αὐτῆς φαι-
μακον σωπείτεται, ὁ δὲ κελάμων κελάμων ὅστιν· Ἀγρί-
δὲ γλῶσσιν, δηλονότι τῷ φρυγίαν καὶ κελάμων· οἱ γὰρ φρυγί-
καὶ κελάμων φρυγίαν ὡς οὐκ ἔστιν· ὅτι δὲ οὐ πᾶς βαρβάρ-
ος ἐπιπείλειος, ἀλλ' ὁ οὐ θεροῖς διατελεῖων τοῖς πο-
καὶ ἀπολλοῦς φρυγίαν φρυγίαν τὴν ἀπὸ τῶν ποσιν ἀπὸ οἶνον δι-
τόν· ἢ δὲ θάψος, εἰς εἶδος βοτάνης χλωρῆς, ἢ πρῶσι-
καὶ πλὴν χροῖαί τῆς κελάμωντος· τὸ δὲ ἀπὸ μακρῶν, ἀπὸ
οὐ σωπείτεται, καὶ ἢ ἀναπνῶν διωσθῆς ὅστι· καὶ τε
απὸ λῶ· καὶ ἢ τῆς λημναίας καὶ πολυάλλου φρυγίαν,
τῆς βοσῆς καὶ ἀρχῆν τῆς ἀγρῶς· ἀπὸ λῶ, τὸ κελάμων βα-
ρος τῆς ὁλεθρίου ἐκένον φρυγίαν· ὅστις γὰρ λέγει,

m y

ἐβόηθησε τῷ καίμῳ· τι βρωθεὶς ὁ πότος. οὐ μαρμε-
 ρον δὲ εἶαρ, τὸ θυμωδέστατον, τὸ τῇ ψυχῇ ἡρμωστικόν.
 αὐτὰρ ὁ γὰρ ἄφθογγός τε. οὗτος δὲ κέρβερος καλεῖται
 ἄφθογγος ὢν. ὃ ταύθ' ἔχει παρὰ τῷ ἀλάλῳ διαλαμ-
 βαίνει, ἐπειδὴ αἶμα παρὰ τῆς ἀλάλου εἶπεν. Ἄλλο-
 τε δὲ ὑγραίνει φησὶν οὕτω, τουτέστιν ἀγόνους καὶ πασκάνα
 ζει τὸν αἰσθητὸν καὶ τὰς γυναικας, ὅτι τὸ ἐπιπολὺ
 ὑγραίνεισθαι τὸ σπέρμα, ὥς τε ἐκ τῶ αὐτομάτου εἶναι
 οἶον· γὰρ διαλυομένου τῶ σώματος, ῥοῶδες γίγνεται.
 Ἄλλως. ῥολόν σῶμα. ἢ τοι ῥολῶς ὑγραίνει τὸ σῶμα,
 τουτέστι ῥολῶς ἀποπληροῖ. Καρδίῳ δὲ, ἢ τοι
 πλὴν καρδίαν ἀλγοῦντα. καὶ καρδιακάων, αὐτὶ τῶ κα-
 ταστάζειν ποιῶν αἰὲν γονῆς. Σκεδάζων γυνῶσι τε-
 λίσκει, αὐτὶ τῶ σκορπίζων τὸν σπέρμα τῶς μέλει, ἀπο-
 τελεῖ ἀγόνους τὸν φαρμακὸν θέντα, καὶ τὴν αἰσθητὴν, καὶ
 τὴν γυνή. Αἰσθητὸν δὲ, αὐτὶ τῶ πολὺ, διαμείβει,
 ἀφυσίμον, καὶ ἀρυσίμον. ἢ ἐπὶ τοῦ φλοπῆ. Διὰ δὲ
 αὐτὸν φησὶν ὃ παρὰ διθύρω ὃ θέντι, ξηροπυρίαν λαμ-
 βαίνειν, ὥς παρὰ οἰνὸσποντοί. Εὐαλθὴ δὲ, ἢ τοι
 ῥαπείας ἐπιθεόμενον. ῥαφέται καὶ ἀναλθῆ.
 Ὀδρμάστω δὲ, αὐτὶ τῶ θέρμανον. καὶ τὸ χεῖρ δὲ
 ἀπὸ νύχτων ἰσθῶ, τουτέστιν, ἵνα ἰσθῶσιν τὸν πολὺ χυτὸν
 αὐτῶ ἰσθῶτα. καὶ αὐξήσων δυνάμει, ἢ τοι τῇ
 μεγάλων. ῥαφέται καὶ οὕτως. ἢ ξηρῶν τῇ αὐχμη-
 ρῶν. Πραξαίτρεος δὲ φησὶ τὸ χλωρὸν τῇ καλὰ μὲν εἰ-
 οδιόμενον, ὡφέλιμον ὑπάρχει τοῖς τῷ οἴνῳ πεφάρμα-
 κευμένοις. τῷ οἴνῳ φησὶν ὃ ὅτι τὰ ἀποβρέγματα τῇ
 εἰζῶν τῇ καλὰ μὲν εἰσὶν. ἢ τῶ κυτρίου ἀνατείναν
 αὐτῇ νῆστιν. Ὑποτέροφει δὲ, ἐκεῖ ὃ ταῖς τῇ κα-
 λά μὲν εἰζῶν, ἢ ἐράφει. Ἐπὶ λίμνω. Οἰκῆ δὲ,
 ἢ τοι ἐκείνη οἰκεῖν μὲν αὐτοῖς. καὶ ὁρπετὰ, τὸν μι-
 κροῦς βαρύνει. ὅσο δὲ αὐτῇ εἶδη. τὸ μὲν, κερκτικόν,
 τὸ δὲ, ἄφωτον. ἀμφοτέρω δὲ θανάσιμα. ἢ δὲ φαρμακεία
 ἢ ὅτι τῇ βαρύνει πηρομένη, ἐστὶν αὕτη. λαμβανούσιν
 καὶ

καὶ κρατακέντησιν ὅλον τὸ σῶμα, φυλασσόμενοι κρατὰ
 βλάτος ποιῆσθαι τὰ κεντήματα. αὐτὸν δὲ μόνον παί-
 οντες πῶς ἐπιφαίνειαν τῆς σαρκὸς, καὶ εἰς ἀπάστων σαρ-
 μίνων βαλόντες, μικρὸν ὕδων ἐπιρραίνουσι. καὶ τὸ ἀ-
 πορρέειν. γούτου, συμμίστουσι βρωτῶν ἢ ποτῶν, καὶ οὕτως
 ἀναιροῦσι. Νύχθι δὲ, αὐτὶ τὴν πόδα πάλει. δύο δὲ εἶδη κυ-
 πείρου, ἀρσενικόν τε, καὶ θηλυκόν. Φιλόζων δὲ αὐ-
 τό φησι, ὅτι τὸ πῶς εἶζαν ἔχειν σερειωτάτην. Αὐ-
 τὸν τ' ἠνεκέεσσιν. πόδα πάλτοις ἀναγκάζει αὐτὸν χρῆσθαι
 μακροῖς, μή τε βρωτῶν, μή τε ποτῶν προσφύροντα τὸ
 σῶμα ξηραίνοντα, ἵνα κρατὶ χρωθῇ. Καὶ κρατὰ ῥύ-
 σαι δὲ γύα, αὐτὶ τῶν κρατὶ χρωσάντων αὐτῶν τὰ μέλη.
 Εὐχόμενός δέ σε. καὶ τῆς λιθαργύρου τὸ πόμα θανάσι-
 μόν ἐστι. μέλισσαι δὲ οἱ πόδεσσι ἀπολλομένους αὐτό φησι δεδῶ-
 ῖσθαι μετὰ φακίου, ἢ πιασίου, ἢ παλακωῦτος. διατῶν γὰρ
 λαμβάνει ὁ μοχρῶν. φησὶ δὲ τοῖς ἀνεγκάμενοις παρ-
 πεσθαι βλάβος κρατὰ τῆς κοιλίας. μετὰ δὲ πῶς μέσση
 αὐτῶν, πνύμα βορβορίζον ἀνελείσθαι. τὰ δὲ μέλη,
 πιμπρῶσθαι. πῶς δὲ χροιά, εἰκέναι μολίβδιον.
 Γυνῶματ' ἀνελίσσονται, ἢ γούμιν ἐμπανθμαθὶ παρὰ πλὴν
 σίως σφόδρα, ἢ λυψῶ. Εἰλίγτοιο δὲ δύσαλθεος, τῆς
 κοιλιοσφόρου φησὶν. Οὐ μὲν γὰρ γούρων. γράφε-
 ται καὶ οὐ μὲν γὰρ γούρων, αὐτὶ τῶν κρατῶν ἐν τῇ
 τῶν λιθαργύρων, καὶ οὕτως καὶ ἡ τῇ οὐραν ἑνὶς κρατ-
 ῶν. τὰ δὲ μέλη πάλι πρῶνται. καὶ τὸ, εἰδέναι το χρῶ-
 μῶν, αὐτὶ τῶν ὁμοιόσθιν. τῶν δ' ὁ τὸ μὲν, δύο ὁ βολοῦς
 σμύρνης. ἄλλοτε οὐρεῖν, ὃ ἐστὶν ὁρεῖν ὑπὸ ῥέον. ἄλ-
 λοτε ὁρμίνειον. ἐστὶ δὲ εἶδος βοτάνης. ἄλλοτε ὑατώπου
 κλάδιος. Κράδην δὲ, πῶς ἀγρίαν σὺκλιν. Σπε-
 ράδης σελίνου, τῶν ὁρεοσελίνου καλουμένου. φυτὸν γού-
 τοιούτων ἐστὶ διουρητικόν. Ἰσθμίων. ἢ ἰσθμία ὄννησός
 ἐστὶ πάλι τῶν αἰώνων τῶν μελικέρτου. σισυμβίβει δὲ οἱ κο-
 εῖδιοι, ἀγέται δὲ τῶν μελικέρτη ὁ ἰσθμιακὸς αἰών, ἐν
 ᾧ ὁ σέφανος λυτὸν πρὸ τῶν τοῖς νικῶσιν ἀπὸ σελίνου, ὑ-

εὐδον δὲ ἀπὸ πάντων· γίγνεται δὲ φησὶν ἐν τῇ σινίδι τὸν
 Θεοῦ διαθίνειν· ὁ δὲ, ποσειδῶνι τῷ πατρὶ ὡς θεῷ τελεῖ
 σθαι· οἱ πολεῖται δὲ φασὶν, τελεῖσθαι τῷ μελικερτρῷ·
 Τυσίμω· καὶ γὰρ ἐνσιμόν ἔστιν εἶδος βοτάνης· ἰδίως δὲ
 αὐτὸ εἴρηκε χωρὶς τῆς ἐ, ὅτι πινέσ πηγανόν φασιν· Ομη
 ρέας δὲ, ἀπὸ τῆς ὁμοῦ μίξας· Κύπρου τε βλαστῆα
 οἱ μὲν, εἶδος φυτῶν πλὴν κύπρου φασὶν· οἱ δὲ, τὰ ἀπὸ τῆς
 κύπρου νήσου βλαστήματα· καὶ τῆς κύπρου φασὶν ταῖς νε
 θαλῇ βλαστῆα, καὶ τῆς σίδης, ἢ τοῖς τῆς ῥοιάς· Γρω
 τογένους κυτίνους· τὸν αὐτὴ μοναχὸς ἔρπον μετὰ οἴνου τελέ
 ψας, πείραγμα αὐτῷ πίνειν· κύτινον δὲ, τὸ αὐτὸς τῆς ῥοί
 ας, ὅτι πρὸ αὐτῆς ἐν, ῥοία γίγνεται· καὶ μὲν δὲ σμί
 λον· ἡ σμίλος φυτὸν ἔστιν ἐλάτη· ὁμοίαν, διὸ καὶ ἐλατο
 εἶδος εἶπε· πρὸς τῆς σμίλου φησὶν ἀνθρώπου πρὸς αἰτω
 λῶν πηλοῦσθαι· καὶ τῶν ἐγκυμνθέντων αὐτῇ ἀποθνή
 σκειν· ὁ δὲ Θεόφραστος πρὸς μὲν τῇ ἀνθρώπων, οὐδὲν εἴ
 ρηκεν, αὐτὸ δὲ μόνον ὅτι τὰ κολόφουρα τῇ ζώῳ γεύ
 μενα, ἀποθνήσκειν· κολόφουρα δὲ εἰσι, βόθρ· ἡ μένοι·
 Καλὶμαχος δὲ, ὁρπιτά· τῶν αἰετῶν φασὶν λοφί
 λω· οἱ τοίλω δὲ, πλὴν οἴτου αἰτίας πηλομενίλω, ἢ πλὴν οὐ
 οἴτη φνομενίλω, ὅροι τῆς αἰτωλίας· Χαλικορότα δὲ,
 ἀπὸ τῆς ἀκροτάτης πόσεος οἴνου πολλὴν παραχρῆμα ἰά
 σατο· καὶ τὰ μὲν οὖν νήσανθρος, ἢ τοῖς καὶ ταῦτα
 μὲν ὁ νήσανθρος τῇ ἰδίᾳ κατέδετο βίβλω, τὰ ἐπίπο
 να καὶ φαρμακῶς ἐνέχων ἀνθρώποις, τὰ ἐκ τῆς μύκητος· λέ
 πει δὲ τὸ πηγνόμενα· ἢ τὰ μύκητος, ὅτι τὰ δηλητη
 ρεῖα· Ἄλλως· παρ' ἀνδρῶν· ἢ παρὰ, πρὸς τὸ κατέ
 δετο· ἢ ἢ, παρὰ κατέδετο ἀνθρώποις ἐν τῇ ἰδίᾳ βί
 βλω· μορβήοντα δὲ, ἀπὸ τῆς ἐπίπονα· ἢ οὐτω· τῷ ἢ
 φαρμάκῳ μύκητι κακοπαθεῖν ἀνθρώπων· ταῦτα
 γὰρ βοηθῆματα ἐν τῇ ἰδίᾳ βίβλω κατέδετο· Γρὸς
 δέ τοις· πρὸς δὲ τοῖς φασὶν βοηθεῖ, καὶ ἢς τίνος τῶν
 κλῶας ἐμίσθην ἢ δίκτυνα· λέγει δὲ πρὸς τῆς μυρ
 σίνης· φασὶ γὰρ αὐτῶν ἢ δίκτυνα μισεῖ, καὶ μόνον· αὐ

τῇ ἢ μυροίνῃ τῆς ἱμβρασίᾳς ἤρασ' οὐχ ὑπεδέξατο τὸ σέ-
 φος· γυντέστιν οὐκ ἐγένετο σέφος τῆς ἱμβρασίᾳς ἤρασ',
 διότι καὶ πολλοὺς ἀνέκεν εἰς εἶν διηγέσθαι σὺν αἰ ἀθάνατοι
 θεαί· ὅτι πλὴν κύντην ἐκόσμησεν αὐτῇ ἡ μυροίνη· ἐν
 τοῖς τῆς ἰδῆς, εἰ τοῖς καὶ τὰ βόταν' ὄρεσιν. Ἀλλως
 καὶ ἡ μυροίνη φησὶ βοηθεῖ, ἥς τὸ κλῶνασ' ἐμίσησεν ἡ δι-
 κτυννα, καὶ μόνῃ οὐκ ἐδέξατο τὸ τῆς ἱμβρασίᾳς ἤρασ'
 σέφος, ὅτι πλὴν ἀφροδίτην ἐκόσμησεν, ὅτι πολλὰ καὶ
 πολλοὺς αἰ ἀθάνατοι ἤρσαν θεαί· ἢ οὐ πῶ· πλὴν ἰδὴν ἐκό-
 σμησεν αἰ θεαί τοῖς ἀνέσει τῇ βοτάνων, καὶ ταῖς
 λόχμας· ἀνθα δὲ καὶ πολλοὺς εἰς ἀμίλλαν κελησόμε-
 ναι παρεχόμενα· δι' κτυννα δὲ καὶ ἡ ἀρτεμὶς λέγεται
 καὶ τῷ, τένης, ἥς τινος ἐμίσησεν· τῆς σύγ' ἀπ' ἀνύσφοιο
 νάπης· ταύτης οὖν φησὶ τῆς μυροίνης τὸ βδανθὲς ὄφε-
 λος· ὁ γὰρ καὶ τῆς αὐτῆς ὠφέλιμός ἐστι τοῖς πάχου-
 σιν, ὃ ἐστὶ τὸν καὶ τὸν πορφυροῦν, τὸν συνάμεινοντα
 ταῖς χειμῶνι καὶ νυξίν, οἷον τῷ ἔχει· ἢ τὸν σιναμύ-
 ξοντα ταῖς χειμῶνι καὶ πνοαῖς, ἢ ἡμέραις· μάλλον γὰρ
 τῷ χειμῶνι ἀνθεῖν τῷ τὸν φησὶ τὸν καὶ τὸν ἀπὸ τῆς βύ-
 σφου νάπης λαβῶν καὶ θαλάφθεντα ταῖς τῆς ἡλίου ἀν-
 τίστι, λειώσας, γυντέστι ξηρανθέντα λειώσας, καὶ τὸν
 χυλὸν δι' ὁθόνης ἢ κυρτίδος ἐκπιέσας, διόθεν κοτύλλῳ
 τῷ μέτρω πεπληρωμένῳ εἰς κυάθῳ, ἢ καὶ κοτύλης
 πάλιν· εὐαλδὲς δὲ, τὸ βδανθὲς ὄφελος· καὶ
 ἡελίοιο βολήσιν, ἢ τοῖς ταῖς ἀκτίσι καὶ ὀφεινίσι κύρτη, τῇ
 ἐκ ὀφεινῆς πεποιημένῳ· ὀφεινὴ δὲ, ὠφέλιμον·
 καὶ ἀρκιον, βοηθητικὸν, καὶ ὠφέλιμῳ τὸν· χυμο-
 πόλοιο, τῆς εἰς τοῖς ὕμνοις, καὶ ὠδαῖς, καὶ ποιήμασιν ἀ-
 ναστρειωμένον, γυντέστι ποιητῆ· εἰ τῷ μέμνησθαι τοί-
 σιν ἡμῶν, τὸν νόμον φυλάσσουσιν τῆς ξοῖου διός· μνηστὴ
 γὰρ, αὐτὶ τῆς μνήμης·

Εκείστις ποδὶ σαθρῶν καὶ μέ-
ρων ἀκρεβιάτη.

Εράτιον, τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον κόκκινον,
ἔστιν ἅ, ὡς πῶρ δὴ καὶ ἡ μὴ μὴς ἐνδὶ ἀριθμῶν.
ὁ ὀβολός, ἔχει κεράτια, ἢ τοὶ κοκκία τεύα. τὸ
γράμμα, ὀβολοῦς δύο. ἢ ὀβολοῦ, γράμμα τεύα.
τὸ δηνάριον, ὀβολοῦ μίαν ἡμισυ. τὸ ἀσάριον δὴ
ναρίον, ἢ τοὶ σάπιον, αἱ ἡμισυ. ὁ σάπις, ἀσάριον δύο. ἢ οὐγ-
γία, σάπιος δύο. ἢ ὀλκή, οὐγγίας δύο. ἢ λίτρα, ὀλκῆς ἕξ.
ἢ ἰταλικὴ μνᾶ, λίτρα μίαν ἡμισυ. ἢ δὲ ἀπτική, σά-
για τεύα. ἢ πτολεμαϊκὴ, λίτρα μίαν καὶ ἡμίσειαν. τὸ
κοχλιάριον, δηνάριον, ἢ τοὶ σάγιον ἡμισυ. τὸ μικρόν
μίσρον, καὶ τὸ σήμιον, κοχλιάριον δύο. ὁ κύαθος μί-
κρον μίσρον τεύα. τὸ ὀξύβακρον, καὶ τὸ μέγα μίσρον,
κυάθους ἑξ. ἢ κοτύλη, ἢ τὸ ρυβλίον, ὀξύβακρον δύο. ὁ
ξέστης, κοτύλας δύο. ὁ χοῦς, ξέστης ἕξ. τὸ ἰταλικόν
κεράμιον, χύας ὀκτώ. Δεῖ πνώσκειν, ὅς οἱ ἀπαιτῆται
τα γεγραμμένοι σαθροὶ ἐνδὶ τῇ ὑγρῶν μέρων, ἐνδὶ
τῷ οἶνῳ, καὶ τῷ ὕδατι συνεπέσθωσαν. ἐνδὶ δὲ ἐλαίου
καὶ ὕδατος, ἀναλοπίζεσθαι χρὴ ἐκείνων σαθρὸν ἐνδὶ τῇ
ὑγρῶν μέρων, καὶ ἀναλοπῆσαι τῆς τῷ βαρόντος ἐκείνου
εἰδὸς διαφοράς, καὶ τὰ πλεονεκταίαν γλυκομελίω ἀπο-
πείραν, καὶ δοκιμασίαν τῷ βαρόντος ἐκείνου εἰδὸς τῇ
ὑγρῶν. ἔχει δὲ οὕτω. τὸ ὕδωρ καὶ ὁ οἶνος ἰσότημα λο-
πίζονται. ἢ τοῦ λίτρα τῷ ἐλαίου ἐκείνῳ ἀπείον εἰσαχθῆ,
καὶ πλεονῶσι εἶναι, εἶτα εἰς τὸ αὐτὸ ἀπείον εἰσαχθῆ ὕ-
δωρ ἢ οἶνος, πλεόν τῆς λίτρας καὶ ἑτέρας ἕξ σάπια δύ-
ρεθῆσεται, ὅτι τὸ φύσει εἶναι καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ὕ-
δωρ βαρυτέρων τῷ ἐλαίου. εἰ δὲ εἰς τὸ αὐτὸ ἐμβληθῇ
μέλι, πλεόν πάλιν τῇ ἐβδμήκοντα ὀκτὼ σάπια καὶ
ἑτέρας σάπια δεκάπέντε ἡμισυ δύρεθῆσονται. ἢ τοῦ
αὐτοῦ ἀπείον, ὅπῃ χωρὶς ἐλαίου λίτραν, ἢ τοὶ σάπια ἐβ-
δμήκοντα δύο. ὕδατος μὲν καὶ οἶνον, ἐβδμήκοντα -

οκτὼ σάπια πέντως χωρήσει· μέλιτος δὲ, σάπια εἴκοσι-
 εννέα· καὶ δέ τ' ὄξος καὶ τ' ἀνάλογαν ἐκείνου εἴδους,
 ἢ προστιθέναι, ἢ ἀφαρῆν ἀπὸ τῆς ποσότητ' αἰαγ-
 γραμμένων σαθμῶν, ἐπεὶ αὐτὸ οἶνου καὶ ὕδατος ὡς
 ἕκαστον κατεγράφησαν· οἷς καὶ δεῖ προσέχειν ἐπι-
 μελῶς, ἵνα μὴ βλάβῃ μεῖσιν ἐν ταῖς σκευασάμεναις προσ-
 γυήται· ἢ μεγάλη κοτύλη, ἴση τῷ ὀξυγράφῳ· ὁ ῥι-
 νίξ, κοτύλας ἑξ· ὁ ἀμφορεύς, ἑξέτας ῥιακονταεξ·
 ὁ μερήτης, ἑξέτας ἐβδωμκονταδύο· καὶ τὰ δὲ συ-
 ρους, ἑκατὸν εἴκοσι· ὁ μέδιμνος, ἑξέτας ἑκατὸν δύο.

Εκδεσὶς τῆς σημείων, καὶ χαρακτῆρων·

τὴν τῆς σημείων, καὶ χαρακτῆρων διδασκαλίαν αἰαγκμα-
 πύτην οὐδὲν, οὐ πάροργον αἰαγροφάται, ὅπως ταῖς
 τῆς φαρμάκων σκευασάμεναι συμβολικῶς ὁρῶντες κεί-
 μενὰ πινά, αὐτίκα γνωρίζειν ἔχωμεν πῶς αὐτῇ
 σημαίνομεν σαθμίαν· πῶς οὖν μὲν αὐτὴ σημαίνει τὸ μ-
 σοιχείον, ἐπικείμενον ἔχον τὸ ν, μ· πῶς δὲ λείραν τὸ λ,
 ἐπικείμενον ἔχον τὸ ι· λ· πῶς δὲ οὐγίαν τὸ γ, ἔχον
 συγκείμενον τὸ σ, το· τὸ δὲ γέμερος, τὸ μ· δηλοῖ ἐπι-
 κείμενον ἔχον τὸ ε, μ· πλάπιν δὲ λ, εἰς μὲν τὰ δεξιά
 τῆς κεφαλῆς νότον, ὀραχμῶν δηλοῖ· εἰς δὲ τὰ δεξιά
 θυμῶν, ἢ μύσειαν· τὸ δὲ ῥωμυλὸν· σ· παρὰ ῥωμυ-
 λῶν μὲν, τεταύβωλον ἢ ἡμισυ· παρὰ ἡμῶν δὲ, πικρὸς σα-
 θυμῶν τὸ ἡμισυ· σ· πλάπιν δὲ, οὐ μὲν, ὀβολόν· υ·
 δύο δὲ, δύο ὀβολούς· ζ· εἰς δὲ ἐστραμμένον τὸ ἐλκυσ-
 τὸν σίγμα, ἢ μὲν ὀβολόν· ζ· ἢ τὸ ξ δὲ ἐπικείμενον ἔχον
 ε, ἑξέτη δηλοῖ· ξ· καὶ δὲ ἐπικείμενον ἔχον τὸ υ, κυάθον·
 κ· ὑπόκειμενον δὲ τὸ λ τῷ σ, ὀγκῶν σημαίνει· λ·
 τῷ δὲ χ· σοιχείον ἐπικείμενον αὐτὸ τὸ α, χαλκοῦ ση-
 μαίνει· χ· εἰ δὲ οὐχί, χρά· χ· εἰ δὲ ν, χρίνικα· χ·
 εἰ δὲ η, χρίμην· χ· τὸ δὲ κ, εἰ μὲν ἔχει, ἐπικείμενον, καὶ

λοξήν, ὁδοῖαν γραμμῶν τέμνουσαν πρὸς τὴν κεραίαν
 αὐτῆς, κεράτιον δηλοῖ. Κξ. εἰ δὲ ὕ, κύατον. Κζ. εἰ δὲ ο,
 κοτύλιον. Κζ. εἰ δὲ περὶ στικτὸς ὁδοῖαν γραμμῆς πλάγιαν
 τεθεῖσιν, καὶ τὰ πάλιν δηλοῖ, εἰ δὲ δύο περὶ στικτῶς, αἰ
 δύο ὁβολοὺς, οἱ ποιοῦσιν, δηλοῖ μὲν εἰς τὴν ὁδόν. γ.
 πλάγιον ἔχον τὸ πτερόν, μετὰ ὁδοῖαν γραμμῆς, Γ.
 αἰ δὲ δύο γραμμῶν συμπίπτουσαι καὶ τὰ θάττωσιν με-
 ρος ὥστε πωτὶ ἀντιπαραφύεσθαι ταῖς τῶν δύο κεραίας
 ταῖς πρὸς τὴν ὁδοῖαν γραμμῆς, σημαίνουσι δραχμῶν, Κ.
 πρὸς συνωνύμους καὶ ὁλκῶν καὶ λου μελῶν. ἰδίως δὲ πρὸς
 ὁλκῶν τὸ λ. δηλοῖ ἔχον μέσον τὸ ο, λ. εἰ δὲ ἔχει τὸ λ,
 σημαίνει λίβαν λί. τ. γ. ἔχον αἰ ταῖς πωτὶ αὐτῶν τὸ ο,
 οὐ γὰρ δηλοῖ. Γ. τὸ μ. ἔχον καὶ τὸ μέσον αὐτῶν τὸ ὕ,
 μανθ δηλοῖ. μ. εἰ δὲ τὸ ε, μέδιμνον. μ. εἰ δὲ τὸ ὕ, μύτρων.
 μ. εἰ δὲ ο, μόδιον. μ. τὸ δὲ τ, ἔχον ἑμπεδοκλῆος αὐτῶν, ρ. κ.
 ὕ, φούλκων δηλοῖ. ρ. τὸ δὲ ξ, εἰ μὲν ἔχει ἐπάνω, ξ.
 σην δηλοῖ. ξ. πέντε δὲ τέμνουσι τὸ ξ, αὐτὴ τῶν ξέσων ξ.
 εἰ δὲ ο, ἔχει, ξόανον. ξο. εἰ δὲ κ, κ. ρ. ἐπάνω ἔχουσι, κε-
 ραμὸν δηλοῖ. Κρ.
 Ἐπὶ πρὸς μέτρων, καὶ σταθμῶν ἰατρικῶν συνωμοτα-
 τος ἔκθεσις ἀπολουσάτη.
 Ο μέδιμνος ἔχει λίβαν, μν. τὸ ἡ μέδιμνον, ἔχει λίβαν,
 κλ. ὁ χόας, ἔχει λίβαν, θήρα. ὁ χρίνιξ, ἔχει λίβαν, ἔξ.
 ὁ ξέσπης, ἔχει λίβαν. α. ἡ μισυ. ἡ μνᾶ, ἔχει λίβαν. α. ὀγ-
 πᾶς. α. ἡ λίβαν, ἔχει ὀγπᾶς. β. ἡ κοτύλη, ἔχει οὐπῖας.
 θ. τὸ ρυβλίον, οὐπῖας. θ. ἡ μνᾶ, ἔχει οὐγῖας. θ.
 τὸ ὀξύβαφον, ἔχει οὐπῖας β', σάπια β'. ὁ κύαμος,
 ἔχει οὐπῖαν. α. ἡ μισυ. τὸ μέγα λείφον, οὐγῖαν. α. ἡ οὐγῖαν,
 σάπια ἔξ. ὁ σάπια, σάπια τεῖα. τὸ μνῆστρον, σάπια τεῖα.
 τὸ σίκλον, σάπια τεῖα. τὸ βασιλικὸν καὶ τὸν, σάπια τεῖα.
 τὸ ἔκτον μόριον, σάπια τεῖα. τὸ σάπια, αὐτὴ ἡ χύμη, σάπια
 δύο, κέραια ἔξ. τὸ ὀξύβαφον, οὐγῖαν δύο, σάπια δύο.
 τὸ κοχλῆον, σάπια. ζ. τὸ μετὰ τὸν σίκλον, σάπια. ζ. τὸ σά-
 πια, κέραια. κλ. τὸ κέραιον, σιτάριον. δ. ἡ δραχμή, κε-

ράτια. ἢ ὅλην, κεράτια. ἢ τὸ ποντικὸν κρεῖον, κερά-
τια. ἢ τὸ γράμμα, κεράτια. ἔξ, καὶ ὁ ὀβολὸς, κερά-
τια. τεία. ἢ θόρυμος, κεράτιον αἰ ἡ μου. ἢ παροξίς, κερά-
τιον αἰ ἡ μου. ὁ κύαθος, ἔχει μὲν μίκρας, ἢ τοὶ μύτρα
μικρά, δύο. τὸ γὰρ μύτρα ἔχει σαθρὸν σαπίων τελῶν,
ἢ τοὶ οὐγγίαν ἡ μου. αἱ ἄλλοις δὲ φασι ὅτι ὁ κύαθος
ἔχει σαθρὸν οὐ πῆλκας μίκρας ἡμοσίαις. πίνωσκε δὲ ὅτι
σημεῖον τὸδε. σιροπλ. ἔστι κεράτια. ὁμοίως δὲ καὶ τὸδε.
ῥρ. οἶ), ξυρ. ε.

ΤΕΛΟΣ.

a b c d e f g h i k l m. Omnes quaternio-
nes præter d unernionem, & m quinternionem.

VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET
ANDREAE ASVLANI SOCE-
RI MENSE APRILI.
M. D. XXIII.

